Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735

Visual Library

1430

שמואל ב' כב יואל ב' כג

ספר

ברית מנוחה

וניתי זה הספר מעם יורשי המחבר ז"ל בן

ושמו הקדוש וינל הנקרא בריתו הספר הזה הכולל
קודם הקדוש יאמר לו · תל מזי מלן קא מסהיד עלוהי נברית
רבה לים הלכות נדה וקדוש כמוה"ר יצחק לוריא זצ"ל · כי זהו לשון
ספר הכוונות · ובעגין ספרי הקבלה היה אומר כי מי שעשה ספר
ברית מנוחה היה מכס גדול ונחמן עב"ל · ולא נזכר שם מחברו
לבד זה מצאתי רשיתי בתוך ספר ליקוטי תפילות שכתב ז"ל לזה בעין

ר' אברהם מרימון הספרדי

נכפר ברית אבוקה שלו שלמה ובכר בי"ר הוזאת
כי כל דברי הם דברי רוק
הקודם עב"ל ·

נדפס

בבית השותפים יהודה בן מוהר"ר מרדכי זצ"ל
שמואל בר משה הלוי שליטא

פה

אמשטרדם

שנת ברית מנוחה לפ"ק

UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek

כל לוי לנהוג עמהו שימוש בזה השם (כ"ל בספר) ביראת קטן ובענוה הראשונה
שכייה פעולות המידה השלישית הירחה ואשרי
כו בוראו שכל ודעה להבין סוד השם הנגדול הזה
וכל מי שיש לכבי השם אשר הזירו תורתינו שמשו בו בזה
דול והיו מוכרין לותו זה לזה מדר בסוד
ווכה שלימה פה לפה ולפה שמות רחשי הדורות
שבשם הזה הוא מסתעפין וכאשר תרחה נדולות הלבשים
ד היו פועלים בכוחו רחש לדברים הנוראים.
הרחשון שמש בו לחדש יחיש רבים לדעת חכמתה ושכל ויסרו
לפת. ואת עשה עליו ספרים לחין סקר לרוב חכמתו
ומדר כל סדורי המרכבה על תבונת השם הזה ואת מסרו
ל"ח מן הדרך והטעה לת בני דורו ומשם החלו לחשי
דור כיוצא על לנחת מן הדרך ולהתפשט בזכות מפני שהיו
רוצים מרכבת הכוחות ברוב סתלוה. ולומרים כך כמו
ים למרכיב חלו בחלו כך נעשו לחכמו וחכום מסרו
לרך נמ חכם בו מלך ורך מסרו למת ושלח וחכוך לחכו של
ת ושלח לא רצו למוסרו לו מפני שהיה מתירא ש"ינילוחו
לכך מנה ואת ושלח מסרו ללמך ולמך לנח ונח לשם בנו ושם
מדרשות והוציא החכמה לתורה והחזיר רבים
טעות ומלך בכל בשיתי הארץ וכל בשיתי העמים
ים (כ"ל מביטס) חל שולטנו ושם מסרו לעבר בנו
עבר מסרו לאברהם ואברהם הוסיף בו חכמה ודעה ומסרו
ק ויצחק מסרו ליעקב ויעקב מסרו לבניו וללוי
ן ולוי מסרו לעמרם ועמרם מסרו למשה ומשה
למעלה שעלה לחכמה בפלאה מאוד ומשה מסרו
אהרן לנדב ואביהו בניו והעמיקו לידע הדבר
ו שמורה בתורה וכשארה הקבלה ב"ד פנחס וזה
דעת מכל אשר היו לפניו ופנחס מסרו ליהושע
ני שיהושע למד ממשה מזה לקח הסוד הנדול הזה
מסרו לכלב וכלב מסרו לעתניאל בן קנז והוא
לוד וזהו שכתוב ולכלב עתניאל בן קנז ועתניאל
וך ויהוד לבניו וכולם נעבדו ומסרו למיכיר בן
מיכיר מסרו לנבלי ועבלי לשמואל ושמואל העמיק בו
בלה כמו משה עדה במדה וסדר כמה מסמרות
מסרו לשאול ולא ידע לפעול בו ונעבש ושאול מסרו
לכלאב בנו וכלאב לשלמה לחיו ובו נתחכם יותר
היו לפניו שנאמר ויחכם מכל האדם ושלמה מסרו
ביהו נגזו בבית נבזו בנבזי בית המוקדש ובאו
ם החכמים והוציאוהו משם ויש לומרים ששלמה

מסרו לעמום ועמום ליעשיהו ויעשיהו לנפניה ונפניה
לירמיה וירמיה לברוך ולעזרא ובית דינו ועזרא ובית
דינו היו חכמים ונבונים כמניין ק"ך נדיקים רחשי בני ישראל
עומדים בפרץ ועזרא ובית דינו מסרוהו לשמעיהו ואבטלין
ולנו ה"ה בני סנחרב מלך אשור אשר בחו לחבות תחת כנפי
השכינה וכאשרחו חכמים שהיו רחויים לשם זה מסרוהו להם
ושמעיה ואבטלין מסרוהו להלל ושמחי והלל זה היה בשריה
מבני דוד מזרע המלוכה שכמנה בדברי הימים והלל ושמחי
מסרוהו ליונתן בן עוזיאל ולרבי יוחנן בן זכחי ולח (כ"ל
ולנו) ירדו לעומקם כפי הסנחתם ולנו מסרוהו לר' אליעזר
הנדול ורבי אליעזר הנדול מסרוהו לרבי עקיבא ור' עקיבא
לרבי יהודה הנשיא עד שבח ליד רבי שמעון ומימות ר' י
שמעון עמוד נפון וסתום וזולתי חכמים אחדים שהיו בו
מעט והכירו כפי שכלם כנון הנחומים ז"ל שהעמיקו לדעת
בסודות הק"בה כפי חכמת הזמן וכפי חכמת הדור ובאשר
עלה במחשבה לפני הק"בה לברוח העולם הזה בזה השם
נטה קן והעמיד סר המורים על מדותיו ההר סיוד לאהים
לסבתו והעמיד השלטן לנפון אשר בה כל מיני מאכל ובריח
נלנלים משבחים שמו וברח מלאכים עושים רצונו וזה השם
העמיד העולם על מעמדו ותלו ובנו ההיכל למושבו
בחלוטת החורה מחירין אותו לון קן ולון תכלית ומזה
השם כפרשו עמודי השכל וכותלי החכמה וחלוטת החורה
ומזה השם כתמלח ההיכל וזהר מחיר הוח לחלקיו ולחכתו
עבדיו ולון מי סיקרב אליו לרחות נחון תפחרתו וזולתי שלש
שמימים זה שמ"י לעלם והם שמועיל (כ"ל שמעואל בלח
י"ד וכן בכל הספר הם כך שני הפוכים לף ע"פ שלח בכתב
וזה הריחשון סימן לכולם) מטטרון יהואל. שלשה מלאכים
הללו מנלים סודות השם הזה לנברחים כדי להודיע הודו
ונחון מכוון והוח שורש תורתינו עיקר לחוכתינו מקום
שיכוחה מודיע ברחשונה יחוד הק"בה וברית עם יסר
ומודיע מחשלתו עם ישראל וברית עמהם ונקרח שמו ע"ם
סוד חכמתו ספר ברית השכוחה לשרי לחם עוז לו בו לידע
מפלחתיו ומהלכיו הליכות חלי מלכי בקדם ונפלחותיו וע"כ
דברתי (כ"ל זכרתי החכמים לשר שמשו בו):

ועתה לתחיל לפרש הקדמות ולכלול בם רוב
חכמתו בלשון משל ועליה לומר מה
שלומר ונריך שתעיין מיחד לדעת עמוקו ונבורתו ותהיה
כיחד מן המשכילים לדעת שרש שם יהו"ה ושנפיו כיצד
פועלים וכיצד מתנברים ומה פעולות פועלים ושמות בתור
מה שמות ושורשו עד היכן יורד ושנפיו עד היזה מקום

מניעים ומקורו מה מאד נכבד ונתעלה על הכל וכאשר
כתגבר בספירות בשעת הירידה עלה למעלה כמכיון שם (כ"ג
שם מלות) וקרא שם המקום ההוא מתכה כתגבר למעלה
למעלות אל ארצו ועלה אל מקומו וכן תאר שכתבה (כ"ג
שמה בתיס כ"ג ועלה למעלה עד מקום ר' שכתבה בתיס)
וזקרא שמו יס המלח ונגלה למשה (כ"ג ועלה למעלה)
ומפני רוב הגדלה במקום שכתבה (כ"ג שכתערב)
שם קרא שמו מכות עלה למעלה ועתה בארצו וקרא שמו
הרמה מקום המנפה שמשם מנפים שומרי המזוות וכאשר
היו עולה כך היה נזרא עלה במחשבה מפני כבה רלשונה
שיהיה אור מתגודד ממנה (כ"ג מתגדר ממנו) אור בלי
ערבוביות והוא שכר הצדיקים העומדי' משמרת המלך בכל
יכולת וכל אחד המשתמש בזה השם של יהיה כער מפני שמכלו
קל של אחד גדול בעל דעה וחכמה והנה כי השם הזה הוא
אור שמתפשט מן כבה הרלשון ועובר בשם אהי"ה ומקבל
ממנו ומשפיע לך משל למה"ד כל הכחלים שבישוב הולכים ש
היס והמים של הכחלים ש"כ מתערבים במימי היס אלא
מוזרים תלילה ושבים למכועים שהמים כובעים בו כך השם
הזה הגדול והנזרא כאשר הוא יונק מן הכבוד רחב המיוחד
דומה לאהי"ה ככער קטן ועובר בו ומקבל ממנו אבל אינו
מתערב (כ"ג אינו מתעכב) בו שלא יונק ממנו עם כל הדרי
ועם כל תפארתו כל הכחות מקבלים מזה השם והוא אינו
אסור ממעלתו (כ"ג הדוחות) ולמה הוא דומה למלך אחד
שדנין כל המלכים ושדנין על כל העולם וכל בני העולם
מקבלים הכלה מזה המלך והמלך אינו אסור ממעלתו
ומכבודו וכאשר האור הגדול הזה יונק מן המקום שהוא
יונק. יונק כדמיון הכר מאיר לכל הנדנין וכל האורות
מקבלי ממנו והוא אינו אסור ואינו יונק בשמותיו
וכל שמותיו לשמשון אחד בשם למכין כ"ו כמו שתרגמה מן
ההקדמה כדברי רשב"י ז"ל כאשר הניח הוא בדברי סודות
עמוקות שלין כמותם בכל החכמה ואלה הם דברי הספר
בל יומא דעלמא וקודם דהוה עלמא דכתיב דכתי הוה
בפיק מן קדם מלכא בגבורתא וברחמין ומכניסות גבורתי
וזיוה והדרים הוו כל כהוריין בפקין לקבלא
מיניה אלי כל כהוריין מקבל מינו' וכהורין דכתי כך הוה בפיק
מן קדם מלכא כל יומיה דעלמא ליתוהי מתפרש מן הק"ב
כך הוה בפיק מן קדמוותיה ומטה לאתר נבורתיה דכתיב
דתמן כהורין קדמאה כליף לעילא לעילא ויתקרי שמיה
דיהו"ה מנפ"ן בחילופא דאתוות כ"ת ב"ש מן קדם דתמן
הוא מקבל גבורתא כמיה דאמרכת. והדין שמא כך הוה

ניקוד השם הזה כולן חור) לגמרי שלין דבר בלמעט שיהיה
מבדיל הי"ד וה שמו לעצל וזה זכרי לדר דר ומי שלינו יודע
כוד הפסו הזה לא הגיע עדיין לעומק התורה ובא להודיע
זה השם הגדול לא יש דבר שבדיל ביניו ובין המציאו הגדול
אע"פ שהשם אהי"ה הוא גדול יותר מזה וכמו שזה מתפשט
כך זה מתפשט מן מקום המציאו הגדול והשם הזה הגדול
צירופו אין מקר כי כשאר יונה כשלה לאורו לכ"ו דרכים (כ"ח
לכ"ב) וכל דרך ודרך מחירה להק"בה מאורות (כ"ח למלה
וכ"ו מאורות) וכל מאור ומאור מכלכל לשלף שלפין מלכים
גדולים מן העומדים בהיכל המלך וכשאר תשוב מי שלו
המלאכי"ם השמירי' המגדל והחומה והמגדר וההיכל ובית
נבזי המלך וברחות הכסא זה עונש כמו לאמר היש מספר
לגדודיו והשם הזה כותן לכל ז' וז' גבורה שזו לוכה דומה
לזו וזו לזו ע"כ שיש מעבדיו משפחתך להבין מכחי' ודעת כי
ע"כ היו רשעי דברי ההקדמ' והייתי הולך כמו חומה · המלו'
הזה כשאר הוא יונה שתשלק לכ"ו דרכי' ודרך זו מלוה כזו
והנוף ליכו מסר לא"פ שהוא כשלק וכל מאור ומאו' מן הכ"ו
ים שתגבר ז' מלות פרכלות שבכל פרסה ופרסה יש ז'
ים ושלו הן ז' גבול החכמה (חסד) ב' גבול השכל (ת"ת)
גבול הביכה (גבורה) ד' גבול הדעת (סוד) ה' גבול הגבור'
(סוד) ו' גבול הירח (מלכות) ז' גבול הרחמי' (נצח) וכל גבול
גבול שלו שתפוגים מאורו' לשלין תכלית הם הסובבי' הככה
שופפי' על השלך והמשמיעי' שירה וכל דרך מן הכ"ו דרכי'
כולם הם בחים לל מקום לא' והשם מלות פרסות שבכל דרך
דרך וכל פרסה ופרס' יש שמה (כ"ח שמות) פועלי' פעולותי'
ע"ז לאמרו שכל התורה כולה שם ז' וכל התיבות שמו פועלי'
פעולו' ומכלן ולשלך היה מעיין בזו החכמה ותרח' בהקדמ'
ותלת לאחר לא רחית · כלשר המאור הזה יונה מלפני המלך
שתפשטו ממנו הרחשים מלבד הכ"ו דרכים שלו הם הרחשים
שמתפשטים מן המאור הגדול הזה מלבד השלשי' הם ממשת
לפים ושבע מלות וממשים ולרבעה למכיין פסוקי התורה
לכל מאור ומאור מלא כמלא שם מפורש (כ"ח מתוכר) עד
לד פועל פעולות לרמז מי שלמר והיה העולם כי תדע
כי כל פסוק ופסוק מן התורה הוא שם בפני עצמו ולכל
תורה כולה קרוי הק"בה בשם יהו"ה לדעת ולהבין כי הוא
מן על הכל ומלך על כל ברואין · והכ"ו דרכים משם
תפשטו כל המאורו' לשלפי' ולרבעות ושמות הכ"ו דרכי' הם
מות כנרמז עד מלך ולשלן תכלית ולשלו הממשת
לפים ושבע מלות וממשים ולרבעה למכיין פסוקי התורה
ם מלך השלום ומלך הגבורה ומלך הירחה

מאור שלו שמותם מלך השלום נקרא שמו כוז"ו המופף על
הכל ומלך השלום נקרא שמו מצפ"ץ ומלך הגבור' נקר' שמו
אנג"ץ ומלך הירחה נקר' שמו תגע"ץ ותרחה כי שו השמות
יונלים בקילוף לותיות בלפ"ל בית"ל וכשאר תעיין תמצ'
דבר דבר על לופניו ושלו הד' שמות מורים מקומות השלשה
ומשלום והגבורה והירחה ושו שמות הד' דרכי' מורים גבורת
שם יהו"ה הגדול ושו הד' רחשים מניעים עד לרב' מקומות
שהם מקומות השלשה והשלום והגבורה והירחה ושו שמות
לרבעת הגדולי' שהלרבע שמות הללו עולים עליה ומקבלי'
מהם הרחשון והדריל (כ"ח והדריאל) מקום השלשה פועל
פעולות שבמשכו בשלשה הבאי בפרידי"ם וזה הוא מקור (כ"ח
מקום) הירחה ומכר השמידים לתשע' מדרגות עולה למניין
לותיותיו פועל פעולת שמטילין ירחה על כל שומעי
שמעם שלשי רידירין (כ"ח רידירין כ"ח רדידירין)
מקור השלום (כ"ח מקום השלום) כמו שתרחה
לאחר כן רביעי יהדריל (כ"ח יהדריל) ומימנם זה
זכרי ושו השמות הם נדולים עד מלוד והלאחרי כתגברו על
הללו בגבורה ובחכמה ובדעת ובתבונה כשאר תרח' בהקדמ'
הזלת כי כשאר המאור הזה עולה עד מקום כשל העברים
נקר' שמו והדריל כ"ל והדריל לפי זהדריל שהו' לי"ח מלד כי
שהו' כשל העברים דרך רה"ו שהו' סוד (בכ"ח כתוב נם זה
שם ע"ב ומקבל ממנו לפי שהו' שמו) ומן כשל העברי' כשם
הוא מגיע לל מקום מתנה נקרא שמו אהו"ה וכשאר הוא
עולה ל מקו' המנפה מקו' הרמיתה נקר' שמו יהוויהוה (כ"ח
יהודי הוא) ולתבונתו לין שקר ולין תכלי' ושו השמו' לינם
כ"כ לשאר תרחה ולאחרו על השם הזה הגדול שבשלשה יורד
כתפשט מלפני לדוניו מן מקום המציאו' הגדול ובהתפשטו
ירד ובתרחק (כ"ח ובדקה) מלהלו' שלשים שנה מהלך · לאחר
הק"בה ו' לשלפים שנה יתקיים העול בנדקת ובחשבות לפני
ולאחרי כן תלכד הרשע' ותשאר החכמה והיסרות וכשלשים
מלירד (כ"ח מלכותו) והיה עולה ל מקומו עלה מהלך שלף
שנה בדרך מתנה מקום השלשה והשלום ובתפשט שם כוז
למזרח ולמערב ולדרום ובקר' שמו לשקו' הה' אהו"ה שכשאר
תרד לסוף השם הזה תרחה (כ"ח תרח' יחוד השם הזה ב"ה)
יחוד הקדוש ברוך הוא לאחר הקדוש ברוך הוא כמו שהאור
הזה מהלך שלף שנה הלך במהלה כן שלף הו' מהלה
והרוחה והשלום והחכמה ועולם הבא יונה מתקומו
והמלאכים נלויים לבני לדם ולשם תשובים כל כך מפני רוב
השמחה והחכמה וכשאר המאור הזה נשב ממקומו ועלה
על המקום המנדל הנופה (כ"ח הפוכה) פני דמשק כתעבה

שלף

אלף שכה מהלך ונתפשט שם בכח וגבורה גדולה ונתפארת
מכסה על כל המלכות ומנדליס · ויאמר הקב"ה כן אלף
השמיני הקבוצה תהיה מתנצרת בגבורה ובני האדם יאובדו
תלותם וכן עלה עד שעלה למדרגה (כ"ף למעלה)
העשירית ושם נתעלם וכסה עליו הכבוד ולא נראה ממנו
דבר על כן לא יוכל לדעת מה יהיה בשלח העשירי ·
והנה לשון חז"ל עכשיו הרשעון לשעה הקלותי לבאר מנצרת
שם יהו"ה הגדול והגורל אלה הם שמות הכ"ו דרכים · ג'
דרך הקבוצה · כ' דרך הלבנה · נ' דרך השלוש · ס' דרך
הת"ת · ע' דרך הציבה · פ' דרך הנצח · צ' דרך
הסוד · ק' דרך יבוחות השערים · ר' דרך מבוא היכל
היחוד · ש' דרך מבוא המבדל · ת"ק דרך מבוא הקומה ·
ב"ג דרך קריית ספר · ג"ן דרך קריית חנות · (כ"ף לרבע)
ד"ל דרך הנקל היונק מבית ה' · ט"ו דרך הנן · ו"ן דרך
עץ החיים טוב ורע · ז"ס דרך המורד היורד על הערבה ·
(כ"ף דרך ים סוף) ח"ף דרך בית המורוכים · י"ט דרך ים
סוף · כ' דרך המבדר · כ"ף דרך ים הערבה · כ"ג דרך
העוז · כ"ד דרך הרמתה · כ"ה דרך היכל הפנימי · כ"ה
דרך מדר הפנימית · כ"ו דרך לוכר הכבוד · והחמדה
דרך מדר המלך הגדול לדון הכל ית"ש · וכל הדרכים הללו
אשר פרשתי שמותם כל מכמות השם הזה וכל גבורותיו
בשם נכללו · וכל דרך ודרך לפרש והוא עניין בפני עצמו
ותדקה בו כי כל הדברים הנכבדי והנכונים בזה השם נכללו
וזה השם נברא ונעמד על מתכונתם ע"כ לשון החכם כל
פסוק שתדקה שים בו כ"ו ותות קדמוהו קדש קדשים כי
מותם המלך בה מתנבר ובולה עד מקומו ותדקה עוד מה
שאמר הק"ב בתורתו ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן
ומשם יפרד והיה לד' רחשים · שם הי' פישון הוא הסובב
את כל ארץ החולה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההיא טוב
שם הבדולח ואבן השוהם ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב
את כל ארץ כוש · ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההולך
קדמת אשור · והנהר הרביעי הוא פרת · ובאלו הפסוקי
היה מעיין בזה ההקדמה ותדקה תכמה לאין קוף ותדקה כי
הפסוק הבא לכוף כ"ף פסוקים (כ"ף לסוף ט' פסוקים)
מדבר בעניין החלם ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמינו
כדמותינו מי שלא ירד לסוף (כ"ף לכוד) זה החכמה לא
ידקה בפלאות הק"ב ית"ש ויתעלה שמו · ואמר החכם רשב"י
ז"ל כהורה הוא כפיק מן קדש מלכא וכל הוא כפיק מן קדש
עלאה דשמיה ריש נבורתיה דאפקוה לכיפוקא וכל כפשייה
דאדקיין מסתכלין ביה ומזדווגין ביה ומקבלין מיניה תרי

כל כהורא הוא כפיק לד' רחשין לאתפלגא ריש קדמאה ·
(כ"ף קדישא) לאפוקי לכיפוקא דנבורתא רבתא וכפשייה
חזין יתיה ומזדווגין ביה הק"ב כי תלת בחו אלא לא תכוה ·
מקדם נבורתיה וברישא דכל נבורתא כליף לעילא ומכפי
לכל עבר כיפוקא הה"ד הוא הסובב את כל ארץ החולה אשר
שם הזהב ושם כל דכא דדכירנא בהדין פסוקא והוא
דיכא דאתי לאתפרשא מן חייביא הדין פסוקא תסכא לאדקיין
דאדקיין בעלמא דאתי הה"ד שם הבדולח ואבן השוהם
וכל כהוריי דאית כניזו ברחשין ובדיכא מזדווגין ביה בהדי
שעתא מקבלין מיניה והדין ריש קדמאה לאתקרי יו"ד
פלגותא דשם יהו"ה ומה דאמר אבן השוהם בהדין שעתא
דכפיק כהורא דכל אתתא (כ"ף אתא בכולהן) ומזדווג ביה
הה"ד אבן ליבנה דסכלתיכו ממי הוה מן כשמיא דמשה
ועל דכא ואבן השוהם וכתו (כ"ף ובר כף) דיעין יסכל
חכמתיה ומכוניה דהדין ריש תנייתא דמקבל מיניה הוו
שמא אחי"ה אשר אהי"ה והילוכיה דהדין שמא כד הוה
נפיק ואכפוקי לכיפוקא ורנלוהי למערבא ומסופים (כ"ף
ומוסביה כ"ף ומוסכיה) לקידומא וכד אזיל מתכוונא חומ
הלין מייה דכרכין · וריש דתנייתא תקיף לאחזא מן קדמאה
דכל כהורין דנבורתא מקבלין מיניה ורחשין לשתכחו בהון
ואתא לאתידא דכשמא דכא יהו"ה אית נבורתא קשיא
ורחשין והדין כהורא תנייתא מנים קדמא עם כל כהורייא
ולכולהון יהיב תשא נבורתיה והוא כתנבר על הן למלכא
הק"ב ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב כל ארץ כוש ומהן
דיימר לך דשמהתא דאתמי (כ"ף דאתאי) לאכוין כניד
בדיכא קשיא דלא לאיתמזון מן דין כהורא יהו"ה אימר לך
דלא חזי מכמתין כד כהורא דכא הוא כפיקו ולאכוה
לכיפוק לאתר דלית דיה רחשין כל כהוריי דאלין מן קדמאי
והוא לא כפיק אלהין בשעתא קדמאה מן יומא דכולא דין
ואלו הן גלותהון דישראל בשעתא דכא עלמא הוה חרב
הה"ד ערו ערו כבודי עורה הכבל וכיכור אשר מן דיכא
ומן נבורתיה וכל כהורייא דנפקי בדיכא וברחשין מקבלין
מיניה ושם כל דכא לא אתמי לנבורות כל כהורא דיהו"ה
דלא הוה ויתקרי ריש דכא אלקים יהו"ה (כ"ף אלקי
תסכא דיה תרין לתוותא מן יהו"ה לחיכון י"ה ואיתוותא
לאדקיא כולהון דין) וכד אזיל בחכמתא לאתמזי
ולאכוה מאן יכיל לאחלא נבורתיה ושפיריה דכל
קדם קדמין וביה מסתכלין כל כהורייא וביה מזדווגין
וכולהו אחרין אלין לא יפיקית מיכי אחד הוא
בשפתיך וכהורא דכא ביה כל כהורייא דכלין והוא מכבי
כולהון

דרך הא׳

ין דרכי החכמה ומן דרכי יסוד הק״בה והיא כעלמה מעיבי כל מי ומעוף השמים נסתרה · והיא דרך החכמה הכרתי ברחץ המכפה מקוטרת מור ולבונה עומדות לכם עמים חולייתוח לחכות בגלם ולאכול ממאכלה וממטעמיה יסורו פתאום שיה והכה כודע כי בחמת מרחיות חזקות כי מקום החכמה עומדת ברחץ הכרים ברחץ הרחצן מהד׳ רחצים · בקונו של י״ד הרחצן כ״ל העלין) המכיב לרום מעלה מעלה תאר בו הנפשות ונפות לרחות בזיו היא תשיבה נפשות לחיתכם ומתנחה על כל המעלו׳ וכוללות כל הדרכים ואומרת לכל בחי עולם אלי הביטו ורחה כי הנה ערכתי שלחן והחכמה טופה ופכיה שלשה דרכים חל מקום המנדל וחל שומרי הסומות וחל פיכה המבטת חל מול פני הלבנון וכל הערפים והמשמלים תיירחים לכל יקרבו למשמרותיה וחל דלתות שעריה כי שומרים נדולים וגבורים ואימתם מוטלת על כל הנברחי׳ לאומרים בכה וחלו לומרים בכה לאמר בשלה וברחה מי ברחץ הכרים קורח לכל הנברחים לכל לוכם מעיגים פנים להיכל · ע״כ לומר ובעלמה מעיבי כל מי וחל רכים נתנה פניה ולכל דרך ודרך הרחתה חכמתה כים נחכמה מסודרים מעשה ידי לומן ובכל דרך ודרך תה חכמתה מרחציתה ועד לחדיתה לין בהם מוס ם כל התורה ושומרים משמרתם ומובנים לותה ים העשבים והחלונים לחלו נותנים פרי למחכל ופה ולחלו פרי להמית וע״כ כל לחם שתרחה שיח ונ׳ בחכמה נדולה בידוע כי יון מי המרים שתה וע״כ וכל דרך ודרך. יון כל״ב הם הנקראים מבואות (כ״ל מרחות) המרכבה ופנותיה והיכליה מנלים תעלומות ומרחים כפלחות ולנבחות יתן חכמה כפי שכלם וכחשר השרף שמועיל (כ״ל שמועיאל כ״ו) וכן בכל הספר שכי נרסות וכבר רמותי בהקדמה) מניע לשערה כחזב כלח היה לפי נודל מעלתיה וחכמתה וכולם לוכם כי הם מעשה הרנל (כ״ל הדנל) שעל החדר ורולין זיוה ושומרין שרירתה שה״ת לומר׳ לפני מלכה והדרכים ל״ב הם ל״ב השמים שהם בעלי הכנפים הלו על הלו מתנשאים כפלי כפלים מפני רוב הנלוה שבחמעל תם נחה (כ״ל נרחה) ושרפים לחלפים ולרבנות שומרים כל דרך ודרך מן כל ל״ב מהם לוחרים הוד והדר ומהם ערוכים כנבורים למלחמה כי כל הדרכים נחים חל כיקוד לחד ומוחרים מלילה ובנים חל מקומם להבין ולדעת כי כל מעש׳ הלהים לח נבדל ממכו שהם ימים נבדל ממכו לח היה נוף נפני עצמו פועל ס״ח ולהסיר כל לח הנפקו׳ כל מי שמחמין לדבר מכרותיו חל הסם מתנחה מן סדור ידיו נבדל ממכו וכדי להסיר מכשול כדי שתחמין שדבר מן רם ומתנחה ומי מן הדור שידין נבדל ממכו הרי הוח בכלל קטני לחכה שהוציחו התורה לפתחונים · והנה נמנח בחמת כי כל הדבר לח נכחד מן המלך וע״כ כל המלחכים חל לחם בחד מן לח יהיו משמרתם למשמרה לחרת וכל המחורות מתיירחים ולכם יונחים מן הדרך לחילו כחוט השערה כי חומר (כ״ל חומר) עליהם עומד והחכמה העומדת ברחץ הכרים מתנברות לבלות לח כרחו מן המחורות דבר כי היח מכס׳ עליהם וכשמעה המחורות תחתיה בנפניהיה יוכים מוחים תחת כנפיה · זולתי נ׳ שבחשר היח חופפת עליה׳ מתנברי׳ בחור נם מחוך וברחו רחצחם בגלה מרכבים ולומרים שיר הנלנלים לפני מי שחמר והיה העולם וכחשר לומרים שיר הנלנלים עומדים והם עומדים בפרץ למהר כל דבר לבלות רוחים עבק המלך ומרך נבחותיו מקלקים שפע וגבורה לעוף השמים ולחית הארץ והכל תחתיהם עומד ועשרה מלחכים שומרים מכוחותם ומבריהם ושירותם קורחים בשמותם ועובדים עבודתם ממהרי׳ רצונם להעשות כן הם פנשיל׳ לחכי השהם ומחכי המילוחי׳ יושבים רחשונה במלכו׳ שבברחש תחלה תחת נ׳ המלחכים העליונים המוזלים מים ועד י״ס· ולחו ל״ב דרכים לנ׳ משמרות נחלקו וג׳ שמות נתנו להם והם לותם לחשר לומרתי שהם נ׳ כוחות שברחו רחצחם מוכה להיכל ולפי הילוכן ככה ניקודם ולפי חזיזותם כן פעולותיהם ונפרשים בחות רחשונה של שם בן ד׳ לוחיות יהו״ה בחמצ׳ החות מחשיכים חליהם שני המחורות מן שטה ומן מעלה מן קוץ התחתון ומן קוץ העליון ולפי נודל חזיזותן וקדושתן לוכם מקבלים טומחה ולפי כוחות המוך חם מניעים בהם לוכם מטמחים וע״כ מן מריכים

טהרה ולכלה שמותם רחשון ויו הנ׳ ורחשון לבולם הוא
הנקרא בלשון משל פישון (כ״ף הוא הנקרא יהו״א) שם ב
שפעות ומחזיקן ומחזיק בדק הבית ועומד ברחש הנבעה
והסופר בידו ומריב בוכרנוכו ושם סופר כזה בידו מה
כתבו לנגלו נבוא השמים וזה שמו על פי תכמיתו ונבורתו
אצהביאהו״ה (אהיה צבאות ה׳) עשרה לותיות
בגלגלו בו למכיין שרשו שבשם כשרש מעלה פרי להמית ולהחיות
ומוזרי משמרותם כי׳ נבורים שחורכו · והשבי ברים התיכון
מברים יון קנה לל הקנה מקבל מהעלין הנופה למעלה
לרמה ומקבל יון התתתון הנופה דרך המורד עד מקום
הערבה שהלו הם שבי קוטות של י״ד · ישמוהוהי״ה (שמו
יהו״ה יה״ו) הלה שם בן עשר לותיות כמו הרחשון והלו
השמות על פי ייחוד הק״בה על נבורתו ונידודה ופעולתה
לפרש ותרלה בדרך החכמה הזלת עניין הדברי הנעלמים
יון המלאכים יוה דברים הם ותרלה כיוד מקבלים נבא
השמים תכמה וכיוד פועלים בחכמה · והשם הנ׳ הנדול
והנורא שברלה רחשו מעל המאור של תכמה כמו כן שרש
בשורש שבשרשו הלחרים שפירשתי וזה שמו לאר כמנא לו ·
שארבי׳תרי״אל (שד״י אכתרי״אל) שם כורא ולוים יון
לתבוכתו מקר והוא מלאר מתנבר והלו הנ׳ שמות עומדים
לכל דבר · מעלה פרי בכל מיכי מלכל והם שמות משוכים
ליחוד לניקודם הרחשון לבד והשבי לבד והמלעי כמו כן ·
וכלאר לבא בדרך (כ״ף בסוד) הניקוד לפרש בדרך
הלהבה ניקודם של הלו שרשי להיות · וכלאר החכמה
מתפשטות ממקומה ממקום הכעלם ונרלית תכמתה תוך
להיכל הפנימי וכשהמלאכים הנ׳ רוחים זיווה מתארד (כ״ף
מתבר) זה לעומת זה בלומה נדולה לרחות המרלה
הנדולה מתבוכתה ומיפים שהיא מתפשטת דרך יס הערבה
התפשטות נדול בערבות כורח מיחוד · וכלאר בימאור הזה
מתפשט לינו כרלה משורשו דבר מהכעלם שבו נ׳ השרים
(כ״ף השרשים) בלותה שבה כעלמים מחות רוב שפע
החכמה ומנבורתה ולפי קטנות נבורתם לפי נדולתם
לינם משובים לחלה כלה היו · ובלותה שבה מתנברים נ׳
מחורות יון קנף המאור הנדול ובל לחד ולחד מכבה של
כל מלאך ומלאך · ובל מאור ומאור מלאו הנ׳ לפי השבת
המלאך הוא נ׳ המחורות הללו להם כמנאו שמות כפי
נבורתם שברלה בהם · ובלאר הנ׳ המחורות הלו מתנברים
הנלנלים כשבאו כלה היו · שם הרחשון אהוי (כ״ף אהוה
ושיון ליקודו לבודי ודודי לי · יון זה מקבל לל מעשרון ושם
הנדול ושם השבי היוה זה הוא המקבל לל מעשרון ושם

הנ׳ ההיו נבלון מתנבר יהואל וניקוד שם השבי שיון מ
ולת פולה יון · וניקוד שם הנ׳ שיון לל מבון ורחוש לרך
ובשבוי היה מתכוין כי מרוב נבורת תפלרת החכמה
כשהשם הנורח הוא יונח ברחו בו נ׳ עיכים זה מיחין זה וזה
מיחין זה והרחשון נופה לל הרמה · והואל ולמקום הזה
נתן בני להכיים ע״ב נקרא שמו אהו״ה ועוד מפני שבחשב
יונח בחלור הזה יהו״ה יון מקום מניחות הי׳ ועובר בשם
אהי״ה שבתפשט ברחשונה יון המלך דובק בו יותר מפני
נופו · ולפי שהוא דובק בו יותר נקרא שמו כשמו ולא
לות לחת כדי שיהיה הפרש בין זה לזה · ושאר נופו כמשך
בכח לנחת להרחות יופיו · וע״כ לא דומה זה לזה · וע״כ
הלותיות הפוכות כי השבי כמשך יותר בנבורה יון הרחשון
ויון הלחרון · וע״כ הלותיות של הרחשון והלחרון בכפי
ברחמים והלותיות השבי לא נכפלו ברחמים כי כל דבר ודבר
במקומו עומד · וע״כ תוכל להבין פעולת שם הרחשון
אהו״ה שבאשבו ברחמים ובנדולה מופלאה עם מלאכי הש
פועלים פעולות מופלאות לנזור דבר ויעשהו לטוב
ולהחיות ולרחו׳ מלאך ולהשיב השנות כמו שפרש בפעולו
ולשחול בדבר הלהים ולהשיב תכמה והעתו לאר לא שי
הרחשונים בכח מקורו נדול ובניקודו הכוון · ונם שלה דב
החכמה הרחויים לדעת שהם בחכמה וכל מה שבולל תכ
ושכלר שמו תכמ׳ (כ״ף בשם בעל תכמה כ״ף השם תכמה)
הן לידע העיקר הלהם העלין ונבורתו ומקורו ופעולו
לכמה נדדין מתפשט נבורתו ולידע עיקר נבא הלר ל
עומדים שהם לות לו בלוזה דבר עומדים נבלות הש
והתחתונים כמ״ש י׳ בחכמה יסד ארץ וכו׳ ארץ הש
ולרץ תחתונה ואם הייתי לני המאמר מניח הדברים
יכלה הזמן מלכתוב והשכל מלבחול כי דעות בני לדו
והחכמה עדיין לא כתדבקה (כ״ף כתחוקה) בנני ל
בחית כי לחכמה יש ענפים רבים ונדולים ושם
ולפעמים יש שבחקום לחד כל הענפים מתקבצים
מתקבצים) לל מקום לחד ובלחו בא׳ ונקרא שם
הוא בלגון משל הרמה ובדרך העיקר שם אהו״ה ו
הוא מקום השחחה העלומה ומזיב שהיא עלומה
בנבורה והשרש (כ״ף והשרף) בלאר הוא
המקום פעולות נפלאות לין מקר להם · ולני מ
הפעולו׳ עד דרך מבוחות השערים ושם תרלה כל
כשדר והמלאכים כשדר והמלאכים המקבלים מה
וזה כפעולות פועלים ולך פועלים הכל בלר כי
זה לפרש פעולות נדולות ועושות (כ״ף ומע

דע לך כי כל סודות הק"ס וכפלותיו בכללו בחכמה והולכת על הכלל ועל הפרט כמו שתראה כי עיקר לחם העליון נראה בחכמה ולמשול לך ממל כיד עיקרו ושרשו · בשעה שהחכמ' יוצאת מהקומה כל המאורות יוצאי' ממקומם ורצים אליה לקבל ממנה ומקבלים הגדולים והגדולים נותנים אל הקטנים וכן חולקים החכמה וכן החכמה כאשר היא מאורת תלולה ועולה למקומה בתקומות ידועים עולה בתחלה ונתנה (כ"ף והוד) פניה והגיע עד יסודה ומס בתחלה ולמס עומדת ולוקחת כח ויכולת וגבורה ונקרא שם המקום ההוא תנצ"ן והוא לאחר השער שנאחס העליון שהיא חכמת החסד ואם תהיה חכמ שם תנין סודות המרכבה (כ"ף החכמה והמרכבה) ומשם היא עולה למעלה וכוחה מתגדל להחליש ומתפשט אל מקום נוגהה ונקרא שמו תנצ"ן (כ"ף תרנ"ן) והוא מקום הראש שנאחס העליון ומשם היא עולה אל מקום בני יעקן ועומדת שם בת"ת גדולה וגורלה ונקרא שמו אלהים והוא אחר עין השמאלי שנאחס העליון · וכאשר החכמה שהיא אור מתכי' לכל רוחים מתנגדות לעלות לו מנעת שחין (כ"ף שחין) תפארתה עד מקום עגיון נגד מקום החותם המופלאות ומקום שכל המאורות וכל הנבחות ליוקדין מזה המקום וע"כ נקרא עגיון נגד ומתפשט שם אחור הגדול הזה בתפארת גדולה עד מאוד וכל בעלי כנפים מתאוים לחשות (כ"ף לחזות) ביופי הגדול הזה ונקרא שם המקום הזה בתקומו' המרכבה עין הימיני מביט ברחמים ומופיע ברחמים עומד במקום הפרץ למלחות האחרון אשר אחרו הקדמונים ברוב מעלליהם מושיב חוסים שומע תפלת לחניגים חנון ורחום ועד אפי היס מוציא ומביא לכל הדברי' ונקרא שמו הקדוש אכתריא"ל י"ה יהו"ה (כ"ף אכתרי"אל י"ה) שהי ישרא פועל פעולות ליודעים מקורו שהוא כשרש באהי"ה ·

ופעולותיו בלי טהרה מפני רוב הקדושה העצומה כשפניס ממנו כל סדרי המרכבה ליש ליש על משמרתו ועל עבודתו אשר הם עובדים ובהיות מתגלגלו עצומה מתגבר מעלה ומעלה המאור המתכם הזה ומכסה בהדרתו ט"ו מעלות מן מבוא היכל הפנימי ולכן המשכיל בעת התפללו למקום עגיון נגד יהיו עיניו ולבו לב' מאורות הגוכרים י"ה אהי"ה מוכתרים מכל מיני כלי חמדה ומכל כלי המשכיו' אשר מאור המתכם מגיע עד עגיון נגד תשם כח הדין כשאר הרחמים ולא היה יכול לבעלות ולהתגבר יותר ממו התחיל לירד ולפעול לכל הנדדין (כ"ף מן הנדדין) ומתפשטת בכל פינות הגלגלי' ונקח המרוס עומדי' סורות סורות ומתגלים לחוות נוסח דרכיו ושרות תהלותיו ומקבלים חכמה ודעת ממנו ומשם מתחילין המלחכים להוציא פעולותיהם ברוב החכמה הגדולה ונקרא שם המקום ההוא משם עמד לאור המתכים כאשר ירד יד הימנית בסודו' המרכבה ובדרך העיקרי' לפי סוד פעולותיו נקרא שר"י הוא המספיק לכל הנצרכים והמוכלכלים עד בלי די · וכח מקור שר"י נודע ביהו"ה אלהי ישראל וזה השם שד"י בו יהיה המתכון שהוא מקום המעלה והוא עושה כל הדברים בכח מוכרח והוא ממהר לעשות כל הדברי' המקבלי' מזה המקור (כ"ף המקום) שם מחנות השרפים הגדולים השורפים והמשריפים לאחר אלו שמותם מטטר"ון יהו"אל כמותם לא יש בכל אותם הגלגלים זולתי לאחד שנקרא שמו והוא פלא (כ"ף פלאי) מקום הכפלאות (כ"ף פלאי) ומצאתי כתוב כי רבו של שם בן נח היה נקרא שמו פחל"י ולכן יש להבין כי בלולי שמו אל השם הגדול נקרא כן ולכל מכוח כתיב לזה זה תשב לשמי והוא פלאי והבן ומזה המקו' נוסע המאור הגדול הזה והתחיל לכסות לכל המאורו' ובח עד תקרות ועומד שם מתנגר בגבור' גדולה מרדים לעומתו שומעים נבורתו כי הוא המאור שנראה לנו כראה אלא הוא בעלם לפי חשיבותו והוא לא כתעלם אלא מפני קטנות ההשגה שלנו בכל הנבראים שאינם משיגים השגתו ובאשר רצו שעתקו לנו הסינו ואחרו בודאי בעלם לכל זולת הוא החיות שגלוי הוא למעתיקים לידע זולת החכמה ובאשר זהרו של המאור הזה כעצו בהרות בחקומות רבות הוא על שחכמתו מתחלקה לנגד המרוס לכל מחנה ומחנה כפי גבורתם ומפני זה נקרא בלשון משל תקרות ובדרך העיקר נקרא אדנ"י הוא יד השמאלי ומזה המקום מקבלים נגד המרוס כל המחנות ונבחותיהם לפי כל הפועל והמשניע (כ"ף והמשניע) לנגד המרוס בשם הזה יתבונן לפי שלוכן הפעולה כי הוא העמוד הגדול הסומך כל הגלגלים ועל שמו נקרא לחדוני (כ"ף האדוני) מפני שהם תחת ממשלתו עומדים וכו כמוהו לומרות השלג והברד והרוח המסער · ולומרות הזוהר הטוב והוא שם נורא שנקודו כפי הלוכו כיו שקרש בדרך השכית בסוד הניקוד (כ"ף בשרש הניקוד) ובאשר החכמה מנעת עד תקרות שם מתקבצים לב' דרכים ובאמצעות הדרכים כמנין אחד אחד שכל אלה הדרכים מופיעים (כ"ף הופכים) עליה ונרחית היא זכה וברה וטובה ונקרא שמו תבערה לשון טוב והפוך לשון רע כי מכאן נלחלו וכנזרו ויונאות כשמות הדיקים ואחרי המעשה ונאת יונאות בה (כ"ף ברה) ונאת כיוצא

כשאתיין שכות למקום הזה ואת שכה טובה ואת שכה
רעה ואת מזלותיה שה ואת כשרפת שה ולפיכך קרוהו
תבערה ובדרך העיקרי נקרא נבלות וע"ו אומרו שכה
כביכול היתה שאומרה בתפלה י' נבלות כאשר שלה הכן כי
כתכונה במקום שהכשמה משמשת ועומד עולה כשלמה
ושם נבלות לשון הוא מאוד ופועל פעולות מאשר תרוחה
כאם מקורו בניקודו הכעלם כמו שתרוחה ליה בקרא המקו'
הזה תבערה מפני שכל מאור ומאור שמניע חלין מיד הוא
כשרף וזה מפני רוב זכותו ואמרו בפרוד הכשמות שמאור ה'
כמשך ויוצא מהק"ה ובאשר הזיווג כשכה מתנוצצים
הכשמות ומזדווגים זה במאור והמאור הזה כמשך על
מקו' תבערה שכמו נבלות וע"כ אומרי שהכשמות כתבער'
עומדים והולכין ובאים כשכמה המופלאה הזאת ים לנו להבין
מה שכתוב כתבערה ובמסה ובקברות התאוה וגו' ותמצא
שם שכמה ע"ד כלל לשון הק"ה כתורתו ובתבערה ובמסה
ובקברות התאוה מן המקום שהיה מפן בו האדם ותאוה
להניע זה להניע השנה טובה וזה להניע השנה רעה.
ובראותם ישראל נדולת ג' המקומות (כ"ח המעלות) הלו
היו מעוררים בהשכוכתם (כ"ח כאתם) לידע מי מכניע
אותם (כ"ח מה מניאותם) לזו מי משפיעם התפלה לומר
מזה המקום ירד הטוב"הרש וזהו מקום המעלות הנדולו'
ומן מוכן כי מפני נאותו של הק"ב היו מעניק כל כך
בבריותיו והעתיד לשלם ג' במקומו שיפעלו כל מה שיראו
לפיכך היו מכנין לת הק"ב בכל דבריהם ואמרו השכמים
ג' שרפים (כ"ח השרים) מקבלים מן הג' מקומות הללו
לשלח למעלתם מן קוף ומן מקום תבערה יורד זיו השכמה
על מקום כשל לרכון ונקרא שמו העמוק לדירי"רון מקום
הרמה והעופת והשכמה והוא לשון כשל מכלכל כל הנוף וכאשר
נוחים נבא המרום שזיו השכמה הניע אליהם התפלה לרמן
כמה שאומר כרן יאך כוכבי בוקר וירועו כל בני אלהים כי
הניע אליהם השכמה והם מתנשאים ומקבלים ממם שכמה
ונבורה נדולה עד מאוד ומכאל לרמן הניע השכמה עד
בקל השבריס ומשם מורת הלילה ושכה למקומה. והל"ב
דרכים מתנברים לשלות ומכסים לכל הנלנלים ולכל
המעלות והעולמות ולכל התהומות וכרוה הללו לכל זיו
השכמה כלה היו ועכ"ו כרוה רמוקים כשם מאות אלף טמי
קשת נוזכין (כ"ח במכין) וברוה כלל קערה אחת והל"ב
דרכים מתנברים לשלות ולהתנבר ולכבות לכל הנלנלים
ולכל מקומותיהם והשכמה לומרו זהו אדם העליון הידוע
בעיון נבר כמו שאומרים למעלה בזה העניין.

רחה לזר ולא הזיע חכמה מקום ר"ת בשמי מעון לתבונתו
לין סוף והוא מקום נעלם מלפני קטנות השכל ככוכר
והמאורות הגדולים כאחד מתגברים לעלות ורוחים הדגל
עומד בעומקו הכיכל לומרי' בזה המקום עומד כח המכוון
ועומדים ונופים שם ירחו הדרו וזיו. כאחד מתגבר לזר
בעולם הזה ומרוב השפעתו ויגע זיו מזון לה כל
ולו מתחוים שם לרחות יותר ועולים כאחד מגיעי' למקום
משכון ומגיעים עד קנהו כשרפים מיד מרוב זכות הלזר
הגדול הזה כשרפים כלם ועומדים בו ואינם יוצאים לעולם.
לזה המקום קרוי בלשון משל קברות התאוה לשון טוב שמרוב
תאותם שרו לדעת העיקר כתלכלו בקדושה ולא נראה
מהם דבר. וכמה מלאות וכמה שרים גבורי כח כתלכלו
בזה המקום ונקרא קברות התאוה בלשון עיקר יה"ו (ר"ת
יה"ו) ולומר לך המלאכים והמאורות שכתלכלו בזה המקו'
משעת היכרה כמה הי' גדולים וגבורים ושלמים במעלתם
מלאכי' גדולים ואדירי' כתלכלו בזה המאור הגדול מן מקבה
כשרפים ומן מקבה תרשי' שעלה במחשבתן לעלו' ולהתגבר
עד מקום הזה ושם כתלכלו ועליהם כתיב כי שם קברו את
העם המתאוים. ואל יעלה במחשבתך מחשב רעה לאמר כי
דברי תורה הם רק כפשוטן לבד קלילה מלהלמין זה. וזה
המקום שנקרא בשם קברות התאוה לשרי הלדש המעמיק
לדע' להשיג חכמתו כי כל נגודותיו בעלמות ובמלו' כמכיין
ל"ב נגודות כולם בעלמות מן השמים העומדים בפרן ול"ב
מעלות יונקים כנגד הל"ב דרכים וכולם מעלות ממלאות
מקומות הפרן. ברחשונה מן הדרכים יונק זיו דמותו כעין
הזהב הנמ והלדוש ומאיר ונותן כח לנלגל העשירי ומרוב
גבורת המאור הרחשון מתגבר ויונק בגבורה ומן זו (ר"ת
ומזיו) הדרך כשרפו השרפים (ר"ת השרפים) בעלי היכולת
ואחר מתגבר שם שרף לעבור ולעלות ולחזור בשורשו שם
מן מכיון הלגם מקבל בשרף מיד הק"ד כי שם קברו את
העם המתאוים. בשכייר יונק זיו לבן ומזהיר שמכלכל לל"ב
[illegible] (ר"ת לשני השרפים) ונראה בה עיקר ר' השרפים
[illegible] יונק מקדושה העמוקה שמשם מקבלים התרשישים
[illegible] בכל דרך ודרך יונ' כל דבר ודבר מזון העליון והתפתח
[illegible] מלאכים שבלכלו הדרכים היו כלי תערובת של דבר לאחר
[illegible] והיו זכות ועובה כשרפים באוה"ח ומחכה ונלות
[illegible] והיו נקראת תבערה והשרוקה מלכו הדרכים
[illegible] קברות התאוה. וכבר רמזתי לך לעיל סוד קברות
[illegible] והרחשונה נקראת אסה היו המנרפות והמלהטת
[illegible] רות והיו נקראת כור הזהב שבה כשרפי ועומדים

ומזיו הקבוה והדרתה מתפשטים כל תבונות המאורות כל
מאמרם ומשמרם בקומה לפעול פעולותיה ולעבוד
עבודתה הלה הם המאורות שבזיו הקבוה תלויות לנפון
עומדת משמרם לאת שומרת מבוחות מלאכי משמית לכל
יצאו ויתפשטו להשפית העולם וזאת המשמרם תופשת נ'
מאות פרכאות ובה עבייכים מלאים זיו והדר ומלאכים
הגדולים שומרים המבוחות ובה שרים לאלפים ולרבבות
כולם כרחים אל זיו הקבוה כלה היו. משמרם שכייר לעבר
הדרום היו השוכבה מכלן ובה מאורות משובות למשפלתם
לין תכלית ובן כל הד' משמרות בזו הקבוה כשרשו ומקבה
מתפשטים כל כלי חמדה והתאוה שמתאוים כל בעלי השכל
להשיג ומהם השיגו הדבר כמו שרחוי להיות ומהם יצאו מן
הדרך כמו שאמרתי למעלה כי ברחותם גדולת נבח המרום
לין תכלית שאלתך ר"ת ושמו לוריחל תפס בפסיכה (כ"ת
בפרסתו) לחד מן נלגל העשירי עד הלרן כמ"ם לחי עד
נבח י' עתה בחתי ומס מלחך כזה שהט' נלגלים לא כחשבו
חללו כל כך על לחת כמה וכמה יהוחל שהוח עליו שרחים
חללו לוריחל ככער ויהוחל כחשב לחל שחוחל כלה היה וכל
חללו נ' שרים לחל הדעת היונק ומתפשט מן תולדות השכל
כחשבו כלה היו מעולם וכן השכל לכיכה והכיכה לחכמה
ולחכמה לחרו שהיה לה כל המאורות. ושכל הנלגלים
ובחותם והמאורות המפרכסים לברוחי רם ונשח וכל
הנבוים לא כחשבו לחללה רק כלה היו כי היה שוכבת בחיק
המלך ושוכבת למלך וברחות החכמים משעמיקים בחכמה
לדע שורש שמה כל המאורות והנלגלים ונבחותיה והעולם
ונבחותיו והתהומו' נני הים והמים לחר מעל השמי' החכמה
מוספת על כלם ולא נראה מהם דבר מרחשם ועד רגליהם
וכחשבו כל שו לחכל הקבוה כקערה קטנה ומים לין בה וכחש'
העמיקו לדעת בחכמה לחרו ומהו עכייכי נפלחות של הדין
כל העולמים שמאור כזה מתפשט ממנו שכל מעשה ידיו וכל
נפלחותיו וכל תקפו וכל גבורתו לא כחשבו לחכל זאת כלה
היו והוא מאור המוסיף והעוב' בנרה והוא הכל בעבור לזה
ע"כ לחרו כי הקבוה היה כוד העולם העליון בעיון נבר
וזהו יקו' קברות התאו' שכל הנברי' מתאוים להשיג עמקו
ותבונתו ויסיו ומשפלתו ולחרו שבעלי השכל כאחד הניעו
לתבונת המאו' הזה מהם עומדו תמהים ומהם יצאו לין הדרך
ולין החמונה והשיגו לתירוב העול' כמו שהניעו כלכלי' גדולים
ולחרו כך בעלי השכל כי הקבוה לין דבר למעלה ולמטה
שיעשה מבלעדיה כי היה נותנת חכמה לעשות הדבר ההוח
הוחיל ולין דבר שיעשה מבלתי חכמת הקבוה מי ברח

לותה ומי הוליכה ממקומה · וה"פ מבי"ן כי זאת היא
קושיא גדולה מן העמוקים · כי החכמה כיצד יוכל להיות
שתהיה נברית החכמה תוך הדברים שכובשים לותה הוא ל
ואיכה תופסת מקום ואם החכמה קודם התפשטה מן
מציאות הנדול מה היה עבייבה ואלו הקושיות אין סוף ואין
תכלית ואין מכמה לפרשם ומפני שהם לרוב עמוקות מלוד
עמוק נדול · לאמרו על סוד החכמה שהוא מלוד שהתפשט
מן המקור (כ"ה מהכיקוד) הכתלם ונקרא מקורו מקור
החכמה ולאד שהתפשט הוציא פעולותיה ללוד וקוד ליבירה
ללפים שכה היתה החכמה מרחת כתה לפני מקורה כמ"ש
ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשועים יום יום דיומו של הקב"ה
שלף שכה כדכתיב כי שלף שניים בעיניך כיום אתמול כי יעבור
ונו' ועל החכמה לאמר אלהי' (כ"ה אלפים שכה) כשרשה
תפארתה (כ"ה תפארתה ותפידותה ושפלותיה) ושהיה
הולכת עם ישראל תדיר שכלאמר מי זאת עולה מן המדבר
כתמרות עשן ונו' רומז כך שכלאמר היא מתפשטת בנברה
נדולה מתפשטת וע"כ לאמר כתמרות עשן · והיא נותנת
חכמה לנדכלים (כ"ה כח לנברים ולכל הנדכלים) עליה
ואיכה שורה כי אם על הנדכלים (כ"ה על הנביאים) והכה
אמרתי אלה קנות דרכיה הנרחים חוכה למקדם לאחר כרחו
כמו מיכונית כי הפכיחיות אין שכל לפרשם · וע"כ החכמה
דומה למקום לאד שיש בו כמה פרכאות בחצרון ובנולים ·
(כ"ה ונדולה בחצרון) ונקרלת החכמה חצרון ולומרים נ'
הפרים זה לזה נבלה ונקבל מקום החכמה ובאמרם זה
מהללין אותה וזהו ע"כ יאמרו המושלים בולו חצרון ונו' ·
בכאן כשלמו דברי החכמה והנני מפרש דרך שניה בסוד
הניקוד ולשם תרחה לאין סוף · ושם תרחה להבית הקב"ה
עם ישראל ואת בריתו לאחר כרת עמהם כי ברחותך המחורו'
לילוכם כיצד הם ופרשם וכיצד מתקבלים וכיצד בחים על
מקום לאד ובהילוכם תבין הניקוד כמו שאמרתי ובפרשם
תרחה להבית הנדולה והרבה שהקב"ה אוהב את ישראל
ובריתו מכרת עם הרשומים לאברהם יצחק ויעקב לאבות יכו
לאחר המזיקו בו:

דרך הב'

והיא דרך להבית שהקב"ה אוהב
לישראל בהיותו מנלה להם מסתריו
ונית נבזיו ובהיותו מופיע עליהם כאחר יעיר קנו על נוזלי
ירחם כן הקב"ה ירחם עליכו ומושיעכו מיד לוביכו כל
המחורו שמתפשטי בעשר נלגלים כולם בחים מן שם יהו"ה
כי שם אהי"ה אין פועל כל כך כמו זה וכל המחורות
שמתפשטים יש להם מקום ונבול עד לזה מקום יתנברו

יוכל לבאר בזה העניין • וזולתי שמלתני לבי לעורר התכמה
להעתידה על משמרתיה ועל תכוניתיה • ושכי המיתורות
הללו תאחר שמותם בדרך מעל רקיע והכר שנקשר בו כמנהגו
להם שמות עמוקי מלבד הללו • והחית כי ג' המיתורות הם
בקוד קמץ של תות רחשוכה יתן הסם ג"ד • ותלה שמותם
עם הרקיע נקרא אבתרי"א שהוא מכתיר עטרות לכל
נבח המרוס כמו שהמרתי ושם הכינון (כ"ח הכיקוד) תאחר
מתחת לרקיע נקר שמו תלדירד"ן מקום הרכה והכה כמנהגו
שכי המיתורות הללו משמשין לפכי שם יהו"ה (כ"ח יה"ה)
שהוא המיתור הרחשון המתפשט יתן המקום תילן הקיים •
(כ"ח יהו"ה) ושכי המיתורות העליונים הללו הם משמיש
מאד כמו שהמרתי כי כאשר מתפשט הכורח הנקרא יה"ה
ועלה בחוקו ומכסה הגלגלים ונכחותיהם ברוב הדרו וזיוו
נתפשטו ממנו מיתורות שכים • הלאד חופף על הכל ומבדיל
בין קדש ובין קדש הוא הנקר' רקיע וכאשר מתפשט הרקיע
הכורח הזה והגלעם מתנועע בתנוע' קטנה ומביט למטה
עד שכתחזק בגבורת המיתור יה"ה (כ"ח יהו"ה) והתחיל
להתחזק ולקחת גבורה גדולה ומחשלה עצומה ומן
ממשלתו הגדולה והעצומה כתפשט ממנו כינון כדמיון כר
הוא המיתר לכל קנוות העולם ולכל מנפוני דם ונפש ונקר'
זה נהר דיכור שיונח מן מקום המיחיות לידע מה בקנוות
העולם וכמו שהמרתי לרקיע נקרא שם תכתריא"ל ולכינון
נקר' תלדירד"ן מקום הרכה שממנו לוקחים רכה ומן המקו'
הזה לוקח' שירה וכח כאשר מרכבים לפכי הק"בה ית' • והכה
לפי תלה הדברים שכיקוד חות רחשוכה מן הסם שהוא קמץ
ע"כ הפועל לאשר יפעול בסם יה"ה שתהיה מכוין בכיקו' חות
רחשוכה שהרקיע שמו תכתריא"ל והכינון תלדירין ויפעל
בתפשטו שתלו נקשרו בסם יה"ה שהוא תלק מן סם יהו"ה
ובכל סם וסם מתלו הסכים כולל בו סם יה"ה שהוא מקורו
הגלעם והמיתור הזה שמו יה"ה עולה כד למעלה ובאשר
הוא עולה תל מקום בעלם מאוד הגבורה שב"ה מתגבלת
(כ"ח מלהתאחל כ"ח שבה כמו שהוא עולה כן הגבורה
מתאחלות) ובאשר סיימה גבורתו מלהתאחל נקרא שם
המקום ההוא מקום המכוחה שסם יכוחו יניעו כח שכתאחלו
בתורה ובסודותיה (כ"ח בת תוריח יסודות יה) שעליהם
כתיב וקיוויי יקליפו כח יעלו אבר כנשרים מה שאשר בחשר
מרכה שכים כן מוספת כח כן הנדיק כאשר תבח בשמתו
במקום המכוחה עולה למעלה כל ימי שבתם שם •
והמיתור הזה כאשר עלה וכתאחל כל גבורתו ובאשר המכוח'
והכחית (כ"ח מחירה) בלי תערובת עמה בזה המקום
פורשת כנפיה והמיתור תופף על הנדיקים והם עומדים
מתחת לה תחת כנפי השכיכה וכאשר כתנבר זה המיתור
ברוב תפארתו והדרו ושזונו והתחיל לעלות למעלה לו כמה
הוא לת מקורו וב"ו לאמרו כי כאשר הילן טעון ברוב פריו
לו כטו למיט וכסו השורש והמיקו' של זה הסם מחזיק בתוחו
ולא כתשבו לגלו כלל היו וכאשר עולה המיתור שמו יה"ה
למעלה ברוב מכוחתו והדרתו כאלו ממנו שכי הגלים גרמו
כלולים מכל יופי ומחדה מתכוענים בתנועה גדולה ולא
כמנה הפרש להם לאמר זה גדול מזה וזה קטן מזה כי
שכיהם כאחד גדולי' וגבורים ואחד כתן פניו תימה וכתנבר
בהכוחה כמו מקורו יה"ה (כ"ח יהו"ה) והשכי כתן פניו
נפוכה ומתנבר בגבורה וזון רוב גבורתו כן מכוחתו ומהם
שכי העמודים שהבית קיים עליהם וזהרם כזוהר הרקיע
שמעל לראשי החיות וכאשר נאלו מן רוב מיתורם נשמע
שחוכם ובהכמת הסחון לומרים שירות ותשבחות מגדילים
ומהללים למי שהכל לרמזו הולך ומן רוב הרכה ומן תנועת'
ומן רוב שחוכ' מקבל יכולת כח הסרף הנור' שמועל ומתקל
הוא להלל בנועם התהלה מרכני' שמו (כ"ח מרומם שמו)
ולומר י' לאדוניו מה לדיר שמך בכל הארץ ולקרותו עוכים
שכי המברים הכתוכים הלא הוא תלהיכו ולאלהיכו עבדיו אין
קדוש כי' ואין כלתיך הוא מגדילכו והוא בוראיכו ומעשי
ידיו כולכו ובשמוע לאדם הפליאות בכח הסנות גודל השיר
שעבדיו לומרים לפניו מתנבר המכוחה מלפניו ומכסה את
ברוחיו ובשעת הזעזוע כעשה ושכי הגלים המכהיני'
את מקורם יה"ה לפי רוב תשבותיו והדרתו ברוב מכוחתם
כי רב מתנברים כח' ומתנבר זיוום הנעלם ומכסה הסיכל
וכראו כמה כמו מחנות ומקורם בלומע שם הראשון הפוכ'
תימה להדר"ל ושם השכי הפוכה נפוכה להדר"ל וכודם
למוטה בהכתה הם הכיקוד חות השנייה יתן הסם המיוחד
וכן הוא כיקוד מירק גדול ולחיין (כ"ח והו"ה כ"ח לה"ה)
כיקוד חות שנייה יתן הסם המכוחה יהו"ה כיקוד מירק גדול
ולחיין והגלגלים הללו הלדירים והגדולים כראו למעלה יתן
כל המיתורות ובאשר הם מתנועעים לשכי נדלין פונים
הראשון בזכותה והשכי בגבורה מיוהרים לעשות ולעבוד
כל עבודתם שנפל להם בחלקם ובאשר שכי השרפי' משמיעים
השירה מפיהם שומעים העשרה גבורים השירה ומתנברים
את השירה לעלות ולהגיע לל מקומם ולל נעלם ולאחר כך
מוציאין הפעולות של הגלגלים ושל המיקור ובאחת כחית כי
עשרה הגבורים הם הלחדוכים הם המקבלי' יתן הסם הכורח
ובהם נשאר הכח ולהם מסב עשים נכל פעולות שם יה"ה והם

(כ"ף יה"ה) והכה כמ"כ ויו כן על כיוצ"ב שם יְהוָה כמלא
שמות מפורשים שבהם יכון המכון ויוכיח לאור כל
הכתרות ושבי הדגלים הללו שם כיוצ"ב הסדר הגדול של
לות השכייה הם מלורות עמוקות מלבדן ומופלאי וכורסים
מלוד ועגלים ומכסים לת כל המלורות וכרלה תחתיהן
כדמיון זוהר שלטרכו לין סוף לומרים כי זה המקום הוא
מוסב לבדיקים שבקרלו יניבי כח שבילו בתורה ומי יוכל
לדבר ולהגיד השם כמלא למקום הזה ולעמקו הכורח מלוד
וללו הדברים הם כורחים מלוד והשמר לך מלוד פן תוכיחים
לדברי קול פן תבלע מן הדרך וע"כ היה זהיר ושמע דברי
הכמים. כלשר המלורות השבים הללו שלמרתי מתגברים
שמותם הכבדים כדי להודיע תעצומם וכפלותם הם
המקיפים המוסבת הסובבת על ההיכלות של הבדיקי הגדולי'
הרלוים למעמד כורח כמו זה וללו הדגלים לימם מקבלים
טומלה וע"כ פעולתם לימם יקבלים טומלה להוי זהיר
מלוד בלו הכמות הגדולות העמוקות עד מלוד. כלשר
המלור הזה מתקיל לבעלות יותר כן תתמעט גבורתו
וכשלר מכוסתו וכלית וטובה כלי תערובות עמה של דבר
לחר וכלשר עולה זכותו העליון ומן מלורו העליון יתפשט
זיו לדמיונו לין תכלית כל הלחרים שלמרנו כשבנו כלן היו
מי יתלל גבורות יהוה בעלות המלור הגדול ובהתגברו
ובהיותו מכבה כזיו לכל המלורות הלחרי' וכתפשט המלור
יותר ויותר ומן רוב התפשטותו נשמע דבור בין הזיו ובין
ההדר (כ"ף הדבר) לזיו ולהדר (כ"ף לדבר) לין ערך ולומר
הדבור לכי הוא שברלתי שמים וארץ ודברים הללו מודיע
גבורתו וקמיתו והודו ועוכס כפלותיו והמלור הזה כלשר
נתגבר כתן פניו מזרחה שמש ושכינו ומלורי' כוהרי העליוני'
ולמיון כטפו מור ולבעותיו מור עובר וכתתו מנחות פניו
מזרחה שמש מלן מקום ושם מתפשט בגבורה מרוב מכוסה
ודמיון התפשטו כדמות רקיע מי יתלל גבורות הרקיע
ונקדושתו הגדולה וזיוו והדרתו כי מחכה כרלו מחכו תלויים
שם מלות תלף מלורות וכרלה המלורות ככרות מלירות לת
ההיכל הם המכלכלים לת בני ישרלל בנלותם ושם כי מן
הרקיע הזה כשרשו פכות ולקנות העולם למכיין ולהרקי'
כניקוד לות השליצי' לחכי הולך שהיל לות ולמכיין ולהרקי'
הכורח (כ"ף הנבוה) מכסה בהדרו לי"ב מעלות הוא מעלו'
הקבל המשניים המכוסה על תכונתם וללו כי"ב מזלות
(כ"ף מעלות) לזהו מכס שיוכל לדבר שבחן ומן זיו הוד
הרקיע כלשל מפכה ממנה שביע שבת מכוסה ונכסה ולא
כבדל מחכה כי בהיותה כשרש בה היסוד שלם ומוכות

השביע הכורח מתפשטים מלורות בחזיון כותלים והכותלים
הללו מן זיו השביע כלשלו הם הבקדקי' כותלי ההיכל הפנימי
שהם עומד מלור של מכוסה הוא שביעי למלורות כי חזיו
השביע עומדו כותלים להיכל ושימדו החלונות על תכונתם
ועל משמרתם ולרקיע כמנח שם לבד מרלים הזכות ורוב
התפלרת שם הרקיע יְצַיְצַהְצִיצַיְהּ (כ"ף צִיצַיְהּצִיצַיְהּ)
כ"ף יְצַיְצַהְצִיצַיְהּ) הוא הרמזו בתור' כין הזהב כזר
הקדש שבו היה מקום שם המפורש בטבעו וכיקודו לשרי כין
הלב שהשיג מכמה כזו והשיג עמקו ורלה יפיה ושם השביע
הוא הבקדקי טבְיהוצִיא הלו השבי מלורות שהלו השמות
כמנח לשם מי יוכל לדבר גבורתיו בעלותם מעלות בשלות
שמותם (כ"ף שמשם) מתפשט וכשמקה שלוקקים שלר
המלורות ברלותם שיניח הלו כי הלו בקדקו שערי המזרח
לשר פני הרקיע מכיט מזרחה ופני השביע למערב ומן רוב
מכוחות השביע הזה פועל בגבורים כי השביע העליון הזה
השכיר עד מקומו כמשך קו היונלת מלפני השלים הטוב
והמיטב ומן זלת הקו שהיל בשמה טובה ומטיבה לחרים
מקבל השביע ועל כן לות רחשונה מן שמות ט"טובה ולות
הכ' רמזות ברכה הירודות עד מלכות ושורה על השבילים
ולחבי המעשה נ' לותיות לחנטיות מן שם השביע שהם הללו
יה"ו ומן כ"ף מעלות רוח הקודש ומין זה יקומו לפרשם
והלות הפשטיות משם כיוונין כל הנפלות והשיילים ושם נבחו'
מכלן (כ"ף מכלן ומכלן) יקבל. והנשמות בזה השם
מלאו שורש והשבילים ירדו עד תבערה ולות הת' הלחרונ'
שמרוב מכוחתה פועלת בגבורה והוא שם שלהים ה'דוש
למקובלים שהוא גבורה. ושם הרקיע הוא שם בן י' לותיות
וד' פשטים וכפלו הגד"ק בזה השם רומו שהוא מלור עומד
כמו הכין במלור המכוסה והשלוש. יהו"ה והרקיע כלשר
הוא מתפשט וכניו מזרחה עומדו כל המלורות בללו והוא
כרלה כדמיון כוכה ומופף של כלם יורד שלוכו ומהללו עד
מקום השר שהו'ל הגדול וכלשר השרף שומע קול הדר
שלון הגדול מתקרב לבעלות וכל השרפים בעלי היכולת
ברלותם שמלכם עולה מעלה ומתקרב לו כולם
מלאים כפך ולימה ומהללים כולם בשיר לפני רם
ונשל והמלוך שמועל עולה וכלשר הוא מניב של
מקום משה מתכוונת שם תכונה גדולה ולוקח לותה
תכונה השלון של קול הרקיע ומעלין למעלה למעלה
בין הויו ובין ההדר והוא בעלותו כרלה נלעל העשרי
כעמוד לם גדול וכלש עולה כן לובד גבורתו וכש
וכלי לכונה עד שמניע לרקי' הרלשון לחר פרשת

בפסוק ומעבל לראשי החיות רקיע . וכאשר מניע שם מי
יכבר המעשלה שלוקח וההדור שמקבל ואמרו שבחות השבעה
מקריב התפילה לפני הק"ב בורא הכל ויוצר . וברוחה
גבורת אשרך הזה לשתין הרקיע כאלו לא היה נברא מעולם
ואמרו שהרקיע והשביב הם ניקוד אות שלישית מן שם
יהו"ה והוא קמץ ולכן המשכיל ברחותו זה הסכם המופלא
הזאת ישים ידיו לפיו ואם יפעול בשם יהו"ה יתכוין בכוח
הכוכר ובשמו הניקוד ובהיותו עושה זה כל מכשיר לא יכשל
ממנו ויכשל לניצן . מה מאוד נפלאו דברי הרקיע והשביב
בהתנברם כאחד לעלות אל מקום המכוסה והשמיה כאו
כל ההלים וברחו תחתיהם כאשי יוכים (כ"ל כאריוכים)
קטנים ומרוב השמיה והמכוסה הרקיע נתנבר עד מאוד
ועלה פרי ויצן ניו והתנברו מרוב מכוסתו ברחו לד' פנות
העולם ובהתנבר מאוד הד' כאשר הם סוד יו"ד ה"א
וא"ו ה"א ועולה מאוד לאד ניו שורש המכוסה הנקר' בית
עולם ובהתנבר מאוד הד' כאשר כלא היו לות המפורסם
ומרוב זיו והדרו לא נבדל ממנו כי ניו הוא ויצן בו רוחש
וסוף לאמר מקום זה גדול ומקום זה קטן ועל כל לא נבדל
ממנו דבר ובהתאבר ממשלתו ולניו תרדו בעלי הכנפים הם
בשבר המאורות לאשר הכל מי ומד בהם ונכלה עליהם לומה
גדולה לפי שרואה מסובר ולא כפרד הנה והנה ואע"פ שלא
כפרד מרוב נאותו והודו והדרו לא הניח מטה לארץ מקום
השפלות לארץ ולא רחה מקום המפולת ופניו לא כתן כ"ל
על מקום ר' ולא הניח כה וכה והזיו והדר מופפים על
ראשו והמאורות לא השיגו מקום התעלמו שם ולא ראו
זיו הפנימי אלא המיוחי והדר המכוסה ברוב מכוסתו
הגדולה כתפשטו ממנו ד' כותלים הם ד' עמודי הנלגלי לאשר
ניו שכל בחדם להשיג המאור הד' לאחריו מאור לאשר על
מכוסה והשלות אלניו מאור הגדול הזה הד' בשבך לאחריו
לאשר על חסד (כ"ל מכוסה) והמאור הגדול הזה לא נראה
ממנו דבר כי בעלות ואין הוא מתעלם ומפני קטנות השכל
ובכח מן שאר המאורות ליכם משיגים השגתו הוא הכתיב
לאשר לא ידעוהו עיט ולא שפתו עין ניו והמאור הד' הכבל'
לעולם הוא עולה ולעולם ליכו עומד וליכו מתעבב במקו'
לאשם היה מתעבב בשום מקום היה העולם כהפך .
והגלגלים יתמקומם מתכוונים כי בהדר שמתפשט ממנו
בעלותו כל הדברים עומדים וע"כ נקרא המכוסה הזאת
בית עולם הוא הכרית שכל הדברים עליו עומדים הוא
ית העליון שכרית הק"ב עם ישראל ומה כרת
כמו שהמאור הזה עולה וליכו עומד שלו היה עומד

העולם היה כהפך והגלגלים מתכוונים כן ישראל כל היומ'
שעלה המאור הזה ולא ישוחד שנם הם יודו ממעלותם
ולא ישכח ולא יכרית זרעם וזכרם והמאור הזה נקרא מלך
עולם . וכתנבר על כל המאורות כתכתיב על כל קרבן
תקריב מלח והוא ניקוד עולם שבחות הד' של שם יהו"ה
ונקרא שמו של המאור הזה דרך משל כתלי"ת הוא כחלת ו של
הק"ב והוא תלקו שבאר בו ובדרך עיקר נקר' שם אובו"נה
הוא עקור המכוסה לאשר משם מתפשטות והוא עקור המעלו'
כמו שמורה פסוק יי' לקבי רחשית דרכו קדם מפעליו מלז .
לו רחה וכספרה לו יסיר משם זאת היא המכוסה מדרגה
הפנימית לאשר בה טעו (כ"ל התלוו) כל החכמים להניע
להופה ולא יכלו והוא עקום כל המכוסות וההכלות (כ"ל
והההכה) והת"ת הפנימי שמשם מקבלת המיוכ' המשפעת
ליסרל (כ"ל שמעול לא מקבלת המיוכ' המשפעת ליסרל)
וכאשר ישראל חטאו ומרב בית המקדש לו המאור הד'
שמעולם לא כתן פניו משם כהפכו כיכורות ממשלתו ועולם
כאחד הביטו למטה לארץ וכהפכה מהמשלה והיית למטה
והוא ניקוד חירק וכאלן תבין כמה מעלות החולם על
החירק מה למלך על הפחת (כ"ל השפחה) וע"ו היה
הק"ב מתרעם על ישראל בכל פעם ופעם שהיו חוטאים
מפני שיכניע ממשלתו מטה ויעמיד פרץ בעליכי' והתלבש
המאו' הד' הוד והדר לכל המאורו' כולם עומדו על משמרתם
והמאור הזה הגדול שמה מעלות עולות בכל יום ויום
ושמה המעלות הללו אין קץ ליפים (כ"ל לאלפים)
וכאשר הוא מניע אל ניקוד השלום והאמת שהוא עקור
חמוכתיכו בכתם דרך הדרוש ויוצא מיד דרך המזרח ובאתה
מי ימלל תפארתו והדרו ושחוכו עד שכשוב השלום אל
השרף הגדול וכאשר הניע השלום אל השרף הגדול עומד
ומתנבל ומזר מלילה ושב למקומו אל מקו' השלום והמכוסה
הגדולה והנה לך ניקוד אחד מן שער ניקודים שבמלא
לשם הזה הכבוד יהו"ה וניקוד זה הוא ניקוד הפעולות
שמריכים בפעולתם שהרה גדולה מפני אלישות הכח הגדול
וע"כ קדושה גדולתה ונרא' מזה הדרך שהניקוד הזה לוכו
מן הפנימים המובחרי' ושימו של ניקוד קנק"ף (תימא
כי לפי מה שאמרו לעיל הוא קנק"ף עם הנקוד) ובפסוק לא נמוט
לו שורש ושרף מפני שזה הניקוד לוכו מן הפנימי המובחרי'
והשם כאשר נקוד בניקוד זה נרוך הפועל קדושה לפעולותיו
ובדרך מיוחדות השערים כאשר תמרוף השם לומר המלכים
שניקוד זה להם והשמר לך מאוד כן תנאו מכל לאשר לוכוך
בעניני הפעולות של השם הטוב' הזה כי הוא שורש הלוכוך

ותרחה

ותרלח עוד מכן (כ"ל מכיון) הסס הזה למה כי הסס
מחצלתו לא עמדה עד שנברח החדס וכמוח שכחתר החדס
יונח מן העולם ויחזור (כ"ל ויחזר) העול' למה שהיה
ברחשונה ותחזיק שהעולם הזה לא יעמוד בחיתכו שלילה
מלהחיות זה לא כשיחזור לת העולם כמו שהיה יתחברו
כולם אל מקום ר' עד שיתחדש דבר לחר ברוך היודע ברוך
הוח וברוך שמו לעולי עד ולנצח נצחים • והנני מפרש ניקוד
לחר יותר פנימי מן הרחשון שמחהר לפעול בלי טהרה
ולקנר בו יותר מן הרחשון לף ע"פ שהכוונתו גדולה ניקוד
הפני מחור ר' שמתפשט מן מקו' המיניחות ונשרש חורו בחילן
הויים הסס יהו"ה והוח מחור שהוח גדול מספיל
ממחלתו למטה וכחשר הוח יונח מן דוב הדרו ויקדר (כ"ל
מקור) לכל המחורות ובכלן נרחה שכל החצות כשבנו לחל
זה כלח היו הוח והוח מקדים ומקפיחס לכל יהלכו חלח
ברצותו כי הוח מחור מכניע כל המחורות למקומם ומולין
כל מחור ומחור ומעמידו במקומו והסובבי' לותו מתפשטים
ממנו והס זו והוד והדר (כ"ל נח"י) מהס נמשכו בנבורה
ובניהס נפוכה ומהס נמשכו ברחמי' ופניה' דרומה ומתפילים
המחורות המתפשטים ממנו להתנבר ונשמע שלון בניהס
בקול חמולה גדולה בקול שדי ומן שלון הבניהס נשמעה
שירה שמרננים המחורות לפני מנדילים ומומרים חלו לחלו
יי' לדוכיו מה לדיר שמך בכל הלרן ומן נופס השירה
בוחת ומהדרה ומזיון בת מלחו פיכו' ההיכל זו והדר ונשמע'
השירה עד מקום קבורת התחוה ומהדר שלון המחורות
נוכפה תחוה על תחוה והגדלה מחור ונורח (כ"ל ונרחה)
השכל בעליוני' ונב"ו המחור מגמת פניו למטה פוכה ומיכו
מתנבר למעלה הוח בעצמו לבל זיו והדרו עולה עד מקו'
המיניחות וכחשר המחור הזה פוכה למטה נקדר נבורת
השרפים ואיכם יכולים לפעול ולשמור משמרתם וע"כ חמרו
כחשר הק"כה ילמס בעליונים מה יעשה יונית המחור הזה
ממקומה בגבורה גדולה ויקדר חומס ויהיו כלח היו וכלח
כבראו מעולם וע"ז כתיב כעין הקרח הכורח והקרח
שחמרתי למעלה מקבל מזה ומזה בקשר ובזה תלוי והמחו'
הזה כחשר הוח יונח לל מקום עמק המלך בתחילת יציחתו
ושם מתפשט על כל משמרותיו ומרוב ההדר והזיו כתנבר
חור מן זה המקום ופוכה למעלה ונעשו כדמיון היכל וכבוד
בחמצע הקרקע הוח מן המחו' המקדר והכתלים מן המחור
שכתנבר והנה מן זיו מחור שלון הכבניס ומהדר הביכים
המתנברים למעלה והמחורות שכתנברו לל כתקרבו שו לשו
זה רקוק מזה ווה רקוק מזה והריקוק הזה כראשו כשבנות

(כ"ל בכורות) בכותלים ונמשכו ניכורות מן מקום המיניחות
שלל כתערבו לניכורות הללו שום דבר ומניעים הניכורות
עד מקום השבכות ובחמצע הללו כמשך חור בלי
תערובות עמו נבנו ותתוס ומניע החור הזה עד מקום
השבכותו ובכנם בהיכל וכתנבר שם וכתמלח ההיכל זו מן
המחור שבח שם ולזה המחור קרחו שביכה תחתונה ומן
ההיכל הנדול הזה נמשכו ניכורות י"ב בעד שבכות הבותלי'
יונים ומתפשטים לחריהן במשמרותיהן ועל י"ב ניכורות
הללו נרחה ניכור ר' שחופף על כלם היח הנקרח תפחרת
המשפעת ליסרחל והי"ב לחמרות לכל שבט ושבט ולכל ניכור
וניכור נקרח שם בפני עצמו שלין זה מקומו לפרשם •
ולמחור הזה שמרוב שפעם נעשו כותלי ההיכל שהוח מכלכל
מיסוד הבורח הנקרח הבורח (כ"ל והוח מקבל מן מקום
הנקרח קרח הבורח והוח המכיל למטה לעולם) הוח סוד
ניקוד מ"ת שבחות לחד של שם המיוחד והוח מקום
הסירהשלו כחשר לחמרתי וזה שמו לחשר נמלחו לו יַצָּפְחִירוֹן
שם כורח מחוד שהוח פועל פעולות בפני עצמו והוח מכניע
נבורות לות רחשונה מן השם והוח מוליחס והוח מוליחס
בכל מעמודתיהם בחקומותיהם על משמרותיהם והוח
ניקוד שמכניע בפני עצמו בלי טהרה כמו שתרחה עכשיו
וכרחה מחור שני מתנבר יותר מן הרחשון בחכוחה ומכסה
על ההיכל הנזכר ושוד כל' וסנור ההיכל ומבולו תחת
מחלתו מוכן לעבודתו ולמשמרתו וכחשר הוח מכסה של
ההיכל כראשו כל הנלנלים כלח היו עד שברחו במחור הזה
החופף לרבע פנות שבכל פנה ופנה משמרת הילוש לבדה
עומדת כי מנחות המחור החופף על ההיכל כתן פניו לד'
פנות ההיכל ולחקום שכל מחשבותיו ועיניו ולבו כתן שם
הוח פנות דרום (כ"ל דחסתן) מוחת הפנה מתנברים על
כל משמרות הרחשים העומדים על כל נבח השמים שהם
משמרות המיסרים ומן הפנה הזחת (כ"ל הצפונית) המבטח
לנפון מתפשטים כל משמרות הנבורה המתפשטים בעולמו'
הרוחים דרכי בני חדם • כל אלו הם מחורות של מחור
המכסה על ההיכל וכחשר כסה חת ההיכל נעשה כמין גל
נבוה מחוד וכה תלוכות שלשה מחות ושנים וחמשה (כ"ל
ושלשים וחמשה) נדולים מחוד שבכל מחור ומחור כמו' סוד
עמוק מחוד ובכל חלון וחלון כמנח ניכור שמנעת על מקום
המיניחות ובהנים ש מקום המיניחות לל נתערב עמה דבר
חחר חלח היח בזכותה הולבות ובחכמה מתנברת וברוב
החכמה הנדולה שים כה כל המחורו' שירלה להתקרב לשום
ניכור משו כשרף מיד ובהנים נ' מחות וס"ם ניכורות למקו'

המיניחות

המיחוי הנדול כי זה הכינון הנדול הוא נחתו בכל הנכורו
ונם נחתו בקרקעו (כ"ח ברקיע) שהם כתרכו ונחלתי בניכי
ההיכל ובחיות המיחו׳ הכתוב נעד הכינון שהפף על ההיכל
לא נרחה מן ההיכל כי אם הכינון שבקצה בקרקע (כ"ח
ברקיע) ונתחו בניכורות ונתנבר על מיחר הקופף ומנבור׳
הכינון נוסף בו כח ונשנב נרחה בחור הקופף כדמיון עטרה
ומן מכוחות העטרה ומהדרה נחלל מן מבפנים הפנימי זיו
נדול וכחי הוא שכר הלבשים החבידים הירחים מוחות המלך
השומרים משמרותיו ועובדים העבודה · ושם שכר הקבידים
במקום הזה עומד כיום תקוה ליסרחל ע"כ כל מי שהוא לבד׳
המוכוח (כ"ח המכוחה) וכשרת שהתקוה ת"ו ירדי הוא בכלל
המפרפים והמנדפים שמו של הק"בה וזה הכינון והרקיע
הוא כיקוד קיין למען תבין כאשר תפעול מה רומז הכינון
ומה רומז הרקיע ולכינון נמצא שמו לבד והוא סם י"ה והוא
מדרינה על סיום עשרה מעלות המפורשים שהם מדרינות
האור׳ והזיו והחכמה (כ"ח והחמלה) ולרקיע נמצא שמו כי
הרי"ן (כ"ח ניהדירי"רון) לכן הכופל לאשר יוכיר השם
בלו השמות הכיקוד יהיה כוונתו ואז יעלים ויעשה כל אשר
ירנה ויתכוין מלוה מקום כמשכו · מלוי לאשר מתנבר
והוא מלוי הנ׳ והוא נדול מן השבי ונם מן הלחשן נכבד
כי מופל הוא מעלה ומטה מלוי למעלה ומלוי למט׳ ולאשר
יונח ממקומו להפש לשורש הנקה (כ"ח הנרחה) בנבורה
נדולה יונח בכתרה וקול סופה ולאשר יונח בכתרה נדולה
מתנבר לעלו׳ וקומו (כ"ח וקהלו) פוכה למעלה וקומו פוכ׳
למטה והקנה מן הקנה נבדל כי זה מתנח׳ לבד וזה מתנחה
לבד העולה מעלה פניו דומה והפוכה מטה פניו נפוכה
והעולה למעלה מפניו ישמדו כל המיחורים במקומם והוא
המרעים׳ מפני רוב נבורתו והדרו וכרחו המיחורו שהמרעים
(כ"ח שהרעים) יונח ממקומו החלו נם הם לנחת ולהרחות
נבורתם ומפלתם ומתקבלים חלו עם חלו ושם מזוונים
ושם הבורקים יונחים ומשם ההעולה הנדולה יונחות ומדי
עלותו נקו המיחור נוסף בו רמזים על רמזים ונבורתו
מתלכלת וכשרחה הרמזים עד שברחה המיחור כדמיון דנל
הוא דנל סולך הידוע למקובלי שמן דנל הזה (כ"ח המקום
הזה והדנל הזה) כלומר שרשים נדולים ועמקים רבים מחוד
והשרפים בעלי היכולת והממשלה לוכס מעינים ההשנה
השלימה מזה הדנל כמו שרחו להם והמיחור המביט למעלה
כאשר הוא יורד מניע זהרו והדרו ותפארתו של מקו׳ השרף
הנדול שמוע"ל והמקום שהמיחור המביט למטה מתעכב שם
ומומד נקרא שמו על שמו המקום יש ערבה ומשם שולחים

מים כל נבח נבחות המלך והמיחור המביט למעלה למקום
שהוא הולך נקרא שמו יש החכמה הוא יש הכשתרות לשרי
לים לאשר הלך בו והשיב קנת יין דרכו ועליו כתיב חכות
כיס זו הוא החכמה ולכן שבי המיחורות הם כיקוד שבח
שבחות הנבורה יין שם יהו"ה ושם המביט למעלה
יוֹחֲצָבִירין העמוד להשיב מעבה ככוכה לקורחיו ולידעי׳
מקורו ותעלומותיו וכך פירשתי מעלו׳ השם הזה ושם הכיקוד
המביט למטה כי"ה הוא יסוד הכל ה׳ דוש בכפירות כמ"ש כי
כ"ה יי׳ צור העולמים נ"ל אותיות הללו כולם שם ס"ג כי אות
ה"נ כיה משמעת כי שם השם עצמו הוא והנה כי המקור
(כ"ח הכיקוד) הנעלם הזה הוא שורש הנבורה והרחמים וע"כ
הפועל כוכבי הנבורה והרחמים ובשבי שמות הללו מי יוכל
לדבר נבורתם והדרם וזיוס כי אין ערך להם ואין שכל נחל׳
להשיג השנתם ע"ל פרט ושם שבי המקומות שאמרתי
שהעליון עולה עד מקו׳ החכמה זה קנת נבורת לשם אהי"ה
הקדוש והנורא הוא הרקיע יש הערבה והוא קנהו (כ"ח קנת)
לאוכיות שם יהו"ה בשמות שאמרתי למעלה ומבין שבי
המיחורות הללו יונח משבח ואומר ישמחו השמים ותנל הארץ
והשירה הזאת עולה למעל׳ עד נבול (כ"ח קנת) שם שדי"ם
הקדוש והנורא רקע היוכיות מקום החכוכה והשלו׳ והנכחה
(כ"ח והתקוה) והחית והמנוחה והוא מקום שאין לו
כוף והוא מקום שכל המיחורות מניעים שם ולא עוד ומשם
מתלכלים ומשם עומדים קיימים המיחור הנ׳ מתנבר כמו
השבי זולת שזהו שורש השבי והשבי תולדות המיחור הזה הנ׳
והשמות שאמרתי לכל שכיסם שמות שלו זה הנ׳ והוא שמו כשם
רבו וכמנח הפרש בין רקיע לרקיע וכין כינון לכינון כי זה
הרביעי בהתנברו מכסה מטה ומעלה ולא נרחה מן ההיכל
הלאה (כ"ח הנרחה) ומן המנדל דבר מפני נבורת המיחור
הזה וכמנח בחית שמרוב התנברות מיחור הנ׳ מניע עד שם
אהי"ה ופירש (כ"ח ונשרש) שמה ע"כ הוסיף יכולת על יכולת
וממשלה על ממשלה ולכן השבילים שהמיחור הזה עולה בעד׳
הם שמים (כ"ח שמים) בחכיון מוכבים מאמרת שבייה שכיכה
עליונה כמ"ש הנה מטתו שלשלמ׳ נבורים כביב לה מנבורי
ישרחל ושם הרקיע בי"רי"רון ושם הכינון הוא י"ה ומי יוכל
לדבר הכינון הלאה שמן הרקיע הזה מתפשט מין לו מקף
ותכלית ומין שכל בחדם להשיג ההשנה השלימה וזהו כיקוד
קיין שבחות הרביעי וסיומן הכיקוד ישמחו השמי׳ ותנל הארץ
וחע"פ שכיקוד הפסוק שמח לא הלך ע"ד הדקדוק והו חית
אשר מין עליה להוסיף ומחמו מין לנרוע וזהו כיקוד מפוחר
עד מיחור פועל בלי טהרה כמו שתרחה והנה כי זה הכיקוד

שהוא הפני יותר עמוק מן הראשון ואם תבין כוונ הניקוד
הזה תבין יחוד הק"בה ע"ד שלמה כמו שהזכרנו הראשונים
לפני המעשה אשר היו מעולין ובפלס הניקוד הפני ע"ד פרטו:

ניקוד הב' הוא טהור ופועל בלי טהרה יותר מן
הפני והוא ניקוד מיפוחר מאוד מן
העמוקים שבכלם (כ"ה שבעולם) וזהו כי המאור הזה
מתפשט מן המקום שורש הכעלם מן לילן המיים ויונק דרך
נבולו בקו המיסור הפוכה מזרקה שמש והמאור הזה כתתו
פנוי דרך המזרח מרוב הזכות שיש לו בגדל מנוקו מאוד
(כ"ה מאוד) ובשבה הנוף שני מלקים הן פוכה מעלה והב'
פוכה מטה לגל כמה יתרון נדול פוכה למעלה מן הפוכה
למטה כי הפוכה למעלה מרוב זיוו כתמלאו שכות המרכבה
אור נה מאוד ונתנברו הלר"ים והם"ור שני הזיות סומכות
הכסף וכתמלאו תפלרת הל"דם והכ"ער והניכורות מרוב
הספע כתמלאו על כל נדותם ושפכו כולם לל כבר הירדן
הוא יס הערבה הוא מקום לשדות הכפנה הוא עמק המלך
כי מרוב זיוו העליון שכתפשט מן המאור המניב למעלה
כתמלאו כל המאורות וכסה לכל המאורות והעתידו
במקוותיהם והמזירם קלילה למקום המיליות וקשרם הלו
בלו ושפלן נוף ה' כדי שלא יתפרדו הלו מהלו ויהיו פועלם
הלו לבדם והלו לבדם לפל זה המאור מוניל הספק (כ"ה
הספק) ומתבר לכל המאורות לאחד עם לאחד כדי לתבר את
האהל להיות לאחד ולהעתידו על משמרתו ועם תכוכתו
וזהו לפי נדולת מאור הירלן והמניב למטה כמו כן הוא
אור נה מאוד מאיר לפי רוב הנדולה והת"ת והמעלה
והמאור הזה מרוב שבלותו מניע עד מקום המיליות מוניל
נה מאוד ממולא מכל לבני שהם ולבני המילוים ומרוב
זכותו מסריף את כל המלכים הפועלים בלתי מאיר
ומיונקי מדרך האמוכה והמתנבר בנחותו מיד כשרף בנהר
דיכור • והמאור הזה הירלן הוא מאיר שמופף על כת
הסרפים וכולם כשבאו הללו כיוכים קטנים לפל זיוו והדרו
ושניהם כתמלאו להם שמות ע"ם התכמי' כי הם שנים התניד
לבעלה ושנים לפל מאור ומאור למקומו שם הירלן
יַרְדֵּן ושם הירלן וניהאעומ"עירע (כ"ה
וְיִרְדֵּן הָאֱמֹרִי כ"ה וְנַיְהָאֱיעוֹמֵיעֲרֵע) והלו השני שמות יש
להם כ"ב חותיות כנגד כ"ב ניכורות אשר כמנלו בשני
האותיות כי כל חות וחות ניכור בפני עצמו וכל נכור ונכור
נתנלו שוו לבד אשר ביו זה מקומו וכל הנכורות בחים על
מקום אחד ושם יתפשטים בשבר הדרכים לשבר שני

מלכים ולאחרי כן הדרכים מוסרים מלילה ושבים למקומם ש
מקום המיליות ושני שני המאורות הם שב"ה שבאו הירלן
ביו הפס והוא ניקוד מפוחר עד מאוד וכמנלו מאור ה' שמעל
לשני המאורות הללו שמקיך (כ"ה שמיקיך) הלו שני
המאורו' ומנביהם שני ומעלה לותם שיו והוא טעם הרביעי
ועל כוד הרקיע (כ"ה ארביעי) לומר שהוא כוד הפס יהו"ה
ולכן הכותב הפס והלומרו צריך לומרו בניקודו הכבון
ובשעתים שלו לעולם ולא כן הטעתים של יהו"ה רביע על
ה' יו"ד ופס"ה בה' כ"ל מ"ם שיו"כל (כ"ה מפני שהוא לות של
כל יוכל כ"ה מי שיוכל) מתבתתא בלות הסכייה מפני שהיא
לות של רמיים מלרין בלות השלישית זקף בלות המכוסף
היא לות רביעית לות ה"ה לשרי לדם מנלו שכתוב לידע
עיקר שם הזה ניקוד המכוסף והרוסף והשבון והשמוסף •
ומאור הב' המתנבר על כל המאורות והעולה ופניו דרומה
ומניב לעבר לאחד ולעולם לא ירד ובעלותו מתפשטים ממנו
כל משכיות הנעלמות והנבוים המוכתרים ובתי לוכרות
לאחר למלך והוא מאור שבאחר הריש (כ"ה מאיר הריש)
המוכתר בשם המיליות אה"ה שזה המאור עולה ולני יונק
להנביהו ומתחברים שני המאורות כאחד ומן ההתחברות
הלזה והמוכתר כמה מאורות יונקים לשפים ולרכבות נדולי'
ואדירים לין ערך לאורם ולזיוום המוכתר ובאחר זה המאור
הבני עולה ומתחבר עם המאור הנדול ומשביהם לא נרחה
דבר לא מן הירלן שיוכל להקביל ולא מן הבני שבניו תימה
ובהתעלם המאורו' הללו מי יוכל לדבר הירלן הנדול שבשמי
מוסף לעיר המלוכה שלין דעם ובשבב כלו לא היה ולשלון
הנדול שבשמים יונק זיו מעורב כלה שורה על המלכי' ובין
הזיו והשלון כשמש דבר שאומר שלו שערים רחוכים ושלו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד ובשמעם הדבור הלזה והבעל'
מתפרדים או לבושת שלו ובהתעלם שני המאורות הנדולים
המאור שהוא עולה מוזר מלילן מאור ומן מעל למעלה
ושב למקומו כבראשונה כ"ל מקו' ההדר והוא העול הוא הבקר'
בריית כ"ל הבקרת בלילן ובדרך העיקר נקרא אזבו"גה
המפורש בניקוד הירלן ולאחר שפירשתי בלה שהוא
תולדותיו של זה והשם שנאמרתי לה לאחד הוא שמוסל זה ושלו
ניקוד קולם הוא מותם המלך העומד בכל הדברים והבית
לותם תחת ממשלתו והוא ניקוד לות שבי' מן השם הנכבד
(כ"ה יהוה) וזהו הניקוד הפועל בלי טהר' יותר מן הירלן
ומן השני • מאור הנ' כאשר מתפשט מן מקורו מקור הקיי'
לנהוג את כמות הנבור ולהעתיד על משמרות משו נבורת
באשר הוא יונק מתעלק לשבים ומן זה יונק בלתי זה שמר'

גבורה של שניהם כאחד עולים בתיבת נבורות הרי"ש כל
היכולת המביט נפין והמביט דרוש בשתי בחינות ויחד
מלמים הוד והדר ושטרת מלכות בחינת לנהוג את כחות
הגבורה ולהוציאם ולהבניסם ולקלקם במשמרות שם לעבוד
עבודת ושניה המיתור וכח מתנבדי ומרוב הדרש בשעה ויוסף
במין השבבה ובשבבה הזאת שתי המיתורין עובדי וכה שורפי
שכה מקבלים ובהיותם עולים כח כפה את כל המיתורין ולא
נשתי דבר שלא נתבבה וחסו בשלם ובמעלותם הגדול מאוד
ונמצאו לב' המיתורין הללו נבולין שבשם שם הן מניעים ושם
עומדים רבונין ומן המקום הזה יונק זיו והדר ומן התקדרם
בל יונק דשם העליון ומן המקום הזה יונק כל מיני העבדן של
צדיקי ושל נפש המרוס ולאלו הילדים (כ"ל העבדים) אין להם
ערך ודמיון והם עתים שהם נהני הנשמה והוא זיו שהיכל
תופס מקום ובהיותו שורה על ראש הצדיק (כ"ל הנשמה) תופס
מקום כי ממלא את ראשו ונמצא ראשו כדמיון עטר ממולאו
מכל לחבי השהם ולחבים הטובות שנמצאו תחת הכסוי (כ"ל
הכיפה) ובהיות שני המיתורין הללו מתנבדים נראו כשני
מנדלים הי' פונה לנפון והי' פונה לדרו ובראש שו המנדלים
שומרי החומות ולאלה שמותם שם הראשון הפונ' לדרום נקרא
אֲתַתְיָא ושם השני הפונ' לנפון גַּלְגַּלְתָּא שני שמו' נדולי וטובי
הם שני המנדלי החוקים והטובי לאשר משם מתפרנסי' (כ"ל
מרפים) לאלפים ולרבבות ומשם מתפרנסים משמלי ואופנים
וכרובים ותרשישי ובני השלים ומלאכים ואישים כל ל' אלפי
נבורתו וכפי מחשבתו כך הוא מקבל וכן עולם עד מקום כורא
כל אים כפי השבתו שהוא מסוג והוא ניקוד נירי שבאו שלישית
והשמו הללו כמה נדול מעלתם הם שמו עומדי על הדברי
נבורים הנדולים לפעול ולחוד קדושים שמריב קדושתם לא
כורכו קדושה לאחת כי הם הנופים בכל הדברים ורוחים
אתתיהם את בל המיתורי בקשרות קטנו לפי קטנותם ולפי
נודל מעלתם הנדול של זו הב' הכ"ל והמיתור הרביעי דומה
למיתור הראשון וזולת אתת (כ"ל אזה) הראשון הוא עומד
ודומ' כמו תולדות הראשון והשמו שבאלו לראשון כמ"ש אזה
מנדול והכורא ואלה הם יושפצחי"רון וניהאעש"עירע
ואלו שני המיתורים הם ניקוד שבא שלישי הרביעי מן השם
ונוסף נבורה ע"י האחרון מן הראשון שזה האחרון (כ"ל
הראשון) מחלק שלל לכל המיתורים. ומשקה לנטות המלך
ונותן כח לכל דבר ודבר וזה הניקוד שהוא השלישי הוא כורא
אלוה ורומזי מעלותיו ואם תעיין תראה כל העיקר וסימן
הניקוד וכאר יונק מעדן להשקות וזה הסימן הוא אותם
ם הידוע בניני ישראל ומכאן תביא לך ראיה

שבחרית סומך המרכבה ושוש תכם לא תניע לכודו של אלו
הד' תיבות שהם וכאר יונק מעדן להשקות. והרביעי שו ד'
מיתורו ככללו בד' תיבות הם ד' פנות המרכבה על תכונתם
ומכיון של שו תרבע תיבות הם מנות מילה רשמי תיבו' שלהם
נימ"ל ואלו הד' מיתורות שהם ב"ד ר"ת הללו סימן ו"מל כולם
ככללו בתכם לאחר ניסראל לאחר הוא בראשון לור עומד וזהו
ונהר וזהו עיקר תכונתו עומדת בו השני הוא לור יונק לור
שמתפשט תכונתו בעולם הנ' לור מעדן שתכונתו מעדנת
העצמות לשתי שמקבלין ממנו הד' להשקות לור מפרנם.
(כ"ל מתפשט) כן (כ"ל מן) התכם המתכים לכל העולם
בתכונתו ועליו עומדים זה הפסוק הוא סוד הברית כמו
שרומזין רשמי תיבותיו ו"מל לשתי כך את הנ' ומשם יפרד
והיה לד' ראשים שהם ישראל זרע הקודש ובכאן כשלמו דרכי
ניקוד הנ' על כללים ופרטים כאחד נרין להיות נלוי וידוע
לכל תכם מבין בכל התכמה ומי שמתקדק בכאן ימנא תכמה
ודעת הרבה ויוסיף לקח נס יוסיפו לו שנות חיים:

ניקוד הר'

כורא מאוד ממוזג (כ"ל ממוסך)
ברחמים ובגבורה ממהר לפעול ומן
הנ' הנו בכבד והוא מורה הניקוד מן המפורשים למעל יותר
ויותר כמו שאמרתי אם תעיין בלשו דרכי הנקודה תבין לימי
לתה עובד ולמי לתה מודה לאלוה עליך כי כל הדרכים לא
נראו אלא זאת כלא היו ולא כאמו (כ"ל כראו) לעולם ואלו
המיתורות הם נדולים וכורחים כפי שתראה שבאו מאחור ר'
מתפשט מן מקום המניחות אכורא אשר לאמיצו ומן ימין
ולקזיצו (כ"ל ולמראיתו) מן קזיון לאחר ולמראהו מן מראה
שדמה לו ולממשלתו ומן ממשלה לאחרת כמהו זולתי המניחו'
ולנבורתו וכל הנבורות כראו כלא היו ונוא זה לפעול ולהנהג
את שורש המכוחות והנחות ולהוציאו ולהביאו ואם מאחר זה
יצא לנהוג את הסם הכבד עד"כו נבורתיו שתין להם כוח
ובחלת המיתו' הזה לפני לאמיצו המיתורו' שבתפשטו מן זכותו
ומן הדרו סובבים לותו הם המרכבים לפניו כל מיני תפילה
ושמח הם משמיעי השירה והקדוש לכל הפנות (כ"ל פנות
העולם) והמיתור בהמנע כולם עומד (כ"ל הולך) כדמיון מלך
ועטרה בראשו ואחר המיתורו קורחים לפניו לאברך ובהתנברו
לעלות בראש כדמיון סולם בין נ' מעלות זו נדולה מזו וזו
נדולה מזו והנ' מעלות מי יוכל לספר נבורתם ומעלתם
כמה כתבו (כ"ל כתלוז) ועלו מעלה מעל ובעלותו מעלה
מעלה נראו כדמיון נ' גלנות מחירים לכל נבח המרום והנ'
גלנו הם מחירים לכל הדברי ולכל המיתורו' ועליהם מ' וסלים

כל הכלות וכל העמודים וכל הדברים על נ' מאורו' הללו
עומדים והלו נ' מעלות עליהם עמדו נ' הלכות וכל מאור
ומאור כסה לעבדו ובכוחות המאור הזן נ' המאורות האלו את
הגלגלים וכל נבחותיהם ומרחות (כ"ף מרוב) הזיו שבחלל
מבין שלשתם כנגדו בשמות (כ"ף שמות) הלכות והוא מקום
השורש הנעלם והמאור הזה הרחשון לאור לנ' מלקים נחלק
הוא היה מרחף לאור רוח יעקב בבית הל כמ"ש ויעלם והכה
בלעם מוסב תרנה ונו' ובאמר וירד ויאמר מה כורח המקום
הזה ובולם הזה בו כל מסביות החומה כפרשים וכל מיני
התחום שמתחוים כל נגף מרום להניע לשורש הנעלם הזה
והוא כיוצא שורק בחות מן השם (כ"ף יהו"ה) שורק בן (כ"ף
כו) נ' נקודים והמאור הזה הרחשון מרוב זכות וכחו הוא
עולה מכסה את שם יהו"ה ומניהו ומוציאו כרשות
ומכניע לשלשה פנות לפנת דרום ולפנת מזרח ולפנת
מערב ולפנת צפון לך הכניע לותו · והמאור הזה בהיותו
מכסה את השם הנכבד לך נרחה מן השם דבר היכו לפי
שהשם הוא קטן חלילה מלהחזיק זה הלך המאור שנחלק לנ'
חלקים הוא כיוו החזיק את היוכן והוא לפי חשיבות השם
ובכחות מאור (כ"ף עמוד) הל' מן מקומו מרעישים מפכי
כל המאורות וכל הבנינים וכולם מלחים פחד ואימה נדולה
ומן לך ערך ודמיון וזה המאור בו בכללים נ' עולמות ומתכו
מתפשטים מזון לנבחות נ' עולמות · ובמאור הזה בכללו דין
ורחמים וחלה שמותם שבמוח לו על פי נבורתו שם הרחמן
נקרא משֻבָּצות ושם השכי רושָא (כ"ף רושא) ושם הנ'
נקרא תַּגָּנִין נ' שמות הללו לחשר מרחיקין כתיר ורחמי
שמותם תמיד שם שמות הנבורה והרחמים פועלי כלי טהרה
ברצונם ושם שמות שמותם קבלו הלכו' והרחמן הוא המלבים
לנבח השמים שֶׁנִּי שם לחדי' ונם המלבים ת"ת ומ"ו וה"ד
ונד"לה (כ"ף ונדולה לבד) והלו הנ' שמות שם היות קרוב'
ל המלך מכל המקומות שתחרבו לומעל' ושמותם בלשון קודש
שם הרחמן בכל שנים והשביה הוף והנ' נאל השעבדים של
הנ' מקומות מי יוכל לדבר נבורתם לכן הפועל בהלו הנ'
שמות יהיה מתכוין ויעלה הפעולה בידו והלו הנ' מקומות
שם נ' מיכי ברית שכרת הק"בה עם ישראל הל' שלח להביא
יובול לעולם וכתן לחומבי לשם משכנות והוא מ"ש בתורה
ועשית משכנות זהב טהור שבחשר שוש משפיע יוצא מלפני
המוסל המאור הזה עומד בפרשת דרכים וכח המשפ' כחשר
יניע לל המקום הזה תשם מלפני כח מעלות המאור הל'
והוא הברית שכרת הק"בה עם נח הנ' הוא הברית
עם אברהם אביהו ע"ה שלח להכרית את זרעו הנ' שלח להלק

השביה מן המקדש כמ"ש והיו עיני ולבי שם כל הימי' מאור
הנ' מן ניקוד הרביעי והוא מאור מתקרב אל המלך יותר
מצד המאורו' ובנתיה לפני לחדיהו כתן פניו למזרח ולימין ב
כ"ל כי בחלק לשבים ונקראו שמותיו בַּפְּרִיהוּאֵל (כ"ף
בַּפְּרִיהוּאֵל) שם השני צְצִיצַצְנָה (כ"ף צְצִיצַצְנָה) הם שני
מאורות הזה מתנבר על זה ומרוב התנברם ועולי למעלה
מעלה תשם נבורת הנדולה ובשאר מכוחתם בלי תערובות
של דבר אחר עמדו שני המאורות וכחו כשני העמודים
נבוכים ומן וכותם נחלק מן הכנפים פניהם' אור שלין לו ערך
נם מביט למעלה נם מביט למטה זולתי שהמביט למעלה
מתפשט נבורתו וכחה כדמיון רקיע והמביט למטה נרחה
לנבורת העליון כדמות כיונן ל' קשור ברקיע שכיסה כחה
נלקחים היכל החכמה שנ' היכלות מן מרוב זכותם נחלק ל
מיני זוהר וכל זוהר ווהר נעטיר בשורה נפלאה ומן חלו הל
מיני כתפשטו ל' מחנות אחר חלה שמותם שרפים ברחשם
שמועיל · חשמלים ברחשם חשמ"ל · תרשישים ברחשם שלו"ל
חרחלים ברחשם מיכ"ל · שרחים ברחשם נבריא"ל · חופפים
ברחשם חורפני"ל · ל' השרים הללו תשביע כחשר תרצה
לפעול בשם הזה בניקוד ותנלים וכל דרכיך נונה לור וזה
ניקוד קמץ שהוא בחות השביה · מאור הנ' מי יחלל נבורתו
והדרתו וזיו ושמקו כי הוא מוסל למעלה ולמטה הנקרא
שורש החיים שמיחה נשרשו כל המאורות שלחריכו והוא
מקום החיים והמות והוא הרפואה והנפה לחדי לדם מנ
קביחה והוא מקום משחד למוצחה הנמוחה בלי תערובות
הזכה והבהיר מקום הלור שבחלל בשעת היציחה שהוא לור
מחית ומאיר מוריד שחול ויעל כלומ' כל מי שהוא טמא ונע
בקדושתו כשרף בו מיד ומי שהוא טהור יחיה מכוחתו והדרתו
והוא מקום הזיוון העליון ומקום הזיוון התחתון ובמקום
הזה שני זיוונים נעשו בחביה · ועתה היה מעיין בכל לבבך
ובכל נפשך ותשים חכמה חשר לך השנת לחתה ולחבותי
ובכחן תרחה לחי לחתה עובד ומי זה הוא חלקיהו והלבים
ועתה חביאך בדרך החכמה שלא תסור ותרחה נפלאות
עמוקות בהתנבר מאור הנ' המוסל מעלה ומטה ומרוב
זכות ונבורת המאור נחלקו מחשבותם לשנים הל' הוא מביא
לעיל הוא העולה עד מקום הרחמן הקדמון ומי יוכל לדבר
נבורתו והדרתו וזיו ותפחרתו ושחוכו שמתפשט מיל
ובעלותו חינו נכנל מחשבו מורם הכחה והמעלם עד שהנ
של מקום חבר הרחם מלמעלה לשבר ומזדווג שם הוא הנקר
זיוון עליון חשר ליסוד חין קן ותין תכלית ומספר ובהנ
שם המאור הנעלם מופלא עליו והוא המאור הנדול

לאחר לדמיונו לין דמיון ולתפארתו לין תפארת והכל לפי כשבנו לנלה שלא כלה היו והוא לחיבו מוסב מפני רוב מעלתו ומפני קטנות הסכל ס"ש בנבדלים ובדיות מזדון העבד לאדוניו לפי כדת מסכימים דבר ורוב זכות הלשון הקופף לין לו ערך ומרוב הזכו כמשבנו ממנו בכורות מלאים זיו והדר שופכי (כ"ח ממשיכים) שפע וברכה לכל העולמות ולכל הנבדלים מי יוכל לדבר השפע והברכה כמה הוא שלם ולדמיון השפע שיוצא בבכורות קדשו כבוד יהו"ה והבכורות במלאו כמוכן כ"ו ו גדולה מזו וזו גדול מזו כולם מלאים זיו והדר ומימד לאחת מוספת על כולם הוא שורש המיוחדות ולאחר זה הלשון המופף על הכ"ו הוא מקום המיניקות שמשם מתפרנסים עליונים ותחתונים ולכאחר הזיווג הזה כשעשו משם יונקות המלאכות הגדולות יען שו מלאכות המשפיעים דרכי בני אדם ונם המלאכות המיישרים דרכי בני אדם ועל המשפיעים הללו כתיב ויבדל שלקיש לת התנינים הגדול' הם המוסלים על כל דרכי בני האדם ומיוחלים בשעות ידועות בלשמורת הבקר ובאחי היום ובשעות רלשעוכו'מן הלילה ומן רוב זכות הלשון שבזווג בלדון הכל שהו' שלקיעו נבדל ממנו לשון פונה למטה ובדרגת הלשון הפונה מטה נתבוננו כל הלשונות וכל הנבדלות וכל המשלות ומרוב התקדרו הנלה הזה הנוכר מתנוענים הניעוניות והם השרפים בעלי היכולת ולאחר כך שהנבדלה התפילה להקלים מתפשטי ממנו מלאכי מכוירים בנורות בעלי שכל והם המשלים וכן כולם מזה המקום מתפשטים ומזה המקום הנשמות יונקות ונודע לכל בלשון כי כל הדברים תלויים בהק"ב ולפילו יתוש בן יומו הוא המופרכסו והכה נודע לכל שהם הקב"ה לבד ה' אחד נרחם מכל מיני הדמיון והרהורים ושלשו תופס מקום שלא יוכל לפרכם לכל ברחוק שהוא והוא לבדו מכל שו הדברים ולין ממשלתו (כ"ח אז היה נרחק מכל שו הדברים ולין ממשלתו) היתה מנעת לכל הקנוות וזה הענין לין לנו להאריך וזה ניקוד שבלי שבלות הנ' ולאלה הם שמותיו שם הרחמן יי"י והוא המזדווג למיניקות הבורח ומשלתו של זה השם לין לו ערך ושם השני אד"ני הוא הנקרא הדום רגליו של רם ונשא מקום הזיווג התחתון שמשם הנפלות והחיילים יונקי' והוא ב"כה תתתו' (כ"ח עליונה) לאחר משם שולחים כל הנבדלי' ולאלו שני (כ"ח שמות) המקומות כמלאו מיוסדים על היכל להיכה שהוא יהוה ויהו אלו שני המלאכות לנהוג את יכולת שם יהו"ה ושם לדרוש ושם לנפון מלו' של' והוא כמו שביין מלאך הב' ושלש שבמלאך הפרש בין זה לזה שזה המלאך של' נקרא מקור חיים ח"ש וכולן מן לבנון ויונקים חיים

בו' דרכים הם ו' קנוות העולם והם ד' הכהנות (כ"ח הנקודות) ס"ונלים מע"ש וזה המלאך הוא הנקרא הק"ש העליון מתנבר בנבורה עליונה ומכסה ברוב נבורתו לכל הדברים ומתפרדים (כ"ח ומתפרדים) המלאכות נלוים (כ"ח ברחות) שהוא מתנבר ושלה לל כח מקורו הטל ין הנדול והבורח ובהיותו עולה בסה לבין ולבין והוא הנקר' מסך העומד לפני המלך לבל יראו פני מראת ע"ש רמוכו (כ"ח כ"ל רק עושי רצונו) והוא רקיע שבאחר לות ית רולים בכח מקורו מרחים (כ"ח מכעים) לעלות חמה ולנקו' נקס והוא ניקוד הנבורה ומחכו כמשכו כל הנבורו וכל המשלות ומחכו כתפארו והוא כח מכנים התלוה בלבות בני אדם ומאחיד יכה"ר במקומו והוא כח שמשם מפשט ונדקה יונק והוא כח שבאחר הוא מתנבר ושולה בנבורה כל המלאכות עומדין בהתקה ותשם כח הסכל (כ"ח הסכל) ולא היה יכול לסבול ותשם הרחמים ומתנבר הנבורה ושלה לל מקורו מקור הנעלם ושחד לפניו כדמיון נבור וידע פרושות וקשתו בידו לעשות משפט לולי ההדר והזיו היונק מלפניה הכבוד שמתפשט על הנבורה ומכסה עליו ולאכו יכול לנלות ותשם נבורתו ושחד מפני מפני המלאך המכסה עליו הנעלם מעיני כל בריה וזה שמו שמניע לרקיע לאלים והוא ניקוד כתף פתח הנבורות והוא המוניאים והמביאים כרמוכו ומרחיבו כתף תוכלת וקול שאונו כקול מים רבים ונוהרו כזוהר הנשמים לטוהר ונבולו ידוע מן המערב ועד המזרח מן שם יי' (כ"ח יהו"ה) ועד שם אד"ני והוא בין שניהם מתפשט ושם ברחמין בקשר נבורתו ותשם מפני רוב הרחמי' ושם ברחמין כתחזק נבורתו ומתנברת מעלה ומעלה ומחחר לפעול פעולותיו כמו שרחמי ובחיין הניקוד הזה יו"קק כ"ח מע"ט מים זהו סימנו העליון רומז כאותיו בלי קדושה ומחחר לפעול ושם אה"יה כלומר שמו אין תכלית לפעולותיו והכה לך הניקוד הנכון והמעולה עד אין קץ לת פירשתיו כי הוא כלול בשיר השירים הזה שיר השירים לאחר לשלמה ולשם תרחיב תכמה לאין סוף הזה הניקוד המיוחד שלפרש עכשיו בעזרת השם ית' ויתעלה:

ניקוד הה'

הוא שורש הניקודים בנבור' וברחמים מתנבר מסמיע שמוכו מן קנה הלדן ועד קנה הלדן מתנבר לעלות כלאחר מתפשט מן שורש לילן הים ובהתנברו בקוקו ממעל לרחשי הים ופופף על כלם ומרעישי' מפניו ובעלותו של מקומו כיוה מתנו הרם וכמה ממשלות שבר. לקול שאונו לין ערך ולין דמיון.

ובהתנברו למעלות כתפסטו כנפיו למזרח ולמערב ולצפון
ולדרום ולמעלה ולמטה לו׳ קצוות ונס המיתורות עליונים
ונס התחתונים לית כדמיו אלא כלא היו נס מן העורם נס
מן העכפים ולעורם ולעכפים מרעים כי הוא המכחינם בלי
ידים ורגלים של מרוב נבורתו הגדולה ומהתפסטות כנפיו
כה וכה נגררו ונקצרו ועמדו כל המיתורו׳ תחתיו והו׳ כמוכה
למלך להכנס לח״פ שים במיתורות גדול ונכבד יותר מזכו
הוא המזהר דכר לעשות ולהעשו׳כן לחוסים בלו ולידעי׳
מקורו׳ כי ברוך מקורו ומקורו כמ׳ הוא המתנח׳על מקוריו
ומרוב נחותו זה וזיו והדרתו כתפסטו ממכו מיתורו׳לשפים
ולרבבות אין קץ להמוכו ואין לסבול שלומו ואין לְרְאות
יכולת להביט כיופיו ואין שכל ואין תכמה להשיג נדלו עד
כי נדל מיתור כי מן הריום (כ״ת הרום) לקצוו כח ונבורה וזיו
וחכמה לפי נדלו ומרוב התנברות המיתור הזה ·

(כ״ת כי נדל מיתר) וישל שמעו בכל המיתורות וכשמריסים
(כ״ת וכשמריס) לותו נבחות הנלנלים העולים בקו המיעו׳
ומתנברים מיתור כי מן הרוח לקו כח ונבורה וזיו וחכמה
לפי נדלו ומרוב התנברות המיתור הזה בעלותו ובנחותו
ובנחותו כתחלק לשבי תלקים וכאשר כתחזק כודע כי מן
מקו׳ לאחר מקבל והוא כאחד כלא היו לכל מקורו לכן המכין
ישמע דברי תכמה כי לפילו שכתלקו לב׳ רחשים נם שניהם
נאחזו לחדוקים בכח מקורם הנעלם וזה תבין כמה הוא כח
המקור (כ״ת המקום) שלפילו שכתלקו בדרך העליונה (כ״ת
העלמה) כאחזו שניהם קשורים ודבוקים לנחת מתת
כח מקורם ללכת ולהתנבר כה וכה כי לית בידם המשלה
שלפילו שהם נוהגים לכח הנכבד והנורח מכח לאחר (כ״ת
לאחר) לית כאן לשניהם ובהתחלקם שניהם לאחד נותן פניו
למעלה להתנבר ולעלות ובהתנברו לעלות מרוב נבורתו
כתפסטו ממכו מיתורות הנדולים שלמכיכם לית מספר והם
הנקראי׳ נוהים פתח הלהל וכלם כמלוי קשורי׳ כנדור המור
כי זה המיתור שכתן פניו למעלה נקר בלשון משל נדור המור
ובהתנברו לעלות נותן פניו ופורס כנפיו לעלות לאחר הם
ב׳המיתורות המקבלים ממכו לאחר שם הוי צבא״ות ושם השני
שד״י ובהתנבר לעלות ל׳ממכו לא׳ משמשו בשמונה עירתם
מעבי כנפים השו מהמזרח ועד המערב כמ״ם מכנף הארץ
ומירות שמעבו נבי לנביא ונומר וזו היא השירה כאחד היא
ינאלה מבין הכנפים מנעת עד מקום לור המיחות הנעל׳
לאחר הוא כבת הכבות ובהגיעה שם כתמוך ויתר ותתעלה
לחזור תלולה אל הט״ו מעלות השיר וכן היה במקדש היה
הלוי עולה במדרינה לחשוכה והיה מרנן מכוין רנת הנלנל

הרחצן לנקודים ידועי׳ וכאחר היו שומעין נבח נלנל רחצן
שירתם היו מקרידים (כ״ת מתקרדים) מחוך מחוך והיה
הכהן מקטיר קטור׳ כהיכל והיה הלוי עולה במדרנ׳ השנייה
והיה מרנן ברכת נלנל שבי וכן עד נלנל העשירי כשהיה
הלוי במדרינה העשירית היה עולה מעלה מעלה והיה זוכה
את השם בלחותיתיו ובניקודו זה שלמי לחומר עבשיו ושניר
שהיה מרנן הלוי כשהיה עומד ברחש המעלות היה מזכיר
את השם אהי״ה בנבחות (כ״ת בתנועת נורח) ואת הקדבן
היה על ליש רשע והיה דומה לנדיק והיה עושה מטלתיו
בסתר ולא היה מביט קדבן על הלוי המטלת לא העשן לא
היה עולה כ״ת בשקלקלות והיה לומר הכהן ללוי הרם ידך
מן השיר · וזה המחור המביט למעלה מי יוכל לדבר נבורתו
וזיו ושדרו והוא למקומות ידועים עולה מן (כ״ת מן)
מקום למקום ברחשונה עולה ונותן פניו לקבורת התחום
ולח״כ לתבערה ושם נתנברו ושם נתמלאו הקבורות שפיע
נדול מחוך ושפכו על ים העברה הוא שם הבורח נבול״ת
המחור שבתפסטו מזה המחור (כ״ת מימיכו של זה המחור)
הנדול ומתבערה עולה ל הר ההר (כ״ת הר העבריס) והם
שבי מחורות מורכבים עולה זה על זה שכאחר המחורות
מניעים עד זה ההר נתלכלו כולם וכאחר החכם בחכמתו
מניע לזה המקום מיתתו נבדיק מרוב התחום הנדולה
מן זה המקום עולה המחור הזה ל הר העבריס הוא הדרך
שכאחר כל המחורות מתפסטים מן מניחות העליון בדרך
הזה עוברים וכשומניעים עד זה ההר שם מתעכבים מרוב
שמחת המקו׳ הבורח הזה ומן זה המקום עולה ל יס החכו׳
ושם מתעכב (כ״ת מתנבר) ומשם עולה ל מחר המיכוה ומן
המחר המיכוה ל מחר הפכימית ומן מחר הפכימית ל מקום
מניחות הבורח שם מתחבק ושם מתעלה וחוזר תלילה ל
מקומו לאחר היה להלה בתחלה ומזה המחור הבורח הבה כל
המחורו׳מתפסטו׳ובו עומדים ובו מתפסטים ובו מתפרכסי׳
ונקרא שמו יְיְוָאֲשֶׁרבְּיַאֲהוֹ וזה השם תמניהו בן חרבע
כשרה אותיות ומיומן כי יד על כס י״ה וזהו השם לחברי לכוש
יודעו ונם פועלו בטהרה ופעולותיו אין לכם ערך והו׳ ונא
מן נרכת כהנים מן ר״ת יברכך יאר ישל ושמו את שמי
על בני ישראל ואני אברכם ושם יה״ו נכופן נשרש
ונרחה מזה הענין כי המחור הזה כי״ד מעלות עולה שהם
י״ם ונחבא היכלות שבמנוחו למעלה שהם היכל להלבה שם
יהו״ה (כ״ת יה״ה) היכל השלום שם יו״ה היכל העוז שם
יה״ו היכל הממדה שם המכוחו׳עומדו׳ושמו י״ה (כ״ת יי״ח)
ומשלה הט״ו הוא שלכיכו ונחבא עבדיו הוא מלביכו והוא

מפרנסיו ומושיעו מכף חוביו והמאור שבחל׳ ומביט למטה
מי יוכל לספר תפארתו והדרו וזיוו בתתו פניו לרקיע מרוב
שפלותו ועבוותכותו והוא מאור שבחצר יונח מן שרשו מן
השם יהו״ה כדי להכניעו תחן לו ערך ודמיון והמאור הזה
שבתן פניו לרקיע מרוב שפלותו והעבוה שבמזח זו מתפשטי׳
כל כחות העליונים והתחתונים והם נקראים ז׳ היכלות
המרכבה ו׳ היכלות הללו הם ז׳ מאורות שזה אין לדמות לזה
לומר ס שזה המאור שממנו הם מתפשטים ז׳ היכלות הוא שם
יהו״ה שמכניע לותו המאור הנזכר למעלה שלו הם שמות ז׳
היכלות שם הראשון יָהוֹ׳ ושם השני יָהָ׳ ושם השלישי
יָוֹהִ׳ ושם הד׳ הָהוֹ׳ (כ״ת הַהָוֹ׳ ושם הה׳ יָהוֹ׳ שם השני
הַוֹהִ׳ (כ״ת הָוֹיה׳ שם הו׳ המופלא והעיתנ״ך יָהוֹה אחר
כיקודו זה אחר לכי מפרש שלו השמו אחר פירשתי עד שבעזי
הם שמות ז׳ היכלות לכל הדברים פועלים בלי טהרה וזה
המאור הפוג׳מטה הוא חם מחמ׳ החם ומשריף החם התחתון
והם העליון והם העליון לפילו שהוא שפל ושביו וכתיכה
(כ״ת וכמ׳) המאו׳ הזה הנור׳ לנהוג כל המאורו׳ המתפשטים
והילולי׳ בקו המיושו׳ בלבד וזה המאו׳ ברוב הדרו זיוו ושכיתו
מניירת נורה לכל בעלי השכל ונותן שכל בכל נורה ונור׳ כפי
יכולת הנורה ובקרוא שמו של מאור הזה הקדוש והנורא
וַבְּהֲמַקְיֵאוֹמָמָ הוא כן י״ב אותיות יונח מר״ת של פסוק
״ויהי ״בנסוע ״הארון ״ויאמר ״משה ״קומה ״י׳ ״ויפוצו
״לוביך ״וינוסו ״משנאיך ״מפניך ״ובקרוא כי״ם בתורה והוא
מלו׳ שהכניע את ישרא׳ בימיו׳ והוא שם המיעל׳ מיימ והנוקס
נקס והשומר לחדם והמופזר המון מעל העיר והמיבית עורך
בלבנים והמיכנים מכוחה והמרחה נבורה בלי מלחך ובלי טהר׳
בלבד הכוונה שתהיה שלימה והוא שם שבחצר יקורו כלול
עמו שהוא יָהוֹה בכיקוד מן י׳ כיקודים שמנחלו לו אין דבר
שיעמוד לפניו וזהו כיקוד שב״ח שפירשתי שבעזי נחות
רחשוכ׳ מן השם שהוא הכיקוד החמישי ושו הכיקודי׳ כשהוא
בפעולות חומר ואחדר חיזה כיקוד תשים בכל פעולה
ופעולה כדי שתהא הקכמה לחור ותתפשט בכל העולם (כ״ת
וכך זה השם כלול עם מקורו) וכך הוא כיקודו׳
יְוֵבַהֲוָהֲמַקַהֲוָאהַוָמַמַךָ׳ יְוֵבַהֲוָהֲמַקְיֵאוֹמָפָהָ׳ וזה הכתוב
בירוף ובכיקוד׳ מאור השכי כאחר הוא יונח מן הכלו
במרחה הכזק מתפשט כה וכה מרוב התפשטותו לד׳ פנות
המרכבה כתנבר מאוד וברוב נחותו כתעלה ממנו כיתון ת׳
ברחה השביב ברקיע כמו כר לכל לפי תשיבות הרקיע לחכו
מאיר וכאחר מתפשט יותר מניע זיוו מקנה האדץ ועד קנה
הארץ וזהו סוד הסודות וסוד הסודות שלמרכו למעל׳ כי

זה מן המקום הזה יונחה מכוחה לאלו ועוכם לאלו
וכאחר ברית הקדוש ברוך הוא את העולם מן זה המקום
כטה קו וריקו כוקף בכל המקומות והוא לא אבר מריקו
דבר והלח״ם שקבלו ממנו נבורים כמוהו ולא אבדו
דבר וזהו לפי שלימות הכח הנדול הזה והמאור הנכבד
הזה כאחר הוא מתפשט הקולות והברקים והלפידים
הנדולים אחר יונחים ממנו מן להם ערך ודמיון
והקולות והברקים והלפידים לכולם כמוהו שמות
פועלים פעולות חזקות וכורחות והשם הקדו׳ הזה שהוא
יהו״ה עם הניקוד הזה הוא המופלא עליו לבל ידחה
לכל המאורות הלל לנדולים שמנחלו להם עשר ידות כולל
כמו הראשונים אחר פירשתי שרחית נבורתם כמוה היא
נדולה אחין לה סוף והרקיע והשביב הזה הם שבי מאורות
מכרינם הדנל ושכלם וחכמתם שמנחלו מהם אין להם
סוף וחכמ׳ זה מתנברת על זה ועל זה לפי׳ שהשביב נחלל מן
הרקיע והחיות שעליה אין להסיף והוא הכבוד שברא׳ בכבה
שמוכות החיות כמ״ש ומעל על ראשי החיה כעין הקרש
הנורח החיות זהו תופש הכס׳ ומכבה אותו כה וכה ומנד׳
ומביא אותה בראשו׳ ואם היית יודע מה שמו של זה הכבוד
או היית יודע למי אתה עובד ובעזה״י וברוב רחמיו
כאתכם בדרך התפארת אומר שמו והוא הנרמז בתורה
ובנביאים ובכתובים למבינים כמו שתראה וזה הרקיע וזה
השביב הוא כיקוד הקטן שבחות שבייה מן השם יה״ו׳
ושה שמות אחר כמנחלו להם שם הרקיע הוא נקרא שַׁפְרִימוֹן
מקום התפארת והקטיון (כ״ל התפארת כי כן הוא עולה
בני אפר׳ יתון) ושם של שביב הוא הנקרא זַהֲרִירוֹן מקום
העזו והחדר והנחוה שמות כוחי׳ וחזקים וקדוש׳ אין להם
ערך ודמיון ״ מאור הנ׳ הוא המלך המתעלה שכל ימי
עולם עולה ואינו מתעכב בשום מקום כי לעולם הוא עולה
וכאחר מניע אל מקום המניחות וחזר למקומו כמו כן עולה
כי במקום שעולה לא כמנח בו יתירה והמאור הזה
הנכבד שקראתי מלך מתנהג על כל המלכים אומר
לך שזה המאור כמוך ויונח מן המניחות ואינו
מתעכב ואינו מתערב בשום מקום כי אם הוא לבדו יונח
וכמו שהקדוש ברוך הוא כמנח ונקרא מלך המתנהג
על כל המלכים והמתנהג על כל כן המאור הזה
המכנים הנבורות והחכמות והממשך כל הדברים אלין
(כ״ת אלה) הוא מלך על כל המלכים והמניחים
והמניח סברשותו והוא מאור שכל בעלי שכל עתידו
תמיהים ברחותם נבורתיו ונפלאותיו וכאחר העתיקו

בחכמתם

בתכיתם יתר כן נכונו לחו׳ מפני שהם לא יגלו מן התורה
לגוי כי תורה כי בגבורתו ובפלאותיו הם הדברים שיכל
השכל לכבול והחכמה ונריך ס׳ ע״ן ותביט ותרחה תכיות
לגין קוף ושתה הסכת ושיש דברי מכידים ומבינים והחזן
לקולם . ויכי מילורות כמנין לשעלה גדול׳ ולדירי וכולם
מתפשטים מן שורש החמ׳ התורה מן שם אהי״ה ובניתם
מתקומים לזה בתנו פניהם להתפשט בכל יכולתם ותתערבו יחד
עם יחד ובתנו יחד בתוך יחד ונרכבו יחד בתוך יחד זה תמלו כחשר
יגיע ותתפשט תינכו תתערב כי שם הוא יכדו הולך והמילורו׳
הדגים להתערב יחד נפרדים בתשובן נרחקו ממנו מפני
ירחתו ובעלותו לשעלה כן הוא מלהט החשות החזקות לכל
ירחו ויקרבו בתפשלתו ולרחות תפארת גדולתו ובעלותו
תינו עולה מפני רחונו כי שם בהכרח תוכרח תכח לחר גדול
מינו כדי לדעת ולהבין כי לא לו לכדו התשלה כי לח׳ עומד
עליו (כ״ח שומר תעלין) לתין כורח מיחוד ובעלותו
להפתחות לכל יקורו שתפשט הוא מתפשט לו לכמה ערים
מכולכל וכמה מלכים ישתחוים לפניו כי הוא הנקרח המלך
שמעל ראשו השטרה והוא ברית עולם בין הק״ב
ובין ישרחל לנצח יכרתו בני ישרחל תעל פני החדמה כתו
שתורה הכתוב ולח נס זחת בהיותם בחרן תוביהם לח
מחסתים ולח נעלתים לכלותם להפר בריתי חתם והוא
הסדרים הכתוב שבותיכם החיות שתפשט מתפשטים וכל
הדברים של תעלה של הלחם העליון שהיא החכמה והוא שם
יהו״ה וחת היא שכיכה עליונה כי התניחות לח נתנה שם
הכסח לתעלה שחב״ו עליה שלא תעלה לו בתקום נדול וכעל
תקום לחר לח השיג והו לח שרפים הגדולים ולח תכמים
גדולים ולח לכשים תשובים כי כולם עתידו תתהים ברחותם
תקום הכעלם הזה שבם שורש השרפים (כ״ח השרפים)
שם יסוד היסודו׳ שורש החיות לחדון התנלח יסוד התכוחות
שתתנו עתידו תדדו כל בעלי השכל הכעלם והוא ניקוד קולם
שבחות השליטית תין שם התיוחד וזה שתו תחר נתנלו לו
הוח הנקרח סופל כל הפעולו׳ ושתו הוא אֶהְיֶה (כ״ח ‥)
שם שהיה תזכיר כ״נ בי״ה בהיותה עולה על התזבח להקריב
קרבן והיה העשן עולה דרך התיסור והוא שם ידוע לתקובלי׳
שתינו תתערב בשוש תחר תפני רוב זכותו וגדולתו
והתקבלים תתנו כתתים זה שת״ם (כ״ח שת״ם לע״לם) הם
הנ׳ שרפים הגדולים תשר פירשתי תעלתם כתה היא גדול׳
לתין קץ והתחור הד׳ הוא תולדות הנ׳ כי בהתפשטו תין
תקורו תין תחור (כ״ח תתקומו תתחור) הנ׳ תשר פירשתי
לתעלה לו פוכה תטה ותוציא תוסיף כ״י תניל עשוק תיל

עושקו והוא לחינו תתערב עם תחור לחר זולתי הוא לבדו
יורד וסורם כנפיו ושוחף התוכבה ותין זוהר הכנפים הללו
כתפשטו תתנו הכרובים הפורשים כנפים של קדש הקדשים
וללו הקדשי׳ שנרחו למחור הנדול הזה והמרח כ״ח תין נתנלו
עם תלות (כ״ח לחות) בכל כחף וכחף תשם יונח שפע לע״
עם תלות ושמות הכנפים קדו״ש ובר״ך תימין קדוש ובריך
הקמות ושמות הכנפים קדו״ש ובר״ך תימין קדוש ובריך
תשוש להנוף נקרח בשם התקור אהו״ה יוד תכסה הנלנלי׳
בזיו והבהדו ותשם יונח הקדושה והברכה והם ב׳ תעלות
הק׳ כבולה והשבי רוח קודש הלו שבי התעלות הנדולי׳ לחדרי
לים יודע תקורם הנעלם והוא ניקוד תירק שבחות רביעית
של שם (כ״ח יהו״ה) והוא תחור שנדל לתיבל בשפלות ובעובה
והוא תקום שכל התחורות וכל הבנייכים התוקים תתלכלים
נוף התחור תפני רוב הזכות והטהרה והקדושה שבתלו ובו
והלו הן הדברים החזקים והגורלים ובכתן נשלם ניקוד הק׳
ושתיכים נרוך התור דודי לי ובזה הניקוד שהם התחורות
התוקים תלך בהם נקשרו ונגררו כל התחורות ונעשו כלם
כתיתין כדורי כיתו הנלנל ההולכו כביב תין בהם נפתל ושקע
כולם חזקים וגורלים לתבין וכל התחורו׳ שבתלו להם שתות
ע״ד ההוי״ה פועלים כלם פעולות כיתו שפירשתי בשתות
הקדושים שתות הניקודים תשר רתותי ולם תעיין בשתות
תרחה עיקור נדול ובכתן נשלם ניקוד התתיני :

ניקוד הו׳

והוא ניקוד בשבי תיכים ידועים
כיצד תות יו״ד כתלו לה ב׳

ניקודים ותות הה׳ נתלו לה ב׳ ניקודים וכן תרבעתם ב
ניקודים לכל תות וה״ו והוא עיקר נדול ונריך שהות תקר
בשבי ניקודיה בנחת ובהשק׳ ותו תוכל להבין כתה הוא כשל
ולב׳ ניקודים הללו כתלו להם ב׳ שתות סתיכים תרח׳ נדולת
ויפיים ותפתרתם תשר הסתיכים בהם יש סודות עתוקות
פתוחות וסתומות לפתי ונריך שתשים תקשבתך בהלו תם
ניקודים הנורלים והתתיים תשר הי׳ סתיכו בשיר השירים
והשבי בתורה וזהו תחור לחר תתפשט ויונח דרך קו התיום
בלות הוא״ו של שם יהו״ה ובלשר תתפשט תתקום התניחות
סידו׳ שלא כתלו לו שם תפני רוב תתשלתו הנדול ותפתרתם
ותפני שלא כתלו לתתשלתו הנדולה לכן לא כתלו לו שם ש
ה׳ שתתחיל בה״לף מ״ם (כ״ח כ״ל בלל תלך כ״ח בה׳ שם
שתו של הק״בה) והתחור הזה שתתפשט תתנו ונתן פ
לתעלה לעלות ולהתנבר תל תקום התניחות להדבק בשר
ולקבל תתנו כח וברכת התכם שתנית פני כל התחור
לעלות ולהדבק בוגרם ותנדלם ולקבל תתנו כח הנבוי

התחיל ואמר כן והתחיל בשמות לקשר מן התחתון לרחמין
ואמר אלהים שדי ביאהל גדול יקוד הודך מלאה הארץ
ותפארתך עולה כעלה על היכל ותהילתך כסה ברוחך
ולכולם העמדת בתקוותיהם ומנית פניהם אליך ביטו
וכאשר מנית שיך מקבלי ממך והם נרחו למשלתך כאיש
אחת ודבר זה כך וכאשר מקבלים כמנחו ממולאים וכאשר
מספיעים הם לגבולותיהם כמנחו הקניין והתעלם בבודך
מהם והם כמנחו ריקנין מבלי שפע מושפע אליך בנפש מרה
ובנדין יהו"ה אה"יה רחם מניחותיך שבכל המאורות אשר
בהם טבו כמה קכיים וגבוהים ממשלתם והם
נדמו כאין אליך כאשר נכתם היכלך מבלי שפע להם והמאור
הזה הרחמן שמנית פניו אליך לעלות לקבל ממך קבלה
גדולה כדי להוציא פעולותיו לאור ולהרחית ממשלתו לכל
ברואי הק"ב והתנשא לעלות בכלל מכל מיני יופי
והממלה והגבורה גדולה מופלאה עד מאוד והוא ברחה
בדמיון הר גדול מאוד שהוא מתנשא על כולם לאשר ממנו
יולאים הנהרקים הגדולים והרמים והלפידים והמערה
והסופה קול המולה ושאון הרעש ואחר הרעש אשר הוא
מתפשט ממנו נקרא שמו אלהים סערה גדולה מסערת
הנהרקים ואחר הגבורה אשר הוא מתפשט ממנו שנקראה
שמו שד' המולה גדולה ואחר ההמול שהוא מסדיק שם ומלהט
האשות אליו ומשריפם ומרעישים בשלג מלך ואחר
השם וזהר ואחר הזוהר האור מאיר בלי שום תערובות עמו
הוא המאור הגדולה שהוא מקום המניחות הכוללת ומנחו מורכבי'
לו כמבין רמ"ח מאורות שכל מאור ומאור מאיר בפני עצמו
ולו שמות הרחמים שבמאור הללו שנקראו במאור הגדולה
לקבל כח הגבורה מן המניחות הרחמן המופלא שהילו על
מאור הגדולה ועל שאר המאורות הוא המקבל מזונם
ופרנסתם והוא המכסה אותם ולא נראה מהם דבר ונקרא
שמו אֶהְיֶה רחם המניחות הגדול שמנחו מתפשטים כל
המאורות שמאירנו מניחו להנות את הגוף הכבוד והגבורה
ולשוש לו גבול עד הוא מקום יתפשט ושם המאור השני
יהו"ה (כ"ף אה"וה) הוא שם המפורש ע"ד השכל והחכמה
ע"ד יקורו וטעמו והילוכו ונבולו ויקודו ומלאכיו
המקבלים ממנו ושני המאורות הללו הם נקראים בלשון משל
שיבורי החדש היום והלב מקומות השכל והחכמה ונמנה
בחמת שזה המאור הגדולה הוא כוד החדש העליון ומן זה
הגוף ושורשו נפרשו יכולות המרכבה וכפלאותיה הם יסודות
הגופים והנמשלים הם העומדים על הפקודים שמהם
יתוסדו עולם והשרשי היסודות הגדולי' זה המאור

שמנית פניו לעלות מעלה אל המניח לו שהוא המשהר
לפעול ככל רוב תכונתו והתנשרו כתחלק לשנים לשני
מאורות זה גדול וזה גדול זה מתגבר וזה ליכנו מכבר מן
מעלתו וזה מאיר לנפון וזה מאיר לדרום ושניהם נקשרים
בשלשלת החמונה בשם יהו"ה לבל יתפשטו ברוב נאותם
ויפעלו כרצונם כי להיון המכניעים הם פועלים להבין ולדע'
כי היכם הולכים מיפנם כמו שמורה מרכבת יחזקאל אל
מקו אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו לא יסבו בל כתם כלומר
היכם פונים לאחוריהם אלא שעולים להשתחוות ולמה
הן פונים לאחוריהם מפני שלא יראו פניהם ג' מניחים
ג' למטה וג' למעלה ובעלותם ג' המאורות הללו נמשכין
בגבורה וברוב הגבורה שמקבלים ממנו מניחים גם הם
את הגבורה ומחברים אותה לבל תהיה כפורת אלא מאורות
ובהתקבר הגבורה אל מקום ג' ברחה היחוד השלם הן פרץ
בו הן דבר בבדל פועל לבדו וכל מלאך שמתנשא ברוב
ממשלתו וראה לפעול בפני עצמו בלי שיקבל גבורה מן
המניחות כשרף מיד ושרו של כשדים רצה לעשות הן כמ"ש
מעלה על במתי עב אדמה לעליון והיות כל הגבורה
כמשכת ועולה למעלה בכח מוכרח לו המאור שמנית
פניו מטה רצה להמשך מלקו זה ממשך עד
שכתלכה הגבורה בחמצע לבל לא בבדלה כי זה לקח מלקו
וזה לקח מלקו והגבורה הכמשכת למטה היא נתערבה
ברחמים ותעשה כאה וזהו קון כתתון שנאות הי"ד כי
הניקוד שהכי מפרש עכשיו הוא ניקוד לות רחשוכה מן השם
ואשר נמשך למעלה נקרא קון העליון ומן רוב גבורתו
שכתגבר בחזוד חזוד כשתרגו מן קון העליון יסודות
העולמות וכנייניהם וכל גזרות'יהם וכל ערי המלוכה
ומשמרותיהם וכמנחו שמות לשו הב' המאורות שם הרחמן
י"ה ושם השני טבטי"ס ה"ה שו שני מאורו' חזקים ובדוקי' לחיים
בשאול בדבר הללים זלזה הדבר הין כחותם בכל המאורות
מתהרים לפעול בלי טהרה והם שמות לחלט מכל נרה ונזק'
והם שמות שמשם בהם דוד המע"ה והם ט"ו מעלות השיר
שבמנחו בעליונים ובחכמת השיר הין תכלית וכדרות בלשון
הרשע שרש הוא מסודרין בחדבר כעין המרכבה אמר לבלק
שזה מי הוא הלוחש לת לדוכיו ט"ו מעלות הללו הין להם
קן ולחכמתם הין מספר ושני המאורות הם כיקוד שב"ח
אמרו על שם י"ה שהוא המאור העולה למעל שדוד הפלגה
עליון הוא רוכי לבבו' המנדל וכבחו הוא עוז'כ"ם וכעשו לבו
שם בבח שם זה כמו שאמרתי כי הוא שם לשלה בדוק ומכוסה
לבל הבר מעולה והנכי מפרש מאור השני · מאור השני הין

קץ לאכילתו הוא הנקרא הבריח התיכון מבריח מן הקצה
אל הקצה יפשוט בעוברו ומקצה הארץ ועד קצה הארץ ליכיו
ין קץ ולילכו מתנבר כמו הלחרים חלש ע"ד לחד מרחה
יחוד הק"ב שהוא ה"ח הו"ה ויה"ה כמו שתרחה עכשיו
בדברים למתניים ידועים למכין חזקים וגורלים כי מאור ר'
מתפשט מן קו האישור מן סוף יהו"ה מתפשט ומכו מן
לחציעתו מן לחור שלין נבורתו בו תערובת ובלילתו מן
לחציעות מלורות נבורות הסוף יהו"ה לוז מדה במדה בנקת
ובריחים יולא לזכותו לין למין והוא מלוי לכל המלורות
ומשמידה ביקדושות יהם ומרוב זכותו לילכו כותן פכיו לעלות
ומעל ל' מקום המלילות כי לחלת מי יוכל לדבר זכות המאור
הזה ובהתנברו הוא מגיע ל מקום מן המילוי לאשר לא הגיעו
כל המלורות לאשר זכרתי למעלה כי כל המלורות הלחרים
מגיעים למדרגה התחתונה מן המילות לאש"פ שלמילות
לא כמוה תפוס ונבול ומכין לכל לפי הסבור כולב זה
המאור מגיע עד לחמצעות המילות ומורה שהק"ב ברא
לעולם הזה ובהגיעו סוף מקבל נבורה והוד ויו ויקר לאשר
לא הגיעו המלורות הרחשונים לאשר פירשתי מעלתם כמה
הוא נדולה ובלולה ומלפני לדוכיו כתמלה תפלר נדול ולחיין
לאשר לא הגיעו הרחשונים כמו שלמרתי למעל' ובהתפשטו
מלפני לדוכיו כתמלה מוכה ה' נלנלי הוד והדר ועמדו כלם
בחת נלו וזה המאור הוא הנקרא תפלרת העלין שבפירת
תפלרת מסך מקבלת ומסך מתפשטות לנחת ולהשפי' חכמ'
ובינה ליסרל כמה שלמר הסלך ממשיך לרץ תפלרת ישרחל
ובמקומות ידועים יולא האור הזה המשפיע ליסרחל במקום
הרחצון שיתפשט כל רוחין שניהו מרקוק כי מעיל ירק' ופחד
מרוב נבורות המקום כי כתמלחו המקום על כל נדותיו בה
ליזרק ולמטרב ולכפין ולדרום ולח"כ יולא האור מן המקום
הזה הנקרא תפלרת ועובר במקו' לאשר שלאשר כל המלורות
הקטני' והנדולים עוברים בזה המקום מרוב שפע זה המקו'
ומהדרו ומזיו מתחנקים כל המלורות לים של לחתי וברכבו
שו בלו ולח כודע הקטן והנדול כי כול' נדול' ומרוב שמחתם
כתחנקו חלו כלחו ולח כודע הקטן והנדול ככזכר לזה
המקום קרחו מקום השלום שהשלו' מזה המקום יולא ולח"כ
יולא האור המשפ ע על ישרל ועובר במקום לאשר לאשר נקרל
מקום הנבורה שכוללת לאשרת מרוב נבורת המקום
הזה מזה המקום יולאים כל הנבורות המופרכבים לכל
הדברים הממשכים ברחוים הוא הנקרא מקום התבורות
המלורות שכמשכו נקו הנבורה והכולל וחלו הן נ' מעלות
שהמאור בעדם יולא כל הרוצה לידע כוונות עליונים

יהיה בעל ירחה מסוס לחבה · בעל שלוס לוהב לת הנרו'
ומקרבן ונפוך בינרו · כלשר נ' מעלות השו יהיה בוכל מה
שרכ' שיע וזה המאור הכפוך שמרוב שלומו הגיע עד מקום
שלח הסיגו מלורות הרחשונים על שמיע עד לחנלות
המילות לפי שלין בו מכין · ול"ת כיצד יוכל להיות הלח
לנורח י"ת שמו לין לו שיעור ומכין · ולתה לח ירדת לסוף
הכלנות · ו'מלות מיכי הדר ולחידה מתפשטים מן המקום
המילות שכל ה"ח שש מלומות לח כלשבו לכל לחלד מלחה
הו' מלות כלח היו והמלורות הללו לוכם מתפשטים ולינם
יולחים מוכה כי לם עומדים וכל שלר המלורות מתפשטים
ומוזרי' וכלם מוזרים למקומם (ב"ח למקורם) ולשרשם הכלה
חז לוכם מגיעי לפי עד ח' לחדרון (כ"ח עד הלחרונה) שבשו
המלורו' הו' מלות שלמרתי וזה המאו' שבתפש' כלח' גיע לשו
ח' מלות המלורו' הוא עולה עד מלים ע"כ לחמרתי שמגיע
עד התני שבמילות נרמז ובהגיעו שם כמוה מלורו' מלהש
וכמה לחמות מעריך וזה ההדר שיתפשט כשף התשיעי ויכס'
לת העולם והוא יותר ויות כלחד מן חור הע"ב וזהו הלו'
שיכלה רחשי הכבודים ולחבי המעשה בלותו הזמן וזה שמו
לשר נקרל לו · ייארואאוהונחל שם היוצל משמוש התורה
מזה הסכוך "יי" "יי" "לל "רמוש "נכנן "לרך "לפים "ורב
"חבד "ולות "כונר "חבד "לחלפים · רחשי תיבות הללו
הוא בשם ויקונדו כמה שלמר בתורה לח פחות ולח יותר
ושרשו מילו' הנדול הידוע למעל לשם אה"יה לשר אה"יה
וכמה מעלות של כל מעלה ומעלה לין לה כוף ומספר הוא
נ' מלות המעלות שמתפשטים מן המילות ושומרי' והימנו'
(כ"ח והמילות) שהוא לחדון כל המעלות מוסף ומכסה על
כולם ובחשבו לחללו כלח היו וכלח היו מתפשטים ממנו לינו
עושה ממנו שום חשיבות לפי נודל ממשלתו וברלותם בשלי
השכל לשר הגינו · החכמה העמוקה עד מלוד ברלותם
כל הכפללות הללו וכל החכמות הללו וברלותם שמרוב
נלות הק"ב היה מוסף למלודי הנדולים עד"ה לשוכני
בתי חומר לשר בעפר יסודם וברלותם לחמרו ולח הקדוש
ברוך הוא לינו מספיק בעולם לח בנדיקים ולח בחסידים
דרך לחת לכולם וזה יהלו מן הדרך ור' והבן כמה נבור'
המאור הזה שהני מפרש שלשר עולה להשתוות לפני לחדוני
ועולה עד שרשו שורש הייסוד מכסה בזיו ובהדרו ובשלוכו
נ' מלות מלורות ומכסה לותם ולח כרלה מהם דבר לפי רוב
נלותו והדרו ומזיו ולח בחשבו חללו כלח היו הו' מלות
הכוכר · וזהו כיקוד שור"ק בוח"ו נלות שבייה מן הסוס והוא
מלור מתכוסה לכל הקנות ומרשישים ומחדידים מפי

הדרו ומפני זה הכיקוד בלמע"ה כן הוא מתנבר עד למעלות
המלוכות כמו שאמרתי למעלה ולא מלאך לחד ובפלס הכיקוד
הנ"ש מין החות הנ"מלאך הנ"ת נדל על המלאך הזה בדרך
לחד ובדרך לחד (כ"ף לחד) נמצא לגלו בכללם בהויתו עולה
למעלה ומתפשט בריב גדולתו למזרח ולמערב ולצפון ולדרום
ולמעלה ולמטה לו"קמות העולם והמלאך הזה הכורח מריב
התפשטו כרחה בימך לאת כעויה לפני הכבוד ולא נראו
הגלגלים וכל המלאכות לגל רקיע זה גלגל כמו כרות קטנית
מלאכות מעט ומן רוב שפע הרקיע. הנ"גדול והכורח לאחר
תרחה מעלותו כמוה היה גדולה מתפשטים טרפים בעלי
היכולת הם עומדים על המשמרת לנהוג לכל העולמות
ולנהוג לכל הדברי לאחר בהם כוח הדברים לאחר בדר הק"בה
כאחר נראי"ת לגלף עולמות כמו שפירשתי ומן זה הרקיע
נשרשו הגלגלים ונבלותיהם ונראו הגלגלים כמו תרדל
לתקפו ולגבורתו. וזה הרקיע מתקפו ומתפארתו מתפשט
כיונן לאחד יפה ונאה כלול מכל מיני תפארת והוא המלאך
העומד למעלה לשפר הע"הנ והוא המכסה לות ויוצא המלא'
הסובב הכורח הכלול מכל מיני יופי ומעודה לנהוג את הפס
הכבד לשרי לחם יודע והסיג תכונותיהם ומשלתו
ולהוציאו ולהביאו והוא מלאך מחלק מזון ושפע לכל נפש
מרוס הגדולים והקטנים והם מקבלים גבורה והם
מקבלים רקמים שכמוך בגבורה כל מלאך ומלאך כפי יכלתו
וכפי מלאכו ושכלו שהוא מפיע ולאחר שכלם מתפרכסים מזה
המקום והמלאך הזה מוכף עליהם מריב התפשטו מריב
ממשלתו ומניע המלאך הזה בסבינו (כ"ף וסבינו) שכתפשט
ממנו לכל מקומות המשמרות שהם מתפשטים מכחיני
המעלות ובהניע לכל מקום המשמרות כותן לכל דבר ודבר
כח וגבורה ומשם יונקות המשמרות לקבלת גבורה ומשלה
לשמור את העולם ומתפשטים ומקבות הטרפים לאלפים
ולרבבות בכח משמרתם לשמור לעליונים ולתתתונים
ובכללות תוכל להבין מעלו"ת כמה היה גדולה וכיצ"ד ההשגחה
פלאותיית וגבורה מן מקום המיניות הממונה הכל והוא
שורש הכל ויכוד הכל מן זה המלאך הנ"שדיתיהו בלשון
רקיע מפני שהוא מתפשט לכל הגדדין ומפני רוב התפשטו
קראתיהו רקיע גדול מזה המלאך מתפשטים ל' משמרות
של רקמים לד' גדדין (כ"ף נכלות) ובאורך כל משמרה
ומשמרה מהאלו המשמרות אלפים לאות מן לאות הקודם
ומאת הריבוא שבין ל' משמרות גדול מאוד ובלו הל' משמרו'
מאת מלאכות שמניעים עד הממונה לכליים הם כדמיון
לאות כי לא יש מלאכות למעלה אלא בלשון משל ואחלו

המלאכות משם יונה זיו והדר וחמוד ושוכנים הנכורות הללו
לזה הריבוא שבמלאך בין (כ"ף מן) המשמרות ובתמלא
הריבוא ההוא זיו והדר וחמודה מלא על כל נדותיו לאמרוס
שזהו שם יהו"ה יקוס ההשגחה הכבוכה והברורה והאמתי'
היונה על פני הכל מלפני לחדון הכל שורש הכל וזה הריבוא
הוא מכוון כנגד ארץ ישראל זה לשונות זה וע"כ אמרו
שהשגחות ארץ ישראל בלה יתן המניעים לכל הממלאים ולא
בלה על ידי לאמצעי ולא כתערב עם שום מלאך לאחר שלא הוא
לבדו יוניח מכלי כח לאחר וזה הרקיע קופה על הארבע
משמרות שמובבים הריבוא הנלה ונראו הלוי המשמרות
כאחר ככה עליהם הרקיע כדמיון הכל כלה ואחוד והוא
מנפנים לון לו ערך ודמיון ולויבוי לון רחות לרחות ונקרא
זה היכל היכל הלהבה היה ירושלים העליונה שמשם יורד
שפע אל התקתונה ולהעמידה על משמרתה ועל מתכוכתה
הוא היכל כנור לפי רוב חכמתו ועל זה היכל כידר שלמה
הע"ה שיר השירים בחכמה גדולה. והסבינ הנלה שברלה
ברקיע תלוי ממנה מתנבר מאוד לעלות ולהתנבר ונראה
לפי רוב נבורתו כיונדל לאחד בלבנון של אהבה שלאהבה
ולרחבה לון שיעור ולון מכיין ובהתנברו הסבינ הנלה
מתפשטים ממנו הברקים הגדולים והלפידים והבזיקים וכל
מאור ומאור מללו שבתפשטו נמלאו כל לאחד ולאחד בנורתו
מנוייר שכלו לבד וכל דבר ודבר מהברקים מתפשט לעברו
מהפעולה פועלים וכל ברק וברק בתפשט לעברו וכמה
פעולות פועלים וללו הן המאורות הגדולים שמתפשטים
מן הסבינ והסבינ הוא מאור שנמלא לו שם פועל פעולות
והרקיע הזה כמלא שמו לבד ועל דרך השם תוכל להבין
הגבורה שמתפשט מן השם הכפל'ושלו המאורות שמתפשטים
מי יוכל לדבר נבורתם וממשלתם לון להם ערך ודמיון
ולאלו השמות הם המכינים את השם הכבוד והמוניחים
לותו ממקומו ומן מעון קדשו ומן מכון שבתו ומהריס
אותו לפעול פעולותיו של שם יהו"ה ולאלו הם השמות
שם הרקיע זהרי"רון (כ"ף יהוד"רון כ"ף יזהד"רון כ"ף
יזהרי"רון) ושם הסבינ נפשירי"רון (כ"ף בלה יו"ד לאחר
הש"ן) ב'שמות נדולים וטובים פועלים פעולות כמו
שתרחה כאחר לנרוף שם יהו"ה בדרך מבוא השערים
שם תרחה דעת ותכחה לאין סוף ותבין הפעולות
הנשמות בלי עמל והפעולות הנשמות בעמל על כל דבר
וכל דבר ודבר בפקומו עומד וזהו הכיקוד הנ' הוא כיקוד
קיין של לות השלישית מן השם הכבוד יהו"ה והיה לות
כמשכת נבורתה נקו הנבורה כמו שאמרתי פעמים הרבה

כזה העניין שהלות הזה גבורה גדולה וקשה והיא הנקראת
קרב הקב"ה הלוקח נקמה והמקים נקם ברית · ויאור הר'
הוא ויאור השלום והשמחה והשפלות והיא ויאור העומד
לישראל להושיע ולהגן עליהם בזרוע גבורתו והוא ויאור
ממולא מכל המדות הטובות והחזקות והגבורות ובכללו
שורש מן שורש לילן הח"ס נותן פניו למטה והתחיל לכפות
לכל הגברים הנדכאים על התורה ועל הנכשלים ומן זה
ויאור הר' הכורת מתפשטים כל מיני השמחה העומדים על
ישראל העומדים הקומות והוא ויאור שכולו ר' ולא נפרד הכה
והכה ולא הכ"ט כה וכה שלא כתן פניו והכ"ט מטה מטה ולא
הכ"ט מטה מטה מפני רוב גבורתו ושפלות ומורה שם עליון
שורש לדון מלמעלה מכניע אותו לרצונו ושהוא לינו הולך
כ"ף בכח מוכרח עושה רצון מכניעו ומפני רוב זכותו
ושבחותיו מקדר הלילות והשרפים בעלי היכולת בלשון רוחי'
שזה היאור כתפשט והכ"ט למטה מדרגו אלו לעומת אלו כן
לא יתקרבו נס המה ולולי רס ונשא המוסה הדרכים והעמיד'
ביקומותיהם שם"ד לזה היאור דרך שילח שם ולא יכ"ט כה
וכה ובלילתו כתפרדו מיכו ד' משמרות הם משמרות שומרים
לישראל · משמרה רחשונה בלשון הלילה זו היא משמרה מוספת
מלפני המושל בשעה רחשונה מן הלילה זו היא משמרה מוספת
על ישראל לבל יכוקו ישראל בימה הקשה הזאת בחני ריש
ינאות משמרת הקוף (כ"ף הקטן) וינאת בעולם המשמרה
הב' מוספת על העולם לבל יושפלו בשעה החמישית מן
הלילה מתפשטת מדון · ובמשמרה הג' מתפשטים כלבים
נובחים ומשמרה הד' מוספות על העולם וכן כל המשמרות
החזקות הללו ואויר לך כלל בשני היאורות · היאור הגדול
הזה המכיל למעלה (כ"ף למטה) לחרן בו כשרשו המשמרות
ומהם מתפשטים לעשות כרצונם והרשות בידם להשחית
ולחבל כמו שאמרתי ומתפשטים מהם ו' מיתות חלף (כ"ף ו'
מיתות) מיני תפארת כנגד ו' מיתות חלף שהיו ישראל כשיצאו
ממצרים ולהו הו' מיתות חלף מן בחם כפתל ועקש וכולם
נגזרים מלילים ממשלות והיא לות הברית שנפקיו מניעים
עד תפארת בפירוש הלחמני ונטעי נטעיו הניעו עד מלכו'
היא כ' מקום שכל היאורות מנחו שם מכוחם והנחה ולהו
שני הכפירות הם מספר עות שפע לישראל כמו שאמרתי
למעלה · והיאור הזה המכיל למטה פעולותיו גדולות
ונמהרות מן היאור העולה למעלה ומפני שהיאור העולה
למעלה המכניע את השם מרוב נחותו ומשפלתו לא יעניק
לשום לחם בשמעו הילותיה כרחוי לכל המכיל למטה מפני
רוב שפלותו ועמותנותו פועל יותר בזריזה מכל היאורות

כמו שאמרתי וזה שמו לחנר נמצא לו יו"ד חך שם לחנן ומזוק
מכניע לת השם בכח השם כי לא בכחו בעצמו כי כל המכניע'
לת השם יהו"ה בכח יהו"ה מכניעים לותו ובכלן כודע
כמה גבורו' השם כי לותם שמכניעים לותו כשרשו בו והכיקוד
זה הוא סדרן בלות הביעית ובימין ניקוד רחשון מניקוד
השני סימנו תשוק"תו ניקוד השמדה והנלוה והתפוקה
שכל נצח הנלנלים מקבלים מזה היקום · הבני סיימתי
ניקוד הרחשון של שני הניקודי' מן ניקוד השני · והבני מבחר
ניקוד השני שבמצח יותר בשם זה והם ג' ניקודים בניקוד
השני וניקוד זה שלפרש עכשיו לא נמצא לו סימן בתורה ולא
בשום מקום שלא ע"ד השכל וע"ד ההבנה כמו שתרגו' עכשיו
ובהיותך רואה הדברים הללו שלא תדונם ע"ד הפשט שלא ע"ד
העמוק ולא תגלים · ויאור ר' מתפשט מן שורש השמדה (כ"ף
החכמה) ומן עיקר לחונתינו ושורש תורתינו הוא ויאור
המיחר לפעול מרוב גבורתו והדרתו והוא ויאור שהוא
מתגבר לעלות ובמשך נקו הגבורה לגמרי ובהיותו במשך
נקו הגבורה נראה כמו שם לחדום לגמרי מתנוצצים מהנו
הניצוצים והניצוצים הם בעלי שכל וחכמה ושמחה ומנוירים
בנורות נפלאות עמוקות בחכמה ושמות מביאים פעולותיו'
ובהתגבר היאור הגדול הזה לעלות מתפלק לג' פלגים זה
לחר זה הולך ועול' והרחשון ממשך לת השני והשני ממשך
לת הלחרון ושלשתם בג' מעלות עולים מי יוכל לדבר
ולהעתיק סוד הג' כי שלשתם נמשכו בגבורה והרחשון זה
חוקו לעלות ולחבר לכל היאורות לחת לל לחת לכל יהיו
כפרים ולעשותם נוף לחד ולהשפיעם השפעה גדולה כלי
אפרסן ונמרותיו של זה היאור הרחשון יתן הג' מניעים עד
מקום ספירות הגבורה היא מדת הדין הקשה שהיא מחזקו'
לכל הדברים ומלמעלה בגבורה גדולה והיאור העולה לחרי
הרחשון מבנד כי לוכם מתגברי זה על זה מפני רוב ממשלתם
שלא יהיה להם מקום להתפשט שם יהיו עולים זה על זה
מבנד זה מבנד ומתגברים אלו על אלו והשני הכיוצא בכוחו
הרחשון ממשך אליו כמו כן כל מיני הפחד והירחה הוא
המיטיל פחד ויראה מרוב גבורתו שלכל בלי עולם ועל
היאורות ומהם מתפשט ירחה מטה ומעלה וכן בשרש
והוא המאבד כל כלי קדש הקדשים לבל ישמשו בהם הנכריים
והנכריים הם מלאורות שבשרשו מיד השמיטל בגבורה גדולה
מאוד · והרחשון שבתן פניו מטה ושלא כתגבר לעלות הוא
המאבד כל מיני השלום לחד עם לחד והתפארת והשמדה
ולכן הפועל הנקודה הזה הנעלם יתכוין
ברחשון שהוא מקום הקדושים ושמו שד"י והחמישי מקום

הגבורה

הגבורה ושמו אדנ"י והאחרון הנותן שלום בין הכל לכל
ומאחר כל מיני חמדה והענוג והמעלה מקום הלוח שמזמו
יה"ו וכאחר יתכוין כמו שאני לומר יפעול כל לאחר ירפא
ויתכוין עוד שם הניקודים הללו הס נ' עולמות שמזמות הנ'
שמות שאמרתי למעלה ויתכוין עוד שהם המקומות שמשם
נלקחו וכנזרו הכשמות של הלבות חי"ו הנ' העמודים
הגדולים ושהם שלשה הנשבועים המוכיחים שלשה עולמות
המכילים כולנם ופנים ות"ת ליהם קראת למעלה שם
שד"י אל תאור לתת לך ירדת לסוף הדרת הגדולים הללו
בלוח מקום הוא מתפשט שם שד"י כי לפעמים יהיה ס' קר'
שם שד"י בשם לאחר לפי המקום שמשם יונק וע"כ לא יהיה
שום לחש מקשה דברי לאמת כי לאמת שעליה אין להרהר כי
בשם שד"י כמנהגו שמות בלי מכיון לפי רוב המקומות פ' יונק
משם ולשם אדנ"י כמנהג כמו כן שמות לחלפים כמו לשם
שד"י לא פחות ולא יותר והנה לך מ"ש הקדוש ברוך הוא
בתורתו ואדרא את אברהם את יצחק ואת יעקב בא שד"י
ושמי יהו"ה לא נודעתי להם ות"ת והרי מכיון במראות
הנבואות שהשינו לשם יהו"ה כמו שכתוב ואדרא אברהם וירא אלין
יה"וה וכן ביצחק וירא אליו ויאמר ש תרד מצרימה וביעקב
כתיב והנה יה"וה נצב עליו ויאמר אני יה"וה אלהי אברהם
ונומר . אבל לא שהשינו ומעלת שם שד"י כאחר מכסה על
שרשו כמו העכפים המכסים את הזורע כן שם שד"י מכסה
שם יה"וה שהוא שרשו והיו משנים לאחת דבור על תוכניו
וזה מניקוד הוא ניקוד שו"רק בלי וא"ו בחות רחשוכה יון
לשם יה"וה . מאור השני הוא וא"ו שעולה יון ניקוד הנ'
ניקודים יון העליון יון זיון שכתבר ומעלה כשבו מאור
בשני עניני ולא הביט כה וכס לאל עולה דרך מהלכו
להשתחות לפני המציאו ולא כתברך לעזוז מאור יון הכוכר
לעניל ובהניעו של המציאות המאור הכוכב הזה שם עומד
ושם לא נראה . עוד הוא ניקוד פולם בחות השנייה וזה שמו
הגבורה אַהֲוַיְלָךְ והוא שם כורח מאוד יונק יון שמוש התורה
יון התיבו' "ת "הנן "ומשם "יפרד "והיה "לאחבע "רחשים
ר"ת והוא שם אחיון פועל פעולות נדולת ואותיית כמו
שנתבאר בפורוש . באור הנ' הוא דומה לשני הלק עולה שזה
זה הנ' יורד ושם הנ' הזה כמו שם השני ושמו כשמו מפני
שהוא תולדת השני ושמו אהוויולר וכן ודו הוא מידק .
מאור הל' משך הגבורה מקום הכנאון ומקום פישנשה כמ"ש
לון מעבור ליי להשניע ברב לו בימים והוא משך הנטויה
ומזרע ועד למערב והוא ניקוד פתח בחות רביעי' וזה שמו
שר כמנה לו בשימוש התורה אנ"לא שם הגבורה אחין

מאוד והוא לנגף בכל מיני נגוף כמו שאמרתי למעלה ובכאן
כשלם הניקוד השני על הדכים נדולים כללים ופרטי בשורות
עמוקות סתומות וסתומות :

ניקוד הזן

מי יוכל לספר עומקו וגבורתו ושבחתו
ונוסף כפלאותיו ומהללויו ומעמדין
ומעמדין מעמדות נדולות ומוכתרים וכורחים מרחי' מכתר
ודעת והוא ניקוד מורה הייחוד של הק"ב יתר מכל
המאורות הלחרים לאחר פירשנו למעלה כי זה המלוי בהיותו
עולה מאבר לא התתקון עם לא העליון ולא העליון מאבר
בכא ניקודו וכן עושה בכל הדברים ולאחר הוא יורד מאבר
העליונים עם התתקונים ומורות בנורות כי הלמת הלמד
נורתו מורה על זכה כעין למד העליון וכן שקנים ורמשים
ולכל בריאה ים נורתה למעלה כמו שפירשתי למעלה בזה
העניין המופלא . והמאור הזה הוא מרחיק המאורות מרוב
וכותו ולא"כ מקרבם בכא נדולתו ממשיכם אלין ברוב הדרו
זהו מורה כיחה הוא נדול מאוד לאין תכלית ולאין כוף .
והמאור הזה כאחר הוא יונק ומתפשט יון הזורע הלחה
המובאר לידוע שהוא בלי תערובת ונם מאוד ונורא לו טולה
דרך המעלה העולה בית לל ובהתנברו לעלות בחלק בחצי'
לנ' חלקים כדי שיהיו נ' חלקים הללו מחברים לכל הנברים
כל דבר ודבר בניקודו (כ"ל בניקודו) כדי להביא המעלה ל
בעלה ובחלקו לנ' חלקים הוא מאבר כל העליונים כל ו' ות'
בניקודו (כ"ל בניקודו) והנני מאבר לל התיכוות כל ו' ות'
בניקודו (כ"ל בניקודו) והנ' מאבר כל התתתונים ו"עם ו'
בכא ניקודו הנדול כדי שיהיו כל המעלות מעלה לחת
והמעלה הזאת קשור בחלין ו"לאבר לת הלהל להיו ו' נ'
המאורות הללו הבנים בעולם בזה וחו' נמשך בגבורה בין
הבנים ההעלבי בזה והשליטי שהיה רחוי להיות עליון בניו
למעה פוכח והוא נחתו בשני תבירין והוא המוסכם למעה
בגבורה חזקה לפילו שהוא תביב למעה ונ' המאורו' האלו הם
הנקרחי' מקוימות של מאורות הכנולה הכתובה ליעדל כמ"ש
והיית לי סנולה מכל העמי' וכבא קלושו שבי המאורו' ההולכי'
בזה והנ' שנקשר בהם מיני' מד מקום ממקו ותבערה שם
מתחתי' ומאור נוסף מלפני המתי' הכל (כ"ל ומאורו' עמדו
לפני המכי'ו' הנדול) ונרקע לכל הכוכות ולסוף יום ונשמרה
לחת המאור הנ' שבכה מזה שנלחו בהם לחזו בהם וקבנם
והשיב לותם למעלתם כבראשונ' ובכאן לם תבין תמיה כוד
עמוק כי זה המאור בפזורי ישרל וכאחר יתקבצו תרח' תכויה
עמוק מאוד דברי מיושבי' הוא ניקוד סנול ולחרי זרקא סנול
ונרין שתשי לנך להשיג תכונה נדול מאוד ותמיה יאוד שלש

לשון הסיגוף ואחות לאחותך · נ"א מאורות של אחר
כקדרו כולם ר"ת יין נ"א מיכי ממשל כרחו זה מקבר בעליהם
וזה מקבר התיכון וזה מקבר התחתון כנבורו וכחיות נ"
המשלו הללו מקבריהם כמו נוף ר"ת כקבר בבבה רחשוכי
וכל מה שלו הם מאורו עושי' בגבורה עושי' ע"כ היה תכונ'
קטנה כמשכת בגבור כקדרת בבבה רחשוכ"ם נ"א המאורות
העומדי' על ישראל לקבנם יון המקומו' לאחר כדאו שם בארץ
חוביה והם מאורו' משובי' מאוד ויון שו המאורו' כתפשט מאו'
לאחר גדול לאחר מקבלי' ממכוכבות המשחית והקבל הם לאחר
בזרו את יהודה ואת ישראל מעל אדמת נ"א המאורו' הללו היכ'
פועלים עכשיו עד שבוא יום ותשמורה הוא סימן הנחלה
תשוחו' כן לה כי כהניע הזמן הזה נאול' מתפשטת בכל
כנות העולם ממזרח שמש עד מבואו וכן דוד יגיח ממקומו
לפקוד את עון אדו' עליו ונם להשיב תגמולו בראשו ולשלם
שיו כפעלו וכמעללי לאחר עשו לבני ישראל לפי ותכי מהומה
גדולה לכל הממלכות יון שלום ליונה ולנח ובקרוביו יקדשו
את ישראל יקבץ כמזרח והמאור לאחר פזרם כתפשט ממשלת ו
בגבור' יום ותשמורה למה מפני שכאחר בית יש לו המושך
יתחיל מאוד ויעלה כי המשחית' מתפשט' בעולם וזהו רמז
הנחולה כאחר יבא יתחיל הגלות ודבים מן המשכילי' יכשלו
ברחותם בלבול הגלות והגרות גדולו' וכדי להבדל מבני מדד
היוכ' יהיו מן הדת וזהו שכתוב ועת ערה היא ליעקב ומיכ'
יושע ר' ושיעם הק"בה ברוב רחמיו ולא ימחסם לגלות להפר
בריתו לתם כי מלא רחמים הוא ויקבן הסם מגלות שלישית
יוסף ותשרי לחדם המחזיק בתומתו ללכת בדרך הטובה
ולהרחיק את עצמו מן הרשעה בימי הלה לולי ימלט מן הכרו'
הנקרים הבלי משיח ובזמן הנחולה כתיב וכלכלתי מורים
במדרים עיר בעיר ממלכה במלכה ולפ"כ יהיה שלום ושלוה
ומיכוף והשקט לאחר לא נחשבו דורות רחשוכי לדורו של משיח
לא דור המדבר ולא דור שלמה המלך ע"ה שבכי לחדם ימלאו
תחותם בדורו של שלמה הוא המלך המשיח מן הדין היה לא
לא שהשים יפות שהיו לוקחים ישראל בזמן ההוא לו הם היו
דורו של משיח לכל הם שתשרבו לחותו ודע קודם עם עתון
ומוכח ולחדו' ולחמודי והכעבי ועם שאר החומו' וזה הקטן
שנדול שבתחתונו בנו' לכל בשאר הדברי' היו שלמים ולא כרש'
בהם מוס מרחשם ועד רגליהן וכעבו' הקטן הזה כתנרשו
ישראל מעל לאדמת ש"נ המאורו' שהם עתידי לקבץ את ישראל
בזמן נחולתם מי יחלל מכמתם ונבורתם הנדול ומחשלתם
כמוה היה עמוד ועוד היום עושדי' ומושיעים לנכשלי' ולמחוט
פלילה ולנפץ בכל מיני כיוף ולהם נ תשובה ליודעי' מקורם
שם הוי' הפוכה ליתין יי' ושם קשלשי יהוה ושם קשלשי יהוה

(כ"ח יהוה) נ"א הם נכנדים פועלי' כלי טהרה וכלי מלח
שלח הכוונה שלימה בלבד וכריך הפועל מיכון מכולם כמשכ
בקו הנבורה כמו שאחרתי למעלה ובזמן הנחולה הנ
מאורו' יתפשטו והם יחירו תחת השמש ותת היורח כדי שיהי
לאורם תלוק בשבי דרכי להאיר ליושבי העולי ולהשפיע חכמ
וביגה ודעת ולשעה שיתפשטו בזוהר ולכן יתפשטו ביותר
ומלחמי המשחית נכים לקדמת המאור הזה ומלחמה נדול
יעיר בשמים מעבן יון תכלית למלחמה היתה וכנגד אותה
המלחמה תהיה למשה עליהי' ותתכוכים שו עם שו וזה מפני
כח הנדול יון ישתברו המאורו' של מקום ב"ה כדי שיודעו הלק
הדברי' לישראל וזה הניקוד הוא יון המיוחדי' לפעול יותר מכל
מה שאחרתי וזה החתת כי כל ניקוד שהוא יון תנוע' קטנה
יותר פועל ויותר ממהר יון האחרים לכן הבן בזה הניקוד
ותדע אכמה מפוארה עד מאוד כי דע לך שמשם שהיה זוכ
כ"ג כי"ם כולו היה נקוד בתנועת קטנו' כמו שתדע עכשי
היה זוכר את השם בנחת עד מאוד וכאחר היה מנעיבע לות
רחשוכה היה מנעיבע לותה בגבור' והיה מוליך ומביא למזרח
ולמטן ולאחור' ולמערב (כ"ח דרך שתי וערב) כעבו' חוק מיתוך
יון מקר וכאחר היה זוכר לות הב' היה מקדם כל המאורות
לשה ל לחות בגבור' נדול מאוד וכשהיה זוכר לות הב' היה
זוכר לותו במרוב כדי שלא תתנבח מדת הגבור' משחית העול
וכאחר היה זוכר לות הד' היה זוכר לותה במרוצת כדי שלא יפל
תתנבר המכוסה ונם לא יהיה נבור' יתיר בעול כדי שלא יפל
ה עול מתוכנו · ואחי לפרש הניקוד שהיה זוכר כ"ג כי"ם ש
תשמרהו לכל לחש כי הוא עיקר נדול והוא ניקוד הי' וכו
תדע שכמו לין כוף ויחוד שלם כי כולו הוא בתנועו' קטנות
כמו שתדע וכאחר שכהן היה זוכר את השם היה שלוי מביאו
בשרותיו לפי הכעבוב שלו וכאחר הלוי היה מביאו בדרך
הוא היתה התפ ל' מקובלת ביד וכשמעת לפי נודל הפעולה
הנדול והמשלה של שם זה · ועתה היה מעיין ותדע שכמוה
נדולה מאוד כי האחת לשעה שכ"ג היה בא להיכל קודש
הקדשים והקטורת בידו והוא לבוש בנדים טהורים והמנכפ
בראשו והלחבט בחתניו ונורת ונבורת הכהן שלמעלה נקרא
שמו מיכאל וזוהר פניו כחשמל והכל פיו כשרפים ולשונו
כחרב חדה והיה נכנס להיכל וכאחר היה רואה את האחרון
שהעבן מכסה עליו היה אומר הבון כל העולמים שלא לנו
את קטרתי ואת קטרת לבבי ביתי ואת קטרת בני ישראל
ואחר זה היה שומע הבור שהיה אומ' פלוני בני ברכני בחות
שהוא היה יודע הכהן שהיתה שעת רצון ואז היה מנעיבע
את בגדיו והיה קולן של פעמונים נשמעין חוצה והיו ישראל

יודעין

ידעין שהנני עתיד רגע והיה אז הכהן וזכר את הפס כאמרו
יה"ו עם ניקודו והיה מכוין בו בכוונת ובהשקט והיו
רועים סיפי הכיכל והיה הכיכל מתמלא וזהר עליון והכהן
בתוך הזוהר פותח ואומר רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך
שתהא זכות זו שבה ברכה והצלחה וכו' והכהנים העומדים
בעזרת המזבח כאשר היו שומעין את הפס היו כופלים על
הפסים ואומרים בשב"מלו והיה הכ"ג מתכוין לפני לשונו
ומזכיר את הפס היה מעלה את הי"ד למעלה והיה מתפשט
ומתרחב בגבורה ובקול רכה וכן בכל הלשונות כאשר תמצא
והיה היה ככבד כ"ג בגלותו בבלות מן הקודש כי זו הסכינה
שהיתה עמהם היה ברחשו של כ"ג עד הגיעו לבירתו וכראות
הפס את הזיו הכורח על רחשו של הכ"ג היו עומדי בחיתה
ובירואה כורעים ומשתחוים ואומרים לפני הפס שבכה לו
אשרי הפס שיי לו והכהן כשהי יוצא לו היה חוזר לאחוריו
לאחרון כדי שיהיה כשבא מיד הלא היה יוצא לו' מביה קדש
הקדשים מכוין כדי לחזרון פרק והיה מתפלל לכהן והיה
מוציאו לפי שעה כדי שלא יחזור לאחוריו לחזרון שפס הסכינה
שהיה יכול לדבר הסכימה שהיה מדבר בעת רחיצתו הסכינ'
ובהסירו הבגד לו קדש ולא לחזרון שהיה מדבר
פס היה רואה את הפרצים שיהיו בבגדיו כל המדות הן
מדות מוסדות עולם והכניסי הגדולים והיה רואה הרכבת
הפרצים כיצד נרכבו בפורם ולא פורם לילן המיי והיה רואה
בן המיי והיה רואה העבפי והיה רואה כיסוי העבפי כיצד פס
מכסים הפורם והיה רואה פרי העבפי לכל לא היה חוכל ולא
היה יודע לזה פרי מתוק ולזה פרי מר והיה מדבר ומזהיר
בשלו כהרכבת שלו עם שלו כאשר אמרתי למעלה ובגלות ובשלום
בין הקודש היה מוכר תכיתו לבגדים היה רחוי לה"י כ"ג לא
לכהן אחר פס היה רחוי כאן לה"י כ"ג שבאשר יכנס לקדש
הקדשים היה בך בדיעת המחזורו ושלא יכשל בו וכל ישראל
כאשר וכן היו עושי הכהנים בקדש הקדשים היה מקוק הפס
בלות ובניקודו בשער החרון וכאשר היה רואה הכהן
שפע החרון היה מלא זוה לבן היה שמח מאוד והיה רואה
שדוש לא היה כיון טוב לישראל ולא לכהן וכראות הכהן החדו
כזה היה מתחזק ואומר רבון העולמי שוב מחרון אפך והנחם
על הרע לעמך והיה אומר ומרבה בקשות תחנונים לפני הק"ה
והיה מקו לאחת מקצרת בשיעול הכהן של משי לבן והיה לאות
מקו מקצרת האומה כאשו בן בעורה והיה כ"ג מנשנש הקו
והיה רואה שנשמעה בכי ישראל ש יי ושובו שיו בכל לבבם וכראות
הכהני והפס שהכהן מנשנש הקו היו נושקי מיד בנפש מרה
ושואלי רחמי מלפני הק"ה ומיד בהלו חוזו ללבן והכ"ג מנשנש

בפעמוני מרוב השמח והנס אמרתי לך קנת תוקו המקדש
כשהיה הכהן נכנס של קדש הקדשים ומחרכתי (כ"ח והרי)
ניקוד סנול מפני שהוא ניקוד הסנולה הכתוב לבני ישראל זו ש
קודש יתיר השני היה מן פורם המזבח והשמן והתפארת
כמו שאמרתי שהכוהני (כ"ח שהניקודי) את הפס יחזקו ונלחי
וזהו עניין גדול מאוד והוא מאוד שכחתך בגבורה מתפשט
הכה והכה לפי רוב גבורתו כולל העליונים והתחתונים כדי
לעשותם ל' ומן רוב גבורתו בתפשט מאוד מאוד מאוד
מכריע בגבורה ודוחק לותו מאוד מפני רוב גבורתו והוא
דגש בלות השבייה • והמאור הזה בתפשט לכל עבר ולכל פנה
ובגבורת גדולתו מכריח לכל המאורו לעשות כרצונו והוא מאוד
פותח השערי ומוני המאורו ממקומם ברוב גבורתו והדיתו
והוא מאור פותח חלוני מזרח ומניח מיד ממקומה לפעול
פעולתו הוא ניקוד פתח מן תנועות הקטנות ומן המהרים
לפעול פעולתן כמו שאמרתי והוא ניקוד גדול מאוד לפעול
פעולות לון קן לתנועתו ולניקוד על לות ה'
הרחשון שהיה לות שכי בפס יה"ו הכבד והנור ופס המאו
הפני הזה אלה"ים וזהו עניין גדול לאחר לות המכוזק
מתנהגת בחדת הגבורה כמו שרשית ובבנת נשו הדברים •
מאור הנ"ה מאו מרוץ להסכיל וכו היה מלרין לכ"ג ביותר
מכל המאורות והיה מתעכב חלין בפעם האיר המאו מתעך
חלין המלוכה והמשלה העצומה כמו שאמרתי למעלה ושמו
מלב"יה (כ"ח מכל מלב"יה) וניקודו הוא ניקוד חיבור חזק
המיקרי כמו שאמרתי פתח ופעמיים • והמאור הרביעי הס
נ' מאורו שלשלת כמספרו בגבור גדול והס ניקוד שו"רק מן נ'
ניקודים ופס ל' לשלשם והוא הפס יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם (כ"ח כ"ל כי
דיבו יהיה יה"ו אד"ר וכאשר יהיה מהופו בחופן הזה
יוהאורהיד לכל כדי שיהי יהו ברחש ופס יהו בסוף לכן הוא
בנרף כן) פס לחיין יונח מפו"קו (כ"ח בסוק) כי הוא
מאור בפני עצמו כמו שתרחה בגירוף פס יה"ו הפרי לוש
לאחר העמיק לדעת לחנוח תכת"ב זה הפס לומרי כ"ו מעלו
ש"ו מן היכל הפנימי למקו שהיה עומד פס הלרון והכהן לא
היה רשאי לעלו יותר מן הט"ו מעלו לן יפגם עוכש לאחר לא
יכל מפס ובעלות ובכל מעל מעל מן הט"ו הכוכרו היה לומר
שירו ורכבי ובכל שיר ושיר היה זוכר תולדו הפס וגירוף שלו
ולאחר היה מנגיע של הט"ו מעלו היה לומר הידוי והיה זוכר
את הפס כמו שאמרתי והנה בשלם ניקוד הז' על כללים
ופרטים בחדת הגבורה הקשה בתנועות קטנות מפעיסים
עליהם הגבור הגדולה • והנני מתחיל לפרש ניקוד הפ' וכו
תרחה גבורת תוקות וכורחות יותר מן הניקוד הז' וכבר
הזהרתי שהפועל יתכוין בלות הניקוד (כ"ח בפעמים)

ויפעל

ויפעל כל אחד ירצה וכל דבר לא יכחד ממנו בהיותו עושה
כל זו הדברים כסדרן ולא יקבר דבר ואתה בהיותך רואה
עומק הדברים יתרום עיניך:

ניקור הח׳

ומי ימלל גבורותיו ותהילותיו
בהיותו עולה בקו המיוחד
להרחות גבורתו ויופיו לכל היחודות החדרים המתפשטים
ממנו והוא יחוד גבור וגבורת מחוד אין תכלית לכל גבורותיו
וכאשר מתפשטים מן הגורם הנעלם מתחדדים לקרותם כל
בעלי המחשבה הגדולה וכעלי מחוד היחודים מקנה החדרן
ועד קצה החדרן וזה היחוד לפי רוב גבורתו הגדולה טעו
בו כמה חכמים מקובלים בהיותם רוצים לתקף מחשבתו
שמתו מתפשט מחוד אחד הוא המכניע הגלגל׳ בגבורתו
והוא הגורם לכל הגלגלי׳ וכל הפילוסופים רעם לחוץ כי אין זה
החחוד הגורם לכל הגלגלי׳ מתפשט מחוד אחד שהרי׳ אינו
והוא נקרא בלי הפלגה כחוץ בוכחו וכאחו בגלגלים
ומקיפי׳ הוא המקפך ז׳ כוכבי לכת בגבורתו וכרחו הקבוצים
את היחוד הזה את ולדותיו כלומר כחוץ לו לחוץ וכך הלא
הוא שהיכו ולכאורה שבדיו היוצר וגורם הכל ולפי שלא דקדקו
היטב מטחו שהם היו מדקדקים היו מוכיחים בחוץ וכאשר
נכנסו לפרדם ר״ע וכן זומח ושישב בן עזאי וכן עזאי
התחילו לדקדק מלמעלה ולמטה ביחודו ורחו מחוד מתגבר
ומשרתו הגורם הניקוד העבף הסדנו לחחוד הזה ׳ ר״ע
חומר כתיב וקדשתם את עבת החמישים שבה ונו׳ והשמטות
לא היו שלא תשע ותרבעים ר״ל מלמעלה לו׳ השמטות מדון
השמטות ומי שהיכו רוחה זה היכו רוחה הזה השמיני הוא
תיקון חדוכיו (כ״ל וזה שהכי רוחה חדון השמיני שהוא
תקותכו וחדוכיו) התחילו להעמיק עד היכן מקום
ממשלתו ומנע רחה שהיה עולה בקו המיוחד הכולל׳ מקום
השכל והחכמה והיה מכעבע כעבוע חמין בלי עד מקום
שהפסיק וירד דרך המורד בית הקורנים ר״ל עקיבא ואני
חומרי לריק ינעתי מחשבתי מחשבה רעה בלבי רחה מקום
שהגורם שמשם כחרשו הגדולים בן זומח ברחותו מבלי
המיוחד הגדול הזה ויפע לבו והחמין לנמרי כי לא הניח
הגורם הנעלם (כ״ל ויפע לבו ולא היה מחמין) והיה עומד
בין שני השערים ומתבונן ׳ שישב בן לכויה את החמין לנמרי
כי לא הניח הגורם הנעלם ודע שפחמין שהוא לא נעכב
עוכם חמין בהיותו עולה היחוד הזה בקו המיוחד והתפשטותו
הגלגלים מתגלגלי (כ״ל מתחדדים) והפרפי׳ בעלי הכוכבים
מחזור בגרעם כדי שלא ימותו כל ימי עולם ובהיות הגרעי׳

כחזוס בגרעם שם הם מרכבים וחומרים הגירה ועולם
בחשבון למחזור הגירה (כ״ל הגיכה) וקול הרכה עול למעלה
ובהיות המחזור עולה ומתחזק בגבורתו הגדולה מתקלק
לצבי כדי להכין ולהגיע שלם היה ר׳ שחזו היה כפק בחניחות
ומשנת חלק יוכח מפם הכפק וכאחר הודה ובהיותו כחלק
חלק העליון מכניע המחזור׳ והגלגלים והכוכבים והמולכי׳
וחלק הצבי מכניע את העולם התיכון ועולם השפל
ובכחותיו והתחומות ודני ה״ס ועל סדר הגלה הזה לחזר
המחזור הגדול מה רבו מעשיך יי׳ נו׳ והמכניע את העליונים
והמוניחם והמכניע הוא המחזור העליון ומחני החלקי׳ הכופף
דרך בית המזרחים נקרא שמו אֲהוֹה חלקי ישרא׳ מקור
(כ״ל מקום) מהחזור הגעלם והחלק הצבי המכניע את
העולם התיכון והשפל לכחכותיו נקרא שמו אהוה״ל ר׳
לקי ישראל שבי מחזורות מכניעים את הפס הכוכב והגורל
לפעול פעולותיו בהכמה ולו שבי המחזורות כדרו׳ כוכבי
לבת להכה ב העגל ע״ב מזלות וכל כתי התקופו׳ המכניעים
את העולם והוא ניקוד שב״ח בחות רחשוה מן ניקוד הפס
הגדול והגורל ולמה נקרא שמו שב״ח מפני שכאשר יוצא
ממקומו לחמרו המלכים שו לשו כבר יוצא המחזור הגחמד וכח
להמשיכ לכל הכחות כי מדי כחתו מפשיע לעולם ומי לגבור
ההשגחה ומוכח בזה הגימור מיוחס ומשולש לגבורי׳ השגחת
מתיחות הגימור הסכייה מפגשת על ישרא׳ הכריח התיכון
ושבי הניקודים שבמוקו בחות שב״ח הם רמז ושבי קוצות של
יו״ד ככתב קוץ העליון והתחתון זה מקבל מן העליון זה
מן התחתון ושניהם המחזורי׳ חזקים וטובים שבכר הזכרתי
מעלותם כמה היה גדול והיה תכופה קטנה וחמרו על סוד
הניקוד הזה העולם שכל המעמיק להבין בו יבין מאוד כמו
שהרגיל להיות וידע למי הוא עובד וכבר אמרתי שכל חיים
מבני ישרא׳ שחיכו יודע למי הוא עובד הרי הוא בכלל קטני
אמנה ומי שחיכו יודע למי הוא עובד ואחה בחנגה כמו כן
הק״ב לא יחדך שחיכו מכור (כ״ל יודע) לבני הלדם חלק
הלדם הוא חיכו יודע למי עובד גם הק״ב חיכו מחנים בו
בפרט חלק בכלל כמו שחמרנו לשחר פרטי ישרא׳ וכל חיש
הבדוק ובודק ויודע למי עובד אין מכחיש בשלמ׳ ממנו וינור
אומר ויקח לו שם לחיים שם למות ויותר מחנבר ממלחכי
הסדית שהם לא ירדו לבוף והוא ירד ׳ וחלו שבי המחזורות
שרמזתי מעלותם מרחיס השגחה בתחתונים כי כמו שהוא
מחנים בעליונים מכני ניקוד העליון כן הוא מחנים ׳
בתחתונים מכני ניקוד התחתון וכמו שניקוד התחתון
נופה לעליון כן התחתונים נופים לעליונים וכמו שהק״ב

ברית ומידך ד'מיכי משפטית כן מידך לבנדם ד'מלכי' סומכי
המרכבה שבמשכו ברקמים ולנו הס שמות ד'מלכי המשפטית
קנף תרין לף ותימה ולרכשתם ככללים בתורה והקנף
והתרין לשו שבי המלכים מר"ש הכ"ח לותם בתקתי' לתרין
ורבה לעקור לנף ולקיים לאמר הק"בה לתה לתה רוב לעקור
לנלו שברים הס לעולם לאמר משה כי ינורתי מפני הנף
והתימה כן ישקיתו לישראל ח"ל ופלח ד' מלכים של רקמים
סדרתי כנבדם ונלה שמותם אור"יאל רפ"אל מיכ"אל
גבר"יאל. והנה לך שבשי המאורות השו מהם מתפשטי'
מלכי משפטית ומלכי רקמים להבין שכל הנפלאות הס
מפרכסים לטובים ולרעים לפי גודל מעשלתם וכבר אמרתי
שלפי שתמנה לשו הסמות בסוף לאחר הס העגפים וזהו
השורש והס נקראו שמות בשם כס ע"כ וכרתים לשעלה:
אלור שבי מניקוד הס' ין המאור לשר הוא מתנלה של
השיטות לתין הקדושות והמכוונות לשר פירשתיהו למעלה
ומשכו זה השם העומ' לנם עתים למכך ולרקיע לפני המלך
שמתנבר בנבורה על"נה מהנו והוא מלאר שמהנו מתפשטי'
מלאות מנויירים בנורות נפלאות בעלי שכל ומכוחה הס כת
התרשישים בעלי הקדושה שומרי משמר'ה יובל הנדול שעלו
נלאר וקדשתם לת שבת המשמים שבה וקדלת לדור בלרן
ונו' על פור היובל ושל סוד ניקו' של שש הנדול הנבו' והכוה'
הזה לאמ' הקבה לאתר קד לית לעילא ין כתרי דיולב' דמתקרי
לנה והוא לאתר דלית כנ"ד ביה מ"ט כהורייתא לאמרין כלקין
בתריהין דכבה להבין וכולהו מ"ט כהורייתא לאמרין כסורין
רכרבין זיוף לכל עלמ' לעילא ולתתאי וכל לאמרין כסורין לית
בהון לכוס נבורתיהון נבורת ורקמי ין לאלין כנ"ד מלכי'
דמתקרי' לאורתי דבבי נשמ ומלכי' דכמו שבין (כ"ף דמשבין
כ"ף דמתקבין) לאורתי דבבי נשמ ואין לאתר דלאמרין כפקין
הוא לאתר טב דלית ביה ערבובי' ומתקרי יובלא ולמה לאתקרי
יובלא לאמרין טב ושל יובל ישלח ברשו' ושל רוח דיובלא כתיב
ושל יובל ישלח ברשו' דין הוא מלאי שמיא וארעא וכל שבאי'
וכל לילא וכל ברשיהון לשבחו בלאתרא שלא בלאתרא הדין והדין
לאתרא מי יוכל למללא שופריה וטיבותיה ונבורתיה והוא
לאתרא דיתתי כהורייא לכל ובתרוהי לא מזדן כהורא ולא
נבורתיה לפום ועירות חכמתא ובדין לאתרא עמיקא לאחא
תשכ"רוא דפורקנות' דבבי ישר"ל דכל כהורי דכלקין מתתא'
לעילא ין מלכותא ועד כתרא דמלכותא בהון כהורין
דנבורתא כלקין עד לאתר תניכא לעילא ין שבט שמיטת'
דהוא מלאי עלמא ולעילא כפורים לאמרים וכל לאמרין כהורין
דכלקין לעילא מהוא מעייכא דלאמרא ואמרין כניאין והא

לוקמיכא לעילא והשתא דכהורא תניכא די אה"ה (כ"ף
אה"וה) שמיה דהוא מלאי עלמא דישלוט ולא יסקון בני
ישר"ל לנבורתיהון כמה דהוו מלקדמין ודא לאיהו דלאו בלשם
כד חזא לאורכא דנלותא עד דיסקון כל כהורי לאתר תניכא'
דאה"ה שמיה לא' לאלכו ולא עתה תשובו ולא קריב דך
כוכב מיעקב ונו' דלאתרי בלאתר דהק"בה לדהו' דתתין כהורי'
תניכא יתתכא תרשיא קדא דלית כהורי' ין רכרכיא דיכול
לאכנסא תניכ בתרשיא דכא ין קדם דכא לאמרו מכמי' דהיא
לטוותא ולית דכא קושטא לעלאין ין קדם וכירות חכמתא
לתתכא לטוותא ושל תרשיא דכא כתיב זה השער לי' נדיקים
יבואו בו והוא שמיה רכא ויקריא והדר"יאל שמיה כמה
דתתכא בלאתותא דפסוקא דכא ושל דין כהורא פתא מכס
ומלי פתאי לי לאחותי רשיתי תניתי שרלא' כמלא של ונומר
קב"ה בבניאות רקמותא לישר"ל לכה להין לאתר נבוהי
דתתין חכמתא וסכלתנו לתתכא בקושטא דק"בה כל לילא
ולילא כל מלאכיא לאמרין שיריתא קדמוהי בפלנותא דלילא
ומתנברין שרפים כורא בתובתא' ומכמי ישר"ל לתת' לאמרין
תובתא בלאורייתא דמלכא דפתנמייהון מניעין עד לאתר
תרשיא דמלכותא דלתקרי ככנסיא דישר"ל ולתקרי בשמיה זה
של כמה דכתיב להיה כשל לישר"ל כד הק"בה שמיה פתנמי
דמכמי דישר"ל ותובתהון כדין מתנבר בחדותא ובקרקין
ונפיק ין קדמוהי זיוונא ומזדון זיוונא דכא ומכיכתא
ומפלנות זיוונא כפוק קלא לאמר פתאו לי לאחותי רשיתי
יונתי ונו' כדין הוא לאתר"יאל כמלא של בלילין תובתא
דמכמי דישר"ל בהדין שעתא תרשיא דקדם מלכא לתפתא
ומשמתהון דמדיקייא לתיין קדם מלכא לקבל מיניה חכמתא
כמה דכתיב זה השער לי' נדיקי' יבואו בו הכה לך מה שלמר
החכם ברמו על סוד ה' יובל ועל סוד הניקוד ין לות השני'
ין השם ין הניקוד השמיני שהוא פתא ושמו והדר"יאל
שורש תולדותיו המאורים למעלה והוא השם יונא ין הפסוק
שלמרתי למעלה ין החותית שנקוד עליהם והנה כמה
סודות נליתי לך בזה הניקוד ין לות השני' שלמרתי טעמו
ושרשו ין הפסוק שיונא משם שמו ובזה תוכל להשיג ולהבין
נבורת שלהיך ושנוסם נבורתיו ונפלאותיו ית' ממה שהשיגו
הקדמוני' בחכמתם הנדול כי זה לחת דורות רחשוני לעולי
חכמתם שהם חכמי' מחוכמים דורות לחלעיים לחיכם כל כך
לחרוכים חכמים ין הרחשונים וזהו לפי טבע ולפי יכירות
העולם כמו שהנלנל חוור והרחשונים שעולים מלחים
והלחלעים שופכים והלחרונים שוחב' ונעולים (כ"ף ושולים)
כדי שישפכו נס היה ומזה הרקיע שכתוב לפני המלך

כל מקבותם להלחם עם הקב"ה מה עשו ירדו מממלכתם
והורידו לשחול תפתיות ותמרו עוד כל הכבלות שיהיו עתו
להלחם עם הקב"ה לית לן כשאר שלח ל' זכו ארז על מנרים שבשאר
מקום ותחרי לו כפרה בעיקר ארז על כסדי מרוב נחותו והודו
ותפארתו שכתוב תעלה על במתי עב אדמה לעליון כי לין
מושל עליהו יהיה בת קול ואומרת לך לך שחול תרד לל
ירכתי בור ארז על סיר רנה להיות שוה וכתוב ברוב תכמתו
והורד ג"כ לשחול תפתיות ולעתיד לבא כתיב מלאכים ירדו
ממשלותם מכני זה העבירן וכיון שאמרתי שלש"פי שבארתו
בחדת הפקד כפרו בעיקר לעשות עגמן אלוה ואתה היה
מיעין ותראה כי המלאכי שלא לשאר לתה רוחה שהרדו במלכו
מן הגדולים שבכבד מרום היו ומן הקדושי ומכני הוב נחות
שהיו בהם מרדו ואם הכבדים כין מן העליונים כין מן
התחתונים אלו לא היו נכבדים בחדת הדין לא היו מכבדים
לדון עליהם והיה העולם כבתחילה ומדת הפקד בקרבן
שלה"ם הוא מדת הדין הקב"ה ומדת הרחמים ע"כ מכח אחריך)
היה הכרוז התיכון כמו שאמרתי ובא יונאים ומתפשטי כל
מיני כפלגות שהקב"ה עושה עם ברואיו והכיקוד הנ"מן שלו
הנ"כיקודים הוא מקום השלום לולי זה המקום היתה מדת
הנבורה מתנברת והיה העולם כהפך ועל זו המדה הנדולה
אמר החכם בהנישו לעומקו פתח ר"ש ודרש שלום יכוח
על מסבבותם הולך נכחה לחיתו קוו נכי עלמת בני בשת
נבורתה דמחדי עלמ' דלית ליה כופה רבה ויקירת בכניהת
נבורתיה כד נרש עלמת שילחה כדיר בכל נהוריה דסלקין
ונפקין ונגדין מן קדמוהי יהא להון תקומת עד לחתר מד
ולכולהון יהיב תקומת שלחן לנבורתה ויתנבר כל מה לייכול
ונחתר דנבורתה מתנבר תיתן יהב שלמת ורחמין כל דכח
מקודם נבורתה דהוה דיכח קשיח וכל כהוריה דנרבין
כיון דנפקין מן קדם מלכא לעילא מדחיכון כלקין
ומדחיכון נחתין ושלומת דהוה כהוריה (כ"ח דהכי כהוריה)
שביעאה דנפיק מן קדם מלכא עלאה כליק לעילא
וכלנותיה כליק לתתא כל דכח ליעבד שלמה לנהוריה
בעילאה ולנהוריה תתאה (כ"ח לנהוריה עלמת לעילאי
ולתתאי) והדין נהורין דשלמת שמיה מן פלנותה דכליק
לעילא נפקין שמיה (כ"ח שמותהון) דנדיקייה ומן
פלנותיה דכחית לתתא נפקין נפשיה דרשיעיה דישראל
ונהורין דכח הוא שכאה (כ"ח שבתא) קודשא דכח די שלמה
שמיה ליה לחדין (כ"ח לחמרין) בנלגלא עשיראה חיה דישראל
בין וכחייה ובין חייביה דישראל נפקין מניהכם ודין הוא בנין
שבת קודשא קדם מלכי עלמא ועל דכח לחמרו דכל שבתא

ושבתא כד מתנבר נהורין דכח דשלמת שמיה דשיעיי דישראל
מן ניהכם דפורענותא ויתבין תשות לילכא בנהתא דעדן
ונהורין דכח לחמר כדין שובו בנים שובבין מרפא משובותיכ'
דשיעיי דנמירה ימיהון מן פורענותא ומסתחרין בנהתא
ושיעיי דלא נמירי ימיהון מלאכייה דשכלא לחתיין ונכבין
יתהון ומוליכין יתהון לפורענותא ועל דח כל לחתא
דחתאדיות בלילא דשבתא נדיקא וכחיה ונכיס נפיק מיכ
מקדם דנהורין דכח מתנבר בשבתא בשבתא דשכלא מן
מלכא וזיוהא דמלכא עם מלכתא בלילא דכח יתעביד ומן
זיוהא דפיל כשמיה נפקא · ועל דכח לחמרו ת"ח לא יזדווג
עם לשתו ולא מערב שבת לערב שבת ושמיה דנהורין דכח ·
יה"ה (כ"ל שמו ההי"ה כנגד ג' שבתות כאשר מפורש
בכתיה מקומות וכך כדיקא יתפשר מן עלמא דכח נהורין דין
לחתא ומכסי עלוהי מרישא ועד רגלוהי עד דהוא נפיק מן
עלמא דין הי"ד יכח שלום יכוחו על מסבבותם ונהורין דכח
לכתיה תחומין מתנברת נבורתיה ומלאכיה הכדכין ותקיפין
מקבלין מיכיה לילין יתקרון מלאכיה דרחמין שבדא רעותא
דמלכא קודשא בריך הוא ולילין שמהתהון · שלוי"אל
מסרפי (כ"ח מסרתי) כורח · פני"אל מיכ"אל גברי"אל
כל לילין מלאכייה וכל מסדייתהון לתקריהו מלאכיי דרחמין
הי"ד כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך · מדכח יתידע
למלאכין דכרית קודשא בריך הוא לילין קיימין על בני בשא
וליומטר יתהון ולילו קיימין על בני בשא לתבלא
בעובדיהון ולילין לתקריהו מלאכייה דתבלא מלאכייה
דמקבלין מעבר לניסונא הי"ד ובני שור מהשמעל לחרבתא'
ולא הם דברי החכם שאמר בדברין ובחכמתו הנדולה והם
רמזים שכל המדקדק בהם ימצא חכמה כי הם רמזים שכל
המרכבה בהם ימצא חכמה כי ישראל לפילו דשיעיי
לפילו נדיקים מיקום קדוש הנשמות הוא הנפשות בית
מ"ש החכם ואם כל נפשות מבני ישראל בחיים מיקום
קדוש על כן עוכם ישראל חיבו חזק בניהכם כימו עוכם החומו'
ואחי מביא לחכמה שלח להקל אותה ביסוד ר' הוא בכאן ואם
הייתי אומרו הייתי אומר מה עוכם הרשע של ישראל ולכך אחי
מקבר העניין · והמאור הנ"ה אשר קראתי מקום
השלום והשמחה ומקום השבת המופף על ישראל
לשומרם מכל דבר רע הוא מאור שאין להתפשטות
תחום ונבול שלח הוא מתפשט מן מזרח ועד מערב
מנפון ועד דרום מן רום מעלה עד רום מעמ ·
(כ"ח מקבה העליון ועד קבה התחתון) לג'
הקצות מתנבר ויותר למקומות שאין להם תקר ותחום

ונגול ומכין · וכבר אמרתי לך שזו על זה המאור העליון
ובאותיות תרלה כי הוא סם רומז ג' שבתות שבת העליון
שבת התיכון ושבת התחתון ושלשודות העמוקים הם
מעיין בהם ותרלה כי לא לחכמים מכוסה ולא לנבונים ניכר
ולא לגבורים נגזרה · הנה כי כאלם ניקוד הנ"ן עשרה
ניקודים על שם יהו"ה והוא ניקוד אור"ק בו ב' ניקודים ושו"
השמות שמתי לשו השלשה ניקודים הם שמות מיוסדים על
דרך השכל והחכמה והנה כי כאלם הניקוד זה על פרטים ·
מאור הד' בניקוד ק' והיא לות המכוסה והנסתרה לשרי לחש
יודע עומקה והחכמות אשר בכללו הם היא לות הנקרלת
לות השלום והשמחה לו הברית אשר כרת הק"בה עם ישרא"ל
בכל חכמות עמוקות הברית הנשלם הזה עבשי"ו תרלה
ונקנת"ו לפם קנהו וכולו לא תרלה בעבריים מפורשים עד
מאור והניקוד של זאת הלות הוא מאור מתפשט מן שורש
הנשלם ממקור השכל והחכמה ובגלות מלפני לדוכיו הנורא
אשר אמרתי כמה דברים מתפשטים ממנו וכמה מאורות
מרשימים לפנינו מן קן לרשע ולבופה הגדול שהמאורות
מרשימים מלפני המאור הזה ובגלות נותן לשו שלום הם
העומדים לשמאל וכימוכן לימין ומתקברי לשופט שו כדי שיהיו
לחדים ולדוקים כולם לעבוד עבודת הק"בה ולהשתחות
לפני לדוכיו ובתתו לזולו שלום ולזולו שלום מקבלים שפע
ופרנסתם ומזה העניין תבין כי כחות הגבורה המתפשטים
מן עבר השמאל ליתה לוכם מלכלים לת כחות הרחמים שהם
בימין לפי שכאשר בחות הגבורה מתגברים מעבר השמאל
להתפשט לכל הצדדין לו יוצא זה המאור ממקומו ובותם
שער השלום ומקלים לשת כחות הגבורה ומתלחין לכל כחות
הרחמים וע"ז כתיב המשל ובפד עמו עושה שלום ברומיו
מי שהוא לדון השלום מכנים שלום בין מעשה כדי שיהיו
מסוכרים המשלות לעשות רצונו ולעבוד עבודתו ובדית
עולה המאור הנחמד של החיים ובוכת השלום ומגדל הנטחון
והעזר לתת שלום בין הגבור ובין הרחמי הוא מתלחן
מאור ומקלקו לשנים הקני רחמים והקני גבורה כדי לתת
גבורה והוא מכסה עליהם והכיטים תחת גלו לכל ידעו
ויבואו המים הזידונים וישטפו לותם ועל זה העניין תבין
גם (כ"ף תבין מהו בחתת) וזהו בחתת כי כמו שהים מבול
לשטה כך הים מבול למשלה שהם שרי פלוחות הסם הים
ממתים ולא היו כשהרים תפילה לא היה בא המבול שנאמר
ולחותם השמים נפתחו ר"ל החדוקות אשר שם הק"בה
לחותם שרים כפתחו בחותה שעה ובא נשם שוטף ושטפם
וזהו מיכל עם הכא שלקח מלת הק"בה וכשנשקרו העליוני

כשקרו התחתוני וכשאר כח הוא המכוסה העליונה ולא נשאר
הוא שלא כדי שיהא ממנו לחרהם עמוד העולם שנאמר עומדי שוב
היום שמים וארץ ותיבת נח למשלה זו היא המרכבה ועל כן
כמו שבתיבת נח היה עוף טהור וטמא ושקנים ורמשים עם
הלדם כך הוא במרכבה כל השקנים והרמשים והבהמו' ועופו'
ובני הלדם השפעתם בא מן המרכבה ועל כן תמרו לין לך
דבר שאינו במרכב' בין טהור ובין טמא · והמאור הד' הזה הוא
עיקר תיבת נח כי הוא לות המכסה על כל המאורות והוא
מסך שנרלה בחשמל הר סיני שבה נשרשו הנלנלי' ובחותים'
והוא מכך כלול מכל יופי ומכל חמדה ממנו מתפשטי' הבזיקי'
והלפידים והברקים ונ"ל כשעות הנלנלים והכוכבים והמזלו'
ובני הלדם וכל נפש השמים וכל הדברים המתפרנסי' ומכלכלי'
והוא ניקוד פתח שבלות רביעית ושאר הפתחי' שפירשתי הם
כמו תולדות של זה הניקוד ולפי' שזהו תולדות של מאור אחד
אשר תרלה להלן וזה שמו של זה הניקוד על דרך השכל
והחכמה בַּעֲרָיָתָ (כ"ף נַעֲרָיָתָ) שם לחיין מאור ובמסך בקו
הנבורה והמאור הזה הנה הוא המניף שכל בכל הדברים בין
בכני לדם בין בבהמות בין בעופות בין בכל הארלים ובדגי
הים ובנלנלים ובכוכבים ובמזלות ובכל הדברי' שברלה הק"בה
בעולם העליון ובעולם התחתון וכותן שכל לדם הרחוי לדם
כמו לדם ולמלאך כמו מלאך ולנלנל כמו נלנל וכן לכל
הדברי' וכמוכן יש שו הדברים שבזה המאור יש עדות רבות של
מכוסה ושכל ושל רחמים ושל נבורה ושל תלות לידוד התלות
כל העדות שבכללו בעולם העליון והתחתון בכללו בזה המסך
הנבורה והלחין לשרי לחש שידע להנביל שלו העדות (כ"ף
העדות) כל עדה ועדה במקומו וכל כח וכח במקומו ·
והנה כי כאלם ניקוד הם' לשר נבורתיו כמה הם נדולים
וחזקות וכפלאות יופיעתי בכללים ופרטים ולכי עיקר ועול'
מפני רוב החכמה שאם לכי עיקר יכלה מלכתוב פלאות הם
ונשא כמו שאמרתי ומפני שלא יבלו מזרע קדם ויבנו
וידיכו (כ"ף החכמה) החכמה לכך חוכה ויבלו מהדת ויעקרו הלימוה
מעיקרה ומשכון שבתא לשר סדרו הקדמונים והבני מתמיל
בניקוד התשיעי:

ניקוד הט'

הנדול הלמין בעל הקמלה והחכמה
שעומדו סתומו' בזה הניקוד הם נלוין
ואם תבין ותעמיק לעיין תרלה חכמה נפלאה כי כל מעשי
של הק"בה לכוף ט' מדרינות קרלוס נ' פעמים ק' ק' ק'
(כ"ף קרלוס קדם הקדשים) והיה מדרינה מוכרות בין
ג' מדרינות בין הפלשתי ובין הפנימית ובין העשירית בנ'

מדרגות הללו זו המדרגה היא מובדרת והלו ד' מדרגות
כמלאו כולם בלולות בישראל שכולם יהיה ישראל עליהם ומעלת
הז' והו שבת העליון והו כתר עליון המפרנס לישראל
והעשיריית והו סוד שבת הגדול והתשיעית נשבה ישראל על
היום ושבה תשיעית שבת שמן והברכה והשמחה היא שבת
המנחה בזו השעה נשבה לליהו כדכתיב ויבי בעלות המנחה
ויבא אליהו ונומר קבלה יהיה כיוך שהשבה התשיעית ליובל
שבה מובדרת מדם הט' חדם טוב מן הטובי' ומדם רמון ויום
הט' למדם מן המובחר שבכל המודם ושבה תשיעית של יום
שבה טובה ומובדרת משעות היום וכסדר הזה למעלה בין
העליוני התשיעי היא המובדרת כי נלבל הט' יותר מובדרת
מן העשיריית מפני שהעשיריית ליכה פועלת כמו התשיעית
כי השפע לכל הדברי מן נלבל הט' הוא בא ובו כשרשי ומשם
הם מתפשטי והמיתר ה' הט' שהוא מתפשט להתפשטותו
מן סודם המכוח בלי עמל מן סודם עץ החיי ובהיותו תשיעי'
הוא מובדר משאר המיתרו' נס מהו' שבתר נס השבת התתתון
הוא מעלה השביעית ושבת התיכון הוא מעלת השמיעית
ושבת העליון הגדול שהוא סודם תורתינו הוא מעלת הט'
על כן כל ליט שכולל בשבה הט' ליובל בקודם הט' ביום הט'
בשבה הט' ושיתמיל לנמוק הוא כמו נומק של כל אלו הדי זה
עולה למלוכה בלי כפק לם לו מפני התריכות הייתי מביא
ראייה מכמה בדרין ובכתיו שהזכרתיך לכן היה מעיין בזו
המעלה ובכתתה תראה מכמה ויחיר עיניך כי מעלה הט'
ליכה מן אלו הלמדות שלמדתי למעלה כי היא מדרין גדולה
מכולם כמו שלמדתי והוא מאור יגדל לפי תומו לא מובדר
מגבורה (כ"ה לא מגבורה) והיותו יגדל ומתפשט לפי תומו
מי ימלל וכות ואורו המוסתם וכראה באורו באורות בהרות
קטנות לבנות וכל בהרת והבהרת מתגברו לעברו ומתחזקת
לגדלים וכל ר"ת בעל שכל וחכמה מגזיר סודם נפלאה והם
מאורות הכתובים על הניקודים (כ"ה על הפקודים) לידע
מן הנראה לכל יגלו מן הדרך ויפעלו שלא לרמון שוכן ערבות
והלו המאורות מתקטרות במעלות התפארת שהוא שבת
הגדולה בתורה בלשון זכר בלשון יומל שבת הוא ליי'. וזה
המאור הט' כאשר הוא יגדל יוצא ברקמים לפי הדרו וזכותו
ויהיו מרעים לשום מאור ועולה דרך מכילתו בקו המיושר
וכאשר מגיע ל מקום המעלה שמשם יוצאות המעלו' אשר
הוא מליהיו ומכאן עבדיו ומתחזקים לפניו ומתפללי לשמו
הגדול אהיה אשר אהיה כאשר יגיע אל זה המקום מתחזק
מאוד ליו קן לגבורתו ויוצא זיו לדום כמו נאלת ויוצאים
(כ"ה ומתפשטים) ומאמן הכיוונות והוא ליהיו מתערב עם

שום מאור במעלתו כי יש בו מעלה לכל המאורו' האחרים
וזה האומר הכראה במאור ליהיו מכל דין גבורה קשה אלא
רפה (כ"ה לא קשה ולא רפה) לכל הוא אותם דם הברית
שבישראל הידוע בבנת המרכבה כמו שלמדתי למעלה וזה
אותם דם הברית ליהיו ירד דרך המורד כ"ה עולה דרך
המיושר ולפילו מיתערב אליו מאור לאור מאור לאור אין
המאורות של ישראל (כ"ה של שמאל) על כל זה ליהיו נוטה
לא לשמאל ולא ליימין אלא עולה דרך מסילתו ומגיע עד
מקום מלך מלכי המלכים מקום הייחוד השלום והאמין ועל
כן לאמרו כל מי שמקבל עליו דם ברית ליהיו יורש ניהנם
והו האומר והבהירות המאור הגדול הזה מתנהג בלי
מאור עמו כל המאורות מתקרדים לפניו לאיני כח העושים
רצון קונם מהרים לעשות מנות רצון קוניהם בפח' ולאיה
והוא עובר על כל המאורות ומרעישים לבדו בלי סיוע של
מאור לאור עמו וכל המאורות בעלי כנפיים ובעלי המעלות
ברותם נדלו עד ליזה מקום ממעלתו מגיע וכורעים
ומשתחוים לפניו וקורלים לפניו לכך וקורלים אותו מלך
הגדול המתנשא כי הוא אותם הקרבו"ת ולליו היו כל
הקרבנות מגישים ומאמו היו מתקרבים מן אלו לאלו עד
שהיו עולים עד מקום המעלה הכל. עליו כתיב ולא
תעבית מלח ברית אלהיך ונומר. על כל המאורות והו
ממוסל אה"ו והו ועל סוד הניקוד הזה הנעלם. לאיר שלמה
המלך עליו השלום כשהיה רואה מרכבת הבית וישראל הולכים
בגלות מפוזרים בכל הפנות כגון לאשר להם רועה
ואומר לקהני ישראל אותם שנשאר בהם האמת השבעתי
אתכם בנות ירושלים בגזלות או בחילות השדה אם תעירו
ואם תעוררו את האהבה עד שתפקן בנות ירושלים או הם
האהבים שעומדו תמיד על השכינה בגלות בשם בגלות
המפרנס לכל בגלות רומה לומר בגלות הוא מקום נוצרת
הבשמות כמו שלמדתי למעלה לו בחילות השדה הם תרבע
פנות הכוחבים המרכבה והן לדם בשר לריה שור לרב' חיות
סוחבות הכסא בדרך שלמדתי. אם תעירו ואם תעוררו לא
אתם ולא לאהבים למעכבם את האהבה זהו דרך האהבה
שלבי מפרש אותה והיא מדברת בניקוד סודם הלמודה של
השם הנורא והנכבד יהו"ה כמו שכתוב לאהבה את יי'
אלהיך האחיל ומפני זה (כ"ה ובני זה) האחיל ורחית שבוע'
בזאת השביע שלמה המלך עליו השלום והבה עד כי יגיע
את דודים לפדות הבנים ובכ"ו תהיה מעמיק לידע הודאי
כי תראה בלו הדברים שרשם עמוקים מראה בו תבחה
ודעת בלו הנקודים לאשר רחית שרשם ותכמתם והנכי

יקדים ומצוה לך הקדמה בשו הדברים משכלי ומקבלתי כל
הדברי לפני שפירשתי עד הנה ל תקשוב מקשב בלבך
שהם כפשוטן הכתר זה מלבך כי ליכא בפשוטן חלה ע"ד לפני
שהם תעיין תבין חכמה ועוד תעיין בזה הניקוד הכשל ועיין
ותראה כי לית לקבלי חכמה ולא לבבוכים ביה והוחיל ומליה
המלך ע"ה היה רואה ברוב חכמתו וחכמת הניקוד של שם
יהו"ה וחרוב חכמתו לפיכך השביע ברוח הקודש לכל זרע
הקודש לבל יעמיקו בה עד שירקם הק"ב על עמו ונפלתו
ויפתח להם שערי לורה ועת כמו שהזהרתי התחילו השערי
לפתוח של חכמה לכן תהיה ותשיג שכל וחכמה גדולה מאד
כי זה הניקוד פת"ן נתת רחשוב הוא ניקו"ם לס והוא של ע"ב
ולפיכך קדושו דס הברית ושותם הקדבות בית"ם של כל
קדבוך תקריב מלא כי מלא הוא הפוך מל"ס והוא תכוסה
גדולה לפיכך מרוך כוונה גדולה וקדושה כמו שתרחה
בפעולות כאלבא לפרש תעלומות הפעולות בדרך מבוא
השערים ועל ניקוד זה הנעלם חיור החכם ברחות גדולתו
פתח החכם ר"ש ורש בחר תפרוח שריס כרוב בדיבי הטם
ענו פוקו חוו בכי בשם נבזיין דק"ב להורית חד נפיק
מקדושי ובקבליות שופריה וטיבותיה קרח ליה ק"ב
מלכות שילאה וכד בהורית דכח נפיק מכבליות גבורתיה
וזיווה והדריה כד הוה בליק בחורת מישרית כל בהורי דאלין
מן קדושי הה"ד מי לך ביראך מלך הגויים כי לך יאתה דכח
רב ובכין הוא ובליט על כל בהוריה דנפקין מן קדם מלכא
דבהורין בבעין לקבילו בבעין שריס דחיכון ממכן על בבעין
עיינין והן בהורין דאתפשטן בכלבלתא ורקיע ומבניות
שופריה לאתחזי בהורית דכח בחתר חד בתיאיה וכל מלאכיה
דאתבנידו ונפקו בחורת מישור וגבורתא ורחמין בעין
למנדע לאוחיה וכל דכח מיניה חכמתא ומבניות שופריה
וטיבותיה כד הוה בליק לעילא וחיכון מלאכיה דאתבריאו
בקדמיתא קדם דברית הק"ב עלמא לאלפין שבין ויהו"אל
(כ"ל ומטט"רון) שמיה (כ"ל עמיה) אתברו ומלאכיה
תליתא דבליק על כולהון דאתבריאו קדם חילין הוא הנקר'
שמעט"יאל דהוא מקבל גלותיהון דישראל והוא קאים באתר
דחכמתא ולא באתר דעבדין מעיין תמן אלהין בשרשוי
דחכמתא ואיהו מלאכא תכוס מכל מלאכיא דבבין דהוו
בעלמא וכולהו לא מטו לבבניות גבורתיה דמלאכא דכח כד
מלאכא דכח בליק לעילא למיקוי די בהורא דגבורתיה לית
סופא נפקין שרבי בורא ונפקין בהורין דלית להו סופא
ובתר מלאכיא חילין שויאו תפוחא לבהוריא דכח עד די
אתר מגיע ועד די אתר יהא גבוריא גבורתא ובל חילין

מלאכיא די אתמרא בתיב באתר תפרוח שריס וחילין מלאכיא
ס"ד דחילין שויאו תפוחא דבהורא דא שתוק ואל תמלל בדין
אלא הק"ב יהיב בידיהון דחילין תלת מלאכיא גבורתא דא
דבפיק מן קדמוי דבולא דכח מעיין חלה"ם ובהורא
דכח שוי תפוחא לבל בהוריא בל חד וחד בחיל דאתקוי ליה
ושמיה דכח ליתוהי נדול בגבורתא בתלת מלאכיא חילין בחיל
דאתרין בחפוקק בחשבונתם ובהוחה דכח דשמיה חלהים
אתקרי חפוקק בסגיאות גבורתיה דאית ביה ואתרו דכד
בהורא דכח דשמיה חלהים בליק לעילא ומטי עד בהורא
דבא דאל"ם שמיה בד הוא מטי לאתר דכח דחילין בהוריא
קיימין בחיזה מסגיאות גבורתיה ואתרין חילין בהוריא
מבלבא תפוחיהון בפקי בשמהון דלדיקייא דבדבין בבריא
למיעבד רעותא מן מאדי עלילא בחיזה דעבדה עשרה
נדיקים דקטיל מלכא דחיכון ר"ע ובבדי בשמהון דחילין
בפקי מאתר דכח וכל בר ישראל דיתחזי דחיכו בדיק
בגבורתא למיעבד רעותא דק"ב מבסני עלוהי ויהיב ליה
חכמתא וגבורתא ובביניית דישראל ר"ש ור"ח בריב ור"ע
וחבורוהי וכל חכיבין בפקין בשמהון מאתר דכח ובאתר כן
בהורא דשמיה חלה"ם בחית אתיין באתר דתלת מלאכייא
חילין בלאודוהון יתיהב גבורתא דכח הה"ד בחפוקק
בחשבונתם גמידבר אתבה מאתר דכח בחית לתיין יתקרי
מדבר באתר דבליק להזדווג תיין עם בהוריא דכח לתקרי
אתבה באתר דכח דאתבה שמיה הוא באתר דכל בהוריא
דבבין בפקין מן קדם מאדי עלמא דחיכון באתר כד חיכון
אטיין לאתדווגא באתר דכח ואתיין בהוריא אחבין לבבלא
מאתר דכח ובהוריא לאתקריאו אתבה די יהון באתר
יהבין חכמתהן וגבורתהן לבל בהוריא דאטיין תיין ועל
דכח לאתקרי אתבה ואם לא ידעבו מאן הוא דבוכו דבאים
באתר דכח לאתקרי אתבה די בהוריא באתר אטיין
לתיין שמיה דבבוכה דבאים לתיין אדוכ"ו הוא
שמעט"יאל עבדה דאלהה דשמיה והוא לך מה דאמרין
חבמיא הוו בדילין לאדה בבבה בחילין עמיבתא מן
בדם דלא יטעון בחיזוהין גבורתא דמלאכיא חילין דבתיב
עלייהו זה שמ"י בחיל דאמרה ורוח דכח יאתבה
בהוריא דכח דאל"ם שמיה דבל בר בה דיטטי לרוח דכח
ידע עמיבתא דעלמא דאתי וגבורתיה וטוביה ויקודיה
דקודשא בריך הוא דבהוריא דכח בד הוה בפיק בפקי מיכין
בהורין אחבין דאתבין (כ"ל דבמיכין) לבל בהוריא
הה"ד באתר תפרוח שריס בדוב בדיבי העם בחפוקק
בחשבונתם ליתן טב ובל דכח לאתה אתברי בבל יומי (כ"ל
בשביל

בשכיל ישראל) ואני אם הייתי בכלן עושה פירש
עניין המרכבה היית יודע שכל חכם ונדיק בישראל
שהוא מרכבה בפני עצמו ושם לו לרכב חיות כוחות
למרכבה כמו שם לכסא ושהעולמות מתנו תלויים
ועומדים בשביל שבישראל הוא הנקרא מרכבה בפני עצמו
ועליה עומד כמו שם בעליונה המפורשות במרכבת
יחזקאל אשר רחית בו כמה דברים עמוקים ומזודות
עמוקים לאין תכלית ואיית יודע הסם של העומד
במרכבת יחזקאל (כ"ף החכמה) והוא שם יה"וה
שורש החכמה ועיקריה וקודו כמו שאמרתי והשם של זה
הניקוד העליון אשר רחית עד עתה עמקו וקבלתיו ועל
ניקוד זות רמשוכה הזאת שהוא נקרא כל"ם אמרו חכמים
שהם שם שאין להם סוף והוא הנקרא מלך על כל האחורות
המכתיבים והמוניחים ומנהיגים תחת ממשלתו והוא
ממשלת עיקר שפע ניכורות שפע המרכבה אשר הדר
המרכבה וגבורתה בניכורות השם הזה בחיים והלו מורכבים
בהלו כדי שיהיו כולם לחצות רצון קונם ממהרים
לפעול ונוהה להם וירחה להם שכל רוחיהם מרחוק יבניאו
מפני רוב גבורתו וממשלתו והוא מאמר שאמרו שמאכו כמשכו
האחורות של עצמות הפעולות עבודתם בגבורה ובקדושה
ובזכות מאמר השני המכתיב גבורות והכחות שלאות
השנייה ומכתיבה כרצונו לכל עבר שהוא רוצה ובאות הזאת
היונקה בלי עמל ויגיעה הם כנגד מטמוני שכר העולם הבא
שכתוב בהן לא ראתה עלקים זולתך ונומר לפיכך ארך
מהגדולים ומשמל מהחדירים לא ידעו ולא הגיעו דרכי
האות הזאת מפני מה מפני שהם ראשי אות אור כזה שהוא
מתפשט בלי עמל וכולו מכוסה והנסתר ונמשכי זיוו אין דיוין
יאמרו כך מה זה נבון כל העולמים לולא שהוא עפר דומה
ותוליעה וכולו תאות וכולו יגר הדע ושומה . לו הכינות
מעלה גדולה כזו ולמבחו עבדיך קוראים בשמך ומשמשין
לפניך תמיד מעבדת מנוחה מגוחה בלי עמל כזו מקום
שהניכורות בחיים חלין דרך שר מן יסוד מניחותיך מן שורש
הפרטים ומפני שלא יקלקו הלו עם הלו מפני שלא יקבלו השם
שפע שעל האחור כתיב העומדים בפרן בהלו הקדושה
מקומות ומעלתם מופלאה עד מאוד (כ"ף כתוב כל זה
ז"ל שפע שעל האחור הזה כתיב ויאמר אלהים יהי אור ויהי
אור ועוד מפני מה נכנו והעלימו מן מלאכי עושה רצונו
הלנ"י שלא יקבלו שפע וגבורה ותהיה ממשלתם כממשלת
המלאכים הגדולה מאוד ואומר לך כלל כעין השפע המקבל
המלאך כן עבודתו שהוא עובד ואם המלאך היה מקבל

במקום המכוסה שלא יהיה שם תערובות של דבר לאחר
לא היו פועלים דבר ולא היו מכירין אחדן עליהם ומפני זה
נכנו ומנאנו בזה האחור הנסתר בסוד לילן הפיים שיש
להכניל את מקורו כמו שאמרתי כמנאו בו קושה דרכים
קשורות בפני אחת לבל יפזרו הנה והנה ושמותם דרך
המכוסה המתפשטות עד דרוס עד מקום המניחות הנעלם
(כ"ף העולם) והשביעי דרך החמודה שכל מאור שמוציא
השנה הדרך הזאת מתאחה להכוקב בו יותר ועל כן נקראה
בדרך החמודה . והשלישי דרך הרצון . והחרביע דרך
השלום . והחמישי דרך האהבה . חמשה דרכים מוכבים
הנלנל לניקודים ידועים בשכל מוכתר ומנאנו הנלנלים וכל
נבחותיהם כאשר הדרכים הללו מוכנים אותה כדור אחד
מלא כל מוכיות שבעולם והם כרחו אחל מעלת המניחות
בלא היו ולא נראו מעולם וממשלתם עמוקה והם לא
נכתבו דבר ואחיר שמתפשם מן הלו החמשה דרכים כל
תולדות העולם בחים וכל מיני הברואים והנשמים והחיים
להבין כמה ממשלתם עמוקה ושמותיהם כורחים מרחים
הדרם וזיוום ויקרם וגבורתם והם שמות מוסמכין בלי
מלאך ובלי השבעה לזכור אותם על פעולותיהם ואיך
נעשו . שם הרחמן יְהֹוִרִיאֵל ויומנו כמשכים לחרים
שנקראו בשם הזה הגדול והלו מריכין טהרה והשבעה והלו
המלאכים שמקבלים מהם אחל (כ"ף אחל) זה השם
ליכו נרין מלאך ולא השבעה . ושם השני יַצַפְחִירוֹן
ושם השלישי מְבַלְיְלִיָּה ושם הרביעי יְחַצְצְבִירוֹן
ושם החמישי מְפַרְיַצְמוֹן . וניקודים של הלו החמשה
מאורות ממלתם כמה היא גדולה לפי תנועות החותיות
ולכל דבר מועילים כי הם העומדים בפרן בהלו החמשה
מקומות וממלתם מופלאה עד מאוד . ע"כ נוסח הנירסא
האחרת) והלו החמשה שמות הם שרשים בעבוע אות
שנייה מן השם שהיא אות המכוסה שכל (כ"ף שכר)
העולם הבא . דע כי כאשר אמרתי לך כי ממלת
הנדיק וחכם יותר גדולה היא מהמלאכים הגדולים
ומן השרפים בעלי היכולת מפני שהמלאכים היכם
נופלים ולא יש בהם לחברים שיתאחו ויריחם
במקום קדוש וכל מעשיהם קדושים ועל כן הולכים
בדרך רמון מלכם ואין להם שבח בזה . אחל
לשם שברחו הקדוש ברוך הוא בחרבע יסודות
ומניחים רבים וסיור בהם סודות . (כ"ף
יסודות) על תאוה ועל שכל ועל חכמה ועל דעת
והם עמדים ומחוברים בעומקם ובתחותיהם ויריחם

במקום

בזוקום שרגים ורמשים והלאה כשכלו הטוב נרתק מכל אלו
הדברי׳ ומתדבק בשם י״ והעושה עליות הק״ב ומצותיו וכותן
עצמו למות על קדושת שמו בודאי לזה יש מעלה גדולה מן
המלאכים ונקראו החכמים לפי ענין זה מרכבה נפשי עצמו
ול׳ מיות יש להם והם ל׳ יהודות שכתלכל התעדובת וכשאר
פגרור והלחית ועל כן הם מרכבה בפני עצמו ושלו הם מיתורו׳
שרשית שמותם ומעלותם כמה היא גדולה הם כמו תולדות
המיתור הזה המוכיח לות שכייב מן השם הכבוד והכורח
יהו״ה והמיתור הזה ברוב גדלו ותעצומו כאשר הוא מתפשט
ויוצא מן שורשו שורש החיים והמכמה נרחה כמו נלגל כוכב
מפני שכאשר יוצא עולה למעלה להשתחוות לפני מנדילו ושורש
שרשו הוא שב לל מקורו חוזר חלילה וכשב ל מקורו ונרחה כי
כמו שהנלגל הוא הנלגל הכוכב היכל הפנימי שהם מניות
שורש השרשים ויכוד הכל ונרחו ה׳ מיתורות הלאדרים לזה
המיתורות נקשרו׳ קטנות בחשבון ידוע שהיתה מרחק במיתור
החשבון (כ״ח דע שהיי מחרין החשבון) והמיתור הזה העליון
כאשר הוא כוכב לת שלו המיתורות הוא מרעישים רשם ונם
מרעישים בגבורה נדולה ומכבישם ומשפילים נבורה כל לחד
כפי׳ דולתו ונבורתו וכאשר כוכב לותם הנלגלי כאשבו לולו
בלא היו׳ והבן שכמה כי הנלגלים מן זה המיתור נלגלו והם
כיוצות הנלגל הזה בית לרמוז שלו הנלגלי׳ זה המיתור העליון
נקשרים לאר לין קץ לנבורתו ולין כוף למחשלתו והספוק
מוכיח דכתיב כאשר יהיה הלופן בתוך הלופן וכהיו כו כוכב
המיתור העליון הזה לת לת ה׳ מיתורות שנלגלו מן זה הנלגל
כנ זרו ממנו שתי לשות מהדדו ומתוקפו הי׳ מקדר והי׳ שורף
ונקרלו לש ומים ומן שו שבי המיתורות שנלגלו מן זה הנלגל
נלגלו השמים כיוו שלמרתי והו כוד השמים וכל הנלגלי׳ מלש
ומים הם כלומר לש מקדר ולש שורף ומן שו השבי׳ המיתורות
לאשר הם מתנברים נאלו מהם זיו קופף עליהם מלמעלה
בדמיון רקיע ומי יוכל לדבר מעלת שבי המיתורות והרקיע
שקופף עליהם שמבין שלשתם יוצא השירה והדגה המונע׳ עד
מקום המיליות מהללים שמו בנועם התהילות והתפילות
עליהם כתיב השמים מספרים כבוד לל ומעשה ידיו מנ׳יד
הרקיע שו הם ג׳ המיתורות לשר רמזתי למעלה הי׳ מתחיל
והשבי עובה ומוסיף שבח על שבח ומן ההדור והדבור הזה
יוצלים הנשמות הזכות לשר עליהם לין מעלה לחרת וולתי
המיליות הנורא ונקרלו בפירות שהשמר כפיר נוהם ושל
בן כתיב מספרים לשון מפרים והמיתור הנורא שבא׳ כדמיון
רקיע לשרי שמכיימו שבי המיתורות לומר השיר עובה הוא
ובכלל שיריו מביא מעשה של הק״ב משבח כיוצ בא׳ וכיוצ

כדרם לבל יתנברו ולבל יתפשטו שלא עד מקום ידוע ועל כן
כתיב ומעשה ידיו מנ׳יד הרקיע ולמי הנ׳יד שלא מפני שהשמש
בבאו עד מקום שבי המיתורות ושו השבי מיתורות היום
מרוב זכותם הנשמד וטהרתם הנדולה הוסיפו קדושה על
קדושה ואהב׳ על אהבה ונאמרו כדיוין קדוש ומרוב הלהב׳
שבאלו בהם נעשו נ׳ המיתורו׳ כאשר נעשו ממשל׳ לחת ומרוב
שמחת שבי המיתורות כאשר נעשו ש׳ ומתנבר לעלות נקשרו
ברקיע ונדמה לבר מיתיר ההיכל והנשמות נהנים מזיוו
ושומלת בהיכלה וכותלי ההיכל הזה כולן שכל בלי תערובת
מחיי השכל ומעמידו על תכונתו ונקרל שם הקדוש הם״י
וגם ההיכל כל לחן יקרה הם המיתורות והמתפשטים ונם הם
מפרכבים לבריחים לשר פירשתי מעלתם כמה היא עליונה
והלובי ההיכל או משלו משוכות זוהר מזהיר מתנוצצים משם
הברקים יוצלים לשר נטיירו בנורות כפלחות ושו מפטיירים
בגירות ושו לור מחיר בהנחה בלי עכל משפיעם תכיו ובינה
וכן כל החלוכות כי שו הם המיליות והגירות מניחו׳ מניחו׳
המיליות (כ״ח והגירות והמיליות) בלי תערובות בתי דרך
החלוכות ומשפיעם להיכל וגם ההיכל בעלי שכל וחכמה והיה
מתנחה לעלות ברוב השפע שנשפע ההיכל מגירו׳ המניחו׳
והנדדין (כ״ח והנדיקים) שבהיכל ברחותם כל זה שההיכל
מתנחה עתים לעלות לל השורש לומרים בניחה תוצאות
לפני הק״ב מי יוכל לדבר נועם ההיכל הזה והלא זה הוא
מעלתו ע״ב ומקומו ולמירתיהו ברמז והמבין יבין ולשר לא
יבין יעמיק בשכלו ויבין שכל חכמה ובינה והניקוד הזה הוא
קמץ וזה שמו לשר נתנהו לו מַפְרִיצְמוֹן שם לחיץ מן הנדולי׳
לשר שם מקורו יהו״ה ובהיותו כולל גם מקורו לין לשר
עומד לפניו שלמו פיעל שלא לרמוז ומלאכי׳ לדירים מן עשרה
הטומדי׳ לשוכה בימלות שמותם מ״יכאל פנ״יאל רפ״אל
יהו״אל צדק״יאל חותם הימלך בקרבם הם ה׳ מלאכי׳ שמות׳
לותיות הנם ברחם כל שם ושם מן הלו המלאכים וה לות את
מן הנם תמנה ברחם כל מלאך ומלאך וכשלם ניקוד השבי
(כ״ח התשיעי) מן לות השבי׳ מן ניקוד הט׳ עד כללם ופרטי׳
מיתור הנ׳ המתנוצע לות הנבור׳ (כ״ח המכשבע לות השם)
והעומיד בניקומיה לבל יתפשט ויפחית הבניין הנחה ברוב
נבורתו והדרתו ובהיות זה המיתור המוכיח לת לות הנ׳
בנבורה נדולה מחוד וחפי׳ שהוא מן ענפי חילן מוכיח לת
השורש (כ״ח השור) ככתוב לעיל והיה מעיין בניקוד הזה
ותרחה כל מה שחמרתי דרך קלרה מפני שלא הייתי ר
הלו כ״ו דרכי הנם לעולם לא ינימור העניין מפני רוב
והלריכות ומפני זה אמרתי פני לקצר בזולת החכמה (כ

שידקדק יותר כל העניינים בלי שעמם וידע דרך המלך וידע
למי הוא עובד וכמה הוא גבורתו גדולה וכמה ממשלת
מתפשטו מלפניו ומה שכר נותן לחוביו ולשומרי מצוותיו
וכן ידע מה העונש שמעניש לעוברי מצותיו שלא
יהיו מפניו וכבר ביארתי ברמזים העונש על רשעים
בע"ה כמו שאמרתי כוחש ברמיה ובקכתה ובחדה גדולה
ועד עכשיו פירשתי ברמז שכר הנדיק ועכשיו לפרש עונש
הרשע וכוחש גדולה הכוחש שוקבלים · הק"ב סדר מעשיו
בתכונה ובקו החזה ונתן חול העונש השכר והקדים השכר
לעונש כמו שתראה כי לאחר שיחות ה' כי שיחות ה' מכוחה
ושיחות ו' גבורה המשלמת גמול לעוברי מצותו ושלשים ושמה
דרכים כלשון במדת הגבורה כמניין שמה על שמה וכל דרך
ודרך דין קשה חזק ואמיץ לגבורתו אין מספר וכל הדרכים
ים להם רוח וכוף ואמיצי לב דרכים וכל דרך ודרך מעניש
מין רוב הגבורה של שו הדרכים נתפשטו מהם כחות לשלשים
ולרגבות וכמו בניין נלה בגבור' הוא מקום העונש והקיפוהו
בשמה מיותר שהם סערה והמולה ורעש והופה וקול שאון
וקול מים רבים וההיכל הגדול הזה שהוא מקום העונש מן
ו'חשות ברחשו הם שורף ושיבו כשין הידוק השכי הם מעריף
והוא כשין לחדום השליטי הם מלהט והוא תכלת הדביקי הם
מעריף לשעה והוא לחדוש (כ"ף בשליטית הם מלהט לפילו
מרחוק ברביקי כשין התכלת הם שריקו מעריף לשעה ושיבו
לחדוש פוכה לשחור מתוקף הם) המחיקי כמוה במדרינ"ף
קטנה וכה קנת מהכה פוכה ללבן · השעי הם מכעי מאכיל
הרשעים (כ"ף השעי הם מזעיר ומרעיש ומאכל הרשעים
מרחוק) הז"ק שחור והוא עונש גדול שכוחלים הרשעים
והכה נודע לנו בחשת שזה הכיקוד הוא דין גבור' ודין קשה
היא ואות עמה של גבורה מנד שמשם (כ"ף ותחת בשמה
גבורה גדולה שמשם) יונח כוף וקול המולה ות"ר פרשתו'
מתפשט הרעש מלפניו והכוף וקול הכעס' וכל לחש מישרא'
שכיחול בכשרו וכל מה שעשה בחשת שיתן דין ומשכון ויבח
בלו בחשות לחשר זכרתי למולה וכל לחש מישרא' כשככם
למקום הזה לו מרוב מכה יונח הם מלפני המיחות ומקדר
בחשות לכסותו לבל יתלהט בתקף בחשות ויוסף שם י"ב
מוסד לח גב"ע ולח בניהם ובל כן לחמרו שלין שום ח' מכני
ישרא' יורש ניהם ולח על כל לחר שתשוב ומחור זה כחשר
הוא מתגבר לעלות ומדי עלותו ממולה העולה בית לל
מרעישים לפניו כל המחורות והבחות וכל המיליט רעש
גדול והוא ברוב גבורתו מתלחין לכסו' עליהם ולהניח' תחת
ממשלתו ומפני רוב הגבורה נקלק לנ' מחורות גלגלי שהוא

הגבורה והגדולה יה"ו הוא מלוי נדול ויתיין כי החיות הוא
לתקרובה מן הסם הוא ה' מי יוכל לדבר גבורתה והכתה
ואין כרוכה בה שום תערובת של דין לולי רחמים והוד ויקר
ומעלת שבי הקדושים שהם בסם ה"ה (כ"ח י"ה) לזו כמנין
(כ"ח לזו כמנין) מעלה נדולה יותר מזולת הרחשובה
ומתנברת במעלתה והיא נקרלת שכר העול"הבא והתקרוב'
נקרלת תותם הברית הנדול והגורל הוא לשר עליה כתיב
כתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין חיה כלומ' מעלת החיות
התקרובה מן מלאך ולא שרף ולא ככם שידע עד היזוה מקו'
חות המכוסה של זאת החות מניע ובמכוחות של חות הזאת
בשרשו בה שרשים לאין תכלית וכולם מעלים פרי למעלה
ועליהם לתרופה · והמילור הזה הל' המנהיג את החות
הרביעית מי יוכל לדבר תכמתו ובודותיו עמוק מאוד אין
לו קץ כי הוא מלור שמתפשט בשם קנוות ובהיותו מתפשט
זה המילור אין להתפשטו תקום ולא מכיין ועל כן לא ידעו
לו לא תקום ולא מכיין ובלשר יוצא מן שורשו הוא שורש לילן
החיים מן מקורו יוצא ושולה בדרך קו המיסור שהוא סוד
הסם הגורל שמפשט וגבורתו מתפשט ממזרח ובל מערב
ועל כן נקרל קו המיסור ובהיותו שולה בזה הדרך מי יוכל
לדבר גבורתו והדרו כלול מכל מיני יופי ומחוד ומניע עד
מקום התקבלות המילורות היוצאים מלפני המושל ובל
המילורות הילו כלולים בת"ת הוא סוד שבת הנדול עד זה
המקום שלמרתי לך · ובהיות מלור זה מניע עד מקום
התקבלות המילורות שם עומד ושם הוא משפיע נם הוא
לבל אותם המילורות שנוצ שם כי הוא לדון עליהם ומכסה
עליהם מלמעלה כמו שתרלה ברחית ברורות כי החיות
זאת החכמה שקרלוה בעלי הקבלה קבלה על כוד כלה
ובתה היה מעיין שם רחית חכמה בשלר המילורות יתר
תרלה זה כי בהניעו אל זה המקום יתרלה הזכות לשר
כוצא בו בלי עמל מרוב המכוסה מתנבר ועולה ונרלה
מכוסתו כמו נבורה נדולה לא שהוא דין קשה ובהיות
המילור הזה עומד בזה המקום כמה מילורות מתחלקים
ממנו והוא לוכו שלר ממעלתו לפילו שבולם נשפיעים ממנו
והמילור הזה לוכנו מתחלק מהמניחות כי החיות זו החמוכה
בל לוח שמילורי שהמילורות נבדלין מהקורן (כ"ח מהקורן)
זה לא ילמין הטוב והישר כי החיות בל המילורות קשורין
בחדין שאין שום שכל יכול להשיג דמיונו כי אין לו דמיון
ואין שכל יכול להשיג יקודו ע"ד שלויה בהילורות שמתפשטי'
מן הקדוש ברוך הוא (כ"ח לבל המילורות שמות פשוטים
מן הקדוש ברוך הוא) יש מילורות שהן קשורים יותר

קרוב ולולי כמה רחוק לבל הין נדולים הין קטנים קשורים
בשכה רחשובה הין פרץ והין יוצאות מלך ברחין אהי"ה
לשר אהי"ה המניחות הגבוד והגבורה ומעבדיו ולילך היה
מעיין בזה המילור ותרלה מעלתו כי עד עתה דברתי
ההקדמה · המילור הזה לשר בשרשו השרשים הנדולים לשר
תרלה שמותיו שבחיו ומעלתם ותרלה בינד (כ"ח קנת)
הין יסוד הקדוש ברוך הוא השלם בהתברות המיוחדות זו
עם זו והתחברם הן כמנין היסוד שלם נדול וגורל ותרלה
כי המילורות שבמחבו בגבורה נדולה תרלה מלוה מקום
מתפשטים ויולאים ובלוה מקום מתחברים ומניעים ותרלה
בחות הרחמים מלוה מקום מתפשטים ובלוה מקום
מתחברים ומניעים ובהיותך יודע זה תבין יסוד הקדוש
ברוך הוא בדרך לחת מכחה דרכים ליסוד הקדוש ברוך הוא
כודע מהם · המקום שורש השרשים ובחת השבות לשר
ממנו יולאים בל הדברים והו המקום הנעלם מפני רוב
נדולתו ותפלרתו ולפי רוב תפלרתו ורח' השבל מעט ·
לבל הולילו והמניחות לא כודע לנו כי אם בחכמה נדולה
לבן בשרש המילורות הקדושים אל המלך מלוה מקום יולאים
ומה פעולה ויה עבודתם לשר הם עובדים ובילד הם
קשורים בכתר רחשון ולולי החכמות לשר אמרתי לך ברמז
לפרש בל זה בדי שלא לחלריך ואם הייתי מלריך הין שבל
יכול להבול ומעבדיו ולילך היה מעיין · הלו הם המילורות
המתפשטים הין המניחות ומכינים בכוחו הנדול בתחלה
יולא הין מקום המניחות הין שורש השרשים שהוא לדון בל
פעולה מלור יפה וגורל שמרוב נחותו ונלוזו ברלה בדמיון
דבל מתנלה על בל המילורות והוא מוליח ומביח תחת
ממשלתו וכל המילורות בו מבלו מקום כי מרוב נחותו
ומכוסתו ברלה בו בגבורה וממשלה ומן זכות מכוסתו ברלה
בו מכוסה בלי תערובות ובמלוה הזה המילור מרוב ממשלתו
ב' מדות דין ורחמים מפשיע לאלו ולאלו מפשיע למלאכי
גבורה גבורה ולמלאכי רחמים רחמים ומובל את יצר הרע
בגבורה ואת יצר הטוב ברחמים וברלה בחות כי זהו המילור
המתפשט הין העולך יותר קרוב אל הילדון יותר מכל
המילורות ומתפשט ליומין ושמאל ובל צשה קנוות וכו בשרש
בלשה מעלות שהם קו לחת התחתונה היא מלכות
היא בנסת ישרחל היא שבת הברחשו בלשון נקבה כיון שבתוב
שבת היא ליי' · השבית היא תפלרת שבל
רוחין ושבי מדרוק לרחות יופי ומעלתו · הנ' (כ"ח
העליונה) היא העליונה היא כתר עליון ואף על פי שאר
לשלשתם כמלוה שלשה שמות בפרט ובכלל לשלשתם הסם

שלהם הוא שם אחד והוא יה"ו אז"ו קשורה בזו וזו קשורה
בזו ועל כן כשהוא שם אחד להם וכהיות שם זה מתפשט
בהנקה כמלאו כל המקומות והקדרים זה עליון גדול ונורא
ומרוב השפע והזיו יונקים ממנו מאורות לחלפים ולרבבות
כל אחד ואחד בעלי שכל וחכמה וחף על פי שיונקים חיכם
ומובדלים ממנו אותם המאורות יונקים בתערובות של
גבורה יונקים והם המשפיעים גבורה לשאר הנקדים ואחד
כך יונקים הרבבות (כ"ל הרבבה) מאורות רחשים על
עולם מתפשטים ויולדין הקיים ויונקים לכהונ את מקורם
ולתורו לו יכוחה ואם קשה בעיניך זה העניין שהשבף יהיה
מכניע את הקורא וזה לפי שעיבות הקורא כמלא וזהו דומיא
לאחד שהוא לו בגיס והבגיס כגדלו ומלאו את מקומותיהם
בקומה ובגיבה ומכניעים את הגיסים גם כאן הסוס שבושף
את האדם כן הרבבים מאורות הללו מכניעים את הקורא
והללו הרבבים מאורות הם שקורא ניקודים לכל אות ואות
עולים לתשעים הרבבים והסכנד הרבבים יום שעמיד ממה
בהר סיני והיה פורח בשמות מדקדק האות בסיוע עליוני
וכנגד הללו הרבבים יום שעמיד ממה מדקדק בתורה ומוניח
לאחת ומייצר הרכסים וכנגד הללו ימים היו ימי המרגלים
שהלכו בארץ הללו ימין והללו שמאל והללו הרבבים המאורות
כמלא מאור הזה הד' של ניקוד הט' והוא מאור בשמד מאור
מורכב בכבה השמוש כמו שאמרתי למעלה והוא ברוב הדרו
ושפעו (כ"ל הכא) כפלג ליימין ושמאל וחף על פי שכפלג
עדיין נקשר זה עם זה כדי שלא יפעלו הללו לרעה קושי
ומונדלים וזהו ניקודו והוא מי"רק (כ"ל מירק גדול והוא
מירי) ואות הניקוד שלו יוכיחו וזהו מי"רק שמוכתב אות
הרביעית של שם בכבד והגורל שכמלאו לשבי המאורות שבי
שמות והשמות נקראו לפי תכונות המאורות בדרך הכמה
ומופלאה עד מאוד והללו הן שמות שבי הניקודים · הוא העומד
ליימין שמו צַצְצָיתוֹן (כ"ל צַצְצָיתוֹן) הוא הזוהב הזך
הקודם הספירה המוכתרת בלי מלאך ובלי קדושה וטהרה ·
שם השבי הפוכה ליימין כמשך בקו הגבורה נקרא שמו הקדוש
אַהַרְוָנְהַי (כ"ל יַאֲהַרְוָנְהַי) שם חיין וכשלם מסיב
בפקות ליודעי מקורו בלי מלאך ובלי טהרה לחרת וברחם
מאור הכעלם והכבד הזה אמרתי שלמדכר בעניין ישראל
בעניין הלומות והנסתי מהעניין הזה עד הניקוד הי' שהוא
מורם כל הניקודים כמו שאמרתי והוא סמיה זוכר כאן נדול
בעבודה לניקודים ידועים נסתת כדי שלא יבינו השם הללו
עטים אותם שהעיר הק"ה את רוחם והלבישם נבדי
טכמה שכל ובינה הם הן מניעים והנני בא לפרש ניקוד

עשירית להבין ולפרש בידרי המורכבה ותולדותיה על
תכונותיהם והתולדות שמתפשטים מן המורכבה זו נדולת
ואבין בניקוד הי' כל סדר המורכבה כיצד עומקם (כ"ל
עומדים) והמאורות לאחר משם הם מתפשטים ומה שמותם
וכיצד זה הניקוד מכהיב לו המאורות ומוציאים ומביאים תחת
רשותו וכבלן בשלמו פעולות וחכמות עמוקות על ניקוד
התשיעי והנני מתחיל ניקוד הכשירי מדבר בעניין ההשנחה
בפסוק זה וישם י' לקין אות ואחבר בחכמה נדול ובאריכות
ועל כל זה האריכות שאומר שאניח הוא קוצר לפי נודל
החכמה של הניקוד ותרחה בזה החכמה של הניקוד להבת
הק"ה עם ישראל כמה היא נדולה וחכמה זה הניקוד שהוא
הכשירי מי יוכל לדבר נבורתו ובו הכסתרות נלוין והעמוקו'
מפורסות ומהמו כשרשו כמה כעלמות (כ"ל עולמות) אשר
הם הרחשים ממנו אם מחות בכנד ת"ר אלף מישראל כמו
שכתוב אם מחות אלף רגלי ובכלן כודע שכל אחד מישראל
יש לו מקום במרכבה לפי עלמות השנחות הק"ה על ישראל
שכל אחד בעולם שעשעו בא לו מן המרכבה ואם נסתם
הניכור הזה' מיד נכרת הוא ממה שמניכו בקין שהיה מכיר
מזה העניין שאומר כל מוכחי יהרנכי והקדוש ברוך הוא
הנטיחו אלף יכרית השנחתו ממנו שאומר ויסם י' לקין אות
בלבתי הכות אותו כל מוצאו והוליל וישראל יש להם כל ה' וה'
מקום במרכבה שעשעו בא שיו מזה המקום השנחתו שליחה
ומשלחם מובדלת ומופלאה עד מאוד ומשלת ישראל כמה
כזה הניקוד הכשירי כמו שתרחה עכשיו ואתה היה מעיין
בזו החכמה ויחירו עיניך ותסיג השנחת כעלמות ומחדות
עמוקות בייחוד הק"ה והכסדרי מרכבתו:

ניקור דו'

הוא זוהר העליון שכל המאורות
המתקדשים אל זהרו מתאכלים
ומכה והיתה לכעד לכל מי שיקרב להגיע לקדושתו ומה
מפני רוב קדושתו הנדולה והעצומה והמופלאה אשר אין
יודע עיקר מעלה הכשירית כי היא מובלת בתורה ובזוהר
כל הדברים וכל המאורות העליונים ונרחו בזה המאור הי'
כל המאורות מורכבים והוא נרחו כמו חשכול וכל המאורות
תלויין ממנו כשנבים ואלו המאורות שנרחו כשנבים הם
המיכלכלים לישראל בחכמה נדולה כמו שכתוב כשנבי ממדבר
מלאתי לחבותיכם ישראל וכל אלו המאורות שנרכבו בזה
המאור הי' להם אין קוף ומכין ולהתפשטותם אין תכוס
ונרחו אלו למעלה למרכבה ומתפשטו אלו המאורות לארבע
רוחות ונקשרו בכבד רחשוכ והיות מתפשטים

לד׳ פנות מרוב גבורתם וזיווק נרחו כל העמודים שבומכוס
כל הדברים והכלייס ומהם מ תפשטים כל מיני הקש החזק
והזיז סיונק ומתפשט מן מקום המניחו׳ מקום הנעלם סופף
על שו העמודים הם המחורו׳ שברכבו במחור העשירי ובחיות
הזיו היונק מסבה רחשוכה יכבה על הלו העמודים נרחו
העמודים כיון כבה ומרכבה לשון הרכבה הוא שבו נרכבו כל
המחורות המכלכלים לברחים מן זו המקום החמין והשפע
הנורל שחין לו קץ ומן לותו הזיו הבאה המתפשט מן זה
המקום נכטייר בגורות זה המקו׳ ורך למטה וזו היא המרכב׳
שחרבע חיות כמוכו׳ וכל זה הקדימה זו והעניין שחפרש תחיל׳
יהיה סידרי המרכבה הם סודו׳ עמוקות לעניין וכמו שחמרתי
החלו׳ שחמרתי תחילה בזה העניין ובזה הניקוד יהיה סדורי
המרכבה וסידורי המחורות שמוכה הם מתפשטים וירדים
מן המרכבה למטה על ישרש ולפי כמו שחמרתי הנני מקדים
לעניין הזה ההקדמה ותבין בה עיקר השלשה הקדמות
ומעבשיו ואילך היה מעיין · בשבת היונק כחש עלה במשב׳
לפני סבה רחשוכה לברוח שיש נחרן וכל הנפלות סדר כל
הכחות והמחורות המתפשטים ממנו עד לחיה מקום יתנברו
וכיה פעולות יפעלו ועל כן לחיר החכם רבי שמשון בשבת
היונק סדר ותקן הקב״ה כחותיו וזה־לשון כי המחורות
המתפשטים בגבורה גדולה מלפניו ומנשת פניהם להתפשט
נפוכה לל מקום הגבורה מי היעמיכם שם לו מי נטעם שם
וכן המחורות המתפשטים מן כבה רחשוכה שבמשכו ברחמים
מי היעמיכם ברחמים לו מי נטעם במקום השלום והמנוח׳ ומי
ערבוב במקו׳ לחד גבורה ורחמי׳ הלח שלהיכו שמנו מתפשטים
כל הדברים והוא המשרים להם סורם והוא מכהיגם כחפנו
ורצונו ולו הדברים הם קושיות חזקות לכל זות הוא לחת
שהק״ב סדר כל מלחריו וכל דבריו על סבדר וכל הלחרים
כיונק בזה ללח הוא המשרים להם סורם והמכהיגים כחפנו
ומה עשה ברוב חכמתו ובזיו הגדול יגלו ממנו מחורות ברוב
זכותם המובחר לידוע בלי תערובת ושו המחורו׳ שמתפשט׳
ממנו הם י״ד (ג״ח ד׳) ומבשיו תרחה מכמתם ומשלתם
והם שוד ד׳ חותיות שמתם הק״ב בכל דבריו כמו שחמרנו
ותרחה ברחיות ברורות והם ד׳ לחותיות של שם יהוה ותרח׳
למה לחות ה׳מכוללת בשם זה לו מה הוא העניין הרומות
ובהיותך רוחה ויודע סדר הכפל הזה לו תרחה כל העניין
כפשוטו יגלו הם סדרי המרכבה העליונה על תכונותיהם
כשהשפע יונק מן המניח הכל (ג״ח מתפשט מן מקום
המניחו׳ מן) סורם השורשים יונק ברנון המחשבה יונקה לם בגבור׳
לם ברחמים והוחיל וברנון המחשבה יונקה לנהוג לת העל׳

לכלכלו ולכן כמנה בו גבורה ורחמים ובשבת היונק
כשהמוחר יונק בגבורה וברחמים יגיע עד מקום ידוע
ועומד שם כלול מכל יופי ומחדה ומכל מיני טעם ולכל פנה
(בג״ח ובם״ח מנחתי כתוב כל זה · מכל יופי ומחדה וכל
מיני פרכסה ומרוב השפע החמין שמנע ושברחה בו
המוחר מתפשטה גבורתו הנה ובנה לד׳ לדיקים הם ד׳ פנות
המרכבה ובחיות השפע מתפשט מתחילה בגבורה גדולה
מעוכב בכח המחשבה לפוכה הוא מקום הגבורו׳ וזה המקום
נרכבו כל כחות המשפע וכל כחות המשפיע שנחמר מפלי
תפתח הרעה ומן זה המקום הגורה מתפשטים ממנו
לשלים ולרבבות לין להם מניין וכח ומספו ונתגברו דין וקיבתו
רחמים על כחות הגבורה ועל כן היה חופפת עליה זוה
כל מערב מקום שפע כמוך יעקב מן מתיהם ותפלחם
מתגברת שנחמר ופחד יעקב היה לי וכן ד׳ פנות לכל פנה
ופנה מהלו ולרבעתם כל׳ נמנהו ומיוחדות על סורם לחד
כלה ומרוב מחור המתפשט מן כבה רחשוכה הוא העשיר
לחר כתוב עליו ועוד בה עשיריה ונמור · ועוד רחה כיצד
נמנהו לרבע פנות המרכבה תחתונה מיוחדי׳ על זה המחור
כי המחור הזה המתפשט ממקום המניחות הנעלם מרום
ויוו והדרו ותפחרת ורחה כמו היכל סתום מן שפע הניע
כשהתפשטו מן מקום המניחות הנעלם כתפשטו ממנו כיונק
פניהה לנהוג פנות המרכבה תחתונה כי העליונה בשבר
הזה המחור מתפשט ממקום מניחותו מיד הוא מורכ
בחורות לחרים ולמעלה למרכבה העליונה מניחו׳ הנעלם
הוא הלהיכו ולמעלה מעבדיו ובמרכבה העליונה נמנהו בלרכ
רחשיה מחורות עליונים כמניין ע׳ וכל לחד ולחד פונה לנד
ולחד מתנבר על כלם ומכסה לותם בגלו דכתיב כי חלק י
עמו · ובחיות מחור לחד מתפשט ומתנבר על שו המחור
מניחם תחת ממשלתו ורחה זה המחור כעמוד גדול מח
לכל שלשה מעלות כמנהגו יה״ו יו״ה יהו״ה · לח
כך עלה עד מקום המניחות והוא המחור התפשטותו ·
מי יחלל גבורתו ומניו פחדו כל המקובלים בעלי השפ
ורמזו בדברים זכמנהגו שו הנעלם מחורות כמשכים בגבו
ושם לחד לעשרה המחורות ומנהגו השמות שבעה והם שם
מיוחדים לפגול פעולות ולהעלות מיוחד ולנקום נק
ולנעלם לחים כשעלו כי הם מקורות המשפע שב׳ הנכבדה
העומד להנון על ישרל מקבלים מהם שם הרחשון אר
השני שד״י השלישי אל״הים הרביעי יְקֹוָ֫ק֫יְחִידוֹן
החמישי יהצְּבָחוֹת (כ״ח יצבחות) הששי צבא
השביעי יאהדונהי · שמות מלחכים גבורה משמשין

טהרה

טהרה ונס לעזלה בחוכים לעזול ולדבר בדבר לים הלהים
ולהוציא מן הכרה לרוחה ולמלט לים בחרן לים ושוחה מפני
רוב גבורתו וקול שחוקו כקול המולה גדולה כקול סופה
והעומד במרכבה העליונה לחדין כלי למיין ותמונה שכלם
נופים ללו והכרחה למעלה תחתונה יה"וה הוא הכבוד
המקבל הכרחה לעבדיו העושים רצונו מזהרים לפעול
פעולתו ומידורי המרכבה הלו הם לכל כל ונך מתפשטים
בחות במכיין שהלו שחוכם מעטים מהלו לחכל כמנין יתרון
(כ"ח לחיכו) זה הכח מגיע עד מקום שכח לחר חורו
מגיע לשם וזהו החיות והלה מכיין המחורות הרחשי מחורי
גדולים לעבר תימן מתפשטים שם חיות הלף בהתפשטם
נחלקו לשם הקצות הלו פונים למעלה והלו פונים למטה
ובשת התפשטם מי יוכל לתת מכיין לכיונית שמתפשטים
מהם בלי מכיין לקיים מה שכתוב והיה זרעך כעפר החרץ ·
זה קנה התחתון וזה קנה העליון שהוא שם יה"וה שכילה
תחתונה ועילאה ופרצת יתה וקדמה וצפונה ונגבה מכלן
כמנין החיות חיש לשתי קצות מתפשטים כדי שילכו ברוחיו
של הקדוש ברוך הוא כמו שהבחתו שם ישרחל וכל הלו השם
חיות הלף שמתפשטים לכל עבר ולכל עבה עד כחן נוסחח
החדרת) חין קן לתפחרתם ובהיותם מתחלקות לשתי
קצות כחשר הם מגיעים של מקום המיחות מתחברי כולם
והיכם נבדלים וכורעים ומשתחוים לפני הקדוש ברוך הוא
ואומרים לפניו שירות ותושבחות ובהיותם מתחברים מי יוכל
לדבר תפחרתם ובשת התפשטם מיקומים במנהו להם שמות
לחרים מלבד החשרים החמורים למעלה ובשת התפשטם
המחורות הלו מן המקום שמתחברו שם מתפשט מהם החץ
המקרר · הזוהר המזהיר ניזרת בשמות הקדושים
מן זה המקום נגזרו ובזה המקום הורכבו כשחרו לחלהיהם
כשתחילה ובכל כן לחרו שהחיות הוחכם המרכבה והלו השם
חיות שלף מחורות כל חחור ומחור מהם מתפשט מן המזרח
ועד מערב וממנהו במחורות המתפשטים מן כל רוחין ע'
הרוחות שחכחיבים חת שחר המחורות לשר משם מתפשטים
ובמרכבה העליונה כמנהו שבי המחורות שהיכם מחירים
מנוהל תפחרתם ונחותם · לכל הם רוחים מקנה החרץ
ועד קנה החרץ ומגיעים עד חוטי שכל והמוחה הגדולה
וחוטי החכמה ובחיות הלו החוטים של השכל והחכמה
והחכמה כמשכים בעד שבי המחורות כחשר מגיעים לליהם
כתחלתו כל פנות המרכבה שפע וגבורה ומכחה יתירה והלו
שבי המחורות הם מגיעים על ישרחל ומשפיעים חותם מכח
וכחשר רוח שלמה המלך עליו השלו זוו החכמה שהיה ליסרחל

ומישרחל היו עתידין לחבד חותם חמר כן ומשכו הרוחות
בחרובות והלו שבי המחורות דמיונם כדמיון נלגלי ההולכי
סביב ורוחין דהכי נבי חדם זה לפי שלימות מעשיהן ומכחתן
ומלמטה לחלו השבי מחורות כרחה מחור לחר עובר בחלו
כדמיון מנדל מלול ומסכימה למנדל שם שתי סיכורי שמגיעי
עד מקום המכיחות ושם החבד מן שתי הסיכורות מקום
המשפה והוח מהות המכיחות · ושם הסיכור השבי המגיע
למעלה ג' מקום הגבורה שמשם מתפשטים כל הגבורות ושו
שתי הסיכורות מספיעים למנדל שפע גדול ומתנך המנדל
למעלה ושם שבי הסיכורות ע"ד עיקר · שם החבד אהיה
ושם השבי יה"וה שם החבד ע"כ ושם השבי מ"ב ושם שבי
המחורות הרוחים מקנה החרץ ועד קנה החרץ אה"ה
יהוה ומלמטה לזו המנדל כרחה בית מושב ומעמד השלם
מכל טובה ותפחרת הוח מקום כפיר מקום נזרות הכשרות
ופרכמות הנבחות ושמו נבחות ומלו המחורות לשר לפרש
מורכבים הם הלו בהלו ולמטה מזה המעמד הכחה שם עיר
המלוכה שברחו בה כל בתי נבחי המלך והבכייכים הגדולים
והחורנית וכל המחורות הפועלי כזו המדיכה כמנהו המדרינ'
וחרכה שם חיות הלף פרסה ורקבה הם ע' (כ"ח ע' הלף)
ובפנה העומדת בחומע המדיכה שמשכה נכח רחיים
המתגברת למעלה לחומה וחופפות על החומה חרכה הלף
ומחתים ומלחים פרכחות ושתה היה מעיין ותרחה ככחה
לשר לך השנת וחם תבין זה המשל תדע סוד המשל ופתרונו
חומר ברמזים כדי שלא לחריך · ושם שער המדיכה המפורסם
והכלולה מכל יופי אכתרי"אל ומלמטה לזה המקום שם
העמוד הכשרש מלמטה למטה (כ"ח ולמטה לזה העמוד
השער הכורח מקום העמוד הכשרש למטה למדיכה) והעולה
ומתנהה למעלה מן החומות וכומך העיר וחומותיה והעמוד
הזה הוח חלול ים בו שתי סיכורות מגיעים עד המחליך מן
הימיני כמשך ויונח והוח מכוחה כלי עמל והשמלי כמשך
הנגורה וכל מיכי הנהור וזה העמוד הוח מנדל הסן בכוי
לתלפיו הכלולה מכל שחדה סוחך המרכבה העליונ' ומעמידה
על תכונותיה ועל תפחרתה בדרך שלמה ולמט' לזה העמוד
המורכב במרכבה העליונה המופף על הכל שם מקום הפרץ
שפרצו קדמוני' ושעדיין לח נשלם עד שירק' הקדוש ברוך הוח
על עמו ועל נחלתו ומקום זה שהוח מקום הפרץ בו נמנה
מכוחה כי כל התחות וכל הכחות (כ"ח על החמות)
ומלמט' לזה המקו' שם מקום המלוכה הוח מקום שפע שלשת
השרים הגדולים חשר בימנם זה שם' לשלם ומלמטה למקום
המלוכה שמו חלה"ים מקום של (כ"ח שבי) העומדים חשר

הכל עומד עליהם שם הוי' שר"י ושם השכי ארנ"י והנה לך
סדורי המרכבה העליונ"ל שלמה ושם תשמיק תבין לחדש
העליון ושם כל לחבר ולחבר ושמות שבי המיכורות הכתובים
בעמוד הקלול שם הוי' יה"ה ושם השכי שמשם כמשך הגבור'
וה"ו ושם הכרוב לחבר קדוש הקדושי יהו"ה (כ"ל שם הכתוב
שמשם כמשך הגבורה וה"ו ושם הפרש יהו"ה) ושם המלוכה
אדיר"ירון והנה לך כל סדרי המרכב העליונה ושם תשמיק
בני לו תבין בכין החדש העליון וכנגד כל שו המיתורות יש
מיתורו כמרכבה התחתונה כי זו כשפעת מזו וד' פנות כתבלו
שלו המיתורות הן' משכי המיתורות הרוחים שבתו אה"ה ושו
הן נמרות היונל ושלו הן המיתורות הרוחי' ושם פנה השכייה
הוא מקום היושב מקום הספיר ל' נכלות ושם פנה הנ' הוא
שער עיר המלוכ אבתר"יאל ושם פנה הד' הוא מטר החלול
ושו הד' פנות הם פנות שמשם כנ זרו במיכים (כ"ל וד' פנימי')
ושמשם ושפה נכתרו מעלות נ' גדול מיוחדת עד מיחוד ועתה
היה מעיין ותרח' תכמה נדול מיחוד כי תחת השו הד' מקומות
שמורתי למעלה ע"ד ומשל שבי המיתורות הרוחים ומיכ' הרחי'
מיחדים הם במשל בחדש העליון העיגים והמנדל הוא לחבר
חלף ושתי הכיכורות שברתו זה המנדל הם שבי קורי חלף
שמניעים עד המוח שהוא סודם הדש ובית המושב הנרחה
למטה למנדל הוא המושב שברחה בין החלף והשפה העליונה
ושער המדינה שהו' בעיר המלוכה הוא הפה שבחדש העליון
והמיוחד החלול הסמוך הוא הנוקד שבו כתלתו שתי הכיכורות
(כ"ל שורש החדש ובית המושב והמיוחד שברחה למטה למנדל
שמשם כנזרו הכשמות ושם פרכסת הנקודות שמו נקודות הוא
מושב שברחה תחת החלף בחדרי הד' למעלה לבית המושב
למטה להשער המדינה היא עיר המלוכה הכלולה מכל יפי
ותוארה הוא הפה בחדש העליון ולמטה לשער המדינה למנדל
בעמוד החלול הסמוך הכניסים שבתוכו בב' מיכורות בחדש
העליון) בחתת המיחכל בה ובחתת הכל הפה יונח כלי עשל
ולמטה לחלו הנמרות מקום הכרן הוא מקום שמיחכל
שם מקבל הוא בעד בתן החמוכי ולמטה לחלו המקומות
(כ"ל העמוקות) שבי העמודים הנדולים הכתוכים כל
הכניין הנחה והנקוד'ם הם שבי הרגלים שבחדש העליון ומשבן
חורך המדינה ורחבה והנה שבחתניתה לה יהיה שכל
יכול לכבול העותק והנה לך רחשי דברי כרמוז כתו שתתרתי
וחלה העמוקות הם במרכבה העליונה חשר מלמעלה לה
חדון תלהיכל החדש חחד ושתו חחד לחיון ולה תחוכה
לפניו ובחלו ד' פנות כתלתו שמש תלוכות בהם יונחים מיכי
כחור הכשלם לחבל חוכם מתפשטין ומוזרים למקומות קלולה

רק עומדים תמיד במקום מקום הכשלם ונרחו שו המיתורות
נדולים וחדירים סוכבים כבודו של רם ונשא · ומשלתו הם"ל
הנה יתתו שלשלתה שמש נבורים כביב לה ושו המיתורות
הם בעלי שכל וחכמה שלמה שכזו החכמה לין בה שום
תערובת של דבר לחד עמה והנה כשלמה כסדרי המרכבה
העליונה ועתה לפרש סדרי המרכבה התחתונה ולחריך בה
יותר מכזו כי לפי משלתה שלו וחת לא החרכתי בה שלם
קייתי לומר שום בני חדם רשעים יהיו נרחותם החכמה
הנדולה בלשון משל וחידות וכרמוזים ושוכשים ונסתרי·
(כ"ל ונסדורי) המרכבה התחתונ' נבחי כיקוד חות רחשונה
של השם ונה תרחה הנעשועים שהיה הכ"נ ינעשע בשם
כשהיה עושה העבודה לפני מי שחיר והיה העולם ונעשה
הפרש בין עניין לעניין למען יחין קורת נו ותרחה ותענ
שם תעמיק כחה ניקודים היו של השם ושה רמוזים הניקודי
תכמה מפורשה בדרך קנרה בעניין שהיכו בני חדם · סדורי
המרכבה התחתונה על תכונותיה לחדרי לית מעמיק לדע'
תכמה ונינה כי המיקובלים תמרו שסביב לחלו המיתורות
שנקראו מרכבה תחתונה מקיפים שם חזק מיחוד והוא כחר
דיכור נפיק ונניד מן קדמוני לחורך הנחר הזה חלף שפיס
פרסחות ורוחב שם מחות חלף פרסחות והחם חזק וכל פרס'
ופרסה מתחזק החם יותר ויותר וכל החשות החלו בתכמה
ונבינה מסודרים והנחר יונח מן מקום הנבורה מן לפני
המוניח ועתה רחם הנחדיה הזה הנקרח בשם חלה"ים הוא
דין קשה הוא חדב נוקמת נקם ברית חדב המשפט ונהיתה
יונח ומתנשח מתשפט מימו החם החזק והחיצון וסובב
המרכבה ולמה סובב חותה זה מפני שלימות מעלת הקדוש
ברוך הוא שהשרפים בעלי הינולת שרוצים להתנבר ולעלות
חל מקום המרכבה הנחר הזה מלחט חותם לבל יתקרבו
לרחות מחמלתו מפני שלח ידעו למחשלות הקדוש ברוך
הוא ית"ש והדרו ועלבותו ולחרי החם החזק כרחו שם
מחות מיחורות שכל מחר ומחר מתפשטים מחכו
כינונית לחין תכלית ובחיות המיחורות החלו מתנברים
לקבל מנרשם ומעיקר החמוכה מתחלקים לחרבע
חלקים חלו מורכבים כחלו וחלו בחלו ובכל חלק וחלק
כרחה מחשלתו לבד ובחיותם מתנברין לחרבע נדדין
כרחו המשלות חחת וכל המיחורות שמתפשטים מן
חלו החלקים לסקום חחד בחים והמקום הזה נקרח
בית קבול המיחורות הוא מקום החלה הנדולה וחלו
המיחורות נרחו כדמיון כותלים וכנסיירו כדמיון היכל
והיכל הזה הוא בית החיצון המוזכר לפעול פעולות

כלי מלאך וכלי שרת וחלו"ן סדורן של המרכבה התחתונ'
בדרך קרוב כמו שעשיתי בעליונים ויש לומר הטיקוד כמו
שכתבתי מה שכתוב ועוד כה עשיריה הרי זה מקום שעשה
יקבלת העשירית שהוא כתר עליון שמורם קדושתו מכבר
(כ"ג מרעיד) שאר המיתורות הם ד' ועוד כה עשיריה
ושבה והיתה לבער ולחן היו מספעת לשבי המיתורות שהם
נרמזים ומשלים לזכר ולנקיבה בחשל כחלה זו היו מלכות
וכחלון זו היו תפארת והמיתורות שברכבו חלו בחלו נקרא
מרכבה התחת נכה ולהם רגש ובוף להם פנים ולחור להם
חמשעות ולד וזה דומה לזה לכל מה שמספיע זה לון משפיע
זה והמיתור הרחשון שאר המיתורות נרכבו בו והוא לדון
על הם והגבורות ון העליונים מניעים חלו בתחלה והוא
החולק מזון למיתורות לחר כך וכזה המיתור שהוא העליון
רגש המיתורות יש בו ד' פנות גדולות עד מיתור שכל פנה
ופנה מנעת לל וזהר המזהיר הוא המרכבה העליונה וברח'
זה המיתור כמנדל לחד גדול מרוכעת בעלת שכל וחכמה
ובחרבעת רבעיו ש חרבעה מיתורות זוה לון דומה לזה
וכולם גבורים ובמיתור הזה כמנהו מיתורות כלי מכיין וכל
מיתור ומיתור רבועו לבד שאר הרגש תפארת המרכבה
ותפארת הכבייכים וזה שמו יי' משם מתפשט הנרכה
והשלום והשמיכה והשמן ולחט' לזה המיתור תלויה הכבייכים
הגדולים והמופלחים ובד' פנותיו מוטבות מעמדות לרבע
משמרות גג זרו והם שהם בפיר לחן המיכארות לחד
מביא לדרום ולורו בחורך לחף ומחלים ומחוכים ושתים
פרכתו' ון מהלך החמשל וכל פרכה ופרכה מתנברת בזיווד
זו יותר מזו יותר מזו המוכדר עד שמניע חזו המוכדר
למיקום שחוטי הלהבה לחר כמשכים ון המיכלות מניעים
שם ולחו החוטים הם נקשרים בח' וכחלקו לשם מלות חלף
וכל ל' חוא פוכה לבדו לשמור משמרתו להנן על בני ישרל וזו
הכבה המיכחת לדרום מי ימלל שלמה ולולי זה השלום היונן
על ישרל כמעט כמוטו רגליהם בחרן חויביהם ושלום הזה
שהוא עומד בתפילה שיעשה עושים כמ"ש ודרשו את
שלום העיר חשר הגליתי חתכם שמה והתפללו בעדה חל
כי בשלומה יהיה לכם שלום והבה כי זה הפסוק הוא מוכיח
שיבתן של ישרל בגלות שלא מפני ביטול תורה ומלת
הכבה המיכחת ש הדרו' שנקרחת כוה שלום שם עומד יעקב
מדתו משם מתנברת ומשם עולה עד מקום המיתיק (כ"ג
מוניחות) והוא פנה הכרמו ברוח לחם העליון רחש לבד
ש עם העיניים שלו הקדקד בלבד הוא לחבר הכרמו בחיבורי
מרכבה שבל השופט לחבר הוא בקרוא בריח חתיכון ושמו שם

חמין המתפשט מתחילה הוא הנקרא חה"ה ולם תעמיק
למה יש בלחורך הכנה הוחת שלף ומחתים ושמוכים ושתים
תבין כי לתשלו' חשבון זה שלום שלין בו פוסק (כ"ג הפסק)
וזה הכנה מפני שלחורה מוספת על שבי נדליה נידיה
ונבותיה יחלחות מקומה קרחוה רו"ל בלשון כשר והוא
כח העומד על ישרל כמ"ש ושמו חתכם על כנפי כשריס
והשכינה נקרא' כשר כמ"ש כשר יעיר קנו ונו' כל זה הפסוק
מדבר בעניין לחבת הק"בה עם ישרל שהשכינתו על הק"בה
דומה עם ישרל כנשר על קנו וכחשר בניה מרוב דוקקים
נוטקים לו ירחמת ותוספות על ישרל כמ"ש על נוזלי
ימקף לחחר כך יפרוש כנפיו יקחהו על חברתו והכחן
יש בטחון נדול על ישרל בעניין הנחולה וזה המיחור שנקרא
כשר מי יכבר תפחרתו כי הוא ברית הכיכון שנחה שלום בין
לחריה ובין הנשר הוא ברית כלה מילוד שלין תקום ולין קן
לתפחרתו והנרו נזו המדה היא הברית הכיכון כמו שחמרתי
וכה יובלים ומתפשטים כל מיני הנחלות שהקדוש ברוך
הוא עושה. הפנה השנייה מי יכבר נבורתה כי היחיה
והפחד משם יובלות שמו חלה"ים והיא פנה השנייה ברבוע
הרוח המיבטה ליומן ונקרא בלשון רו"ל ג חר"ה ושם מדתו
על יכתן מתנברת וזהו כד מערב מקום שמש בוחך
יכתן כמו שכתוב ופחד יכתן היה לי והמקום הזה
הנעלם הנרמו מקום הפחד ומקום הנעלם מחוכו בנזרה
כחותו של יכתן קו הנבורה והענו והממשלה ועל כן כתיב
ופחד יכתן היה לי ונקרא שם המקום הזה וה'ו. (כ"ג
וה'ו ול"כ ה'ו) כחשר רמזתי בניקוד הם ושם המקום
הרחשון ה' (כ"ג ו"ה) שבי מיתורות נדולים ונדירים
ועל כן תמיכת כחות שרשל והמיתור הזה הוא מכבר
המיתורות לחד עם לחד בפחד וחיוה על כן כל
הנבריחים וכל בעלי המשלות והנבורות נכרתו
בחדת הפחד על כן הם מכוירים לחדון עליהם שחלמלה
לח המלחכים והמושלים נבריחים בחדת הפחד לח
הוא מכירים לחדון עליהם מרוב נחותם ותפחרתם ועל
כל זה שבבחו"מ חדת הפחד מלחכים נדולים יבחו
מהדת וכפרו בעיקר ואמרו בחוצפתם הלח לחבחו
מי ברחבו מי לחדון עליהו ושו שהיו בתחילה לחתם לחמר
לפני הק"בה שלין טוב לבר' העולם ולפי שהיה רוצה הק"בה
לבר' העולם לח הסכימו עימו ושו כן ע"ז ועז"ל ולח עוד
שלח שמרוב נחותם לחמרו שלין מושל עליהם ונעקרו מיד ון
העליונים וירדו לחרן ומלחו תחותם בתחותת העולם ולחמרו
שו כפרו בעיקר שרו של מנרים מנרים שמו וכל שבעים שרים

לאדוניו מה עשה הקב"ה הורידו ממשלתו והורידו לשחול
תקתית עוד לומרו שכל הנבראו יבואו להלל עם הקב"ה ולא
כשאו שום ע"ז שהו שרו של מלכי שבשר מהם ולאדני שו כפר
בעיקר שרו של כשדי מרוב גאוותו ותפארתו והודו ואמ' לשלה
על במתי עב לדמות לעליון כי אין מושל עלי יגיה בת קול
ואומרת לך ש שחול תרד ש ירכתי בור גם שרו של מיטרם רגה
להיו שוה ונתגבר ברוב חכמתו והודו והורד לשחול תקתי'
ולעתיד לבא כשה מלאכים ירדו ממעלותם ויפני עניין כזה
וכמו שאמרתי שלפי שנברלו במדת הפקד כפרו בעיקר לעשר
עשים שוה ואתה היית מעיין ותרגה חכמה גדולה כי
המלאכים השו אם לאת רוחה שמרדו במלכות אין הגדולים
שבנבלה מרוס היו ואין הלדירי ומפני רוב גאותם והדר שמרדו
ואם הנברלים בין אין העליונים בין התקתונים לא היו
נברלי במדת הפקד שהיו מכירין לאדון עליהם והיו מכירי'
(כ"ה מוכריסים) העולם שב בבתלה ומדת הפקד שהיו
נקראת לה"ים הוא מדת הדין קשה לורך הבנה הזאת
לאבד מאות ושבעים פרסאות וכל פרסה ופרסה מתנברת
בנבורה ובאלקו הפרסאות לשבע מלקים כי ז' שבילים נמצאו
בה שם הרחמן נקרא סוכו"ת הוא כל השכ"יכה ושם הכ'קר'
העיומם והוא מקום הנבורה ושם השלישי הוא הנקר'ית"ס
שם עומדו ישרא בנרה נבורה מפני כאות המשקית והחבלה
שירדו להשחי"ת ישרא ולאב'זכרם ושם נתחמו ישרא ועמדו
קיימים בחמוכה והחזיקו בתומת לבותם ועל כן נקר' המקו'
הזה לית"ס ושם הד' בשל נפ"ין הוא מקום הפרץ שפרצו
הקדמוני לאדם וחוה וקין שם כרתו מלאכי השחת בתפארתם
בדי שיטעו ישרא ושם הה' פי הת"רות (כ"ה פ"יתום)
הוא מקו'מוסך בזאת הכיה לר"ים והוא שם הרחמי'מבשר
שהוא כתום הין תירות ליעקב מבשר שהוא פתוח ים תירות
ליעקב ורמז שם ישרא זה מקום פתוח ומרות יצחק עומ'עליו
ומתכן לפני כורחו על פדות (כ"ה פיזור) בניו שם השמי
נקרא ומנדל שם נתנברו ישרא בנבורה ושם רמז כל גדולתם
לאבר יבא עליה' ורמז עוד כי גדולתו מגיע לשקו'רחמ'שם הו'
שנקר'י"ם הקבו"ה הה"ד כין מנדל וכין הים שלו הו' דרכים
נרמז בפסוה השנייה בלאבר הרחם נפלת היימין מקום הנבורה
עם הרחמי' מקום שמם נבורתו על יצחק עומדת היא מדת
הפקד והחיוה דכתיב ופקד יצחק היה לי ושם הזאת
בלשון מצל לר"ים הקטן המקבל מן העליון ועל זה כתב'
ויתחנן בפיו לרייה שתא מי לא יירא הבנה השלישית פכת
השמיל מקום הדין הקשה שבחרבו שבעים שלח פרכאות מן
מהלך השמיל וכל פרסה ופרסה מתנברת בנבור' עד שמגי'

ל מקום הנבורה ונרמו לזו במדה שתי ממשלות מתנברים
שביהם בנבורה הקשה מגיעי עד המיזר הכרמו בלשון מצל
קל"קה (כ"ה הקד"קד) הם שני קרניו של החיה שור ושם
הורכבו כחות השמיל והמשפט ושם עומדים ושם מתפשטי'
למקום שם שולי'לותם שנקר' שם המקום הזה קל"ם נרמב
מקום נבורת הנחוה הפנה הד'מי יתלל הזיו הכחמד והבלה
והנבורות והמזרות העליונים שמשם יונחות לדכן שפת
שפים שבה ומן שפת שפים ואילך התחזה מתלכלת והחכמה
מתחלת כמו שאמרנו ול' שתא לשפת שני הוו עלמ' וזה תרין
וכל שבה ושבה תלו מתנברת בזו ובחכמה ושו הד'פנו מהם
נתגלה כל העולמות והנלנלים זו והדר ומלמטלמלו ד'
פנות שם הרקיע העומד לפני המלך כלרכה כן רחבה הבה
מהלך שלשה (כ"ה חמשים) פרכאות על חמשים פרסאו' וזה
היא שמבדלת בין השכל ובין העומר ובין הקודש ובין הקול
ולולי זאת היו בני לאדם מכחים כשהים כי כולה בתומה לין
בה קלון כי אם היו בה קלון היתה החכמה נדול ושם המדרינ'
הזאת נקרא'ת יה"ה (כ"ה יְהֹוָה) והוא לאבר הידועה בחלם
העליון שמו מנם ולולי המנע שמופף על השכל היה החלם
בעל שכל וחכמה ושו השלשה (כ"ה החמשים) פרכאות שיש
בחורך מהם מתפשטים חמשים שערי בינה לאבר לה השינוי
לאדם ואע"פ שבדקיק זו כמו קלון היא בעצמה מחכמת מרוס
זיוה שהוא בה מלוד והמלאר הזה הוא הנקר'ת מנן ישרא
שלמורים מנן לאברהם ומלאר ח' מתפשט מן מקום המניחות
בחוך בנבורה נדולה וכובב המרכבה ומכסה עליה מלמטל
ומלימטה ומרוב התנברות המלאר הזה בקלקל לנ'פנות כי לא
יכול לכבוש הפנה הד'ביעי והיא הנשר ולמה נ'פנות בנגד נ
קלקים שהם נחות ה'יוד קוץ העליון וחלק החמישי וקו
התחתון בנגד שו הנ'ים בזה המלאר נ' קלקים לנד כול'ה
קשורים הי'שם שבירו מן קוץ התחתון שנפי החכמה בחי
זה שמו לאבר כמו לו ארנ"י בחלק החמישי כשרשו וזה ש
אנ"י מן קוץ העליון תלוי'כול זה שמו לאבר כמוהו לו יהו
ויצחק זה המלאר להנהיג את השם הנכבד והנורא של יהו
ובעבור חומר הנעבודים שהיה הכ'נ מנעבע בזה המלא
הכובב לניקודים יהופים כובב כשבי מתחיל הכהן לחת ה
מנעבע נרחבו מיופי הזכרת השם והיה מנעבע בנעב
הרחמן כ'ו נעבודים זה נדול מזה זה נדול מזה וכשה
מנ יע לנעבוע החדרין היה מזכיר שלים שלים ה'יוד שהו
התחתון שמוכו כשפעים כל הדנרים והיה מהדר בלבו
ואומר יר"מ לאדנ"י שלבי ישרא שתשפע לעניך כך וכך ו
התפלה היה מתפלל מבעוד מתפלל מבעוד שהיה מנע

כ"ך ונעבודים ולמה הנעבודים הללו מפני האות הלמ"ך
של אד"ני שיש בה עשרים ושנה נעבודים שעולים לסגנון
עשרים ושנה והלו הנעבודים הם שמות בפני עצמם שכל
ם ושם מתפילת"ך שהם מלורות במרכבה מורכבים הללו
כשו ונעשו כולם לאחד מייחדי שמו של הק"ה ובשו הנעבודי'
היה הכהן מרים הקול בכל פעם כיצד כאשר היה לומ' עשרים
נעבודים בתפילה והיה מקשרים בעד עשר כפירות לאחר
ך היה מרים קולו וזוכר בעבודה נעבודים כנגד מלורות
המלבוש של הכהובה שהם מעלו שמונה מן המרכב התחתו'
לעליונה שהלו שמותם שם הרחשון אדיריר"ן שם השני
ניהריר"ן והג' יוצפעחיר"ן הד' מלכ"ד החמישי אובוגה
השני אנ"ן השביעי כו"ז השמיני נקרא צפחי"רון והם
ת מובחרים תולדות של שם הנכבד ואחד הי' נעבודים
לחרונים היה רומז ל'כנות של שתי מרכבות והה הנעבוד
היה מקשרים והיה מייחד לותם והו קון התחתון מן הג'
מלקים שנחלקו מן מלור הכובד לת המרכבה התחתונה
והו הקטן שבשלשתן כמנין והנוף של לות היוד הנקר' שורש
הכהנים מקריבתיהו ל"י בו היה הכהן מלריך וכשהוא
הכהנים לת הקדושה של שם שהיתה יונלת מפי כ"ג היו
מתפרדים הלו לעומת הלו מפני חוזק הקדושה והיה הכהן
מרים קולו ומשפילו לאחד' נדדין והיו לומרים הלהנים לחדיר
הוא הלהיונו ואכזכו עבדיך כי היה רומז לסם הכהן שיהיו
מייחדים וזו בעוד שהיה הכ"ג מלריך בלות הי"ד והיו הו
מעלה השערים פתוחות והיו מקבלים שפע המלאכים כי
בעבוד הכהן בשם הזה היה רומז פתיחות שערי הניבה
שלשה בעבודים היה לומר הכ"ג בלות היו"ד בחמשיתה
בכנד ג' לבות ובשהיה מכוים (כ"ה פותח) מלמר לות
היו"ד היה כורע ומשתחו' מפני מעלת הקון שלמרנו שמפו
תלויים כל הנבלות והיה מרים קולו למעלה בנעבודים ד'
בכנד ד' לותיות השם הנכבד יהוה וכנד ד' פנות המרכב'
וכנגד הלבות הן הסומכים הכתף העליונה ונם התחתונה
כי מודותיהם למעלה ובשמותיהם למטה וזה המלור הכובד
המרכבה התחתונה שבחלק לשש שיש להתבונן לת
השם יהו"ה נהר דיבור המשים נבול לכל מלאך ומלאך לבל
הכנם בנבול בכרי מפני שלש ישרף ובהר דיבור שלש ילו' פרסה
מתפשט כניב למרכבה ולמה שלש מלות ולא שלשים מפני
שלשת החלקי המהבוני לת לות רחשונה הן השם ומתפשט
מכל לחד מהם עשר מלורות בכנד עשר ספירות ומכל מלור
מלור מהלו העשרה המלורות שמתפשטים מכל חלק וחלק
של השלשה מתפשטים תשעה בכנד ט' הנלנלים והתשעי

הקודם עמם היו מתפשטת ולפי החשבון הזה מכל מלור
ומלור יהיו הנ' מתפשטים מלה מלורות ותשעים מלה ברכו'
ולכן כל המקיים מלה ברכות בכל יום נשמתו ובכנסת הללו
המלה מלורות מהלך מלה פרסלות שהין קן ותכלית לחלו
המלורות למעלה והכה לך כי מעלת הלו הנ' מלות פרסלות
שבהר דיבור הוא מתפשט מהלור הבהר הסובב למרכבה
רחשונה מקום המניחו' וזה למלה פרסלות נקרא שהמקיים
מלה ברכות עם מניב ונקרא עם המקום מקום המעולה
מפני שכל המלורו' מתלויים להניב עד המקום מרוב מעלת
המקום ומרוב שפע זה המקום ועם המקו' השני נקרא מקום
השלוש הין קן ומין תכלית למעלה הזלת ועם המקום הנ'
נקרא מקום הרנון דכתיב לרנין להם לפני י' . הלו הם שלש
מלות פרסלות שנמנת להם נ' מעלות נדולות ומופללות
מלוד וכשלמו סדרי המרכבה התחתונה עם (כ"ה עם)
ניקוד עם לות רחשונה מן השם והוא שו"רק על נ' ניקודים
כנגד שלשת המעלת שנכללו בלות היו"ד ועם הניקוד ט"ו
השכל עם למין עד מלוד עם פועל כלי טהרה ונם בלי מלאך
וכלי שום ענין ומעכבו' ולילך היה מעיין יותר ושמו של
המלור חַחָזֶה נ' עולמות כאשר יבאר בדרך האחרת מלור
שכי מתפשט מן המניחו' ומן שורש השרשים ומהדר התפלרת
והנלוין והוא מהו' אשר מי יוכל לדבר תשבוחו וסדורו ומשלבו
ומעשיהו שסתרי חוט הלהבה בו נלויים ותלויים בנבור' חוק'
ורחוב הנבורה נרלה הלהבה שלימה ומשם לין בה ותלור
בכה בלבך בדרך שבאר בישרחל מכל שאר הלומות ושהרינן
ישרחל שמלך כזה יש להם לחלוה נבור ולמין חלוה קדם
שמניחותו ובשלם ומשלחתו ונלויה ובשלמה כמו
שתרלה עבדו כי בנלות המלור הנדול מן שורש השורשים
מן המניחו' כמה מלורות מחדוך וכמה מלורות מלטט וכמה
שרפים ושרלף וכמה נבורים מלחים ועולה בנלות בדרך
המסילה העולה בית לל ובמסילה הזלת מהלך עם מלות
פרסלות מן מהלך החשמלים בעלי היכולת ובעלי המשלה
ושו"ת פרסלות בחשבון ידוע תרלה שהם לחת והמכיל'
הזלת היה קו המישור עם יה"וה הנשלם הוא פוכה לעשה
קנוות שכל קנה וקנה מהלו מופרשם למלורי שבעה מחבות
מן כת המרחלים שהם המחוברים על ישרחל ובהיות המלור
הזה עולה במסלה הזלת ממלא לותה מבל נדדיה והמסלה
כאשר תכל המלור הזה כמו שכתיב ר' קטן וכשהמלור הזה
מתנלה לבעלות מי יחלל תפלרתו והדרו וקול שאונו וכו
מורכבי כל כחות המנוח בנבור' קשה כי הוא מוליחים ומביח
תחת ממשלת נבה נבורתו הקשה והוא מהו' שמחבו כשהוא

שבי העומדים עומדים לישראל ומשמשין בכח גבורתו ומחזיק
פעולותיו קודם לקדם הקדמים והוא ברוך כמו בל נטויה
ומשמיך כל המאורות לפכי כלו והוא עולה דרך קו המישור
וכאשר מגיע אל מקום המיצעות הנעלם נקשר בגורם כתר
העלך ובראש המאור הזה לכתר כמו כן הזהב נזר הקודש
מאיר מן המצח ובעפיו מקורות הגבורה ומסם מתפשטים
החכמות הידועות לותם המתנשים לידע קורות הזמן כי
בראשי המאור הזה מגיע אל מקום גורם הפרשים ברא כמו כן
הזהב והחלת הזה הכן הוא מקור הגבורה ומזה למעלה
יש בחלמא עד מגיע אל הקדם לעורם הזה וכמו הזה הכן
כמשך בגבורה ולא ברקיעים כן המשך הגבורה קודם מישיג
לותה יעברו עליו דברים כמשכים בגבורה קשה וחרבא
מעלות שכמוהו הזה המאור הברמו בלשון משל לכן לותם
המעלות נרך מיהיו בהניח ולא הם לחרבא מעלות גבורה
גדולה יותר משאר המאורות מפם כי הוא בית קבול לחכמה
ומשיר מרוב מעלתו • ובעבל תואר מלשון משל מכוי יופי
ועל כן כל הדומה להשיג גבולה ולשתות מן המקור מן מים
החיים נרך מיהיה נבור בילדו, ומשיר בחלקו וחכם בחכמות
ובעבל תואר ע"ד חכמת הפרנוך ולא ישיג חפכו והמאור הזה
כמשך בגבורה ומרוב גבורתו לין דבר עומד לפכיו מחיכו
מחיב ומרוב שהוא נבור עלה בחשבתו להחכים ולידע מקור
החכמה ומקור מקורה והחיב הלא כאשר הרבעה המאורות
(כ"ל שבי המעלות) הללו כמאור הזה נאמר אמנם הלכו שבי
עלה והשיג מקום העומר והכסוק מוכיח לדעי הגדולה
והגבורה והתפארת והנצח (כ"ל שהמיים העומר והכבוד
מלפניך ועיין זה היטיקר) ומרוב גבורתו שבמוח בו בעטייר
בגורה נפלאה יותר משאר המאורות והחיב הלא ונקר נם
הוא בית קבול המאורות והחכמות כי הוא מפתיחם ומשפי
לשכי העומדים שכחללו מזיו ומהדרו ומרוב גבורתו כי זה
המאור הוא המכובב לות שבמיה מן הפם והכהן היה מזכיר
בפעם לחת בנקת וקוטי קלחב בו בלילות כי ביכורו כמשכו
מן מניחת הגדול הנודע למעלה מן הכל ושפעם יוצא חוק
ולעולם חיכם פוכקים והם כפרשים בחלבות היה כ"י והמאור
הזה מנלה לותם ומרוב תפארתם לכל הבלות והחיילים
שומרי המעמרות ועובדים העבודה וכאשר מנלה לותם
מקרידים כל הפרים כי בלות זה כוח הפרית שכרת הקב"ה
עם האבות שלעולם לא יפסיקו הבמורות מלהשפיע לישראל
בין כלרכם בין חוץ לארכם כמו שהבטיחם בתורה שכאשר
יולף עם זולת וגו' ושה שמות שבי העומדים העומדים לשמאל
שמם מקבלים שבעת המלאכי הנמשכין בגבורה שם הרחמן

בקרא אֲפִיקָחֲזִירֵן ושם הב' בקרא יְאַהֲדוֹנָהִי שמות שו מלא'
וכלולים מגבורה ומשלה וזה השם המאור המשפיע לכל הלן
בקרא יהודר"ואל (כ"ל יְהוַדְרִיֵּאל) שם לחיין וגור' מאור
פועל בלי טרדה מרוב גבורתו והם ניקוד שב"ל פת"ח בחיר
שכייה מן השם ויהיה מכוון בשמו הכיקוד כאשר יזכו הכיקוד
ואם לא יעשה כן לא יפעול שום דבר כרמוכו כי עיקר
הפעולות הכיקוד ועיקר הכיקוד שמות היסס ועיקר שמות הי'
מקורם ומקור של כל ניקוד יהו"ה כין שכמשך ברקיעים כין
שכמשך בגבורה מקורו יהו"ה כמו שאמרתי שמוכו הוא יוצר
מוכיחו וזה לין להאריך לחות שבמיו שבי הניקודים והכיקוד
הזה שאומר בחות השלישי' היה מעיין בו ותראה בילד הב' ב
היה מאבר המשלו' לל מקום לחד בוכרו לת לות הש' שיש
מן השם הנכבד הזה שהלו שמשכת בגבורה לל
הנקרא ברית התיכון העומד בין שכיה כין הרחמי' והגבורה
ומקבל מזחת ומזחת והיא עומדת בחוכה מחזקת בגבורתה ושו הן
שתי הה"ן והיא עומד בחוכם שתיהן ומכשבשתן בגבורת'
ונחלל מן גבורתה ותפארתה מאור לחד גדול ונחיין השם
שבשיו תראה יופי מאור הנ"אשר נתפשט מזה מכשבש לשכים עשר
קושי גבורתה והבזיתה מתפשט ממנה מכשבש לשכים עשר
פנות המרכבה ומהבידה כל זה מפני גבורת הבינון שבתחזק
כאשר כתפשטו והבזית הבינון עולה מהקורו לקבל מן
מקור מקורו נותן פניו נפוכה לל מקום השמאל כיכל
כת לאשר כמשך בגבורה נם הוא יומשך כדרך הגבורה שהם
תלך כדרך לחד תחלם והוא לל יחשב לחיחוח על מ
הוא נותן פניו לל מקומות הנפון כדי שיתנבר שם
ויקבל גבורה גדולה ותוקף עד מאוד שיפעל פעולותיו
כיון שצריך להיות על דרך שלימה והמאור הזה שכאמ
מן לות הו"ה מן מקום הגבורה כיה גבורה
מתפשט ממנו לתון כוף והמאור הזה מרוב גבורתו
מאבר מאורות השמאל ומשפיעים מן היימן ומאבר
מאורות הלחורים ומשפיעם מן מאורות הפנים ומאבר
העליונים ומשפיע מן התחתונים ולזה מאבר כל
שיהיו כולם לחדים לייחד שם בורח עליה ומרוב
גבורת השם הגדול נחלק לשלשה מאורות וכל מאור
ומאור מאבר לבדו ומשפיע תהלתו מקבה הארץ ובשל
קבה הארץ זה המאור שנחלק לשלשה מאורות כל מאור
שמו לבדו והכהן כשהיה מזכיר הלות הזאת היה
מאבר כל המשלות לשה לל לחותה והיה מאריך בה
וכשהיה רואה שמדת הגבורה היא מתלחמת
עקבר ועולה כדי שלא יתנבר הגבורה ויאריך השלום

לכן הפועל תחילה יהיה מלרע בחות הנחת וכחצר יהיה
הפעל ויפעול כרגיל וזה ניקוד נ׳ ניקודים שבחות השלש׳
והוא ניקוד של כנ״ל ושמותיו לחכ״י וזהו הקטן העומד בין
שני נקודים והעומד ימין שמו יה״ו והעומד לשמאל שמו חלה״ם
שלשה מלורות כמשכים רומם בגבורה • מלור הל׳
הוא ניקוד ג׳ ירק בחות וח״ו ושמו בקרא יְהוֹשָׁפָט (כ״ל
יְהוֹשָׁפְרִימֹן) הוא העקרי המלורת (כ״ל החסות) וזה
המלור הוא לחד מכלי לחריס עמו והוא הנרמז בקרא הנור׳
ושמו בקרא יְהוֹשָׁפְרִימֹנוּ (כ״ל יהושפרימנו) שם חמין
ולזכו יבוא משוש מקום חלק שהוא מלור בפני עלמו והנה כי
בשלמו עשרה ניקודים של שם יהו״ה ברמזים ובפשוטים
ובפרטיים ובכוללים חכמת ופוחדו מלור חשובות והשבעה
ברים שלמרתי למעלה שבמשכו בגבורה הם ז׳ רוחי פני המלך
והלה שמותם כלמ״ה בו״ל חת יחו״ה יחור (כ״ל חם״ה יחור) פם״כר
נור״יחל (כ״ל נגר״יחל בכגד״פין עוז״יחל והבני מתחיל דרך
בשלישית בחכמה מובלת בדרך קנויה ובליה כתיב והיה ישרש
שלישיה למעריס ולחשור ברכה בקרב החרן :

דרך ג׳

מדבר בעבירן נגד המרגם לידע
המלחים מליוה בת הם ושם
המלחך הוא שם מקורו משם במהכב ושם המלחך הוא שמים
מקורו מים והפועל שם חיכו ומדע המלחך מליובת הוא ומה
מקורו לץ יפעול ברגזנו כי תדבר שהשם כחלק לץ חשות שם
המקרר כמו הלפיד ושם מערין ושם שורף ויהיו מערין •
(כ״ל ושם מערין ויהיו מערין) ובחלו הם שבי חשות יש שבי מדות
הרין ורמזים כי המקרר זהו רמזי והמערין דין קשה והשורף
הרין רפה והמלחך המקבל מן השם המקרר זהו הערף בחשך
ברמזים וכשלמיות ברמזים והמלחך המקבל מן השורף זהו
ערף בודחי שבחשך בגבורה (כ״ל והמלחך המקבל מן השורף
זהו מקרח ערף לץ שיהיה הוא מערין לחמרים לחבל הוא ערף
בשלמיות של זה בחשבת בדין רפה) והמלחך המקבל מן
המערין שהוא ערף מן הגדולים הכחשבים בגבורה בגדולה
ושלים בגבורה ולכן הפועל בעת זוכרו חת המלחך נריך
לומר שם הוא כחשך ברמזי לחובדין רפה לו בדין קשה וכשם׳
הרין ובל׳ זה יהיו מקורו שהוא כעין המחשבה של המלחך ושכיל
הדרך זו השמות קנחם שבחשבו בגבורה לו ברמזים לובדין
קשה לו בדין רפה ובמהוחות השערים לחביו העניין ותרחה
הדבר׳ וכחו מעריך להיות ובכלן תרחה קנת מן העניין לחבל
בפעולות כי כל שלו הדברי׳ והדרכים הם נורך לפועל שידע
הדבור על לופניו מיושב על הלב בסד שלם ומעבדו ולילך

ועושה בו משפט ונדק ושם המקור הנ׳ לאחר משם מקבל
ה׳ ולכך מיבי״ הוו שהוא המכליב לשאר המאורות ושמו שר״י
והו מאור שמכליב כל המאורות שלאטה לו׳ ושם מקור הנ׳
שמשם מקבל מיכאל השר הגדול המשמש בכוכב גדולה
המונית והמביא לת בני ישראל על משמרותיה׳ ועל עבודתם
והחופף עליהם לכל יבוקו בני ישראל שם המקור הזה׳
איהה״ו הה תמיה בכאן שם אהי״ה ושם יה״ו כלול זה
עם זה ושו הנ׳ מקורות הנעלמות לשרי חיים שמשיג השגתם
ותפת רשות נ׳ השרפים הגדולים יש שרים לחלפים ולרכבות
מחולקים בין נ׳ כתות הללו כנון ז׳ רוחי פני המלך לשר
זכרתי שמותם בשר ות״ת בלבנך והלח השרים שבדל פון
ומטט״רון הם לשר זכרתים בז׳ רוחי פני המלך כשר השר
הזה עומד במדרינה קטנה בקרא כן וכשעומד במדרינה
גדולה בקרא שר״י והלו השרים הגדולים פועלים פעולו כמו
שתרחה עכשיו דע בחית כיכל פעולות השר המלך
שמוע״אל שהוא פועל בפני עצמו במשכו ברחמים ושרשם
ברחמים וכל פעולו׳ השר הנקרא מטט״רון במשכו בדין רפה
כמו שמורה מקורו וכן כל פעולות השרף הנקרא יהו״אל
במשכו בדין קשה וכדין חזק כמו שמורה כח מקורו השדר
והחיזק וכמוהו במדרינו׳ הללו מעלות לחברת שכשאר השרף
שמוע״אל שתנבר לעלות פועל יתר ברחמים וכן כולם
והמלכי׳ לחברי׳ שהם רגים וחין להם מכס׳ ומכיין ופעולותם
דבות כולם נחלקו על השדר הזה ולכן תוכל להבין כי הנ׳
בכהדרין מפני כן נחלקו לג׳ כתות הללו שליש הראשון יון
בכהדרין שפשט בח שיהם מכח המלך שמוע״אל ומשכו
ברחמים לפי על פי שים להם דין במשכו כלה היו מפני כח של
ברחמי׳ ושליש האמצעי הוא דין רפה ושליש האחרון הוא דין
קשה ומקור השליש הראשון הוא להי״ה ומקורו הוא ר׳ ומקור
שליש האמצעי הוא יהו״ה ומקור יהוה אה״יה לחד ומקור
שליש האחרון אד״ני ומקור אר״ני יה״וה (כ״ל שם אה״יה
ולחד) ושכה לך ע״ד כלל שלשת המקורות (כ״ת המאורות)
הללו מפורשים על השדר ועד עכשיו דברתי כמו בקדמות
לעכיין המפורש הזה לכל שם תרגה להעמיק תוכל להבין
גבורת הנפלאות של מעלה וכיצד נסדרו משמת יתי ברחשית
כי בנ׳ בכהדרין ובשרי המשמרות ו״ב הכשיחים ו׳ רוחי פני
המלך ובנ׳ שרים הגדולים כל העכיינים וכל הפעולות שבכל
העולם תלויים ועלי כבר אמרתי פעמים ע׳ בכהדרין ושמות
של המשמרו׳ ושמות י״ב הכשיחים ושמו׳ רוחי פני המלך והנ׳
השרי הגדולי ע״כ לית לחזכרם עתה בשם מפני שכבר אמרתי
פעמים לכל לומי מקנרס ושדור כמו שנרית ופעולת ומדות שם

נדרך קנרה ותרחה כיצד הקב״ה הוא עושה שלום במרומיו
בין מחנות המים ובין מחנות האש ולכן קראתי לדרך הזאת
דרך שלום כל שו השרי לאחר זכרתי לעילה תרחה את מקור׳
ומהלכותם ומשמדם ובמחנה גדולה הם מסודרים כי שו הנ׳
שרים הנקראי׳ ע׳ בכהדרין נחלקו לג׳ כתות ושרי המשמרו׳ שם
רגים מאוד כמו שזכרתים למעלה ושו השרי הם המקיפי׳ את
המרכב׳ כדי לשמור משמרתם שו של לחד ושו של מים והנ׳ שם
עוש שלום ביניה׳ ומחברם כולם יחד על שו כתיב עושה שלום
במרומיו ובכאיו היה מבין כי מקורות כל הכחות והמלכי׳
בכאיו לחברם ושו הם שמו׳ המקורו׳ שם הרחמן לחר לחכמה
בכאיו והוא שהיכו לת מנחמו לו שם מיוחד מפני רוב עלימות
ייחודו כי הם למאורות שמתפשטי׳ מכחה רחשונה ומקור
שמות ע״ד פעולותם לחבל בכחה רחשונה לת מנחמו לו שם לת
מפני רוב עלימות הייחוד קראתי לו שם לת״ד לחבל שם לחר
לת מנחמו לו ולמאור לחר הוא מתפשט מן בכחה רחשונה בתחל
הוא נקרא בשם להי״ה לפי עלימו׳ קדושתו והשם הזה להי״ה
הוא מקור המקורו׳ וסודם השרי והכל תלוי בו ושו המקורות
שבכללו בשם להי״ה הם כ״ו למכיין יה״ה שבל מקור ומקור
מחלו הכ״ו ומקבלים כל ת״ת משם להי״ה שם הרחמן יהו״ה
שמקבל יהו״ה (כ״ת שם הרחמן יהו״ה לת״ם שמקבל כ״ת
שהוא יהו״ה) מן בכחה רחשונה לחר הוא מתפשט מן בכח
רחשונה לו מקבל מן שם להי״ה והמקור השני י״ה הוא עכ
יה״ה והמקור הנ׳ להדריאל (כ״ת והדריא״ל) והד׳ יהדריא״ל
והה׳ נקרא להדריא״ן והשני נקרא אבתרי״אל והו״ה קו
עכף שם י״ה והוא סוד ט״ו מעלות השיר מיסעליוכי׳ כלח
רמוזתי למעלה בזה והמאורות הללו (כ״ת והמקורות הללו
לחר בן תרחה את עיקון והש׳ שמו לחר בחכה לו יהדריא״ה
והוא שם חמיין והש׳ יוקנרון והי׳ ונספטירון הי״ת מיכי״ה
(כ״ת הש׳ יהדריא״ה כ״ת והשרי״ם והש׳ יוקנרו״ן כ
יחחנכירון וי״ת מיכ״ל יה״ו (כ״ת מיפלילי״ה כ״ת מפלליה
ושו י״ת מחורו׳ שהם מקורו׳ מלכי העליונים עכשיו לפרש
הש בחית כי כל לחד שלח ידע סודות המקורות שהמלכי
משם מקבלי לעולם לת יפעול כרצונו ושו הי״ת מקור׳ בחלו
הם לד׳ בנות המרכבה לוקח גבורה עליונה ומהדרי לפני
פעולותיה ושו המלכי כנון הש שרים כל מלך ומלך כמ
בידה לחת בלבד והמדה הזו לו היה קשה לו היה רפה ו
כן לומרו יון מלך ע׳ עושה שתי עלימות חלח עלימות לח
בלבד לפי שמדתו שהוא מקבל חינה חלח לחת והח
שם בכהדרין (כ״ת שרים) נחלקו לג׳ כתות לרחשו׳ ולדין קש
ולדין רפה והנ׳ שרים שזכרתי למעלה הם ממונים על

שליזיות הללו ונחלין ח' בלי דמיון ותמונה מספיא לחלו הנ'
שרים הגדולים ושו המלאכי' לאחד רחית למעלה גבורתם כיוצ
היל מקוה עד מאוד כולם מקבלים כל ח' וח' מיקורו ולכל
המקורות כיוצאו ג' מקורות שכל היודעי' לותם בכח ניקודם
שום דבר לח יתכסה ממכו ושו הו' מקורות להם מקור ח ולחלו
הו' מקורו' עולים ומתגברי' ת"ת ולמעל' לאחד מת"ת ולמעל'
נקרחים הספירו' בתי גוותי שעליהם כתיב הוד והדר לפניו
עוז ות"ת במקדשו על לחלו החוגרות ובהיו' ת"ת עולה נס
מתגברת למעלה לכל המעלות פוכה לו' קבות שחלין יקיד
משל עליהם ובהיות ת"ת פוכה לשו הנדלין מקבלת מכל ח'
וח' ושו הו' מקורות ומתגברה על כל המעלו' ושו הם השמות
מל"א הו' (כ"ח הנ') שם הרחמין לה"ים ושם הב"ה"ו וה ושם
הנ' לה"ה ושם הד' הוח יה"ה ושם הס' יה"ה ושו הו' מקורו'
מלמעלה למטה פוכים ומתגברי להספיא לכל הנבחו ולכל ח'
וח' כפי עבודתו וכפי משמרתו שהוח שומר כן מספיאי לותם
ובהשפעתם כחנח שליחות מעשיו של הק"ב ע"ד שליחי"ב כי
לנבחותיו של הק"ב הין מכיין ושוף והוח ברוב יכלתו מספי'
לכל ח' וח' מנבחותיו וכפי משמרתו וכפי עבודתו לחבל כחנח
יתרון נדול בין המלחכים בין חלו ובין חלו כמו שתרחה ודע
כי חלו המלחכים הם חלוקים בדרכים רבים חלו מלכים וחלו
עבדים חלו משמשים בנבורה קשה וחלו משמשים ברחמים
וממשלותיהם רבות לפי מקורותיהם וכל מקורות המלחכים
ונבחי השמי הנדולים והקטני נכללו בי' ספירו וכמו שהספירו'
הם עשר"ה כתות המלחכים הם עשר לחשר שו הם אראלים
אי"ש"ים בני האלה"ים מלאב"ים חשמל"ים תרש"ש"ים
שנאנים כרובים אופנים שרפים וי' מלחכים שנבחו תקיל'
מיוכי' על עשר מקבות (כ"ח מחורות) הללו לחשר שה שמות'
מיכאל על האראלים צפניה על האישים חפניאל על
בני האלהים עזיאל על המלאכים חשמל על החשמלים
תרש"יש על התרשישים צרקיאל על השנא"נים כרוב
על הכר"ובים רפ"אל על האופ"נים יהואל על השר"פים
וכמו שיש בספירות נ' ספירות שהם שורש ושכף ועדי כן יש
בי' כתות המלחכים נ' כתות מהם שמעלת (כ"ח שבעולתם)
כתנבר' על שחר המחנות לשר שו הם חשמלים שכר הע"ב
לחלים מיכי ברכה ושנון ושמחה ויגון והנחה סרפ"ים בעלי
המשמלה והיכולת וחלו הנ' כתות מקורותיהם נ' בספירות
לחלח"ים מן מלכות מקבלי היל המקרחת כ"י מלשון כנוסיה
שכל הכתות שם הם מתקבצי' ושם מנחו קרקע ושורש ומפכי
שהלחל"ים מחוכים על ישרחל לשומרם ע"כ מקבלי מכבסת
ישרחל כמ"ש ושכים ותים עליה וגומ' (כ"ח בן לחלים נעתק

מוכה וגו') ומחנה החשמלים הם מקבלי מן הת"ת מן כיקוד
החמוכי מן כיקוד היסוד מפכי שכל הכרחים מזה המקום
הם מקבלי' והשרפי' מקבלי' מן כתר עליון ולוקחי' כח ויכולת
ומשלה עצומה וכתר עליון נקרח שורש השרפי' ות"ת נקרח
עבף קשורה בעבן הקיום ומלכות נקר' פרי החיים מפכי שכל
הכחות מחנה מתפשטי' חוכה לקודש הקדשים ועל ת"ת ועל
מלכות נקרח ומשוח חתן על כלה ושמותם של ג' כפירו' הלו
למטן תדעו שכלם מקבלי' מן ג' הכתו' הלו שם מקור השרפי'
בעלי היכולת והמשלה שהם מקבלי' מכ"ע של המקור הזה על
דרך חיבור המחורו' ועל פעולות' וַאֲמַיְהוּוַאֲיָהוּ סימן ותנח
לח מלפני י' ונלחל לותם שם לחיין תמלחה י' מעלו' רומז
שהוח תשלום כי ספירו' ושהוח מקבל מן מעלה י' הוח מקו'
הידוע למעלה התשלום למרכב' העליון' ושם מקום הכ' שמשם
הם מקבלים המשמלי"ם ע"ד חיבור המחורו' ע"ד פעולותם
מַהִירִם שָׁהַאֵל (כ"ח מַיְרוֹם שָׁהַאֵל) סימן מה ילידות
משכבותיך י' נבחות תמלחה בן י' לותיות ככנד' כפירות
וככנד' מעלות החכמה וככנד' נלנלים וככנד' מעלו' שהן
מן המרכבה התחתון לעליון' · ושם המקור הנ' שמשם הם
מקבלים הזחרת לים המושלים על המים ע"ד החיבו' המחורו'
ועל פעולותיה"ם שם חמין בן ח' לותיות והו' זה אַאַגְנְגַלְבַּיַּין
(כ"ח אַאַגְנְגַלְבַּיַּין) והוח שם מוכפר (כ"ח מחופר) תמלח בו
כלולב שמות שם הל' שם הנבורה שהיה משומש בו דוד המלך
ע"ה היונח מן פסוקי' שו יהנדה לחתך יודך לחתך · נור לרגי
יהודה · לח יסור שבט מיהודה · לחסרי לנפן עירה · משו הל'
פסוקים יונח שם זה ושמו אנ"לא ותקנהו תכתיב נבורת
נבורה "לחתה "נבור "לעולם "ל"כי · והשם הנכי הוח יסוד
המרכב והוח ר"ת של ד' שמות והוח שם אנג"ן והו להרחיק
כוח ולמלט מזר' ולהוכי לרוחה ושו הם הל' שמו שהם עומדי'
על ד' כתות המרכבה הרחשון אר"י העומד לפנת השמחל
להעביר מלחכי הדין המשחתין בדין קשה שהרחם עליהם
גבריאל וכל מקבותיו בשרפים לשפים ולרבבות · והשם הנ'
הוח נגא · והוח שם ס"ע ב' שמות כמנח בנבורה חזקה
פועל נכח מקורו שהוח אחיזה שם הנבורה והמכוח הנדולים
והוח עומד לפנת המזרח מקום המחורת שמחירים בנבורה
לרמון מן דילם ומכהיגם · ושם הנ' מופלח ומיחן ובית קבול
מחוריו ובהתנבר המחורות של פנתו כמנח לו שה הוה ע"ד
חיבור והוח עומד על מערב של מקום שמש סמוך ימה כמו
שחמרתי וזה שמו גִּיחֲזִיאֵלַיָּה (כ"ח גִּילְחַזְרַלְיָה)
והוח שם חמין ונדול מחוד והוח בן י' לותיות מפני הכוד
שחמרתי למעלה ושם הנ' הפוכה דומה מן חלו השמות

צבא"ות שמו והכה שתמרתי לך נ' מקורות של נ' מקבות
וכשתמרים שמות המלאכים מכאן ולילך תמרים זה יין כת
פלוני וזה יין כת פלוני למען תדע המקורות ועוד כשהיו
ו' מקורות של פרשתי ובהם תרלח תכמיה בעמוקה וכאשר
ת' זכיר המלאך בפעולה תדע מה מקורו שם הוא חש"מל
תדע שמקורו ת"ת ושמו היונק יין מה ידידות מסבכותיך ·
ושם שר"ף הוא תדע שמקורו דין קשה בכ"תר עליון ושמו
היונק יין ותנח שם מלפני י' ונ' ושם הוא אר"אל תדע
שמקורו מלכות דין רפה ושמו נדול יהודו י"ה מפני שהם כל
הכחות מתקבצים מורים יהודו של הקב"ה והוא הכשהרי כנון
ו שם שהם שמקבלים יין מלכות ויעקר שפעתם נח שיהם
יין יכוד קפודת על מלכות לבדה שמורת מסורת וכמנהו
שמו של היכוד ע"ת תתברו שם הנקדים ש"ין ובתתברו
פמנהו כולם שמות (כ"ח לעולם שם ו') ע"ד הרפתם שלו בשלו
והוא שם יחיין כלול בדברי המשוררי שתקבו המשוררו ובמקו'
תאר בכלל והוא שם יכוד השמות ועיקר הפעולות ליודעים
עקורו ויקודו ותעלומו ויונח מזה הספוק מנדול עוז שם יי'
בוירון נדיק וכשנב והוא שם הכתבי לתיתיו יסיין ב"ת וזהו
השם · מְשֵׁנִי גְמָיִךְ דִירוּ לְהוֹן עֲנָצָיִךְ וַהֲצַנֵּג זְבוּבָךְ (כ"ח
מְשֵׁנִי גְמָיִךְ דִירוּ לְהוֹן עֲנָצָיִךְ וַהֲצַנֵּג זְבוּבָךְ וְאֵלּוּ הוּ'
תלקי כולם שם ו' מבלי דבר תאר ויקודם כמו שבתו ומקור'
שם יה"וה והפועל בכולם יהיה מכוין ויעלה הפעולה בידו
ונם הם שמו לכל דבר לבטל נזרה ולהכיר נזירה מעל העיר
ולשמירה ולמשמירה ולשלה בלי מלאך ובכר ידעת שהיתי הם
כמו תולדות השרפים והם יחם תלם מחוד וכתות המלאכים
הידועים והם למעלה מן היחידים פוכים ליחין כמשכו ברחמי'
שמקורם נגח והוא שם יחיין מחוד · ונם המלאכי' השו כמנהו
שהם מן הוא ומן חויר הנחוד המחכים וזהו מקורם
עַמְרָמְאֵלְהָה (כ"ח עַמְרָמְאֵלְהָה) יונח מפסוק עוש מלאכי
רוחות מעשיו שם לוטש וזהו שם שכמוך בדין וברחמי' כמו
שמרחים הפסוקים ונם כנח ישרא וזה רחמים ומנח לחסה וזה
דין קשה וכמנח דין רפה ולמעלה למלאכי' בת בני שלי"ם שה
היתפשטי' מן כהר דיכור המיישרים דרכי בני לחם והמכיתי'
לחתם ועליהם כתוב ויבאו בני השרים להתיצב על יי' ובתוכ'
בשמן נ"כ מכאן לתה למד שבני המלאכי' מהם משתיי' ומהם
מיישי' וזהו בחינת שלו מקבלי' מהוד הפוכה לשמש המתחזק
בנבורתה וכאשר המאורות בחים חליה כתאבדו כולם ובמנח
להם שם ו' לאשר הוא יונח מן פסוק זה מחותיות החיונביות
והוא זה וזהו בני המלאכים לת בנות האדם כי טובו' הנה
נקחו להם כשים מכל לאשר בחרו · רַגְלֵבְנַקְהֵכְשֵׁיהָ (כ"ח

רַגְלֵבְנַקְהֵכְשֵׁיהָ) והוא שם יחיין מחוד שכמוך בנבור' כאשר
תמרתי ומלמעלה לבני המלאכים מכות שנח"ניס לאשר קול
שחונם בקול שחון מים רבים והם מקבלים מפסד והם מחם
לבל לא שורף ולא מעריף לחלן מקרר וכולם במשכו ברחמים
ומשפעי' ברחמים וזה שמו של מקורם ע"ד השכל כי לחיו יונח
מעוש מקום לחלן נקרא על שם לחורו הכחיד וזהו שמו ·

טַבְהַיְמָה שמו הוא הטובה לקוראיו לרצונם והוא הנקר'
טכסיסי הזהב לאשר בשטרה היא כ"ע וזהו מקומו של לחברה'
ומלמעלה לשו השנח"ניס והמשפיעים בקדוש ומרוב
קדושתם יפלו לנד הנבורה והם מקבלים מנבורה היא מדתו
של יצחק כאשר פרשתי ושם המקום (כ"ח המקום) הזה
אלה"ים ומלמעלה לתרשיים הם לחובני הקודם מערי'
ומהללים ומנדילים ליוצרם והם כתות תשובות עדמיחוד עד
קנה האחרון והם מקבלים מן חכמה והם המשפיעים דעת
לכל הברואים וכל המלאכים שתרלח שהם ממוכי על החכמה
לו על התורה מכת החובני' הם והם מכת החם לבל לא כמו
שם השורף ולא כמו שם המעריף ולא כמו שם המקרר שלא כמו
חור לא פחות ולא יותר ושם החכמה יה"ו והוא אנ"י והוא
אי"ן ולכן הפועל כך יכוין כמו שאני חומר ומלמעלה לחובני'
לנד השמש מקדישים נבורה מקנה הכרובים והם מקבלי' מן
הבינה כמו שבתוב ואיזה מקום בינה ושם זה המקום כרמז
ממוסך ברחמים ובמשפט וזה שמו הנדול והנורח לאשר נקרא
יַאֲהַרוֹנָהִי (כ"ח יַאֲהַרוֹנָהִי) שם חמיין בניקוד זה מועיל לכל
דבר ולשלה יותר ויתר בלי מלאך ובלי טהרה שלא בכוונ' בלבד
והכה לך שמות מקורו' שמות נבא השמים למכן תדע ותבין
כיצד הפעולו' הם בעצמן ולכל מלאך ומלאך משלו הכתוב' כמו'
מקורו בכינונות מן המאורו' שמתפשטי' מן המקור של כולם
ולא יש מכיין וסוף לכל המקורות המלאכים ועל כן הזכרתי
לקנר ולא להאריך והכה כי כשלמה דרך השלישי' וכשאר עדיין
עכיין ע"שלא פרשתי לך שהוחיל והתחלתי בדרך הזאת וזהו
הפסוק הזה יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור ונ' · כל
הע' שרים שמתפשלת' על כל נבא מרוס כמנהו נחלקו לע' כתות
חלו הנה וחלו הנה על שו מושל ארו של ישמעאל הוא המקרח
מצרים ועל שו מושל ארו של לחדום והוא המקרח לאשר זה הוא
מקבל מן נבורה מנד שמש מן המרכב וזה כמו כן כי נבור'
כמנהו שני נדדין זה קשה וזה רפה והקשה קשה עד מחוד
והרפה רפה לפי הקשה ומחור ח' מתפשט בדרך הת"ת והדר
ומוסף על שתי מדות הללו ומכם לחותם ומשפיעם וזה יהיה
לעתיד לבא וכשיראו שני השרים כך יקראו למחור הזה מחור
הברכה הה"ד כיום ההוא יהיה ישראל שלישיה · והכה כוונ'

בלחת כי קנת מסרי המשנית יסורין למשלות ישרל ועתה הכני מתקיל דרך רביעית כמשכת בת"ת מדברת כפלחות להבין ולידע המלאכי לאחר הם כמשכים בת"ת ופעולתם הם בת"ת ולהעמיק עוד בעניין זיוון תפלרת עם כתר עליון וזיוון המלכות עם הת"ת וכאחר נ' המאורו' הללו מתקבריס כמה מאורו' מתפשטו' מהם ומנמת פניהם לכה פוכי ושמות מאורו' הללו ופעולותיהם ברמז מפני זה הדרך מדבר מעט בגירוף הסם הכבד והגור ועל תפלרת מפני שהיא משפעת ליסרלל כתיב ואומר לך עבדי אתה ישרלל אשר בך אתפאר ומי שם לו עיכים יעיין וירלה מכמה תם וכפלם השלישי:

דרך חר' הוא פנקרא דרך הירח והתפלרת לשרי לים מלא חכמ' היא הכרמות בבעלי השכל המדקדקי' במאורות וכידעי' הילוכם ומסיעתם ובחיוב מקו' כשרצו ידעו והביא לאחר הדבור יוסף מבין נבורת מלכו' והיא לאחר בספירת מהת"ת ומהנבורה שעליה כתיב שום לשים ביה"ו את שהוא הת"ת תגל נפשי באל"הי שהוא הנבורה כי הלביאני בנדי יעב מציל נקקה יעבתי והו שפע הנבור וע"כ כתיב יכהן פאר רמז נדול שכאחר מלכות מקבלת מת"ת כתיב יכהן פאר וככלה תעדי כליה · שום לשים ביהוה שהוא ת"ת תגל נפשי באלהי שהוא נבורה כי הלביאני בנדי יעת והו שפע הת"ת שמקבלת מלכו' כי מלכות נומר' שו הסברים ומציל נקקה יעבתי והו שפע הנבור' וע"כ נאמר כתיב יכהן פאר רמז נדול שכאחר מלכו' מקבלת מת"ת נס היא כתמלאו' זיו והדר ות"ת וככלה תעדי כליה לשון כלי מלאכה על דרך הקבל' ועל זה נאמרו שהמלכו' הוא דין הרפה מפני שמקבלת מן הת"ת שהוא רחמים ומנבורה שהוא דין קשה ובהיות נבורו' מלכות עולות לקבל מן הת"ת קודם הניע' שיו מצות מאור לאחר שמתפשט מן המניחות ונקרא כור המזרף מזרף הנבור' לבד והרחמי' לבד ועושים לרחמים ניכורית על רחמי' שמניעים עד ת"ת ועושים לנבורה נבורות שמניעים עד הנבורה הקשה ומקבלים שכי מיכי נבורות ושופכים על כ"י ומשפיע' לות' ומזה המקו' שקרלתי כור המזרף בו נמצלים מלורות של יהוה מזרפים ומוכרים על הכסף חלו לבד וחלו לבד כי הכור הזה מעמידם בחקוקותיהם וכילד מזרפין זה לאחר הנדול שזה שמו אַאֲהָיֶה (כ"ף אֶאֱהֶיֶה) הוא שם לחי"ה ושם לה"ה שמו שקוכי' הם לשון תכלי כי הם לאחר מזרפי לכל הדברי לאחר השם הכבד והנור לה"ה מתפשט ויונק מחקום שם כותו ומניחותיו מן קשה הקדשים שום מלו' לילו שומד לפנים לכל מה שעשה שבת הספות סדר כך דרך קשה לאותו לאחר המזרף והקדים ויונק לפני יניקת יהנ"ה

ועומד לו בין ב' הדרכי' בין המסילה העול' בית ל ובין היורד היורד דרך הקורכים ומקום השפעות הנחות שהם עומד לאחר הזה ושם ממתין לו עד שיבא ומרפסו ויקבלהו לר' רוחו' השמים נבורתיו הקם לבד ונבורתו הרפה לבד והרחמי' לבד ונוף מחשלתו לבד לבל יתערבו ויתקברו ד' מחשלו כמו שו בחקום ח' והבניע השם הכבד מרעים מפני נבהו לשפיס ולרבנות ומתסיך למאורו ולאחר מאורו ומשביע לכל הדברים כי הוא הבקר לאור היכור ועל מקום הנירוף הזה כתוב בתור' ונאור יונק יעבדן להשקו' את הנן שהם נבהות הורכב ומשם יפרד בבא המערף והיה לר' רחשים בכלן רמז כי שם יהוה ח' מן נירופיו והו"ה ורמז כמו כן שהו' כחלק לר' רחשים ומן שו הרחשים נעמדו מאורו לשפיס ולרבנו כלולים בדברי התורה ובדברי הבניחים ובדברי המשוררים והד' רחשים הללו הע"ם שהם מצורפים על סדר חכמתם מקורם כלול עמהם לכל הדברי' ולזה הם שמות הד' רחשים שם הרחמן שכולו רחמים לית דין קשה ולית דין רפה ככלל בו תַּהֲה והוא כלול בתורה בשבי ר"ת ובסוף תיב' לאחת "לחוינו "השמים ולאדרה" ת"ת בלבנך שבשם ההו"ה לית לאלף ב'ה"ין ולאת לאחת רומזת למהות החלהות שלין בו תערובת של לבר לאחר והשניים מכוחות רמז לשבר הטוב' לבית והשלישית רמז לשבת הנדול העלין ושם הרחשונה שהיא רמז למהות המיניחות זה שמו לאחר נקרל לו אֶאֱהֶיֶה תמיד בשם הכבד הזה כלולים בו שם הו"ה ושם יח"ד ושם השני' שהוא רומז שבר הע"ה נקרל שמו הַיְתָה עֲהָה (כ"ף הַיְתָה עֲהָה כ"ף הַיְתָה עֲהָה) והוא כלול בזה הפסוק הלוי' תגמלו זאת עם נבל ונו' וכ"ה"ין בסוף השם מן השם הנורל ושם ה' השלישית שהוא רומז לשבת הנדול הוא שם נורל מאוד לה"ים ונעבדיו תרלה מעבל השבת שקרלו הק' בה בשמו כמו במאור ח' שמתפשט מתכו שקרלת לה"ים כמו שלת בפסוק "לכלוהו "היום כי" שבת "היום וכנ' ר"ת ובסוף תיבה לאת הוסיפה לך שם לה"ים מבתי נבוי בחכמה וניקודו על זה השם השלשה מן לאחד השלישית כמו שכתוב בדרך הוא אַהֲיֶה לאחרי לחים יודע לת סודו למה בכלל נכלן כדי לתת כבוד לשבת שהוא הברית שהעול עומד עליו וזה השם של נ'ה"ין שהוא רחש לאחד מן הד' רחשים של המרכבה ופוכה של הדרום של מקום השלום והרחמים ושם מלת בית קבול ונקר' שמו על זה השם בד' הנהרו' פרת והו' המובדיל בין הקדש ובין החול ושם השני מן הד' רחשים שהוא מסוכך בדין וברחמי' ופכי' מזרת שמ הוא י"ו תלק הכתמ"ג' לותי' מוכתרות לולי שו' מהן לות המכוחה מכלי תערובת וע"כ הוא מסוכך ברחמים ובמשפט ונקרל שמו על זה בלרבע

הנהרות תדקל נס לשון הנ׳ לותיות של יה״ו כמנין נ׳ שמות
מרחים נבורת נבלותיו וכלל בתורה ובנביאים ובמשוררים
סס לות הרחשוכה יונח ין שמוש התורה מזה הפסוק ״וזה
״לארן ״היה טוב סס ״הבדולח ״ולבן ״הסה׳ וזה הסס נקלק
לסכים בלי ב׳ תיבות סהם טוב וסס כלם׳ הוא נקוד והסס הוא
כן ו׳לותיות בין סביהם ושו הס הסבי שמות וחֲתַ הַיְוָה שמות
מוכרים פועלים בלי מלאך מורב נבורתם ולמה הוצרכו
תיבות טוב סס מלמוד מפני שהנבורה בהם היה מתנברת
והרחמים היה מתמעט׳ וסס לות הסבייה סהיה לות המכוך׳
כמו כן סס לתיין יונח משמוש התורה ססס נכלל בזה הפסוק
ותקת ״רנליו׳ כמעשה ״לבנת ״הספיר ״וכעצם״ הסמים וזהו
הסס הרמוז בפסו׳ הכוכר תו׳ת הו״ה ניקודו כמ״ש בתורה
והוא סס פועל בלי מלאך ובלי טהרה כמו שתרחה בנירוף
יהו״ח כלשר לדבר בלריכות במכוחות הסערים וסס לות
הנ׳ סהיה לות הנבורה הקשה הכוחית נקס ברית והוא
כלול בתורה בזה הפסוק הכור תמי׳ פעלו כי כל דרכיו משפט
ש לתוכה ולין עול צדיק וישר הוא תיבות נדיק וישר הוא לבד
וככה תוכיחהו מסופי תיבו׳ רמוילו׳ טלהנ בן עשר לותיות
סס לתיין מלוד ומקורו הוא סס אֲדֹנָי ומקורס של כל ג׳ וג׳
לם תלקהו בהסס וניקודו כפי תנועתו וסס הנ׳ ין הל׳
רחשים הנרפים בתחילה ין סס יהו״ה זה שמו ו״ה (כ״ל
יו״ה כ״ל זה עיקר) והוא סס קשה יותר מהסבי וכמנין לו״נ כ״
נ׳ שמות ונקרא שמו בד׳ הנהרות נ״יחון ושו הס שמות הנ׳
לותיות שסס זה סס הלות הרחשוכ׳ ע״ד השכל כי לינו נכלל
(כ״ל כמנין) בסס ניקו׳ ושמו צַפְצָף והוא סס חזק ולתוין לכל
דבר מוביל וסס לות הנ׳ כמו כן ע״ד השכל ושמו מָצְפֵּן
ומס לות הנ׳ סהיה כמשכת ברקיעים כמו כן לינו יונח מסוס
מקום ושמו כורא הוא אַרְיֵידוֹן סס הל׳ מהל׳ רחשים שמרוב
זיו והדרו מסיב הכפסות ומוכיס לכל רואיו ונקרא שמו בל׳
הנהרות פישון והוא סס יה״ח · ט״ו מעלות נתנבר זה על
כל הנ׳ המופרשים למעלה ונ׳ שמות כמנינו כן לזה הסס
הל׳ נדולים ונס טורקי וקדושים והס יונחים ין שמוש התור׳
סס הלו׳ רחשוכ׳ יונח מזה הפסוק עם״ת להבין כמה מעלות
של כפתלי דכתיב נפתלי לילה״ שלוחה״ יעקב לבינו ע״ה
סס מותס בזה נכפתלי ורומו שזה הסס הנדול הוא מקור
התפלה והוא פועל בלי מלאך ובלי טהרה של כוונה וכשר
תלמר הסס הזה תהיה מיכון בפסוק וסס לות הסבי׳ כמו
כן בכלל בתורה בזה הפסוק ותת ליהודה ויאמר שמע יי׳
קול יהודה וזהו הסס מכ״ת תהריעהלהיה ותבי׳ לתר לותיו׳
סס י״ה הקוק והקדוש והוא משוב הכפקות וניקודו כפי

תנועתו וסס לות הסלישית כמו כן ין התורה והוא יונח ין
הפסוק ויאמר יהו״ה הכה מקום לתי ונכנת על הסור וזהו
הסס · וַיְהַמְאוֹעֲהַ · והוא יונח מר״ת פסוק ויאמר המוכר
וניקודו כמ״ש סס בדוק בלי מלאך לבשה ובלי טהרה של כוונה
שלישה בלבד והכה לך הל׳ רחשים שמתחלקי׳ ונרפים כתחיל׳
ין סס יהו״ח ושו הס יקורות כל תולדות סס יהו״ה לשר
כתפסטו ממנו ומפני זה המקו׳ מקו׳ הנירוף לשר מנרפי׳ סס
כחות יהו״ח הוא כנבול הת״ת ומה שדברתי עד עכשיו כמו
בהקדמ׳ להבית העניין ש מסקלו ולחותיו לתתן תדע בימס
מכוחת הדרך הזו שלישה ולשר תרחה הדרכים תרחה ותבין
שכול׳ נריך לעניין ושחיכו פועל כרמנו עד סיל׳ הסוד׳ הדרכי׳
הללו לשר לפרש עתה בעז״ה הס · המיתורות שמתפסטים ין
שו׳ הל׳ רחשים לין להס סוף ומכין ובמקום שמתחברים סס
הס מתפזרין כל מלור לבדו ובמקו׳ לשר סס מתחברים הוא
בת״ת הידוע לכל בעלי השכל הוא שבת המחנעי בריח
התיכון מבריח בין הנבורה לל החסד כלשר פירשתי ומכל
רחם ורחם מהל׳ רחשים הללו יונחים ד׳ שמות מלבד לותם
המיתורים למעלה בסוד הלותיות והס שמות מובחרים מלוד
ותרחה כל מקור ומקור לכל ג׳ וה׳ ולכל ג׳ ולחד כמנין לו בית
קבול בת״ת ומסס מתפזרת הנבורה לכל הנדדין וד׳ שמות
הרחשוכים המתפסטים ין המלור הרחשון שמו הוה״ה הס
מלוכות המתהרי׳ לפעול יותר ין מקורס מפני שכלשר הס
מתפסטי׳ ין ת״ת מעוברים דרך הנבורה ומתנברי׳ לפעול
הרחשון ין שו הל׳ רחשוכים הוא כלול בתורה והוא סס חמין
בזה הפסוק תימלהו מלשר שמ׳ לתיו והוא יתן מעדכי מלך
ום״ת והוא זה הֲהוָאֵנָךְ ניקודו הוא כפי תנועתו והסס
הזה מקורו זיו עליון ין הם השורף שכמשך בדין רפה כמו כן לשר
והילחים שמקבלים ממנו כמשכים בדין רפה כמו כן לשר
שלה שמותם אצר״יאל אשר״יאל מלכ״יאל יהוש״עאל ושו
המלחים הס ין כת השורפים לבל חיכם מהמשרפים והסס
הסבי הוא סס תורה ממשלות כך מקורו ונלון עזו וכמו כן
הוא יוכ׳ מהפסוק וזה הסס החמין הנדול והמפוחר מלח נבור׳
ויכולת ומחסלה עשוד בפרן ומשיב הכפיקות ותמלהו וכלול
עם הסס הסבי של מ״ב הוא ית״ן (כ״ל נ״ית) שסמנו מקורו
ין פסוק ״נור ״ילדך ״תשי והסס הזה צָפְרִימוֹן והוא כלול
עם לותיות נ״ית וכן תכלול לותו צְצַפְרִיתֵימוֹן (כ״ל
צְצַפְרִיתֵימוֹן כ״ל צְצַפְרִיתֵימוֹן) הוא סס הקדוש והנורח
ומשניל לכל דבר וזהו מהללו של זה הסס מלבד סס י״ת ין
נבול׳ת כל ה״ס ר״ס יהו״ה מר״ם וה״ו נו״רח ושו הו״שמות
בלשר תזכור לת הסס למעלה תעשה כוונתך בשו ולין דבר

עומד לפניך ורוח עכשיו מחזיק מקום יונח שם נכחות ·
כאשר רוח יעקב תביבו עליו השלום נודל נכחות העליונים
אמר כן וי"ק יעקב הלך שתי לותיות מנכחות ונם כן
הפסוק השני תמנה ויירח רוח וסוף תיבה זו (כ"ף נבורת
השם יה"וה) בכאן רמז נבורת השם הזה נכח מקורו יה"ו
וכאשר רוח שמשון רמזים לומר כן לון זה כי לשם בית שהיה
נקף לות את ת"ו ומשם הבה לך שם נכחות כלול בשו הפסוקי'
נכלם כל המדות ושם השני שהוא על"ה יונח מן ת'יבו' הללו
"פה לל" פה" לדבר בו מרוח וסוף נ' תיבות רשמוכות והנ'
שהוא ר"ס והיה מדה של נבורה נדולה עומדת ברוח כל
המדות ויונח מן פסוק כי רם יה"וה ושפל ירחה והשם הד'
שהוא יהו"ה הוא כלול בהרבה מקומו' ואיכו יונח משום פסוק
כי הוא כח נפשי עצמו לכל סיעתו יעבדך עמים
וישתחוו לך לאומים הו"ה נביר לאחיך וגו' תיונח שבכל לות
ולות מתחלת בעבין נפשי עצמו וזה ביקודו יַהְוֶה ושם הה'
שהוא מר"ם הוא שם נפשי עצמו ושם הוי' שהוא וה"ו יונח
מזה הפסוק ולות הברכה אשר ביך יפה וגו' לפשי מותו
אמרו כך שמכח השם הזה הבריח משה לת מדת הנבור' ושם
הו' שהוא נו"ח הוא נם כן נפשי עצמו ואיכו יונח משום פסוק
השם הנ' שהוא יונח ומתפשט מן שם הרחשון הוא שם חיים
אמרי' והוא זה יתקבדירון והוא שם תמין לכל דבר תמלאכו
ולשחלה יותר ויותר בלי שום ספק ויונח מזה הפסוק ויאמר
יהו"ה הנה מקום אתי ונצבת על הצור וסבר לות מי"ת
מפני שהיה בתילוף של לל"פה כי"ת כ"ל בחל"ם שם ושם הד' הוא
חוזר נ"ה והוא יונח מפסוק לז ישיר משה ובני ישראל את
השירה הזאת לי' ויאמרו לאמר אשירה לי' כי נח"ה נח"ה
והנה לך שמות השם הרחשון ואכי לא הייתי מביא שו העבייני'
אלא מפני שהם יבוד לבירוף שם יה"ו ובבירוף זה תמנה
מכמה לאין קץ ועוד שאלו השמות לאר אכי מביא שם שהם
לבירוף כמו שתרחיב מיושבות על הלב ושמות שם הב'
שהוא כרמו בלשון יושל שהוא חד"קל הם ד' שמות אחל אימם
ואבי' משום מקום שם הרחשון צַפְרִימֵיהוּא (כ"ף צַפְרִימֵיהוֹן)
והוא שם נדול ויחוד ושם השני יקרא הַצְצַבְרִירון (כ"ף
הַצְצַבְיָהוּאהוּאֵהוּ) ושם הנ' אַהֲוֶה (כ"ף אֶהְוֶה) ושם הד' שד"י
והוא כלול עם השם נכחות בתכונה מפוארה ושמות רוח
השלישי הם שמות תדירים תחוד ומיושבים בנבורה ואלו הם
הרחשון שם תל"כי ושם השני תנ"ש תן"ש והד'
תשבעות ושמות רוח הרביעי שם הרחשון מַצְפְּרִימוֹר ושם
הב' שם אחין שה"י ושם הנ' שם נבור יחוד צַפְּדְרֵכֶם (כ"ף
צַפְּמְדְרֵכֶם) והלות הלחרונה מן אלו הן לותיות היו לות

השמשות והשם הזה הוא ר"ת מן שמה תיבות אחר אלו הם
כי בהתחבר שמה תאחורות הללו ל מקום אחד כמנהו לכולם
שם כזה ואלו הם השמה תאחורות אחק"ם תם פם"ם תסם פסם"ם
דיוק"סים כו"ו כבדל"פון ועל כן אמרתי שהאו' אחרו' הוא
השמשות שדומה כמו עבד והשם הד' הוא עזרי"הון והוא
כלול עם מקורו והוא מוציל לשלה בדוק והכה לך שמות
רוחי נרופין וכמו שאמרתי בשחבות בבירוף תרוחה תביבה
עילאה נדולה עד מחוד ואלה שמות המולאכים השומרים
משמרת יה"וה והמקבלים ממכו והשומרים כ"ו דרכיו והם
כ"ו ואף על פי שלא זכרתיה מיד בעבין זה לזכירם שרפי"ם
ותרשי"שים וחשמל"ים וכרוב"ים ואופני"ם ין שו הם מקבות
אלו הכ"ו מלאכים לדירים מחוד ואלה שמות הח' מטט"רון
כי השר שמושל עם שהי"ה הוא מקבל והשני יהוא"ל והוא
מחם השטריף והנ' קפצי"אל מן חם השטריף והד' נבדי"אל מן
חם השטריף וה' שרפי"אל מן חם השטריף ו' הדרכי"אל מן חם
השורף והז' אזרי"אל מן חם השקדר והח' עז"אל מן השמשלי'
הוא חם השקדר והט' יהודי"אל מן השמשלים והי' כלי"ה מן
השרשי' והי"א תרשים מן השרשי'ם יופי"אל מן האופנים
והי"ב ברכי"אל מן חם השורף והי"ד שמו כורי"אל (כ"ף שרי"אל)
מן האופנים והט"ו רפא"ל מן האופנים והי"ו נקדי"אל והוא
מן הכרובים והי"ז ישרי"אל מן הכרובים והי"ח אבי"אור מן
השרשים והי"ט פס"כר מכת השורפים והכ' יהושע"אל מן
הכרובי' והכ"א מיכ"אל שם"ש שהוא מן האראלי' והכ"ב עזרי"אל
מן ככת השורפים והכ"ג מלכי"אל מן כת השמשלים והכ"ד
שפטי"אל מן האופנים והכ"ה עוזי"אל מן כת השורף והכ"ו
פחדי"אל מן השרפים כל אלו השרים נבורים מלחים כח
ונבורה ואלו אלאכים מסייעים לפעול פעולותיהם ואלו הם
המכבים התפילה משער לשער ומובוח למובוח ומחצר
לחצר עד שמניעים אותה אל השר מטט"רון והוא מקריב
אותה אל השר שמוש"אל והוא המקטיר את קטורת הסמים
לפני מי שאמר והיה העולם כאשר אמרתי למעלה ואלו
הנשיאים אשר להם עשר ידות בתפלתן לכל אחד וא' כמנה
להם מעלות מעמיד בהפילתו ת"ת ואלו בנוף הספירה תלת
בינונות שהם מתפשטים מן ת"ת אחין סוף ומכיון ומץ
נכור ת"ת כמשכו השחורות לאלו השרים ומן זה המקום
מקבלים ואו הנבורו' שמתפשטי' מן ת"ת מניעי' עד המלכו'
כי אלה השרים למטה מן מלכות כרחו וכאשר מניעים
הניכורות של ת"ת עד מלכות ומשם מקבלים המלאכי' האלו
וברוב נבורתה שכח נברה ועלתה מעלה מעלה מקיפים את
המרכבה התחתונה ומשם לומרים השיר והרנה והכבי שב

לעבייני כברהשוכה דע כי שו המלאכים הם מתחלקים בכמה
הל' רחצים שכתבתי בתורכבה שמותי לך למעלה ושתורתי
שמותם והיותם נחלקים לך בתיכה שפעם בדרך אחד לכולם
תלת זה הפעם תיכו דומה לזה והכה בתיכה שתורב גבורות
תלו המלאכים מתפעלים מהם מלורות ומטיירים בגורות
הם המלאכים המקבלים תן תולדות הפם ועל כן תפעול
בלו המלאכים שמקבלים תן תולדות הפם תבין כי הם
תולדות תן הכ"ו מלאכים שלמרתי והם בדמיון שו המלאכי'
ותלו עבדים והתולדות של זה הפם לין להם כוף ומכיין
וברלו הכתב ר"ם בן יהלי ז"ל מעלת הת"ת שהיה המסלק'
והמטרפת לת מלורו' הפם הנכבד והכור' הזה ועל המלכו'
שהיה השורש לומר כן תרין בנין לית ליה להק"בה אד אל דכר
ואד נוקבא ולימן מתחדין קדם לבוהין ברחמין ובדין ותל
תלמין שזה שלמר הכתב שהוה כפשוטו תלילה מלהלמין זה
תלת ע"ד לתרת שהיה בתוקה מזלת ותלו המלורות שהם
מתפעלים תן הפם הנכבד לין להם כוף ובכללם לפרפם
כולם ולבי לא הייתי מפרש הדרך הזלת שלא בקונר לתל מפני
רוב תפלרתה לבי מלריך דע בלמת כי כשהקב"ה מתפיע
לבריותיו ולבלחתיו על דרכים רבים מתפיע לשוכפי תכמתם
ובעת הזדונו לסכיתיה הפם מתפעלים ד' המלורו' שם הו'
הפוכה דרומה תל מקום המניחות יה"ה לאד רמזתי בפסוק
בפתלי' לילה' שלוחה' והוא מתפעל תן מקום המניחו' ובת
עד ת"ת והפ מנח בית קבול והפם הפבי נקרל נבחו' והפם
הנ'נקרל הק"ה והוא כלול בפסוק "הלזיכו "השמים ולדברה"
והפ הל'נקרל שמו תלהי"ם הפוכה בפוכה וכולם פוכי' ובלים
תל ת"ת ולכן כל מסכיל יבין כי פעולות יה"ה הרחמים
מופף על הגבור' ונריך שיכוין לת לבו בלם השורף והמקרר
שמתי להם שמו'וזהו מפני שכל מלורות יה"ה בלים לת"ת
והת"ת במנח בין ב'מדות תאד וגבור'ובכח מוכרח תן מקום
המניחות הוכרחו כל המלורות שמתפעלים תן יה"ה לבח תל
ת"ת מפני שכל מלור במרכבה מתערב בחיבו כיצד הם הוא
דין קשה מתאבר תל חיבו והם הוא רחמים כחו כן והם הוא
דין רפה כחו כן תל חיבו והפ יה"ה במנח ממוכך בין שתי
מדות ברחמים מפני כח הכ' וגבורה מפני כח הו"ו ובלי'
מקום ידבק הלח בחיבו שהוא ת"ת שהיה ממוכלת ברחמים
וגבור' ע"כ הוחיל וכל הכחות של יה"ה בלים לת"ת ות"ת
הוא מקו'השפע הוא המשפיע ליסרל ותן כל לומה שבעולם
הלח שר ומוסל מקבלים תן ת"ת ועל כן תלו בעולם
מהלומות שיהיה מפתחם בזה הפם וולתי מזרע הפם וכל
הבעלמות תזה המקום נלוית ורחמו זה המקום לליי היס

שכתבתי שם כל חיבו הת"ת וכלשר רלה הבליח נ ותל המלך
הזלת התחיל לבות עליה שכל לים מבני ישרחל כלשר יבים
ל זה המקום שיכבד בכל מלודו המקום של הפם הזה ושיש
כבוד לבורתו כמ"ש ע"כ בלורים בכבדו יי' בלחי היס שם יה"ה
שלי ישרל שפכן כודע מיפעלתו ותפלרתו בבח מחלו'
הפם הנכבד ובהתקבצם לזה המקום ונקרל ת"ת יס התכיתה
מפני שהתכיתה שם היל מפעלת והפם של יה"ה הוא בוף
היס ממש ותשבול לך מפל לומה הדבר דומה כי כל הבחלים
הולכים של היס והיס חיבו תלת תן הבחלים שלת תן מקום ת'
שלת ידבו עיבו והבחלים מקבלי' ממבו והוא חיבו תבר והבני
לשדר לך תפילה לחת מפתח לומרה קודם כל הפעולות
הגדולו'והוא מפתח לפתוח השערי'ולמהר דבר לעשות ונם
בעד הכבור הוא טוב'וכה תרלה שמות המפוחדי'עומדת על
מלחת "לחת "הל "יסודך "הוד "יקר "השכל "והתכיתה "הגדול'
מלומר רוממות ושנם ממעלתך שרפי קודש וחופפי'וכרובים
כלשו מלהניע להודך ולמלכותך כולם מרכבים בייסוד ייסוד
שמיך ושנם מיחודיך תלו פוכים הבה ותלו פוכים הבה ותלו
מעריצים ותלו מקדישים לכבוד הוד יקר מלכותך לשר מפם
הם מקבלים מתנות מתנות קדושים עושי רלונך בכיהם
בני לם המשריף ונוכה להם וירלה להם וכולם מלמטה למעל'
פוכים לם ירחו מקו'כבודך כדי לקבל שכינה ובינה ולהשמיע
שירה וקול רנה וכן הם מסודרים לעבודתיך ברחשוכה ע'
זקני'סדרת לפשוט משפט לחת ודתך ורחם נבחותיך עליהם
נתת לימלך ולקנין ולשוטר ולמושל מכנתו שכל שכינה ולשכ
והעמדת לותו ברחם המערב הפוכי'דרומה מקו'מניחותין
ולמהות יחודך הפלם והטורה לץ כמנחו לו פם ולגבורה
הנפלחות המתפעלת מיחך לכל לחד וד' יתן מיחודיך קרלת
פם כפי גבורתו וכפי סדר מקום מעמדו והמשכים מיחך
חלה"ים בגבורה כדרת להם שמות מלורות מיקבלו מפם
ויעבדו לת עבודתם בגבורה תזקה הם עובדים ותלה הם
שמות מלורותיהם מחולקים בתכיתה שלשה כשלשה חלה"ים
ברחם גדולותיך יזכרו תמימות נבחותיך קדושים רחימי
עומדי'שומרים טובי כבוריך ברחם שו המשמרות הד'הגדולות
והחזקות מכית מלך לבהנם להוניהם ולהביהם להמשיכם
ולהשפיעם חור וזהר מזהיר הוא המלור הגדול המקבל
יחודך הפלם הדירי"רון עוזך ברחשוכ'משמיע השירה והרנ
והתפילה מקריבה לבני כבוד מלכותך ומפם עולה למעלה
דרך קו האישור בתפילה ליתקום שנפם תהילותיך וד' מלוה
הבניים לחבר מפם נבחותיך מקבלי'כדר עבודתם הם מלוה
הפוכים לימרב מקום הנבורה בפתח גבוריך הלו ירוממו

שמיך ומזה המקום מקבלים ומרומזים כולם כאחד להשמיע
יחוד אלהותך ולבד המזרח היפה שמית שוער בלשון הקודש
ברוב תפארתו לכתרי"ל מקום הכתר הוא שער השכיי' שם
התפילה מנעלת ומלאכיך שומרי השע"ב בשומע' זכרון לותיותיך
וכן בשמעם זכרון התפילה תלוי ללילו ואומרים
כולם כי קדוש קדוש קדוש ה' צבאות הזה הנעלם עולה משער
לשער עם יופי התפילה ומניעה לפני השלישית ומעמידה
שם בכח ג' המאורו הגדולים אה"ה יה"ה והוא שב למקומו
ואחר התפילה מנעלת עד מקום השמע' מי יתלל תפארתה
שמית בחיבורי כנפיה חופפת על נפלותיך שגבורתם לא
מקרר ונופח לא שורף וכפיהם לא משריף ואור על עיניהם
מאיר על השלשה הפנות כי לחם משינים לא הקלה הרביעי
שם המדינה השלישית יוכפלו"ן מקום הגדולה שם
הכרסם לחניו עליו השלוש מתנבר ברחות' רוממות בניו
ויין זו המדינה התפילה עולה למעלה בדרך קו המישור
ונעתה אלהי הבה בחתי היום לפניך מתחרד מפני גבורותיך
לשחול מיין שלה וכח מאורך הגדולים לפתוח לי סגירות
שעריך ואני לא בחתי לזכור השמות להכריע לגלגל ליחד יחודך
ולאחר לעבדך שיעשו בכח השמות הקדושי' ולא שיעשו בעלי
ובחתי כעבד לפניך כורע ומשתחוה לפניך והבני מודה שאתה
אלהי ברחתני לכבודך ואני מעשה ידיך ומעשה הרחמתני וכד'
יסודות יסדתני ובשמה מתקום עיניך שמית בחיבורי להניח
נפלאותיך רם ונשא אתה הוא אלהי ואני המתפלל עבדך
בחתי היום לפניך להודיע עוזם יחוד תעצומיך וגודל פלאות
נבחותיך ואני אומר בשבח פלאותיך ולא להכריע אלהי ברוב
גדולותיך לליתני היום ומעשה הקיימתני לאחר פליאותיך
בחתי מרום תעלומות ותפארתו עמדו תמיהים מלאכי
השמירים ברחותם מעשה ידיך והילוכם ומעמדם וישיבתם
הכל בסדר שלם אין זה מוכיח ואין זה גורע משמיע את
תהילותיך מאורות המתפשטים מלפניך לכלם במנוחו עיניהם
ושמות מובחרים מרחים גבורותיך ומשלחך וכולם סודרים
לפניך בטעם מרכבות העליונ' הכרחים כמו מסך נטויה לפני
כבודך בו' קנוות עמדו ומשם מתפשטו לשמור ומרוב משלח'
ברחים אין הר' ו' קנוות אחרים מלמטה לשמה העליונ' ושו בשו
קשורים שמה בשמה מונקות לכן שמה האחרונים בקבלם אין
העליונים נרחו להם כנפים מופפים על התחתונים ולעליונ'
הנשוא לפניך שערים כמנחו להם במכוין בשם המאורות
נחים להרחות יופי משלחך ואלה שמות הרחשים היוחדים
לאלה השערים וכל אחד ואחד מהם פניו לגדו כדי שלא
עם משלחת קבירו בתפלה מתפשטים ונוחים שמה

מאורות עליונים כל מאור ומאור מתפשט לאורו וזיו לעברי
ושם מתנבר הראשון המתנבר למעלה היוקרים כל המאורו'
חים לא לאחיו ונקרא נריח התיכון מבריח מן העליונה
לתחתונה ומעמיד השערים במעמדם ובאחותיך הגדולים
במקומם יְהוָה מאור הראשון מרחה שלמות יחודך ומרחה
שחין תמונה לפני כסא כבודך ומרחה שאתה הוא הרוחה כלי
עיניים והנעלם ממשרתיך וכוכותו וגבורתו לכי עומד
לפניך מתחרד מפני רוב גבורתו בזכרי לותיות קדושתו
בעד השם הזה עשה ואל תאחר למענות נורך שאלתי שאני
קטן שבעבדיך שואל ממך והנני זוכר עליכם שרפי קודש
נידורים מלאים מן ממשלות עמומת עומדת על מלאות
ממוכים על השערים שלא נדקה והנעקה והמן והרקמים
והתפילות לותיות השם הגורל לכי מזכיר כדי שיתחדרו לפעול
ולכם לחיכני מבריח וולתי כמו במרחה ואתם השערים הגדולים
שמוע"ל מטטר"ון יהו"ל עליכם המשך הזאת לעשות בכח
לותיות השם הזה ותהיו מוזהרין לעשות בעד הכחות יְהוָה
ותביאו תפילתי ואת משער לשער בעד שערי הרקמי' הפנימי'
עבר דרוס עד שתביאוה ותעמידוה בהיכל קדשי הקדשים
כמו מבחה מקובלת. ושם המאור השני מתפשט בגבורה
ורקמים למהר לעשות ולתת מורך הקורחים בשמך
והמשתחוים והמשקים לפניך מזרקה ומנחת פני המאור
מזרקה פונה ומתנבר לגדו משמיע גבורתו ושלומו עומד
בפרץ להגן ולהושיע לקורחים בשמו והוא בכבד ומכין
יותר מן הראשון מכסה כל המאורות ונותן עליהם מכוח
לבל ירחו ממשלתם אהי"ה לאשר אה"יה רחם מאורך
המרחה יחודך ותעמידך בשם הזה הנכבד אה"יה לאשר
אה"יה מתכון לכי לפניך אלהי לאברהם יצחק ויעקב
שתמהר לעשות בקשתי ועליכם נבורי כח לכי זוכר גבורות
השם הנכבד והנורא אה"יה לאשר אה"יה בואלי מזכירם
שתמהרו להביא תפילתי אל בית אלהי אל הקצר הפנימית
מקום שם המיוחות לחד ושמו אין שכל ומחשבה להביא
יחודו השלם ועליכם שרים המקיפים את המרכבה התחתונ'
השומרים לתחות השערים והם יופי' אל רפ"אל שפט' אל
לכי זוכר לותיות שם אה"יה לאשר אה"יה ולתם תמהרו
להביא את תפילתי ולהעמידה בהיכון שבתה והמאור
השלשה הגבור היוצא מלפני אלהי ברחות נבחותיך
נבורתיו מתחדרים ומתפשטים מחכופן לא יחכל בגבורת
שם ממשלתו ושמו אהו"ה הלמין עוב' לכל קרחיו בברה והוא
שומר שער שלישיה לבל יכנסו בה מלאכי משחית להשחית
ומלאכי קבלה לאחד נבורתו הגדולה מנער שם

ומכריזים והם נפים להם לכל מלאכי עליון השלמים ביופי
ובמשלה כרובי סומכי המרכבה הריבי מזכיר עליכם לאותיות.
השם אהו"ה למען למנוח מן היום לפני כבודכם שתהרו
לעשות נורת שלחי זהת שלחי שוחל ועליכם נ' הפרים והם
יפר"ל יהושפ"ל נדקי"ל לחי זוכר לת השם הנכב' אהוה
ובכח השם הנכבד הזה תביאו ותכניסו תפילתי לפני נור
לילה מלככם ומוריחכם ותוציאו לת שלחי לפעולה טובה
כלחר ים ברנוני כי לת שם מלככם לחי זוכר עליכם והמאור
הד' הכור והחמין מי ימלל נדלו ותפארתו ומעוז והודו הוא
המקיף הגלגלים ומרעישים ומרעידים ומקרידים ומנבורתו
ומקיף מרכבה העליונה ומתכו כמוך ויוצא כפר
דיבור הוא השומר מצוות מרכבותיך יפפי מעדתיך עושי
רצונך ומתו המור' לת נבורתו הוא אַבְתַּרְיֵאל יְהוֹ יַאֲהַדֹנָהַי
שמות משולשים נבורים מקיפים מרכבה העליונה והם הם
לתתת ונה לפיכך הם מקיפים לותה מפני שיקבלו השפעתם
בכח השם הזה ובנבורתו ובתפארתו לחי מתנן וחנקש מיוך
שוה הרחמין שתעשה בשד השמות השו בשד קדושתם ולח
למעני כי לחי עפר ורוה ולתה שומע ומקבל תפלת כל פה
ולכם לחי לומר שרי קודש הנבורים זהרם כזוהר הרקיע
ומשלת בכל קנה לבירי כח ונבורה ודמיונם כדמיון הברק
בליס ורניס ושניס הם מתה התרשישים מכתים מקוכתים
וקדושים עולים במעלת השכל ומעשיהם מעשה נורח ומזיו
זוהר פניהם מתפשט ויוצח הלזרה מחליכים עליהם מלך
בעטרה נדולה ברחשו כורעים ומשתחוים לפניו מעריצים
ומקדישים נבורתו ברחשם נבורים וקדושי' על מלחת וכחשר
התפלה עולה ומנעת עד קנה נבולם שם הם מתלחנים
ומשמיעים לת קול מהללם תרשים קדש"יל שרש"יל אל לכם
לחי לומר' המתפלל לפני שהי שתכניסו לת תפילתי זהת
לפני נור שוכן מעונה בתודה ובשירה וברכה כדי שתהיה לי
לכובע ולמנן ולבבה ין מלחכי המשרות המתפשטים להשפיע
בעולם והכני זוכר עליכם לותיות שמות המשולשים המקיפי'
מרכבה העליונה והם הם התתתונה ומהם מתפשטי' נבורו'
למחות ולשלפים ולרבבות לכתר"יל יה"ו (כ"ח בין יה"ו ובין
שם הכפול שם השר שמע"יל יהדו"נהי) שו השמו' הקדושים
והנבורים מלחים נבורה וכח לחי זוכר עליכם ובקדושתם
ובנבורתם שתהרו לעשות לת שלחי כי שלת נפשי למלחת
מורך בקשתי שהיה כך וכך ויהיה שהי העול' הטעלם מתפשט
לור הה' החופף על הד' המפורשים והכוכבי' למעלה ומנמת
זיו פניו לטעלה למעלה של קנה החמישי ובעת הזדווג
ליקוחו מיקוחו ומקום הת"ת והחדר בו יוצח מכוח ומשקה

ומזון והכוח ומתו מתפשטים לפניך למייחדי שמך שהי בכל
מלודם ובכלם ומנמת פניהם חליך יחיו ויקודך ומהם כעו
וכדו ברחותם נולל נבורתך מהם פחדו מלהקריב לרחות
שלימות דרכיך וכולם כ' הם מדקדקים בשלימות דרכיך שהי
וכרחות שלין למעלתך רוח ומחוב וכוח וקלה חיעו ומכיין
לחירו בשכל לבבם הלח הוח שהים החדיר הקדוש והנבו מוסל
מעלה ומטה לחדון מוסל בכל ח' כלי דמיון וכלי שכי עמו ולחד
ולח בחיברים ושכל לין להחיעו ולחד כלי רחות והוח הרוחה
והשומע והוח לחיו מתוקף שלימו יקודו והמחורו המתפשט
בתתלה מתך שהי הקדושים המיחדים לעשות רצונך כי חל
כולם כתת נבורה ומשלה שו על נבחותיך ולחו על ברוחיך
ושו שומרים משמרותיך . והמחור המוחי המתפשט ויוצח
מלפניך לחיזה שכל יוכל לדבר מהללו ולחיזה רוח יכול להשיב
"זוכי כולם עונים לפי נודל מחשלתו והוח שומר משמרת
היכל ומעמידו על תלו והוח שומר מצוות היכל הפנימי
לחחר בו כרוכה כבודך רם ונשח ובו שלימות מחשלתך כרוכה
בשכל ובתכונה ועשרה מערים כמנחו בהיכל הפנימי הנורח
ולכל ח' וח' מחשלה נדולה וידועה ולכל שו השערים משמרה
לחת נדולה ולחחר תפלת עניך העשויה בחמשבה ברורה
מנעת לשו השערים מתחדדים הם ומלחיהם כולם נפתחו
כח' לתת כבוד לתפילה והשומרים משמרת המחור המקיף
לעשרה השערים והעמידם על משמרותם הם מחכות
המשולים הרחשים הם העושים רצונך והם עבדיך ומשרתיך
שהי ולכן לחי לומר לכם נ' הרחשים הנדולים העומדים על
המשולים בכח שם הקודש והחמין שם הקוק הזה .
יַאֲהַלְוִרְהָחוּם הוח שם חוק יוצח להרחות מחשלתו בו מדת
הרחמים והנבורה בזה הכח הנדול לחי זוכר עליכם קש"ל
נרדו"יל יה"ו שפט"יל שתהרו מיד לעבוד להביח תפילתי
לפני מלך מלכי המלכים כמת הסבות מוסל על כל חדון לחחד
אה"יה לחשר אה"יה לחדון ח' לחדון כל הלחץ ומיך שהי המחור
השמי מתפשט ויוצח דרך נבולו ופונה למטה כחוקו ומשפטו
להשפיע לברוחי מטה ולכל נבח הלחץ והוח העומד בין שני
הדרכים וכל הדברים שו מניעים בתתלה הוח הכרוז כבמת
ישרחל הוח הנקרח לחדנ"י יהד"נ' ומיוחדות התפילה ובכח שם
שמות לחדנ"י יהד"נ' לחי מזכיר עליכם מחבות הלרשי' המחשבים
ברחשים שתהרו לעשות משלתי ובקשתי זהת שהיה כך וכך
ובכח שני שמות הללו לחדנ"י יהד"נ' לחי נוזר עליך השר הנדול
והכורח מיכ"ל שתהר להביא תפילתי מעבר לשבר ומחקום
למוקום בחיקוחות הרחשים והיכולת עד שתביח לות תפלת
למעלה לפני נור מעונה ותקטירה כקטורת הסים

מיכאל המשך הזה לעשות כי שמות כורחים וכרתי עליך ולא
להכריחך וכרתים שלא תתמהר הדבר לעשות מפני קדושתם
וגבורתם והכני ית"ל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת כורע ומשתחוה לפניך ושואל ממך בלב שלם כשבר
ונדכה ורוח שפלה וכליותי יתחדדים מפני רוב גבורתיך
שתעשה שאלתי ותשלים בקשתי שהיה כך וכך כי אתה שומע
תפלות ומקבלם שהי כל החרון לעבדיך הקוראי' באמיתו וכמו
שאתה שומע תפלות כן אתה שומע ברוב רחמיך תפלתי
ועשה בקשתי לה"י לשר לה"י לחנן ומלך על כל הארץ
כי"י שומע תפלה (י"ל שזו היא תפלת של ר' נחוניה בן
הקנה ז"ל) והנה סדרתי לך תפיל טובה חן לה ערך ודמיון
וכוונת התפילה כשלמה עבייכי דרך הי' והכני מתקיל דרך
החמישית בחכמה עמומה להיות מקור ושולה ולהגיע אל
עיקור האמת מן סודות החכמה וכללייה והנה כי זה דרך
החמישית לשר לפרש עכשיו מי יוכל לדבר שלימותו וחכמתו
הגדולה לשר בה עמדו כמה חכמים ומזכבי' ותמהים להגיע
אל סודה ומהם הסיגו ומהם לא הסיגו ואותם שהסיגו והו לא
הסיגוה על פרט אלא בכללים גדולים וקצרים ואתה הבן
והוריתיך דרך זו תלך ותבין בו זה השם הנכבד לשר ממנו
מתפשט הקדושה ומור' זה הדרך כי זה השם קבל פעולותיו
כמשכות בקדושה ורוב פעולותיו בלי קדושה כמו שכתוב אלי
י' השוכן אתם בתוך טומאתם ונודע מזה הדרך סוד הזיווג
כשר שכה רחשובה מזדווג ליי' כמה מאורות הם מתפשטים
ונבנתים והקדושה שהכרובים שומרים אותה שעה מה הם
רומזים לכך קראתיך דרך הניצה כי הניצה מקום מן מקום
הכרובים מתנברת כמ"ש ואיזה מקום ניצה ולמטן זה כודע
כי כל מקום של הכרובים היה מקום הניצה ומקום הקדושה
השלימה כולה יפה ומהם אין בה כמו שתראה עכשיו ברחיות
גרורות והנה כשלמה דרך הרביעית:

דרך הה'

והיא דרך הניצה וכה תראה מהלכות
הכרובים ומרשה שהם ניי' לאלי ישראל
וכה תראה סוד הזיווג והמאורות לשר מהם מתפשטים
ונבנתייים מה שמותם ואם כמשכות בקדושה ובטהרה או בלי
טהרה ואיכה ונעשית פניהם מתחדים והם בשבי פסוקים הללו
ותראה תכמיה בדרך החלת כתיב כרוב ע' מקנה מזה וכרוב
לחד מקנה מזה בשעה שהכבוד העליון מתפשט מן מקום
המיניחות ומזדווג עם שם י"ה מי יוכל לדבר הזיווג הנאה
בגורי' מאורות לאלפים ולרבבות מתוקף ויו מסדרו וקודם
שמתפשטו המאורות מתפשטים שניים שכל ח' וח' עולה ני"ב
מעלו למכיין זה והח' מתגבר ועול' ולזיווג אין דמיון ושהכשרש
נגד השמאל מקבל מן הלחר שבשרש בימין לפ"ם שמניהם
מתפשטים מיקום ח' (כמו כתוב מקום שמאל ימין ומקום
ימין שמאל ואני כ"ל להפך כלחר כתבתי) ואומר לך למה
בשעת התחלת הזיווג מתפשט המאור' הרחמן ובשרש בשמאל
וכשהזיווג כשלם יוצא הלחרון ובשרש בימין ומכני אלעזר
מקבל מן הרחמין וזהו שכל המאורות לשר הורכבו בי"ה וה
מתפשטים ממנו ומהמאור הקלים לשר יוצא בלחרונם כל
פעולותיהם שלא נריכים שהה כדי לחזק ולהוסיף
הפשוט לאור והרחמן לשר יוצא ברחשובה מפני רוב גבורתו
ויופיו לך הוארך סיוע לשלם הם פעולות י"ם שלם הורכבו
טהרה ועל שני המאורות לשר כמו"ש בשניים עשר מעלות
כתוב בתורה כרוב לחד מקנה מזה וכרוב לחד מקנה מזה
שלם הם יחין ושמאל ועל כן זכר אותם ב' פעמים ועל כן אמרו
חז"ל שהכרובי' הין כדמיון זכר ונקיב מפני המשפיע והמקבל
ולחר שלש ב' המאורות הקוק והשלם מתגברים שניהם בשלי
הקדושה ומבעוד שהמניחות לחדן שלהי כל הלחרון מזדווג ש
זה השם י"ה שנקרא שכינה עלינו ושמשם יוצא השפעת
שניהם מתקולין המאורו' שמתפשטו מן השניים בשורה וברכה
מתוך רנתם ושורתם מקדישי' לאדון לחד והקדוש שכך הין
אומרים כדי לחזק את המאורות המתפשטים מיחור השלם
ולהשפיעם שכל וגבורה וכי"ב מעלות שלא הניצה בכללים
ולמעלה נמנה בפרטים שהייתי מחרין במאמר הענין ושלה
שמות המאורות המזדווגים למאור הקוק ומאור הקוק נקר'
שמו על שדר עבודתו לה"ה וה הוא המאו' המכרך גבורת שם
י"ה וטעמיך כל מאורין כל מאור מאור במקומו ושם
המאור השלם טעמי"ם שיהא שעמד מול הקוק כדי לקבל ממנו
ושעה המאורות כזדווגו בקוק ושעה מאורות כזדווג בשלם
ושלה שמות המאורות של השלם הרחמן יהרר"א אל ושם הב'
יוחצצב"רון הנ' יוצפעחי"רון הד' מסבבות הה' מצ"פץ
והו' זהרר"א אל פוניס שלו הו' מאורות לו' קבי המזכיר כי
החמת המכוונה זהו שם י"ה ו' וידוע שלו ו' קנים הם שעה
שמות לחדים שלו הנזכרים למעלה מקבלים מהם ושם שלו
השמות כמלו למאור השלם י"ב מעלות ושלו הי"ב מעלות
הם מגד הת"ת ליסיכה המבטת לחסד ונתסד נשרש לחבל
מפני שהם של רחמים נקראו שלשים ושלה שמות השעה
לחדים הנקראים קבי המכוון שהם כללי הניצה כשר לחבל
גרחיות גרורו כמשם בשו"ת הם ושם הו' יקרא ייהוייהו"ייית
כוה השם תמנה י"ב חתיות כנגד י"ב מעלות הכרובים

והוא

והוא יוצא מלו הפסוקים יברכך יי׳ וישמרך יאר יי׳ פניו אליך
ויחנך יש׳ פניו אליך ונו׳ מן שו הנ׳ פסוקי יוצא הסם הנזכר
ויקודו כמ״ש בתורה ויתעיל לכל דבר ולפילו שבריך קדושה
הקדושה קלה מאוד כגון תפלית יום ח׳ ומפילה בנהר ולכל
דבר תמונתהו פועל בלי מלאך לקדושתו אין סוף ולגבורתו
אין תכלית ומכשיו היה מעיין ותרח׳ מכמה גדולה עד מאוד
לאין תכלית וסם הסמי הוא סם לחדיר ולחיין מאוד והוא זה
ייארואאוחונחל והוא הסם יוצא מפסוק זה יי״י אל רחום ונו׳
עד לאלפים מר״ת הללו ולכל דבר תמונתהו פועל בלי טהרה
עם המלאכים האלו · יהו״ה אל יהוסע״ה אל אור״יאל רפ״אל ונו״א
לרט״יאום לוז״יאל וי״יאל בב״יאל ים״יאל כור״יאל מכמ״יאל
לו״יאל · ברחם שמות המלאכים הללו תמוצא הסם הזה בכל
לחד ולחד בפני עצמו אין אלו המלאכים תמצוא אותו בזה
הסם ולכל דבר תמונתהו וסם הנ׳ יְשׁוּחֲכָוָה וגוף המזורה
הוא אה״יה לשר אה״יה וסם הד׳ נקרא יְכָהֲכָוָלָה וסם הה׳
נקרא יְאַהֲדוּנֶהנו וסם הו׳ יְמַהַהַאוּרְתִיר (כ״ת יתהה לחדיר
כ״ת לחדיר) אלו הד׳ שמות שהסם כלם מן כתובי יוצאים והסם
הוא כלול ביניהם בניקוד הנ׳ (כ״ת הטעמי מן הטעמי
ניקודים) והנה לך י״ב מעלות של מאור החלם וכשתסייס י״ב
מעלות החמרות אומר לך כל מעלה ומעלה בפני עצמה על
דרך כלל ושמות י״ב מעלו׳ של המאור החזק המשפיע הסם
שבתפשטה מן שבי קני המזורה ושו שמותם שם הוי לחדירין
ושם הנ׳ ניהד״ירין ושם הנ׳ נפח״ירין ושם הד׳ הוא נגי״יהון
ושם החמישי הוא לכתר״יאל ושם השמה שפר״יון אלו שמות
השמה פועלים בלי טהרה בין לשמה בין לאין בין להמלט מכל
נזק בין לשמוע תפילה בין לבטל נזירה ובין להסיר איש
מעל פני החדש עם שו המלאכים שהלה הם שמות הקדושי׳
לאור״יאל ברכ״יאל נדק״יאל נפכ״יאל חס״יאל יחזר שמש״יאל
לוחיית הרחמנות מן אלו הו׳ שמות שזכרנו לעיל קודם
המלאכים האלו תמוצא ברחמי תיבות המלאכים הללו לכל
דבר מועילים ואלו הם ו׳ שמות שהם כמו הסרסים והם כמו
קני המזורה שם הרחמן אה״יה לשר אה״יה ושם הסמי
ממשיך הגבורה שיו בזרוע כטויה וזה שמו לחק״ת שם שם״ת שם
כפפס״יס דיוכס״יס כולו שם לחד והשם השלישי כוו׳ ותהיה
מכוין בו בלבד ויסב לך תשובתך ושם הד׳ נקרא
אֲאֲיַעֲמְוָאֲגַיְעָהוָה יוצא מזה הפסו׳ לחכמי לחד שיתך מגדיל׳
ולחכמי לתעלך נס עלה ושם החמישי יוצא מזה הפסו׳ ויאמר
יהו״ה נסיכי בת ומרם מעשיר למו הופיע מהר פארן ואתת
מרבבות קדש מימינו אש דת למו ס״ת יין הקני הם הלחשים והלחשים בפי תכוונתם לכל
ור״ת יין הקני הם הרחשים והלחשים בפי תכוונתם לכל

הרחשים כמו שכתוב וזהו צירופו וַיַּנְמְאָבָתָוְשְׁמוֹלְשׁהתָוָ
וזהו צירוף כעין דעתי לפי מה שרמזתי בדברי הספר ·

רְמַהַפְיָוְאָמְחַקְרְמָוָאֵיעָרָל וזהו שם המלכים ושם הדורש
לידוע לבעלי הסכל הפועל בלי מלאך ובלי טהרה שלא בהיותו
יכוין בְּיהוָה בניקוד הי׳ הזה ולא תרחם הפעולה כרצונך
ושם הסמי הוא אלה״ים כולו כמשך בגבורה ונוף המזורה
לדון לחד שהין לו דמיון ולא תמונה הוא מקום המקבה
והנה לך כ״ד מעלות כמ״ש בתורה והנה רבקה יולדת ונו׳
ור״ת כינה וכדה על שכמו שו כ״ד מעלות כמיכין כך ותרד
העינה לחמת כי זהו המזורה זהו יהו״ה לחמין והקדוש
והחזק ואלו הכ״ד מעלות כל לחד ולחד כמוהו לו שכיין
בלריכות לכל לחי לומר העניין בקיצור מעלה רחשונה מעל׳
לחרוכה הפונה למעלה הנפרשת במלכות ומקומה מקום
דין שרפה כי ענפי הניכה מיולכות עולים לקבל ולהליה בלים
להשפיע אלו המעלות הנזכרות וזו המדרינה כלשר עולה
תורה נתן מהלכו לנד השמאל ונתגבר ונקבר בחאור החזק
ומן החאור החזק כלשר זו המדרינה הניע אלו שנקרא
שמו אלה״ים שו מתגבר מאו בחרון ובחמה למלות רבות
ומפנו ולשר שם אלה״ים הוא כלול עם מקודו יהו״ה אל
לין דבר פועל פעולות בלי טהרה ובלי מלאך ונקרא שם
המדרינה הזאת והב הארץ ובחידרי החלם והו הלב שמקבל
מן המוח כמו שהניכה מקבלת מן החכמה כי מעלת הניכה
לא היתה נחלת אלא להבין עומק הניכה והחכמה
והמעלה השנייה היא המופלת על הכרובים והמשכיעם
שפע חכמ׳ וביכה והבוד׳ בהם לקדם כח הסם הנכבד והנורא
הזה והיא עולה ונפרשת בגד החאור החלם שמאחו מתפשטי׳
הרחמים והיא המעלה הנרחית מה לחדיר יהו״ה וצירופו ·

יַמַהַהוֹאַהֲדִיר נפרשת בטכסיסיה עם המלאך מיכל להחלט
מכל דבר להכשיל לחויבין בכל מקום שתרצה לשמוע להרחיק
המריבה לרפות החולי לשחלה בלי טהרה והמעלה הנ׳
המתנברת בגבורה המנדפת כאות יהו״ה שהוא אהו״ה
היוצא מהכסוק ויאמר יי׳ מכיני בת ומרם מעשיר למו ונו׳ כלשר
עולה מי יודע תפלתו והדרו ועוזו מקום שלומו כשמעה
הקדושה המחוקת החאור הסמי ופעולותיו בלי טהרה עשוין
להכשיל ולהבין ולדרוש כמעיין המתנבר ולשתת מן ולשחול
בדבר הללים ולהכריח לכל כאות הטומאה כלשר תפרש
לחרי כן ובלשר יהיה כלול עם מקודו עם שם יהו״ה נכתב
ניקוד כי׳ לין דבר טומד לפניו ופעולותיו עם שו המלאכים
הלדירים והקדושים טוו״יאל חזק״יאל עזר״יאל
המשמרה לדרוש ועם מכמ״יאל ועם כור״יאל בחלו
פעולתו אל

פעולות ידועות והמעלה הד' פונה ליתן לכל מקום הקליפו'
לולי כח הקדושה המחזקת הוא שם היונק מן יהו"ה לחדוכיו
והוא יְאַהֲרוֹנֶהָנּוּ מה לחדיר שיך בכל הארץ שם ליתן לכל
דבר לשחול בכח יקורו טכס"יסיה ולהנעור ולהמלט ולשחת
מן ויחבד ולנעור ברוחות הטומחות ולקדחת רביעית מין
כיוהו וזכי וזכר אלו המעלות והם תולדות של שם
יהו"ה כאשר לחברהו בחבורות השתרים והמעלה הה'
הפונה וכשרשת באהוה המשפיע במקום הגבורה והוא שם
ליתן כוח' מחוד תחנלהו בדוק לכל דבר שתרצ'כבח המלאך
יופ"יאל בין לשמירה בין לעבור בהר לעלות קיום בכח
מקורו הגדול והחזק והמעלה הו' כלולה במקור הנקרא
טכס"יסיה לכל דבר תמלאה ובקדושה לשחת מן לערבב דעת
בחדם להכריח האר להקריב המריבה וגם לשחלה הוא טוב
והמעלה הו' הוא כשרשת במקור אהו"ה היא מעלה מובחרת
ושם ליתן כאשר הוא כלול עם מקורו לעבור מים בגבורתו
ולהכלל מן האש וגם הוא לעבור בין החיילים השם ליתן
כאשר הוא כלול עם מקורו לעבור בין החיילים וגם לשמירה
בעיר וגם שלח ירחוך בעיר בשעת הדין ולכנוס מלחמה
והמעלה הה' היא מעלה טובה ודי לנו בזאת המעלות לכל
בגירוף שם יהו"ה משמרות לחרי' ומלחכים מופלאי' לאר לח
רחית וזו המעלה הכשרשת בשם טכס"יסיה בחד"ה בחמעלה
המוקבלת עבפיה עבפי וכו' ופעולותם לעלות רפואה ולכבור
פה ולבטל עגה ולבטל כישוף ולהרבה ושלח לרחות קרי וגם
לשחול דבר מחת הלחים עם שרי המשמרות והמעלה הו'
הכשרשת בשם אהו"ה בשם הגבורה ומרוב הקדושה נרחים
כמו גבורה קשה ופועל פעולות גם בלי מלאך ובלי טהרה
לג' דברים פועל לבטל התאו לעקרה וליולדות בשעת הדחק
והמעלה הי' הכשרשת בטכס"יסיה פעולותי' הקדוש להרחות
עם רב פרשים רכובי סוסים כולם גיבורים עורכי מערכות
ונרין קדושה נ"יים בשעת הדחק וכאשר יתחיל להשפיע
לאלו המלאכים ישפיע בכוונה פן יגזק ואלו הם נפכ"יאל
נבר"יאל חור"יאל והם מן הגדולי' שבשבעת מרום והמעלה ה"יא
היא באהו"ה וה קשה השתחל בכח אלו המלאכים חוד"אל הזיאל
מחדיאל להעניש שוכח בכח זה השם ולהעניש מן העולם
לקיים בניס לקיום ברכה לקיי' קללה ח"ו ולבטל פחד ואימה
מעלת י"ב כשרשת בטכס"יסיה פעולותיו להסיר כערת היום
ולקפוץ חרן לבטל לחיבה בין לחים ובין לאשה לחים ומעל'
ה"ג כשרשת בחה"וה פעולותיו למהר דבר לעשות לשבת
בגורת להוריד מטר מעלת ה"יד פעולותיו להקל הרעמים
ולחכי חלגבים והברד ונשם שוטף והוא כשרם בטכס"יסיה

סם חזק וחמין וגורף מעלת הם"ו הוא הכשרם באה"וה
פעולותיו להמלט מכל נרה ולהוציא לאור מיבית הכלוא מעל'
ה"ו כשרשת בטכס"יסיה פעולותיו להכליח בכל מעשיך
ולשחול מכל מי שתרצה ולח ישיבו פנין ריקם מעלת ה"ז
כשרשת בחה"וה פעולותיו להכריח כחות הטומחה ולחבד
התחוה ולמלחות תפנך בכל מה שתרצה ולעבור בני חדם
בכשירים בשעת הקפת הסוסה לו הנית מעלת הי"ח היא
כשרשת בטכס"יסיה והוא שם מוסדק לכל דבר ופעולותיו
משמשו חת דבריך ולשחול בחקין ולהברי כל מיני כוח מעל'
י"ט כשרשת בחה"וה ופעולותיו לנעור החיות וישבו רבוך
ולזכרו על המכה ויתרפח לו על הסוליס והוא שם לכותבו
על קלף תמור ולח ישף בדרך לו בעי כל היום שישח חותה
מעלת עשרים כשרשת בטכס"יסיה פעולותיו לבטל מריבה
ולערבב ולזכור חותו ובמדבר כחאר תמות וחק"כ תפו'כרנלך
ותמנח מים לשתו והוא שם כדי להסיר הסין מכל העי' ומעל'
כל מקום שתרצה ולשלוח חות' לכל מקום שתרצה מעלה כ"א
כשרשת בחה"וה פעולותיו להסין ולדעת לבות בני חדם והוא
שם לשמיר והוא שם שלח ישלוט בך ברזל וכלי מלחמ'ולביטוח
מלחמ'מעל כ"ב כשרשת בטכס"יסיה והו' שם חאר פעולותיו
לעבור בין הליבטים וחפי'לחסור כל מי שירצה להרגך ולזכו'
חותו על כל מי שתרצה ויחבך לבו ויהיה כערער בערבה
מעלת כ"ג כשרשת בחה"וה פעולותיו לפתוח לב ושלח
לשכוח מעלת כ"ד הוא כשרשת בטכס"יסיה פעולותיו
לזכור לחדם כל מה שיקרח ולהסין דבר מתוך דבר ונם
הוא שם לכתוב החדם יותר ממה שהוא כתוב וכשלמו
הכ"ד מעלת הכיבה בכללים קדיש ובדרך השכל הזאת
לומר שרי המשמרות כי השכל שכתן הק"בה בחדם
להבן ולדעת ללו הסודות ומה שכל יהיה בחדם לאר
דברי'כלו יפעול והשכל העליון לאר הוא מחבר כל המאורו'
והמכוי בכל כח וכח מה שמו לו מה סודו כי החמת והו כוח
כי מלחך ח' עומד בשמי מעון והחדם ליט' עושה פעולותיו
ונקרח לותו בשמו בפעולה לאר הוא עושה ומיד הוא עושה
הפעול וזה השמש שחדם שומש לח יוכל להיו"שלח ע"ד השכל
דק מחוד נח ומנוחה כחא' תרחה שכשיו ותח כאשר תדע
כיצד המלחך מחחר לעשו פעולתו ע"ד השכל תפעול ברצון
ונ'עכייני'לפרש בזו הדרך הח'שמו'רחש המשמרו'של פעולת
שם יהו"ה והב' כיצד שומעין הזכר לותיו השם והם מוכרחי'
בזו ההזכרה ופועלי' מיד והב' כיצד השכל מחבר המאורות
ומשמיד בחקומותיה והוא המחחר כחם ונבורת לעשו שלו הב'
כוחו עמוקי לפרש בזו הדרך ותרחה בפלחו'תמיס דעים ושלו

המעלות

המעלות שום לומד בעולם לא נמצאו בה כי אם ישראל בני קדוש להודי עליון בעלי בריתו ורב לוהכיו ותיימיו והם כשלמו הדרך התמימית :

דרך הו'

היא דרך השכל נמצאו בה דברים גדולי כמעשי כולם בשכל המובאר המשך ויוצא מן מהות המציאות מן מורם הפרטים ומבחר הפנימים וכאשר השכל יוצא הוא מאור בלי תערובות והוא מאור מאכים לרוחני מכוחה יתירה ומן מהות המציאות הנשיב לאמיתיית כ"ש ובה בכיוצו ש מקו' ת"ת ש אמצעיתי ושהוא מקום שאין שם תערובות ויות"ת בה עד מלכות שלמקום הרחמים שנמצאת בה ומשם מכלכל כל נפש מרוס הנדולים לפי גדולתם והקטנים כפי קטנותם והשכל הזה ברוב זיו ואורו נמצא לו רוחב וכוף וכפופו כיוצא לו שכל מובאר כיוצא ברוחב ומתפשט מן קצה העליון ועד קצה התחתון בדרך ישר אין בו נפתל ועקש ואין מהות שכלו התחתונים אליכם מקבלים שלא מן הכיוצאות שמתפשטים ממכו לכל העליונים מן מהות נופו מקבלים ועל כן אמרו שהמלך הוא כלו שכל וחייב לא נמצא בו והשכל הזה מן המובאר מן מקום המציאות יוצא ומתפשט מן מזרח עד מערב ומשם הנלנלי בלמעלה והעולה השכל והנפלאות התחתונים והמים והדני והוא נרחב בנלנל סובב על הכל ובכופו שכל מובאר כיוצא ברחב ושכל הרחב מרוב זכותו רחב מה ברחב כוף השכל ויה ברחב רחב השכל רחב כוף השכל הוחיל וכולו נוף ר"ת מן המלאכי' שמקבלים מן כוף השכל וכאשר הלדם מזכיר השם שכולו שכל וכולו קודם הולך ההכל הזה ומניע עד כוף השכל מם ההשבעה היא במלאך המקבל מן כוף הרחב השכל כמו כן מיד היא נעשית ועל כן אין תימה למהירות הפעולה שהמלאך פועל והעכיין הזה תלוי בהתפשטות השכל בכל המקומו' והמלאך השוה מבוחות השכל הוא עז"ל (כ"ח נמ"ל) הידוע תחת ממשלת שרי השר הנדול ור"ת בלבנך מדוע המלאך ממהר דבר בכח מוכרח בשומעו לותיות השם כי כשמידד הק"בה ברוחני בעת הירידה תקן להם כשישמעו לותיות נבורתיו שיעשו הדבר ההוא ועוד כאשר הלדם זוכר לת השם כמו שנריך להיות המאור ההוא מתדרך תדלה נדולה והמקבלים ממכו ברחותם שמקורם מתריך נם הם מתדרדים ומהרים לעשות כל יכולתם כדי שיכותו השם ומכין שהמלאך מתדרך בשומעו ההשבעה כתוב בעכיין שמיכל הכהיל בשעת בעלות לוב ומו על הכבר כאשר בה שהול המלך עליה לשהול לשמוע מה יהיה עכין המלאכה היוה התפילה

היאך היוה להשביע לשמוע שיעל' וכשעלה שמוע לפני שהול לאור לו למה הרנזתני לעלות ונו' מכלל שהמלאך משביעי' לותו מתדרך מלוד יופני כח הלותיות ועל כן אם (כ"ח לאור) שמוכל שהיה ילוד לאה עפר ורמ' בשומעו ההשבע' של כח הטומא' עומד תדרך מלא כמוד ולאיה עת"כ המלאך שהוא מוכרח בכח קדוש ולכן כל המבריח בכח פעמים רבות תמיד תמיד לא זו הדרך הטוב' נם השוב' לא יהיה כבן והמלאכים נבלות השמים המוכים על השמירות היש להם מספר כמ"ש בספר לוב היש מספר לנדודיו וכי יש מניין לנבלותיו ולמה אין מניין לנבלותיו על כי אין לו רחב וסוף ואין למחשבתו שעור ואין שכל להשיג זולת השכל המתפשט ממכו והוא המגייר נורה לכל ברואיו של הק"בה לכל ר"ת כפי שכלו וכפי מחשבתו ושו השמות של שרי המשמרות השומרי' מחנה השם הנכבד יהוה והעובדים עבודתו שרים נבורים תחת ממשלת לשפים ולהבות כולם כל' נבורים מרעיני' ומקריבים שמו י"ה וקורלים לפניו לחדר הרחמן המוכה על הכנסת התפילה בכח השם ר"ל בשם יהוה הידוע' הזה הקדוש בקרא מטו' יהוא"ל שרים נבורים חברים ונלחמים (על נרחה כי ר"ל הם שרים המבדילים ובכתב בטעות לכן תרחה למטה לוך כתבתי למטה לוך כתבתי לחתת שמוע"ל מט"טרון יהו"ל שרים נבורים חברים נלחמים) והמוכה על כל מי שהבה בין רשה בין טובה שמו קסר"יאל והוא מן כת השומרי' מחנך נדין רשה והמוכה על כל מיני השלה שהיה בחלום הוא הנקרא עבפי"אל והוא מחותף עם המלאך עזר"יאל ומי שהו מוכה על כל מיכי השלה בהקיץ שמו שמע"יאל הטוב מן כת הלופני' המלאך המוכה על כל מיכי השמירה שמו כבדל"פון והוא מן השורפים ומי שהוא מוכה על כל מיכי מן רפד"יאל (כ"ח רפ"אל) והוא מן כת הנלנלים כפד ולאיה שמו נרז"יאל (כ"ח נרד"יאל) ומי שהוא מוכ' של השלום נקרא שמו סנכנ"יאל (כ"ח סנכ"יאל) והוא מן כת השורפים המוכה נדין רשה עושה רצון קונו ונדילו בכוחם ממשלתו ומי שהוא מוכה על השלה מונח פעולו' שם יהוה לאור וזהו שמו שרמ"יאל (כ"ח שמ"יאל) (כ"ח שלמ"יאל) מן כת התשמלי' ומי שהוא מוכה על הכח לתת ליעף כח ולאין לוכים עצמה ירבה עצמ"יאל שמו והוא מן כת התשמלי' מן מקבה הרוח והמוכה על הזכרון (כ"ח על מקבה הזכרון) שמו זכר"יאל (כ"ח זרע"יאל) והוא מן מקבה הלח השורף כמוכ נדין רשה והמלאך המוכה על כל החיות מן כת החרלים (כ"ח המלאכים) נקרא שמו מיכל הנדול כי שנים הם והוא הנדול והשר המוכה על הרפואה שמו יוכ"יאל (כ"ח שמכ"יאל)

שמכי"ל והוא מזותף עם רפא"ל מן כת הלוחכים כמנך
ברקיים והמלאך הממונה להעביר שנה מן הכת של יום
המשריף שמו שפכי"ל (כ"ת שפטי"ל) הגדול כי שנים הם
ועדיין לא זכרתי כ"ת עכשיו והמלאך הממונ' להבריח לכחות
הטומאה שמו תרטיא"ם (כ"ת תרטומי"ם) והוא מזותף
עם הסם תפכי"ל (כ"ת תפכי"ל) (כ"ל שהוא כת מן כני
הלחים שניהם מזותפים לזה העניין) והמלאך שהו' ממונה
על הלחם כנון להכניל מסדרות תחר כמנך עם כת הלחם
השורף שמירין והוא מזותף עם המלאך נורי"ל והמלאך
שהוא ממונה על הימים להכניל מסדיפת מים ולעכור המים
שמו רפ"ל (כ"ת ריפ"ל) והוא מזותף עם המלאך מיכ"ל
ושניהם הם מן כת הלחלים (כ"ת התרשישים) להנן על
הלחם והסר שהוא ממונה להוריד את המטר בימי בצורת
שמו ערפי"ל (כ"ת שבפי"ל) והוא מן כת המשמלים ושאר
הוא ממונ' על הטירין שהוא מזותף עם הסר שמו לילה והסר
ממונה על מסמרת בני הלם להוציאם ולהביאם נקרא שמו
נפכי"ל והוא מן כת הכרובים (כ"ת הטובים) כי שנים הם
והוא הגדול מהכירו ושאר הוא ממונה לנטוף בכל מיני כיעוף
והוא מן כת התרשישים שהוא יהוספטי"ל סר הגדול ונורא
מהם ושאין לנבורתו תכלית ושאר הוא ממונה על מילוט
הלחם בעת הדחק נקרא שמו רקבי"ל והוא מן מחנה
החופפים ושאר הוא ממונה להכות בסנורים והוא מן כת
של המלאכים שהוא תמי"מור (כ"ת תמיכי"ור) הממונה לערבב
השכל ולהפיך לבות בני הלם נקרא שמו מפפכי"ל (כ"ת
מפכי"ל) והוא מן המשמלים והממונה להעלים את בני
הלם ליודעים מקורו והוא מן מחנה שכלים ונקרא שמו
פרקי"ל (כ"ת פוי"ל) והממונה לקפוץ את הארץ עם
המלאך שמהו קפכי"ל ושניהם הם מן מחנה התרשישי' והוא
הסר אשר ממונה לקפוץ הארץ נקרא שמו מעתי"ל והממונה
להסיר היופי ולהרחות את הסדרון לחלם ולבהלו נקרא שמו
יפי"ל והוא מן כת הסורפים והממונה להביא מורך בלבי
אנשי המלחמה והוא מן כתות הרוח מן המשמלים נקרא שמו
שלמי"ל (כ"ת שלומי"ל) והממונה על הדין הקשה שהוא
עם"כ והוא מן המשריפים והסר שהוא ממונה על רפואות
ידועות כנון לקדחת שלישית או רביעית או תעידית ר"ל או
לרוח רעה והוא מן מחנה המלאכים נקרא שמו אמ"יח (כ"ת
אפ"יח) ומי שהוא ממונה על יציאות הנפש שלא תכנס
לגיהנם והוא מן כת הסורפים נקרא שמו כרנפי"ל והוא
גבור מאוד והממונה על הבהמות שמו דלו"ל (כ"ת דליהל)
מן כת הלחים והממונה לסייע לכתוב ונקרא שמו יוכתבי"ל

כ"ת לכתבי"ל) והוא מן כת התרשים והממונה על טוב מן
ובאבד יופי"ל מן הלוחכים והממונה לכבוד מלך ומלכה שלא
יגלו מרכוך שמו שמפי"ל והוא מן כת הסורפים ומי שהוא
ממונה על הגבורה לפילו לעקור קומה בכח הנס נקרא
שמו נברי"ל מן כת המשריף והממונה על הברכה והוא מן
כת הלחלים נקרא שמו ברכי"ל והממונה לכתום את פיות
ושלא ישלוט בו עין הרע שמו דלי"ל ומי שהוא ממונה על
הרגון רגון בני אדם אם טוב ואם רע נקרא הדרכי"ל מן כת
השורף והממונ' על הפלאה וכן אם תלך במדבר שלא תרעב
ואם תלך במדבר ניה שלא ישמע נקרא שמו קמו"ל והממונה
על קדושת העליונים והוא מכת של כרובים נקרא שמו
קדש"ל (כ"ת קדשי"ל) והממונה להרחות הכפלאות נקרא
שמו פלמי"ה מן הלוחכים והממונה לסתום רחות פני האדם
נקרא סתמי"ל (כ"ת נסתי"ל) מן כת הרוח והממונ' להרחות
ממשלות המלאכים על האדם ליודע את מקורו פנים בפנים
נפכי"ה כהן הדיוט והוא מן כתות התרשים והממונה על
ספר הזכרון נקרא שמו זכרי"ל והממונה על הדעת שמו
מתבי"ל והממונה לקצר ימי האדם נקרא תמי"ל מן
השלחים ומן כתות הסרפים והממונה על השתן להקדירו
וזו פעולה גדולה עשויה בטורף בשני המלאכים הללו ששמם
שריפו"ר והשני נקרא שמו שמשי"ל שהוא עתו והממונה
לסייע להדוש ונקרא הוא כח מועל הדרשה לאור נקרא שמו
סנסריפי"ל (כ"ת סנכסלי"ל) והממונה
לבטל כל מיני כישוף ואפי' לידע כיצד נעשו בכח הסם שהוא
המלאך הזה הוא מקבל נקר' שמו שרפיאל והו' מן המשריפי'
והנה כשלמו השמות של שרי המשמרו' ומימי הו"ן את העול'
כולו כי הם שבעה וחמשים כמניין ז"ן וכה העולם ניזון
ונבראתי כמו שתראה בפעולות משמרו' לחקרים יש שהם כמו
תולדות של הלו ואתה תקזוב שהם יותר מופלאים מהלו אבל
שו הם הרחשים העומדים על הפקודים כמו שתרא' ובחלקו
הלו המשמרות לחרבע תלקים הלו הם מקבלים מכח השמש
שבמרכבה ושו הם מקבלי' מן היסין שבמרכבה ושו מן הפנים
ושו מן החסר הט"ו הרחשוכי' שפעם מימין והט"ו החמשי'
הכלי' לחקרי הרחשוכים שפעם מן השמאל והט"ו השלישים
מן כל הפנים והי"ב החקרוכים שפעם מחקורי הכסא ול'
מחורו' מחירים לחלו ד' פנות שם תרחשון לחקי"ה (כ"ת יה"ו)
והב' לה"ו והנ' חלה"ם והד' לחכ"י והשו הד' מחורות כמנהו
מורכבים כלם כ"ו מחורו' לחקרים שמקבלי' משם חלו המשמרו'
על סדר שלם ולכל מחור ומחור משו הכ"ו מחורו' כמנה לו שם
כור' מחו' לחר פעל בו המלאך ומתכו מתפעמי' לחקרי' שהם כמו

תולדות המלאך ושל המלאכים כולם מתחברים ומתרכבים
בשם הגבר והגבורה יהוה על כן יש לפרש למה הזכירו חלו
המלאכות ביהו"ה וכינד הזכירו וכינד הם מתחברים והוא
העניין הנ"ל כי העבריים שלמדנו למעלה שלפרש בדרך
הזולת ובזה העניין תרלה בחמה ע"ד בלל ותרלה כינד
תובר וכינד הזכיר מין בחיבו בחכמה עבומה כל מין בחיבו
חכח מובדה כי לה לרבובו ולפי שהוא מין בחיבו ומנד שהוא
מובדה מחבר יותר לפעול כי הסברה לה בח שלה מנד גבורה
והולילו ומנד הגבורה בח יותר מחבר לפעול ולין לך בכל
הכחות כח פועל יותר בחלרות בחי הכחך בגבורה כחי
שפירשתי בספר הגבורה בעניין שם מ"ב פעולות גדולות
וגבורות לין בשם דוכי כולם לחתיות וככוכות מובבות
על הכדר שהכוונה שלמדנו כינד הזכירו המלאכות בכח מובדה
ע"ד השכל והשכל מכריחם להיותם מתחברים כאחד המלאך
שכוחה הכלול מכל יופי וחמדה הנרמז שהוא השכל המקריב
את הדברי' מין בחיבו מפני רוב שכלו ולפ"ם שהוא מבלי רוב
תערובו' השכל בחוץ כחך מנבור' והשכל כחך כחי' ברחמים
ומפני זה לינהו חובר מחשלתו ובלילתו חולק שכל לכל
המלאכות הבחחכים ברחמים ובנבורה כחו שהוא נוף ו' ולפ
בחו' בו הפרש כן השפע המשפיע לבחחכים ברחמי' ולבחחכים
בנבורה כולו ו' והוא חופת גדול לפי שלחות דרכיו וכאן כל
המלאכות בין של נבורה בין של רחמים מקריבים חליו לקבל
בעל כרחם מתקדים כולם ומייקדים כולם לקבל ובשעת
ההשפעה נעשו כולם ו' בעל כרחם והלח' והו סוד המרכבה
שעליכה והתחתוכה וכאחר לחוה מלאכות לא ירינה לקבל
מיד היתה ממשלתה נשקרת לאבל בח"כ כולם מדובקות
לקבל ובשעת ההשפעה נחלק לכל מלאך ומלאך שפע ופרנסה
ושם כתבו לו נבורתו כי כל הדברים וכל המלאכות כולן בחחכו
בשכל והולילו והשכל מכריחם הוא מכריחם ומקדים כולם
כ' ומה תועלת בחחכו בהיו מחבר השכל לכל הדברי לחמר
על כוד יהוה שהוא המשיין בחחכם שולחי תחתוכים ועליוכי'
בין נבורה בין רחמים וכאחר המלאך לה"ז נקדם לנחת
לבני השם הזה וברחו ונקלקו ופזרו לד' רוחות השמים בלו
מלאכות השכל ונתברחו בשעת ההשפע והתועלת הבחחכת
לבו הוא מהירות הכתובה כי בהתפזר מלאכות יהו"ה תשם
כוחם וכאחר מתקבלי' מכח עליה שכל ונקבי' ונעמדו לפיהם
בתיכל שלשום והשרי' מקבלי' כרחוכם כשנל ישראל נלו עמודי
השכל ועמוד ונתפזרו לכל פינות ותשם כח השכל וכאחר תשם
עמודי השכל מנבור' תשם ישראל למעלה לחחר הקב' המחב' לת
הבפ' הזה בני בוחו ורחו מדת הק"ב ומיבתו בחה היה נדול'

עם ישראל שבשבילם נברח העול' ובשבילם הסיר העול' מהקומ'
נחלם מחברים הקליף לת מרכבתו שנחמר ויסר לת לוכן
מרכבותיו הוליכם במדבר הקליף לת סדרי מרכבתו שנחמר
המוליכך במדבר הנדול והכורח כאש שרף ועקרב ומחלן
לחשר לין מים ונו' ולחה הקליף לת מרכבתו מפני שחיטרי
לת הנבורה והוסיף רחמי' על רחמים והוליל העול' מטבעו
בכל לותם נפלחות שעשה להם במדבר הכיחם לחרן ישראל
כימו כן המומות היו כופלין מלילתן נלו לבבל הוכי' מרכבתו
והורידה עמהן כימו שרומז מרכבת יחזקל נלו לעילם שכינה
עמהם כמ"ש ואשתי בכחי בעילם נלו לחדום שכינה עמהם
כמ"ש מי זה בח מחדום ונו' לחמר בזאת שלהנחתה עם הק"ב
שלימה וכן פתח הקכם בבוטמו בהיותו מחב' זה הספר לולי
בעם לוים לנור פן יכבו נרמו פן יחמרו יהיו רחה ילא
יהו"ה פעל כל זאת בלח"ר הק"ב לת עולמו שם על כל
נשון ולשון שר ח' ומושל ורב והוא רמה ובחר בישראל הה"ד כי
חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו ולכל לחד וח' משו כתן תכחה
ובינה ונבורה ולחמר כן כאשר יחטאו ישראל לפני לתם תתקבלו
נבורה להשחית לותם ועל זה כתיב כן יחמרו יחמרו ידיכו רחה
שלח יחמרו המלאכי' שהם ממוכי' על ע' לומות כי הק"ב לין
לו יכולת להניל ח' ובהם שם יכולת מתנברים מלוד מלוד
ועל זה כתיב ולח יהו"ה פעלכל ולת וחוטי השכל הם
מתפשטים מן הק"ב וכולם יונלים להנן על ישראל ולומ'
לך רלוה ברורה מסורת על דרך הקבלה בשביל הק"ב
קבלה שהעולם השפל והעליון והלומות וכל הממשלות וכל
הנבורות כולם נברחו וכולם נכחדו בשביל ישראל וש"כ כל כול'
מפעיצים ליעקב לפי כבלותם כמו שפירש בפסוק ולף נם
לת בהיותם ונו' כל הלומות וכל הנבורות וכל הממשלות
כולם מקבלים מן הכפירות והלומבי הנקרל ברית התיכון
הוא ת"ת כולם מקבלי' ממנו וכל הורכבו בו והוא המשפיע
ליעקב כמ"ש המלין מעמים לרן תפלרת ישראל ר"ל משנל
ישראל נלה ת"ת וכבתתו נכורותיהם ולח שבכו דרך המורד
היורד דרך בית התורוכים חלח שבכי מול הכבר על פני כל
הלרן ר"ל נכתתו לומות המובחרים בה ובשאר הפסולת
והפסולת הזה מפעיל עבשיו ומן לותה שעה הלרלים
העומדים על ישראל לח קבלו מן פניהם להיכל שלח מן
החוץ כמ"ש בהן הן לרלים נעקו חוצה מלחכי שלום מר
יבכיון ושו העבריים ושו הכוזות קנרתי בהם מפני שהייתי
מתיירא שלח הייתי מפרש בלריכות לח היה השכל כובלו מה
הכעיון שם ליעקב שובדתם לח תמום מהקומה ולעול' שפיע
ויגדל מעלה כאשר היתה ממשלתה בראשונה וכשל מו עבדיי

יהדרך הנשי הכלולה בתשלת השכל המדברת בפלוסות בג'
עניינים כוללתיים על דרך קצרה ובכלי תתקיל השביעית
המדברת בפלוסי פלוסות בחכמה עמוקה לתת לפתחים עתיה
לבער דעת ומזימה ולהחכימם חכמה בדרכי תשיבה לרחות
מהלבותי ולהבין יסודותיה ובללי ופיקרי על כללי ופרטי
והמתורות בה כרחו ג' ווכיח וע"ד הנ' ווכיח כמנהו השמות
וכמנהו הפעולות ובמנה נרופי השם הכבוד על לחמת ולחי
המוכר לה לתרוך כי לה בחתי בי חס לכלול העניין ולומר
דרשני דברים ויסודות החכמה ודי לכו בזה ועל זה התשלה
השביעית במנה פסוק מגלה סודותיה ומדבר בשבח של ישרל
והוא רמז הדרך הזאת והשביעית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אויבי עמך ויתרס תאכל חית השד' רחמת שהשלי"ה ב' בכל
מקו' היה שבת ומה שכתוב בה תשמטנה ונטשת' והו הכרמו
בלשון נקיבה ואכלו אויבי עמך אלו הם מכחי ישרחל כלו"ם
העכויים והאויבי מבקשי' מים אלין אלו החכמי' מקבל השפעת'
מן השבת ורמז כמה היה מעלתם שקודם הם מקבלים מן
החיות הקודם כמו שמרמה הפסוק ויתרס תאכל חית השדה
וכל שדה כתם זהו חבטח ואל"כ חית כתיב ולא חיות וז היה
הטוב כשר השפעת לישרל וכזו הדרך תרמה כמה חמדת
התורה להשיג וכמה חמדת השב' להשיג וכמה חמדת הק"ב
לישרל וכמה חמדת של המתורות היש ש לקוי ולפרש בהכמה
מפורסם עד מתוך והנה הוא כשלם הדרך פשטי:

דרך הוז

היה דרך החמדה והיה התקוה תחלת
עץ החיי להשיג נפשו ולהכנס מפרי
ולשמוע ברחותו ומעלתו ומחשלתו וקרחתיכו דרך החמדה
והיה מדברת בכללים בחיות המחשלות והנבורו המתפשטי'
מלפני תלוה כל הארץ שלימות ומוס לין בה ומסודרות כולם
על משמרותיהם אותם חשר בסוף כשרשו מתלוים לרחו רחש
המחשלה ולהשיג על היחוד על דרך שלימה ועולים כלם מן
קרקע ההיכל הכרמו שם חלכ"י סוף כל החלכים ומניעים
עד לחנעות ההיכל ושם מנחו מקום מכוחה וחדוה מקום
שפע ויכולת ומקבלי משם כל ג' לוכפי משמרתו ובזה ההיכל
נרח שיעור קומה ע"ד השכל ומרח' חכמה מפורר עד מתוך
לין לה דמיון ונם בה תשיג חכמה כי החית קרקע ההיכל
והנג והכותלי' זהו שם יהוה לחבל כמ"ש לה הפרש בין הקרקע
ובין הנג ותרח' שמות מופלחי פועלים פעולו ועל כן חמרתי
לומעל שלין ערך לתלוה ולחמדה להשיג נובה הלבנון חע"פ
שלין לו שעור ורחש ושוף למתורו שחתפשטי' ממכו כמ"ש שעור
ובהתאר כולם כל ניעולו מרכב עליוכ' ולזה קרחתו נוף' החלם

העליון ואלי לא הייתי מבית העכויים השו שלא מפני שכלם
לזכיר בפעולו' שתדע עיקר השם ההוה במרכב' מה נבורתו
ולו מה לתרבו ולו מה נבהו ושתחיל לכי מלמט למחשלה כדמיון
מן הרנלים עד הרחש ועד המוח סוד נדול מלוד וזהו סוד
הלבנון כחשר המתורות מתפשטים מלפני בבית הכבות לדון
ל'בלי דמיון ותמונה בלו כולם עד מקום ל' הידועה בדלתות
הפנימיות ולא יהיו תוכה תלא פנימות ומפני מה לא יהיו
תוכה מפני שלא יתעטו בקדושתם והיכל הפנימי מת"ת
ולמחשלה ולזה המקום שעמדו שם מרכבו לו בחלו שלמחשלה
ולזו בלמעלה ושלו לעמוד ושלו בפנים ולזו בחוץ ושלו מתנבדים
בנבורה ונקרחו שמחל ולזו מתנברים ברחמים ונקרחו ימין
עד שמרוב התפשרם לזו בלזו נקרחו לחדים כמו שנקרחו
לחברים בנוף החדם והמוח החדון המביט לעליון הוא
מרוב עוצם נבורתו נחלק לשנים והב' חלקים הורכבו במקו'
ל'ובלזו במקום ל' ונימורות השכל מניעים לזלזו ב' המתורות
ושם מחכימים לבהון לת כל המתורות ויש בהם בזלזו שכי
המתורות בדמיון שהם לחברים ושם הרנלים כפות הרנלי' הם
קרק' ההיכל הם הנקרחי' ב' לחדי כרמוז שהם נשרשו במלבו'
ועולי שד"ת לתורך הכפו השנים וב' הרנלי' לתורך הכל עשר'
פעמי' על כל היקף הנלנלי' שעולה המכוין עשרה מלף ללף
פרסחות וכל פרסה ופרסה מהלך שנה לחת ושם מלה שלף
מחשלו שנשרשו במלכות ובל מחשלה ומחשלה כמ"ש לה שיקר
ומלחכי נדולי' מוקבלי' מוכה שו הם שתי כפות הרנלי' הלמוני'
בלשון מעל במרכב עליוכ' שהם שתי המתורו' החדוכי' שנרכבו
בנוף המרכבה העליוכ' הנקרח' לחיה ושמות שם היחוי שהים
ושם הב' נקרח תנ"ל שמות נבורי' וכבר לחמרתי לך שרשם וב'
הקנים המניעי' עד החרכובו' ועולי' למעלה מן הכפות והם
חזקים כמו ברזל הם ב' המתורות יותר למעל' מן המתורים
נושכי' בנבורה קשה וחיברי החדם הם שתי הקני' המניעים
עד החרכובו' וחרכם כרחבם הפרש מעט הוא וחרכם מחתים
חלף שנים מהלך בנבורה חזקה עד מחוך בומכים המרכבה
שם היחוי חדר"ירון ושם בשמחלי והדדי"ל ולמעלה לחלו
הקנים שם שתי החרכובות הם שני הקשרים החזקים
והמופלחים הכוללים המחשלות בזה המקום ושם עגולות
כדמיון הנלנל שם היחוי לכתרי"ל ושם השמחלי נקרח
יהדרי"ל מהלך שתי המחשלות השו מוכל מחשל ומחשלה מזה
בחד הנשארי לח פחות ולח יותר ע"ד התבית ולמעל' מושתי
החרכובות שני מחורות לחדים נדולים מחלו לחבל כמשכו
ברחמים הם שני החזקים שבנוף החדם ולמוסה הם קטנות
ולמעלה יש להם רומב מקום רומו שחלו שני המחורות שהם

פמ"ח הכתיב ר' אפה וי' אפה שהם נמשכו אות' המוחין
הללו המיוחדים למעלה וברחשונה כשהם מתנברים נמשכו
בנבורה מכח מקורם ולמעלה התחילו לקבל מן אות ברית
עולם ומן מקום הרחמי' ואורך שו"ת הנשי מאורות עדה בעודה
עם מאות שלף פרסאות בלשון משל והם נוסף בני ישרש שמע'
הם מקבלים עם היותי נקרין יוקבב"ירין (כ"ה יוחקבירין)
ושם השמלי יונפעב"ירן ולמעלה לשלו שתי המשלות שו
המאורות הגדולים והחזקים בין שביהם נמצה מאור ר' תשם
כחו בעצת נתתו ולולי שתשם כחו היה מחריב העולם והוא
המשפיע שפע לכלה הנקרות בנסת ישרשל והוא מלה מכל
תפארת והוא אות ברית עולם והכן תורכוי"ת שלף שנם
מילך לפי חשבון הגלגלים וחשבון הארץ ובניו לרמוז
שהגלגלים והעולם כולם עומדים בזכות ברית מילה ושמו
במאורות המרכבה שם מפואר יהוה שלהי כל הארץ על
זאת כתיב זאת אות ברית וגו' וכאשר תהיה מחבר כל שלו
השמות של ליברי המרכבה העליונה שבשם ראן הבר עומד
לפניך ומלמעלה לזה המאור נוף היכל הפנימי הוא הרמוז
בטן בנוף הלדם ויש בו כמה פלחות אשר לחזור קניתם ברמוז
כדי שלף לאדיך במאור הנפלאות השלו כ"ל הנמצאים פנימה
להיכל זה הנקרא להיה שלף כמנה לו כדי שעור (כ"ה שלף
נמנה לשורכו שיעור) ופנימה להיכל הזה שהוא הרמוז בטן
הלד' כמה מאור ר' משך בנבורה קשה מאוד מתנב בנבורה
מחלק מזון לכל הנברים חורך ממשלתו כ"ה שלף פרסאות
והוא לאבר הכבד כמנה ונקרא שמו במאורות שם מ"ב שהוא
בנבורה קשה והנדולה והחזקה ולמעלה לזה המאור הימין
כמנה מאור מחלק העבה ובחלק לשכים ותותם (כ"ה ותרכם)
ב' שלף פרסאות ועולים שבי המאורות השלו בנבורה וברחמי'
ומניעי' עד ת"ת ונשרשי בה שורש בחי' עד מאו' ושם הכלי'
שבאיברי הלד' שם היכי יהוצ"רירין ושם השמלי יהונפרירין
והם שמות מופלאים עד מאוד ומלמעלה לשתי הכליות הללו
מאור ר' לימין מחכים לכל רוחין אשר ממנו מתפשטים כח
הרוח שרכו מהלך חמ"ס ת"ל שלף שכ"ה (כ"ה חמש מאות
שנה והוא לאבר הריאה ושמו באיברי המרכבה שם ע"ב
ומלמעלה למאור הזה הנאחד והנורא מקום לחנעות ת"ת
מקום שכל המאורות שם בחים ולוקחים הוד והדר וכח
משם והוא לאבר הלב ונקרא באיברי המרכבה יהוה של תתמה
בזכרי שם זה באיברים רבים ומפני שתולדותיו הם נקראים
כשמו לכל זה המיוחר שמשם מתפשטים כל האברי ומלמעלה
לזה האבר נמצא המאור הכמוך רחמי הכניסים קטור בזה
המאור המאור למעלו ושמו שם לחיין והוא שם בן כ"ב אותיות

וזהו לחק"ת שם פס"ת פספ"כים דיוכ"כים למכיין הלל"פת
בי"ת והוא לאבר הנוח לארכו מהלך ע' שלף שנה ר"ל ומשלו'
שמתפשטים ממנו ומלמעלה לזה המאור מקום הכבוד והדר
מקום המלכות והממשלה הוא מאור הנרמז בחיבר השם
מקום הזקן ולרכו כפלים ממה שפירשתי בעניין המאורות
ונקרא שמו על פי כבודו השם היוצא מיהו"ה חלוכיכו מה
לחדיר שיך בכל הארץ ושם ר' נקרא לו והוא זה שפריהו"רירין
(כ"ה מפרי"הוגירין) והוא מקום היופי ומקום השם השורף
ומלמעלה לזה המאור לאבר הפה והוא מקום שלין לו שיעור
ונם תכלית אין לו ושמו פנקהוריקמור וניקודו של השמו"ש
כפי תנועת' ומלמעלה לזה המאור הנכבד והנורא הוא לאבר
החף הנמשך בנבורה קשה לאדר בלרכו מהלך שני שפים שבה
בחכמה עלמה זה שמו יוה"ה מנניהוה וניקודו כפי תנועת'
שלי מאורות כמנהו שלולים ושנולים מניעים עד מקום של
המקדשה שומעים מקנה הארץ ועד קנה הארץ בלי שום
עיכל ואין שום מאור מכרים לשו שני המאורות שלו הם מליכין
פועלים ועובדים את עבודתם ואין להם מניין וסוף מפני
שלמיעה אין סוף והם הלוכים שם היוכי אשר כתב לו הוא
זה מפרי"ה היה ושם השמלי נעני"הון וניקודם היה כפי
תנועתם ופועלים פעולות רבות ומלאכים שומרי' משמרתם
ושה שמותם הם הרחשון מפני"ל ושם השני נדק"יאל שו שני
המלאכים מוניהום פעולות השם הזה לאור ומלמעלה לזה
המאור הנכבד הוא לאבר המנח ויש בלרכו ם' שלף פרסאות
ברחבו שלשים שלף וזהו שמו מפרי"מיהוה וניקודו הוא כפי
תנועתו ומלמעלה למקום זה הוא המוח הנקרא לחיה לאשר
לחיה והוא לאבר הרחם ונם השב"ה שמו הנוב והנה פירשתי
לך שיעור קומה ע"ד הכלל ושם תכתוב כל השמות הללו
בקמיע של קלף נכי בין לשאה בחלוסין בין לשאלה בהקין בין
לשמירה בין לתן בין להעניש שוטה ובין לרפואות החולים ובין
לנשוך ברוח הטומח בין לנטח בכל מיני נגוע לכל מועיל והוא
כח נורא מאוד ושב"ו בהשבעה למלאכים השומרים את
מבואות המרכבה אשר שה שמותם שם הנקרא שמו"ל
ושם הנ"מטט"רון והנ"יהו"ל והד' מיכ"ל וה"נברי"ל והשם
הו"רם"ל והז"כורי"ל והח"לורי"ל שמותם הלה המלאכים
הנדולים שומרים את מבואות המרכבה להיכם תשביע כי
עליהם המשח הזהת לשמות ובשו המאורות שמירתי לך כל
המלאכים וכל נבח המרום כל ימי עולם הם מתחים להשיב
השנת הקטן שבכולם יש מהם משיני ויש מהם שחיכם משיני'
כמו שמירתי וע"כ קריתי לדרך הזה דרך הקדמה ולכל שו
העניינים וכל הללו הנדרים אשר רחית בנדרי המרכבה לח

נסדרו בעת היצירה רק בעבור ישראל וכדי שיהא להם השפע
בדרך יפה וכדי שכל החכמות יהיו פתוחות לישראל וכל
המשמרות עומדים על זכותם של ישראל ואם כל בני עולם
והמשמרות עומדים על ישראל רחם שם יפקוד הקב"ה את
עמו כמ"ש אם לא ברית יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי
כפלאות כי על עבסיו דברתי כמו בפסוק וכמו הקדמות
כוללות עבריים בשעת היצירה כאשר עלה במחשבה לפני
הקב"ה לברוא את העולם סידר קודם שיברא שום דבר כל
מציאות ומוכנות מלאכיו ומשרתיו הלו למעלה והלו למטה
והלו בחומש וידע מעשהו ומכתבו ואל תאמר שברא שום
מלאך בלא משמרה תלויה שלא כל מלאך ומלאך יש לו משמרתו
ולכל אחד ואחד נתן מקום המיוחד שקבל משם מיוחד משלו
ואם אין מספר לנבואותיו אין מספר למשמרות שמתפשטים
ממנו וכמו שיש רואים במלאכים כך יש רואים במשמרות
והרואים במשמרות עשרה הם י"ם והרואים במלאכים הם
עשרה שנסדרו תחילה וכל הלו הסדרים הם קודם שנברא
שום דבר כשסדרו ועמדו מוכנים והוכיחום וכמו כן שבמשמרות
יש משמר אחד רחם שהוא ה"ה כן יש במלאכים רחם ר' שמעון
שמוע"ש והלו עשר ידות בכל המשמרות שבכל נבואות הנלגלי'
והוא נקרא עץ חיים ואם מלאך כזה שלמשלתו אין תכלי'
ולשלמותו אין שום סברין לא נברא הלא בעבור ישראל מזה
יתעכיין תרחה כמה מעלות ישראל עם הקב"ה ובכמה תרח'
חכמות ישראל חכמת חשר לא השגת ותרח"ש בת ור'
כנים לתת לי' אלהיכם וכי ישראל שהם נופכיים והקב"ה אין
לו נוף ותמונה ואין לו דמיון יש לו פנים וכיצד יכול להיות שלא
ע"ד הזוהר. כשהשפע מתפשט מן בכה רחשוכא ומשפיע
לשכינה עלאה מן התחברות שכינה עדיב חורש העליון
יונח מאור מבין שכינה היא הנשמה וע"ז נקראו ישראל בנים
והלו שני המיוחדים שמתחברים חשר מבין שכינה יונחת
הנשמה הם הנרמזים בגורת חלם העליון שני העינים שם
היינו לוזבו"ג ושם השמלי טרזי"סיה (כ"ח שכסי"סיה)
היקור החתתי חע"ם שבכר זכריהו במקום חשר והלו הב'
מיוחדים הנ"ל רמזו בלשון זכר והח' בלשון נקיבה וה"ת הוחיל
ושישראל יש לזה יבנו בחות החב מטיט וחומר ויהיה
קטנות חומה לפיכך הזהיר' תורה ואמרה לא תתנו דמי ולא
תשימו קרקה בין עיניכם למת וה"ת ככה בלבבך ואם חלהי
עולם לבניכו הוא לזה הדיבקו מעל שלבנו ולזה פזרנו בין
האומות ולזה שבחרנו זה ימים רבים ואתה לא ידעת לדעת
כוח דרכי החמת ואם היית יורד היית יודע כמה משמרות
הפך הקב"ה ביום חרבן הבית וכמו שנלו ישראל למצה כך

נלו העליונים וכל זה מפני שהוא שופט חמת לאורו כך על
ידכן הבית ביום שחרבו היו משמרות למעלה וכשחר עיר
המלוכ' בלא משמרה כמה שבת וכיצד יושבה בדד העי' רבתי
עם ר"ל מכין המשמרות שהיו בה היו כמניין רב"ת שעולה
למניין תרי"ג מצות עם התיבה וכולם שמו ולא בשחר בה
ועלתי היון שחין מלחמה מדת הגבורה מתגברת ומה"ר
בורחת כמ"ש מי יתנני במדבר מלון לורקי' ואעזבה את עמי
וגו' וכשהמשמרות בסתמו כמו כן ניצורות המרכבה כמה
שכתוב נדר בשבי ולא לוגה הכביד בחוסתי מכאן כודע שכל
המשמרות בסתמו ומשכסתמו התחילו לנטוק מלאכי השרת
על לודות השפע שלא היה יונח להם והיה כחם מתמעטת
והרואים של מלאכי' שבכל נבא המירוס התחילו לשחול השפע
ולא היה יונח כמ"ש אשר עלי לשם פורש אין להם והמלאכי'
שהיו ממונים על ישראל לשמור את משמרותיהם נלו עמהם
כמ"ש הן חרחלים נעקו חוכה למחיצתם מלאכי שלום מר
יבכיון ועוד היום הלו המלאכים במקום גר ושפל עומדים
ועתה ברחותי כי זה העניין הנעלם בחכמת הק"ב עם
ישראל שהמשך את משמרותיו בעד לבלם של ישראל והק"ב
מכה על המשמרו' לחברי כן מלאכי' לחרים קטנים בלי ממשלה
מן הרחשוכים ועל זה השפע שנסתם בשעה היה כתיב על
שתי הסכינות לחמותם יחמרו חיה דנן יין והנה נשלמו
דרכי החמדה והנה מתחיל לומר דרך המבוחות של השערים
בכללים ובפרטים בחכמות מפורשות עמומות לחין תכלית
מסם על הכלל ומסם על הפרט ובה תרחה פלחות עמומות
בייחוד הק"ב וברחותך החכמות בייחוד תבין חת פעולותיו
וגבורותיו ועונש נפלחותיו וחלבקהו לכללים ופרטים והוא
מדבר בד' עבריים חשר חלה הם הרחשון הוא להבין פירוש
הש"י ע"ד הכלל והשני הוא כדי להבין כל הפעולות ולזכור
חותם בשם ובנ' כדי להבין ולדעת תולדות השם מחי' מקום
יונחים ומה מקורם ומה פעולותיהם והד' הוא כדי להבין
ולדעת כיצד המיוחדות נסרפים מן המוצף חותם להוניח
חת פעולותיהם לחור הלו הד' עבריים הם עמוקים מחוד
וע"ד הכלל חומר שלו העבריים הם הייתי מחריך בהם יכלה
הזמן מלכתוב והשכל מלהבין ע"כ חומר העבריים ולפי רוב
הקטנה תהיה מקור ועולה והוא תריכות ועכ"ו מחריך
והוא קומר לפי רוב הקטנה כי שמות המיוחדות הגדולים
והחדירי שחתה רוחה לחותיות נ"ן ד' לו פקו"ל יותר למניין
המיוחד' שבתבירו בזה המיוחד ולכל חות וחות כמנה עיקר
ולכי חומר בשם יה"ו למה כתבה ולו חות ומה חותיות ומה
ממלות הם רומזים ובהיותך יודע סוד זה השם מזה

תבין בלימודים ועתה הוריתיך בדרך זו תלך בעניין שורש
לימוכתיכו ועיקר תורתיכו בהיותך יודע כוד הק"כה ובתי
נמוזי לאחר הספין לבדיקים לירושלים ולחוסבי שיוו כמו שתרשה
וגם בזו הדרך תשיג קנת הייחוד והוא עניין הרחצון (כ"ל
חסר שמולים שכיוד ישיג הלדם שהוא מורכב בנוף ולחיבי'
דבר שאינו תופס מקום ושאין לו דמיון ושאין לו תימוכה ואין
לו דמות והוא רוחה בלי עיכים ושומע בלי אזכים ומושיע בלי
קרב ובכנית ואם הוא דבר שאין לו דמיון ושאינו נופבי כיוד
ישיג השגתו לדם מעט (רמה) ומאחר כי מסרתיו של הק"כה
לכם מושיבים יחודו ולכם יודעים את יחודו אלא בשיכוב
ועכ"ו שלכם נופבים והלדם שהוא נופבי משיג קנת מחכו
זה העניין הוא גדול כיוד משיג הלדם הייחוד יותר מן
המלאכים לפרש בתחילה הדרך הזאת בכללים כי אם הייתי
מחריך בו אין כח בשכל הלדם לקבול החכמה ועל הדרכת
המאורות לחר שלחה המלך ע"ה מפני שלא היה מושיג אלא
בשיכוב לחמרתי לחכמה והיא רחוקה מחכי כי קודם זה לחר
לחכמה מפני שהיה בטוח ברוב חכמתו מושיג כשורך לעניין
לו חבר כפר שיר השירים ורחותו זו הלהבה שיש לבורא
יתברך עם עמו ישראל ולא ידע למה לחמר השבעתי לתכם
בנות ירושלים בצבאות לוכחיילות השדה אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ כצבאות וזו הסם לו
לחיילי השדה שו הן החיות אם תעירו ואם תעוררו ברחותו
גדול הייחוד סתם זה העניין כזה הפסו' רחיתך עליך כברזל
ודלת רחתך כחרנמן מלך לחמור ברהטים ומי שיעמוק יחכח
הכוד בהיות מחונת הת"ת בין שתים בין חבד ובין נבוה
ידי למבין ובכשיבראותי כי קס שלין בעיכים ושובלי' מבלו
ברשיכו בהיותם הס מחברים שמות המאורות ופעולותיהס
לא יגלו כפעם כפעם בלתי להודיע טעם המאורות
והרכבתם וכשיעתם ומרחם ושבפיהם וברייה פרי התפוח
ופרי המר ושומרי הגנה מה שמותם לו מה שומר נתנו על
פרי התפוח ועל פרי הגפן על פרי התלהה לו על הרימון לו
על הזית לו על הערמון לו על הלבונה וכן שלל כל לילכי
הגנה חוזת ורחץ השומרים המקלק הפרי חוזת ומי הוא
ומה שמו לם הוא נבור הערוך המערך לשומר הגנה מעוברי
דרכים ולשומר הפרי בימי האביכון ולמי הוא מחלק ובותן
ברחשונה והימים המשקין לזאת הגנה מי הוא המושב עליהם
לו מי המוכי לותם והמשק לגנה הזאת לו מה שכרו שכותבין
לו לו מי הוא הבותן שכר לשומרים עורכי המערכה והפרי
הזאת למי מוכרים לותו לו מה טעמו לו מה עושים ממנות
קמוכר הם שומרים לותם לו מכורים לותם וכמה שערים

כמלאו לגנה הזאת וכמה מעיינות מסקים לותם וכל אלו
הדברים יש להבין ולדעת ולכי עשיתי כחשל ויבין המבין
ולחר לא יבין לא יקיץ לרחות בן תלכלמו הלא הגדולה.
והנה כי עשיתי הקדמה לדרך השמיכי והכבי מתחיל לותם
בפלאי פלחות מרחים שכחות עבומות מסודרות ע"ר השכל:

דרך הח

זה השער ליי'דיקים יבוחו בו להגיד
את מהללו ויפיו ומשלחתו ולהודיע
פלאי פלחותיו לברוחיו לכן ברחותי עמוק כללתי חכמתם
למעלה בלשון משל והמשל מרחה החכמה כלחר תרחה לחדי
כן ובעניין הרחצון מזה הדרך הוא להבין ולדעת המשלות
שהם מתפשטים מן הק"כה מה משלתם והוא לימו חסר
משלת בהיות כל אלו מתפשטים ממכו והשוללים שחכלו
ברמים כתבו לכל משלה ומשלה מקורו בפני עצמו ולם
תלילה שככה יהיה היתה החמוכה מתחשטת מפני ישראל כי
יחמרו מבלי יכולת יי' לפרכם את ברוחיו לבדו לכן כתן וכיוד
אלו המשלות ומחכו בעצמו אין מקבלים ולהוציח כל אלו
הספקות מחקומם בלתי להודיע יחוד מחוריו ע"ר השכל
וכי שבעיו מקבלים הס ממכו ושוס משלה בעולם לא פסקה
מעולם מלקבל ואחר היה מקבלת היה מפשעת וכולם מקבלי'
והוא לימו חסר מן משלתו ומתכוכתו מפיו. כל המשלות
וכל המאורות על הנבורות מתפשטים מן הסבה רחשוכה מן
רוב חזק הדרתו וכולם הס מתפשטים אלו בבח מוכרח וה
בבח רבון. כיוד דומה לך שכאשר המאורות יוליחים אחל
הולכים אל כל מקום שהם רוצים תלילה מלהלחין אלא בבח
מוכרח שבוטע של אלו בדרוש ואלו בסתון ואלו במזרח ואלו
במערב ואלו למעלה ואלו למטה ותלילה שהם יוכלים אלפני
הכבוד לימם מוכללים ממכו כי הס הבקיים בו וזה חור' עיקר
החמוכה שהכל תלוי ממכו ומן כל משלות חלוי ומחור
מתפשטים מחורות ונרכבו אלו בחלו וכשבו כמו נוף לחד
ולבל לחד ולחד מאלו המאורות שברחו כמו נוף לחד כמלח
לו דבלו ולכולם דבל לחד ושם לחד השם שתרחה בן שלשה
לותיות שלשה מאורות הס שבושים פעולה לחת ולחותיו'
מדרים בחשבוכם כמה משלות הס מתפשטים ממכו ושם
הוא בן ז' לותיות זה החמוכה כמו כן ולתי שכמלח הפרש
במחורות שבל שם שתרחה שהוא בן ז' לותיות זהו ממוכה מן
שבת העליון לחד משוחרי משמרת ומקבל ממכו וכמו כן
כמלח הפרש בין שמות של ז' לותיות שבוה יש לותיות אלו
וזה יש לותיות לחרות ורומז זה מליוה מקום מקבל ולחשר
לוכיר השמות שם ד"ל חומר זהו מקבל מן מקום פלוני בשבת
העליון וזהו מקבל מן מקום פלוני בחרכבה דרך קדרה וכל

סם שתרלה שהוא בן נ' לותיות נ' מותמות של נ' שבתות
ועל כן הוא חזק ולמין משאר השמות וכל סם שתרלה
שהוא בן ס' לותיות זהו מקבל מן מעלת ס' וכל סם שתרלה
שהוא בן ה' לותיות ממלכות ועד ת"ת מקבל מן מעלה
ואינו עולה וכל סם שהוא בן ד' לותיות זהו מעלה נדולה
רומז שנבורתה היא מתפשטת בכל ד' פנות ורומז שהוא
מקבל בכל מקומות המרכבה העליונה לו מן התחתונה
וכמ"ש הפרש לותיות בשמות רומז מעלת המקום וכל סם
שתרלה בן ט' לותיות כחורפה מחוב ואריך קדושה לאמצע
והוא מקבל מן ת"ת ועד מכמה וכל סם שתרלה בן י'
לותיות זהנסם למין שהוא מקבל מן מלכות ועד כתר עליון
ממוסך ברחמים ובנבורה וכל סם שתרלה בן י"א לותיות
הנה מלור מתפשט מן המעלה העליונה למעלה לי' הספירות
ועל כן היה י"א לותיות רומז שהוא מקבל מן המעל' הכרוכי'
למעלה לסם לה"ה לומרים שהוא כמו תולדה ממנו מן סם
לה"י וכל סם שתרלה בן י"ב לותיות זהו מלור שהוא מחיר ו'
הקנוי שידו בכל פועל ברחמי' ובנבורה והוא מקבל מן הסם
הנכבד יה"ה וכל סם שתרלה בן י"ג לותיות שפעו בא מלינו
מן כ"ע מן יה"ה ויורד עד מקום שלשת השרים ומלו הס י"נ
מעלות וכל סם שתרלה בן י"ד לותיות רומז נבורה ורחמים
אעפ כמ"ש בו מתפשט מן מעלת י"ד שהוא לה"י כי י"ם
הם בכלל שו הי"ד מעלות וסם לה"ה וסם יה"ה וסם יה"ד
זהמדרנות הרי"ד על כן לומרו שהם היה רחם לכל
מכיון ויסוד לכל בניין וכל אחד ואחד מלינו השמות כלולים
בתורה ובכתיבים ובדברי המשוררים ונמצא סם בן כ"ב לותיות
הוא סם נכבד מתפשט מכל מנוחות השכינה מרחבי השערי'
למכיון לפ"ת בי"ת ושרשה יה"ה וכמוהו סם בן מ"ב לותיות
רומז לנבורות המרכבה שהוא מ"ב וכל אות ואות מורה
עיקר ניכור לחד ק' מורה שבזה הניכור יוצא המלור המיוחד
המלורות על דרך הייחוד כ' רומז ברכה המשפעת בעליוני'
ובתחתונים נ' מורה נדולת הנבואות שמשפעת לותם וכן
מ' מורה שהוא ית' יסוד הכל ת' רומז על התורה שהיא
בעליונים ובתחתונים כ' רומז נדקה וזו היא הנבור' הנבורה
שמלאכי הנבורה הם מתנברים בה וזהו מן המסידים ק'
רומז הקדושה וזו היא קדושה שהעליונים משתמשין בה
ומייחדים בה ר' רומז רוממות העליוני' שבזה הם מתרוממים
ע' רומז ערי המלכים ובנדי הנחוה והת"ת שהם מתנשאים
בה ש' רומז שירת העליונים שאומרים ומזה הניצוץ הם
מקבלים כח השירה ט' רומז ומעלה טוב הק"ב שהנפין
לחסידיו כ' רומז מעלת בני ישראל בעניין כשמה והזיווג

העליון והייתי מתירך לאמר בחומר הלה הדברים לאבל סם
בן מ"ב מן ניכורות המרכבה יוצא כמ"ש שלה"י ב"ם כיני
בקודם ובמ"ש סם בן ע"ב לותיות וזהו התרלה עיקר כל
הספע בעליונים ובתחתונים כיוצא ב"ב שמות מספיקי לע'
זקנים ומין הזקנים יורד הספע לנבראים רחוקים והשתים
שבאחרו רומז המקום שמשם הם מתפשטים מן סם לה"ה
ומן סם של לה"י ומן סם בן ע"ב הוא הסם המספיק ובללו
המלורות שמתפשטים מן הק"ב כמו שיאמרו שלש שבולם
שלמים והוא לומנו חסר ממעלת ו"ת, ולומר לך מ"ש החכם
רשב"י ע"ה על בוד יה"ה ומה רומזים לותיותיו. ד' מלורו'
הם מתפשטים מן הסבה רחשונה מן חדון כל הארץ הרחשון,
ממנו כתפשטו ' מלורות ע"ד דמיון והוא עיקר י"ם והוא
עיקר עליונים ותחתונים השכייה רומז שהוא מלור ממשך
בכח מוכרח ברחמים והוא מתפשט לו' קנוות לקשובה ה"ק
וברוב לור שמתפשט מזה המלו'כמשך לור לאי' כלי תערובת
וזהו שכר העולם הבא השלישית רומזת כל הדברים בחדת
הנבורה הל' מקבר כל המלורות ולכן הדברים הם על דרך
כלל ואני לומרת לאור שו התעלומות עכשיו כשלזכיר שמותיו
ותולדותיו והספוקים שהם מלורות נמוזים ולכן המלורות
שמן הקדוש ברוך הוא מתפשטים כולם לחדים ע"ד הייחוד
וכל לחד ולחד מהלה יקודו ומרכבה הכמה שנומה נדולה
מדרים שלמות לרכיו ובהתקבר המלורות שמתפשטו מלפני
הק"ב כמלו הסודות נלויות וסתומות למכין ועכשיו
עשיתי כמו הקדמ לזה העניין ומכלן לנרף לת הסם הנכבד,
לכל תלקיו ולכל מסמרותיו מהם שמות על דרך השכל ומהם
שמות יולים מפסוקים של התורה ומהם מן הנביאים ומדברי
המשוררים כלשר תהלה שבשיו ברחיות ברורות ולחד שלנרף
הסם הנכבד לומר לך פעולותיו על דרך מופלאה עד מלוד
כי טעם המלורות הם הפעולות שפועלים וזהו הסירוף
יה"ה מן ל' לותיותיו לשר מהם נשרפו שלר השמות שהן
כלולים בסירופו וסירוף כולל שתי לשונות הלחד להבר הדבר
והשני לנרף העניין כסירוף לכסף. הרחשון סם י"ם והפכו
ה"י ולפי הסדר מוצא הפעולה להפך כנון לשהה והפכו
לההבה. השני סם ו"ם והפכו ה"ו כמו שלמרתי. השלישי
והוא סם יה"ו והוא סם לחיין מלוד והפכו וה"י. הרביעי
סם יו"ה והפכו הו"י. החמשי סם יה"ם והפכו הם"י והסדר
הסם והוא השני וה"י. והו' הו"י. שהי"ן הה"י. והע'
הה"ן. והי' יה"ו. והי"ו וה"י. והי"ב הי"ו. (ול"ב כשדר
הזה כי מלוד הוא מוטעה כלן ומבר בין סירופי הסם ובין
סירופי שרי המשמרה. הרחשון הוא י"ם והפכו ה"י. השני

ו"ה והפכו ה"ו הנ' יה"ו והפכו וה"י הד"י"ה והפכו ה"י וה
ה"י והפכו ו"ה הו' יה"ה והפכו ה"י הז' יה"ה והפכו
הו"ה הק' יה"ו והפכו וה"י הט' יה"ה והפכו ה"הי
הי' הי"ו והפכו והי"ה הי"ח היו"ה והפכו הוי"ה הי"ב הה"י
והפכו ויה"ה) ושו הי"ב מעלות בהם נכללו כל פירושי השמו'
על הכללי' והבן עתה וחוש"ך תעלומות חכמה כי כפלייס
לית ושייה כי בהיות שו המיוחדו' מתקבר' בתקו' ח' כולם נקרא
יהו"ה וכל ח' מהלו הי"ב מעלות כמנהגו לו פעולות ידועו'
וחכמות עמוקות ותולדות בפסוקים והם רחשונים לפירוש כי
הפירוש לימו שלח מן השם היוצא מן הפסוק וי"ב מלאכי מקבלי'
מהלו י"ב מעלות כי ההפוך של שם כולו הוא דבר ח' ושו הם
שמות י"ב מלאכים הרחשון שמו פנחי"ה ושם השני מיט"ה
ושם הנ' עננפי"ה ושם הד' יהוואדי"ה (כ"ח יהוואדי"ה)
והשם הה' נקדח"ה עזריהו ושם הו' פרכי"ה והשם הז' נגדי"ה
והח' יופי"ה (הט' אסר ולח' ידעתי שמו) הי' נקדח"ה לנפתי"ה
הי"ח נהרי"ה (כ"ח ב' מיכ"ה ד' יהוואו"ה והל' ו' פזרי"ה ח' לוסי"ה
ט' ויסי"ה) וכולם מן כת לחת מן מקבה המשריפים של שם
יהו"ה של השרף הגדול ושו שמות פעולותיו של שו הי"ב מעלו'
והם הסיוכוים מן הסיכל כמו שתרחה ובכללם כלל שם לחיים
שם הניקוד היוצא מפסוק "לכלוהו "היום כי" שבת "היום
וניקוד הלו הי"ב · ויסבר בכלן (ו"ל כי בכלן יפרש הי"ב
פסוקים לשר בשם הוא בראשו כל גלגול יהו"ה והוא ניקוד
כעין לות ר"ת לום"ת ונם כ"ל שכל שמו' של שמות תהילים
הם לוקחים מזה הדרך) לקפ"ה תכתוב ותשים הכתב
בקשר הלחוצני של הקבה בהשבעת שו המלאכי' הכוכר ותפץ
חוקה לרחוב העיר בב' בקודש בכווב שלימה ותחריך בנקשתך
ותכה בקבה לחזרח ולחערב לנפון ולדרום ותרכוב על
הקבה ותלך ובריך טכילה מובשה יחיים קודש ותעבי' בכל יום
ויוטתו יהיה בקייה מקום פנוי ותכלים וכל הלו הפעולות של
שבד לין להם מקר ומספר ופירשתי הלו למעלה לומר שמות
של שומרי המרכבה היא הבבה הגדולה ותעשה הפרש בין דבר
לדבר והלו הן שומרי הבבה שבריך לפעול ולהשביע בפעולות
הגדולות והחזקות והם מלוקים לד' פנותיו לשער הדרום
שמוני"ל הרחש ומקורם לה"י לשער לחי"ה ולחדרו מוקי"ל
ולחדרו שרפי"ל ולחדרו כלבי"ל (כ"ח כלכי"ל) ולחדרו
שמרי"ל ולחדרו דלקי"ל (כ"ח זרקי"ל) ולחדרו יהושע"ל
הלחוצני ולחדרו יהודע"ל הגדול ולחדרו יהוכתי"ל ולחדרו
סמנ"לה (כ"ח סיולסמכ"ל) ולחדרו פלטי"ל ולחדרו סרכי"ל
(כ"ח כלחי"ל) ולחדרו כוכבי"ל (כ"ח כובי"ל) ולחדרו לחתמיל
(כ"ח לחתיתי"ל) ולחדרו לעו"ל הגדול ולחדרו יהודי"ל

ולחדרו שמחי"ל ולחדרו מלכי"ל ולחדרו לדונ"יהו ולחדרו
עזרי"ה והם עשרים שרים גבורים מלחים פחד ולחימה מלחי'
ממשלות עצומות כולם עומדות על מלחות מוכרים לעבוד
עבודתם ולשמור משמרת מלכם · ולשער הזרח שרים
גבורים וחכמים הם המולקים שבע לכל הנבחות וברחשם
ויטטרון הרח' ולחדרו כלמ"יה ולחדרו כלמ"יה הדרכי"ל
ולחדרו חכמי"ל ולחדרו דופי"ל ולחדרי פרי"ל ולחדרו סודי"ל
(כ"ח עירי"ל) ולחדרו עדורי"ל ולחדרו בו"ל (כ"ח בזי"ל)
ולחדרו סם"כר ולחדרו שמשי"ל ולחדרו נורי"ל (כ"ח כודי"ל)
ולחדרו כסי"ל ולחדרו נסי"ל ולחדרו יוכתיבי"ל ולחדרו עוזיל
ולחדרו סגם"כוי ולחדרו תלמי"ל (כ"ח תתתי"ל) ולחדרו שמשי"ל
והם עשרים שרים גבורים וכח מקורם והוא מקור שמשם
מתפשטי כל הכוכבי' ה שמו ח' ל' שד"י ולשער המערב נרחש
יהו"ל הרחש ולחדרו נגדי"ל ולחדרו עו"ל ולחדרו תימי"ל
(כ"ח תמ"ל) ולחדרו שם סטרי"ל ולחדרו יפי"ל ולחדרו
תורי"ל ולחדרו רפ"ל ולחדרו לורפני"ל ולחדרו הכעזרי"ל
(כ"ח הכעזי"ל) ולחדרו שערי"רון ולחדרו סיכ"י ולחדרו
מתבי"ל ולחדרו מסדי"ל הגדול ולחדרו יסי"ל ולחדרו ס"ל
ולחדרו שפרי"ל ולחדרו יחיכי"ל (כ"ח יחני"ל) ולחדרו נפכי"ל
ולחדרו שלומי"ל הגדול שו עשרים שרים המושלים הכה
והכה מחוכבי' בגבורה וברחמים ולשער הנפון חלה שמות
כרחשם מיכ"ל הרחש ולחדרו דכי"ל ולחדרו עפני"ל (כ"ח
עתני"ל ולחדרו רכ"ל (כ"ח דכ"ל) ולחדרו הרשי"ל ולחדרו
גדו"ל ולחדרו פתרי"ל ולחדרו קפכי"ל ולחדרו דברי"ל
ולחדרו רומי"ל ולחדרו עב"ל ולחדרו נשמי"ל ולחדרו שמרי"ל
ולחדרו דלי"ל ולחדרו שפטי"ל (כ"ח שפט"ל) ולחדרו
כרכי"ל הגדול ולחדרו מכי"ל ולחדרו לחכני"ל (כ"ח לרכי"ל)
ולחדרו פלכפי"ל (כ"ח פלפי"ל) ולחדרו לית"ל חלו הם
עשרים נגדי כח השומרים מימין מנפנים ומקור ונם
השומרים מימין שומרים מלקור כי שו ושו הכל כסדר המכוסם
יודעים כולם ולכן הפועל הפעולות המוכתרות והגדולות
ולחלו לח יסבים לו לרחשים לח יעלה הפעולה בידו כר נומו
והבה לך שומרי הבבה שמותם ע"ד הקבלה ומקור השומרים
לבד המערב יהו"ה ומקור השומרים לבד הפחון לבכ"י כ"ל
מבר כחן שמות מקודי מזרח ודרום · וחלו הד שמות שהם
המקורם הם היכוד ונם הכותלים והם היא דלות והשמות
והבתים והשם יחן שבהם תלוי כל העניין ולכן הם השורש
והעבפים ושתה לפרש לזה מלאך המשוכה של הלח החוק
והשום מפני שהכל ירחים מלקרב חלין ולפרש לזה מלאך
המשוכ' על המים ועל הלוח ועל העופות ועל הבהמות ועל

הארצים ועל כל הרוחות ועל הנחלים ועל הרוחות ועל
הרעמים וחכמי הלבנים ועל האדם ועל הסלעים ועל כל עץ
עושה פרי ועל כל העץ שהיו עושה פרי ותדע שמות כל
הממונים ושם תרגה לפעול תשביע לו בשם יהוה בניקוד הי'
הכללים הממונה על השם והוא פרי התפוח כאשר אמרתי
המשך בגבורה שמו יה"ו ועל מקורו כתיב כן תלכלנו
שם הגדולה הזאת ותתתיו ים ממונים על השם ז' שהלה
שמותם שרפי"ל גבריא"ל כורי"ל תת"ל שמש"ל הדרכי"ל
ארכי"ל והממונה על הימים והוא פרי הנפן הכשרה בירכה
שמו השר מיכ"ל ותתתיו ים ו' ארים ושה שמותם רכ"ל.

(כ"ח רכי"ל) ארי"ל מלכי"ל תברי"ל (כ"ח זכריא"ל) מיכי"ל
וכי"ל (כ"ח גרי"ל) ועל החיות ממונה יחי"ל ותתתיו ג'
ארים והם פסי"ל נסי"ל חוי"ל (כ"ח חכי"ל) ועל הטופו'
ממונה השר עכפי"ל (כ"ח עפ"ל) ותתתיו שכי ארים והם
נעלי"ל עזי"ל ועל הבהמות השר הרי"ל (כ"ח תרי"ל)
ותתתיו ג' ארים והם שו לסי"ל פרויש הוסי"ל ועל הארצים
ממונה סיכי"ל ועל הדשאים ממונה טפכה"ל (כ"ח מעכי"ל)
ועל הדגים ממונה דלי"ל ותתתיו ג' ארים חסי"ל פקכי"ל
בקפוכי"ל (כ"ח פקפרכיא"ל) ועל הרוחות ממונה רוחי"ל
(כ"ח ותי"ל) ותתתיו ג' ארים חזקיה עוזי"ל עז"ל ועל
הרעמים גבריא"ל ועל חכמי הלבנים ממונה כורי"ל ועל הסלעים
ממונה מקטוכי"ל (כ"ח מקכיאו"ל) ועל כל עץ עושה פרי
ממונה עלחי"ל ועל כל עץ שהיו עושה פרי ממונה השר
ורי"ל (כ"ח שב"ל) ועל כמי הדם ממונה סכד"ל בפון ועל
תכלת הרמונים במשל היה הסבוכה עליהם ורוחו שהוא שומר
ארים וחגדות טירותיה ושמו אדוני"ה הוא שמו"ל
(כ"ח ושמו"ל) ועל הרמון ממונה הכרמון במשל זהו מטטרון
הוא מלך כרמון גבורה וממשלה וכחה להודיע במשל
זהו הוא כח המכריעו הוא שם יהוה בניקוד הט' הממונה על
השמים שמו יהו"ל והוא הוא כח המכריעו לעשות פעולותיו
שם יהוה בניקוד הם הממונה נס על הרמון הכרמון במשל
השר מיכ"ל והוא העומד מלין טוב על ישראל וזהו מ"ם
שבתוך ערימת חטים שהוא מלין טוב על ישראל
זהו הוא כח המכריעו זהו יהו"ה בניקוד הז' הממונה על
הגפן וזהו תורי"ל היא הלבונה הכרמונת בקטורת ועל כן
נתתיו לבונה ותזהו הוא כח המכריעו הוא שם שכם יכיהו
אל כלול עם יקורו אשר אמרתיהו למעלה בעניין השלהבת
הקלף זאת ועל כל חילוני הגפה מי הוא השומר מקורו ר"ל
את המרכבה' מי הוא השומר וזהו מטט"רון הנקרא שד"י
אל חיים וכל פעולה ופעולה שם תרגה כלול אותו

שם וימהרו לפעול בעבור כבודו כי הוא יושב על כל המושבי'
ומלך על כל המלכים שליט מאוד ועל כן קראהו המקובלים
מטט"רון מריא"ז כלומר שליט ומושל בגבורה למשלתו
כי הוא רחשית דרכי ש ועד עכשיו היה העניין ח' ועתה לכן
לפרש מי הוא רחם השומרים שכינותות המרכבה וכי הוא
שומר הפרי המתוק והמר לעבוד המלך והוא הגבור העורך
המערכות על כן יש לפרש מה הם המערכו' האלו ושם גבור
הוא כיוצ עורך מערכות לשמו' פרי הגפה גם כזה יש לפרש
הכבה. ושם גבור הוא כיוצ מתיירת יעוכרי דרכיה ושם
מלך הוא כיוצ שומר הוא לת הפרי לימי החסרון ומה שמות
עבדיו הגדולים שהוא כותן להם יען הפרי ברחשונה כל זה
עניין ח' הוא גדול וכורח כמו שתרחה עכשיו כי רחמת רחם
המבוחות השומרים יבוחות המרכבה הוא השר שמוע"ל
והשומרים שהוא רחם עליהם הם יהו"ל מיכ"ל והכוי עושה
הפרש לעניין ליתן ירון קורח בו כי היה חכמה עצומה ומי
הוא רחם השומרים השוער הכלילן הוא שמוע"ל הגדול לשר
למשלתו לין כוף ולין פעולה גדולה לו קטנה שהיה
מורכבות בו ובשעת התפשטות המרכבה ממנו לוקח אותה
הממונה ומוציאה חוצה להיכל והשרף הגדול הזה זה הוא
המחלק ההשפעה לשרי הסיל הקרש והמסגר והוא ברחם
המיצלו' עומד והוא תופס כל המבוחו' ומכניסם תחת רשותו
והוא פועל פעולות קטות ופעולות רבות ילן שהוא יושב
בגפון ובדרום ומקורו לל"ך כ"ל להי"ה הוא רחם המשלות
והמעלות הגדולות והכורחות וכי לין ממשלות וגבור' בלדון
המרכבה לשמור מרכבתו מן ברוחיו שהוא שר הזה ברח
היה למשלתו כוף ותכלית והוא ברוב ממשלתו עורך בכל
יום המערכות מלחים כולם חילים גבורים מלומדי מלחמה
והם הם וסוסיהם הם הם מקדישים וסוסיה' מקדישים ומרעם
הקדושה מקרילים הגבורות והחיילים ושם מלך הוא על כל
הגבורות למה הוא שומר לומרו כי בזה יש בעניין מפורש מאוד
על כי כל הגבורים העליוני' מקבלים מן המרכבה בין כחות
החול ובין כחות הקודש לכל הפרש ביניהם בין שו לשו וכחות
המשחית כאשר הם מתגברי' לעלות ולקבל שפע לולי יכולת
היולאך בזה שומר' בידם יכבסו למקדם וירמזו הגבה והכוסבי'
ולשו כחות המשחית הם עוברי הדרכים ר"ל שהם יודעי' כל
הדרכים של יבוחות המרכבה והיודעים הם יוכלו להכשם
להיכל קדמה ומתפללים למי שאמר והיה העולם שיתן להם
רשות להכנם וחכמים ברחותם זה לומדו יכי הענין ילפניך
שלח יכנם לפניך תפלת עוברי הדרכים והדבר היה כפול' ודי
למבין ושלו עוברי דרכים כמה גבורים הם עורכי מערכות

מלומדי מלחמה מכמיס גדולים וגם לישראל לא היה מנין
מפני שהיה נעקרים מיד למצה ובשרף הזה מרוב גבורתו
שומר ומפזרם לד' פינות מ"ש בימצל שהוא שומר הפרי ר"ל
שהוא שומר השפע של ישראל והשפע של הינומות ושפעם של
ישראל מתוק ושפעם של הינומות מר ועל כן אמרתי שהוא
שומר פרי המר והמתוק ולכאר השפע יהיה כלל אחד ובמשקל
כדי שיהיו מעשיו של הקב"ה שלימות והנה מה שעושה זה
המלאך הכל עשוי ולמה הוא שומר השפע בימי המסרון כה
לרמוז לענין בני ישראל שבאחר מתגברים בני ישראל לפעמים
אז השפע והפרנסה הולך ומפר ולולי גבורת המלאך הזה
שמכלכל הצפרדעים והחיילים היה העולם נהפך לתוהו ובוהו
וזה השפע הגדול מתפשט ומשתרר לפעמים וקבלה ברורה
ואמיתית יהיה בידך שכל שעה שהשפע הוא מתמעט רומז
שיתגבר יותר ויותר יען מעוטו והנה שעד עכשיו לא נפסקו
קלוני השפע והפרנסה ועכשיו שנפסקו רומז יותר ויותר
יען מעוטו והנה עד עכשיו מעלתן של ישראל בזמן קרוב
ועל כן כל הגזרות נגזרות והחקים מפני עניין
הסתים ועל כן הוא רומז שעלה ודי למבין והקב"ה ברחמיו
יוציאנו עמו מהרה לרווח וזהו ענין המשל ולמי הוא מתלק
וכותן ברחשונה לחינת שברחשונים שהם מקבלים יען הפרק
הגדול שעשה שמש"ל לפ"ם מטט"רון ויהו"ל ואחריהם
העשרה גבורים ואחר כי ז' רוחי פני המלך ואחר הז' י"ב
כשיתי וכבר הזכרתי למעלה שהוא כל שו ואלה הם המקבלים
ברחשונה והשפע שמקבלים אלו יען כל מיני השפע מקבלים
להם בכל ענייני הפעולות חלק ולכן המשפיע לא יפסיד יען
פעולותיו אם יפציעו לאלו המלאכים אשר אמרתי למעלה
שלו הי' כולם כאחד לחנן ולרומם ולכלי מלחמה בעבור ישראל
ברחותם בזכות של ישראל עומדים והחיים המשקים לזו
הנהר מי הם לו מי הימוכה עליהם זהו השפע שמתפשט יען
מקום המיניקו לאדון שלהי כל הארץ ומשפיע לעולם ומשפיע
והמכניע זה השפע הוא שהיה אשר יהיה כלול עם מקורו ר'
ולכן בפועל בפסי"ה יתכוין ונריך שידע מקורו להי"ה
שמשם הוא מקבל ועל שו החיים כתיב כאשר חיים חייט וכוולין
יען לכאן ושוד כתיב כאשר הפרוהו שרים כדיבי השפע נ"ו שלו
החיים הם התורה ועל כן אמרו שהתור"ה חיים שלהם כוף
מי הוא המתעסק שלו החיים והמוניחים מתחת רשות שהיה והו
להו"ה שהוא מקור כחות יהו"ה והוא מבדיל בין קדש ובין
קדש ועל כן הבן כל פעולות יהו"ה שתמצא בשמו שהם
מיוחסים בגבורה מקורם להו"ה כמו נקוד להיה וכל הפעולו'
שתמצא שהם מתחלקות ברחשיות מקורם להיה בניקודם שבים

לאחד כמ"ש והשבי כמו שבת העליון ואלה הם מכמות
עמוקות עד מאוד מי הוא המשקה זאת הנהר והוא תחת
שם להו"ה ותחת שם יהו"ה ושמו לאכתרי"ל הנחלות אלהי
ישראל כמשך ברחשים ובגבורה רומז רחשים ומעוטו גבורה
והוא שם מכריע לשרים יותר מכל השמות והוא שם המושל
בעת צרה יותר מכל השמות מה שכרו שכותבים לזה
השם מתעטים מגבורתו ומרגיש רחמנותו ומכתיר לכל
המחנות והולך לפניהם כמו דגל ומזכיר לכוכות הטומאה
זה שכרו ואומר לך כי כל שם שתרחה שהוא מכריע לכוחות
הטומאה מתפלחם עצומה ומעלתם מופלאה עד מאוד יותר
מכל השמות מי הוא הנותן שכר זה הנקרא לאחד שהוא
לאחד ואינו כשאר המלאכים והוא רוחה בלי עיניים ואזנים בלי
לחכים וכל ענייניו וגם נפלאותיו נרחקו מכל הנשמות ואין
שכל להשיג יחודו ואין מכמה לסבול חכמתו ואין רחות
לרחות מחשלתו ונפלאותיו עד לאיזה מקום מגיעים ואין
שומע בלחש לשומע מחשלתו והוא הנותן שכר ועונש והוא
לחין השלום בכל מיני השלום ובחרותי שלימות מעשיו קנרתי
לפי מעוט השכל ורוב חכמתו והשומרים גבורים עורכי
המערכה בא להודיע שהמלאכים העומדים תחת רשות
שמש"ל כולם גבורים שלימים בגבורתם וכולם מתיירחים
מפני גבורת מלחכי מעלת שהם מתיירחים. (נקבה לי
שאף יתגברו ויכנסו לקבל יען היכל הפנימי ועל כן הם
שומרים מפני ירחתם אותם) והפרי הקדש למי מוכרח
אותם והנה פירשנו למעלה שהשפע בחנם הוא וכל מי
שאינו שהשפע מקטני אמונה הוא וכן כל המחזיק
שהשפע ליכו בשכר כמו כן מקטני אמונה הוא אבל העניי
כן הוא למעלה כותבים לו שפע שאם מרבה בזכיות כותבים
ומרבים לו פרנסתו ואם ממעט ממעטין לו שפעו וע
כן נמצא שהשפע מוכרים אותו כפי הזכיות אבל מ
בעבירות ואפילו לעליונים מוכרים אותו כי בעליונים י
שהוא מאונה בהדינה קטנה ואחר כך עולה מיועל
למעלה כפי השנתו והנה נמצא כי הקונים הפרי תחת וכ
והעליונים הם כמו שאמרתי למעלה. ומה שעושים מעטר
הפרי רוצה לומר מה שעושים מן הזכיות לחינת שעוש
מהם נגדות סביב הרכבה כדי שלא יכנסו מלחכי מסק
לקבל שפע ונגורה ולחינת מלחכי השרת שומרים
הזכיות ומפזרים לותם בכל מקומות הגבורה והם כ
נגדות נגדות שלא יתפשטו ויכלו כחות הגבורה ו
שכל כאחד מיוכל להבין סוד הזכיות שאחד שעשוים
כמנין להם וכיוצא מקום תופסים וכיוצא שערים כמספר

הם כ"ו שערים גדולות וטובות לשר לכי מפרש לותם ווז
השער הם כרחה כיון השורש והלקוחת כיון תולדות ובשאר
דרכים כיון כן תרחה פעולות טובות ומובחרות והוליל
והם תולדותיו והשמות לשר כינתו לשלו הכתות שומרי
דרכים הם שמות מיחוד מופלחים כולם כלחד כתוכים על
קלף ענל כן שנה ולחר כך לכמות לותם בקרן שור עשוי כמו
בית יד של סכין יותר לרוך ויותר רחב בהשבע לשון המלחכי
ולשה שמותם פקודי"ל (כ"ח פוקדי"ל) נרזי"ל (כ"ח
עזרי"ל עזרי"ל (כ"ח עווי"ל) כנגד"ל פון לורי"ל
מיי"ל נברי"ל והיה פעולה לחסור הלפטים בדרך נלרן
להתיר לחסור ולהכות בו על השלשלת נ"פ ולהכיה לת המת
ולהכות בו על הקבר נ"פ והוה שם לפטיל בחד ולימה והיה
פעולה לחפור בלרן ביה ולהוניה מיה ונם להעניש לחדם
להכיה בו על הכלב נ' מיה וכל יום שלשים פעמים ויחיה
כן כיון שלכי מכה בוה הכלב כך יהיה מוכה בלובי בן בלובי
ויהיו יחיו מוטלים בקודתו יקק לחר · וכן יחריך בלשונו
ולחר יכתוב על קלף הענל יחמר בהשבעה כל הפעולות
שתעשו כך ותעשה כך בכח הלו השמות והלו הם השם
הוא לחתני"ק · ב' נלי"ל · נ' תג"ל · ד' רוע"ח · ה' מעבנות
ו' לחיר"ירון · (כ"ח לחדי"רון) (כ"ח לחידירי"רון ·
הוי"ה יָהֹוָה · ט' פכסי"סיה · כי'
לפפ"ן · יו"ד לחק"תם פכתם פכפ"כים ויוגם"ים ה"ב
יהורי"ל ה"ג זהדרי"ל י"ד שם החזיקו ט"ו שם מ"ב
כל לחת יחלד כלול עם מקורו שם י"ו ויש"ע ויב"ח י"ט
במקורם ובניקודם כמו שפירשתי בכפר מנלה התעלומות
שם י"ו לכ"נן ה"ים תנ"ען ה"יו יהלד"ונכי שם עשרים
יום שמו יהו"ה הכ"ח מהלדר"היה (כ"ח מהלד"היה)
הכ"ב שם לר"יה כתוב עליו שם לנלה"ים כ"ג לדוני"הו
כתיב עליו מל"ך כ"ד שמרי"רוח (כ"ח שומרי"ריה) הכ"ה
ישתבי"טיה (כ"ח יתבכ"יכיה) (כ"ח ישבת"ביטיה)
כתוב עליו לחדנ"י הכ"ו שם נבכסי"הור כתוב עליו
שד"י נלה הם השמות לשר בהם תשביע ונלה הם שערי
הנגה הכניסיים כי המיכוניים כבר פירשתים למעלה וכיוה
מעייכות מפקים לותם עשרה מיחורת סובבים למרכבה שם
הרחשון פקודי"ל ושם השני נרזי"ל הג' עזרי"ל הד' מכלפון
הה' לחורי"ל הו' מיכ"ל הז' נברי"ל חסר עד י"ד הי"ד
בטוף סיס (כ"ח נדכ"יחל) הט' ונברני"ל ה"י חוים"ל הי"ז
"ל הי"ח מלי"כלי"ל הי"ט עזרירון הכ' עזי"ל הכ"ח
"ל הכ"ב מלי"כלי (כ"ח מליכ"ל) הכ"ג מלכי"ל
ד מלכי"ל הכ"ה שפטי"ל הכ"ו עווי"ל (כ"ח י"ו

חזקי"ל י"ז לילי"ל י"ח לידירי"רון י"ט עזיי"ל כ' לחני"ל כ"ח
מלי"כל כ"ב מלי"ל וכ"ג י"ד ברכי"ל ט"ו שמש"ל י"ו חוי"ל
י"ח לורי"רון כ"ח לילי"כח) נלה הם שרי המשמרות והנבורים
שבה' נלנלים הם נבורים מיחוד ומקורותיהם לחיריס על
מיחוד ופעולותיהם כוללות מיחוד ונלו הן מלכות הן לחם
רוח מים עפר ז' לרחשונים הם הן הלח וז' שביים הן מים ז'
השלישיים הן רוח וה' לחחרונים הן העפר ומקור ומי שמוכ'
עליהם שמו מכלפון שרך מוחל הנה והנה נם בחותם ביליך
(כ"ח ביל"ך) ונריך שיהיה זה כתוב למעלה בשם על ספר ושל
זהב ומכל מיני מתכות · ביל"ך (כ"ח ביל"ך וכן בכל מקום
הם שני כוכבחות) הריני משביעך בח"י בח"י בח"י הו"ה (כ"ח
יהו"ה יהו"ה נור עולם שתעשה חפני ורצוני בחומנ
שני השמים הללו יהיה החותם וזהו לשר המלך שלמה ברוב
חכמתו וכח"ם וידבר על השוד לשר בקיר בכהן רמז עשיית
השות ע"ד הזהב ועוד רמז בכהן שלה הכיה חכמה שלה לויד
והם לפילו שיחת עניס ובשוב ובדקל וכל החדם יותר ככון
מכל עץ לכל בהלו העניס יביה שהלו הם הדברים שרומו
העץ בשוב בו הרוח ע"ד כיוון שם תרבה ללכת לדרך שם
תחדל לו שם תלך שיורך העץ שם יהיה שנת נעורת לו
נעשיס כלשר יבח הכיוון וכן שם שלום לו מלחמה בחרן שם
יהיה דבר ה' לו קיים שם יעשה החדם דבר פלוני
שם יקדל מלעשותו שם תבוק בדרך שם ללו כוף דבר העץ
מורה העניין ע"ד הכלל ולח ע"ד הפרט ושתה כודע לפי
נחמת כי יותר חמיתת מורה העץ מנפנוף העופות לח"פ
שבכל חכמה מפורשה ומופלחה ונחת החכמה לפרש בחכמה
החימוני והיה טובה לשעה כעין השל לשיב לפרש עניין
פעולות הלו המלחכים בכח שמותם מלוי בחד מתפשט יון
המרכבה והניע נדולו עד מקום נלנל החמישי ויון נלנל
החמישי התחיל להתחזק ותנדל ותניע עד הנלנל הרחשון
ושם התחיל לפעול והוה שם להבריח ולכבוש לת כל החדם
שתרבה שיעשה רצונך ומפילו המלך ויהיו יונה משום מקום
ופעולתו לשבעה השרים הרחשונים וזה שמו נביוקחַתָּה
ותשביע לזה השם בהלו השכים ושמש תָּקְרֵךְ
נָפְקָיָה (כ"ח תָּקוֹרֵךְ נְפַקְיָה) ומיד יהיה העניין
כרצונך ושלשה פעמים ומלוי בחד תשביע הניע עד נלנל
הרחשון והוה שלח להמלכת התורה שום
דבר וכו תשביע לשבעה הרחשונים בכל בקר כן תעשה
שלשה יומים וזהו השם אַדְיְקְרַטְטְרוֹר (כ"ח אַדְיְקְטַטְרוֹר) והוה
שם נבור עד מיחוד ויחמר כך לני משביע עליכם פקודי"ל
נרזי"ל עזרי"ל כנדל"פון לורי"ל מיכ"ל נברי"ל

נפש לדיקד"שבור שלח לשכח כל דבר מכל מה שלמוד ומחו
לחד מתפשט והוא לשם חוכלה לזוכרו בפי בלי מלאך נ"פ נס
לשלה בחלום על עסייני הע"ה והוא זה אֲרֵיקְטַטְוַתַּה (כ"ל
אַרֵיקְטַטְוַתַּה) והוא שם מוכתר ומוכתר עד מחוד ומחור
לחר מתפשט ין המרכבה ומגיע עד נלגל רחשון והוא שלח
ישלוט בך דלי קשת וצריך לזוכר נ"פ וכן לפני תרג ושמו ·
גַּבְהַכָּוָה (כ"ל גַּבְהַצְוָהָה) ולח תירח ולח תחת ועוד מחור
לחר יש להכיר קולי הכתרים כתוב לותו בקלף בפי ותלהו
עליו וכן תלמר תהח רפואה שלימה זו הקמיע לפלוני בן
פלונית בשם ריפד"פדם (כ"ל ריפח"פם) והם שמות קדושים
על פי ממשלתם ומחור ל'יונח ין המרכבה ומגיע עד תקו'
נלגל רחשון והוא שם לדרוש ין כמותו בכל החמורי למעלה
כלול בחלו הנ'פסוקים שהם החזיקו השמים ונו'ערוך כמטר
לקחי ונו'כי שם יי'לקרח ונו'וזה כירורו ה'י'ק יי'ר כ"ס
ו'ל ה"ן ש"ר מ"ח י"ה מ"ע ו"ס ח"ם ד"ת כ"ר ה' יי'ע ת ר"ר
ב"ס ב"ח מ"ל ט"ט ר"כ ל"ל ק"ו מ"ת כ"ב ש"ם ש"ע יי' ר"ל
מ"ע ש"ס ל'יי"ד ד"י ש"ב ח"ר ו"ך כ"ו י"ב ש"י מ"ה י"ל ה"ח
ו"ל ה"ל ל"ח ד"ק נ"ר ו"ה ב"ב ומנחתי בספר ישן כתוב כך כל
כירופי השם הזה יכוין מוך ין פסוק השלישי וין כל פסוק
ופסוק היה כתוב ובשם וכו'וזה כירופו על פסוק הנ'שהוא כי
שם יי'ונו'כ'ו י"ב ש"י מ"ה יהו"ה ח"ל קנ"ח ר"ל ח"ל ה"ד נב"ו
וכירוף נרלה עיקר זהו השם בניקודו כפי תכונתו כלול בו
שם יהוה בניקוד הרחשון ין כמוהו לדרוש ובהשבע למלך
שמיו פתקי"ל פעם לחת בלו השמות ולין כמוהו רק שם
תנרפנו ע"ד החית ב'לותיות בכל שם ושם כי זה שבדרתי
לילו ין הנכוחים ומכני שלח הייתי נקי בכירופו ע"ד החית
לבל מי שהוא נקי להזכיר השמות ין הפסוק יוכיח השם הזה
לחורו ומחור לחר נכלל בכלילים בזה הפסוק שרפים עומדי
ממעל לו שם כנפים שם כנפים לח כנפים יכסה פניו ובנתים
יכסה רגליו ובנתי יעופף והוא יונח מר"ת הרחשוני בחותיו
מרוכנות והחרון בחמשה חותיות ופעולותיו בו המלחכים
הנכיי' וניקודו כמו שכתוב וזהו השם שֶׁיִּנְמְלוּ (כ"ל
שֶׁיִּנְמְלוּ) שֶׁבְּשֶׁךְ לְבָבְךָ וְיִרְוֵי וכלול עם כל לחד ולחד
שם יה"ו בניקוד השני וכתוב בהשבע בקלף בפי ותלה
חותה על זרועך השמש שם לשמירה ין כמוהו שם לקן ושם
לניקוח שם לעכו' השמים מלירד מטר בדבור נ"פ תשבי ושם
שלח לשמח זכרהו נ"פ ושם לדרוש כמו כן תשביע למלחכים
הנוכרים שהם השניים ושם לנעור בחיות זכרהו עליהם ושם
שלח לשכוח תלהו על מזרחך ושם להקל סערת היס כתבהו
בחרס חדש ותשליכהו בים ושם לשחלת חלוש ין כמוהו חלו

הם הפעולות שפועל ונמנח כח לחר כלול בדברי המשוררים
בזה הפכו' יקום שה"ים יסוכו לויכו ויכוסו מפכיוכולו
שם לחד ר"ת כזה יָאָיָאָמָם והוא שם לקבל ולהשחית לחדם
וכן תעשה בתפילה תשביע בזה השם לו' המלחכים השליטים
שתעשו כך וכך נ"פ ולחר כך יחזור הכני מפכיעכם ניבורים
נדולים מלחים מכחם ודעת ונבורה די"ל לחרפי"ל סמ"ל
עכ"ל (כ"ל פכ"ל) חזקי"ל לחדכי"ל זעזיר"י (כ"ל דיעזיר"י)
יו"ל בשם נבר"יל השר שלכם ובשמות המיוחה עליכם ועל
רכבם ועל מקוריכם הכלול בהיות לחר להיה בשם יו"ל שמן
מָבָה שמן הָרִי שמן הָקֹם שמן פַּחַל שמן גֶּלֶך שמן יָיִ שמן
מְלַה שמן חַהוּ שמן שתבילו ותכריתו ותנדעו לת פלוני בן
פלונית ש יהי לו מוסך חכד ש יהי חוכן ליתומיו פקודתו יקח
לחר יהיו בניו יתומים ואשתו חלמנה מהרה מהרה חוסו ואל
תלחרו להכריית קומתו מיד בנזירת להיה יְהוָה חד"י חדכ"י
ובנזירת שרי קודם יחטט"רין ויהו"ל ושמוע"ל בלילו לכי
ושביעכם השרים הנזכר למעל שתכרי לת פלוני בן פלונית
ולת כל שם לחר שם לו ואל יהי לו ולשמו ולח לשר המיוכח
עליו שמידה ולח תקומה ותיום לת שמו מתחת כל השמים
ותנדעו לת קומתו מעתה ועד עולם נ"פ תעשה זה ביום
ד'בשעה רחשוכה ום"ת על זרועך בכוונה שלימה וכיו'רחשון
בשעה שנייה וביום השנת בנקר בשעה רחשוכה ותרח'נקמה
בכל שוכלך בכל לות נפשך ובשם הרחשון היונח ין יקח
שק"ים תכלול שם חבני"תן שו הו' לותיות ותעלים ומחור ח'
מתפשט ין המרכבה העליכ' ומגיע עד שם הנלנל החמישי
ומתפשט שם נבורתו ולח"כ מגיע עד נלנל הרחשון ומלחכי
נלנל רחשון מוכיחין פעולותיו לחר והם שמות המלחכים
הלחרונים שר"כו הם לחורים למעלה הכחלק לשנים ·
חֲקִימַרְיָעַהְמִי רוֹרַמְנִיהֲוִחִי (כ"ל אֲקוֹמַר) (רוֹרַמְנִיהֲוִתִי
כ"ל הקימרוכסימי רורמכיהוחי) והם שכי שמות מוכתרים עד
מחוד ופעולותם כה' מלחכים הלחרונים לזכור הלל בהשבע"
ד"ם ביום ד' בין למהר דבר לעשו' בעשות נקמה בין להבריח
לכחות הטומחה בין להתיר חבור מיבת כלח לו מן
כישוף ין כמותו ולהניח לת היות לכתוב לותם בקלף
בפי ולהכניסם בחון היות בהשבעה לחלו המלחכים נשרי"ל
תת"ל בסי"ל ויעלים בכל מעשיו הכה כי בשלמו בדרך
קנרה כחות המלחכים החיונ'יים לפרש קנת כחות
הטומחה דע בחית כי כל לדם וכל לומה שמותם השם
בילוד יהיה בידו כרלוי כמו שחמרתי למעלה ין ד' קק"ה
נפניו שם להניח כל מי שירלה ושם לקמיעה שם לחקי"ה
ולותם שהמו"ים כמו כן מותם נדול הוא כמו וכ"ח חיוה
למ"ל כמעל

למעלה לולי שקברתי בעיין ועתה לנמור כל העניין ברחשוב
ברין כוונה שלימה בשעה שיזכיר השמות או שיאמר כוונ"ה
כוונ"ה (כ"ח כוונ"י ק מ"ם נק אל"ף בק כם"ע בק) וברין שיהיה
הכוונה בשעקל שבי שקלים לא פחות ולא יותר לפי לו בכוונ
השערה ויעשה בו שבי שערות על כפף הכוזכר והח' יהיה לבן
והח' יהיה לחדום ובלחד לחדום יקקוק הא"ה ובלבן העקרב
ומלמעל' להם לשבי השערות יכתוב עקרב ואריה והשערות
יכתוב לותם ויגלח והנה בשלם כל המעשה ובספרי המיוחד
קרוי לשבי השערות הלזה תרי תיבעי ובספרים תמ' כתוב
בהן מבחון פירוש תיבעי שערת וכתת ובחכמה
המיוחד בחינת פעולה לחקרת גדולה לרחות לחם את השד
ולהכיחו ולעשות לו רעוכו. התעבה יום ח'לתה ושמה לחת
ובערב תשב לתה והשמה בבית פכוי מלין לים ושמה והפת
הרחשוכה שתרבה השמה לאכול ישלך לותה לארץ וזה יהיה
בחצי הלילה בליל הביעי ולח"כ תקף השמה מעט מע"ה (כ"ח
מי"עה) ויקטיר הבית וכשחר יקטיר יאמר הריני מסביעך
שהיוע"ים ילך השדי בשם לה"ים לשר לה"ים ובשם שפכי"ל
ובשם כנגל"ון השרפים הגדולים שתשלח לי עכשיו לחד
ממשרתך מעבדיך שיבח לי עכשיו ולא יאחר בשם סי"טו
סי"טו"ל טכסי"סיה (כ"ח סי"טו סי"טר סי"טו ובשם אַגְלָא
ובשם יְהוָה אלהי ישרחל ומיד ירח לך השד בגורת כלב שלמה
לשר תרבה ויעשה רעוכך ובחכמות השדים בחינת פעולה
לחרת לכתוב לחם על בילה שו לרבע שמות השי"דין מי"מין
כי"פם (כ"ח מיי"מון עי"פם) עשת"רות מגרת"ות ויקבור
לת הבילה בחשבה ו'ימים ולח"כ יוציחנה ויתלחנה מלחה דם
בחותה הדם יכתוב בקלף טמור אלו שמות הטומחה לדי"תן
(כ"ח לדי"מון) שבוזד (כ"ח שט"ור) שקדי"מי שקיטור"טי
(כ"ח שקוטור"טי) מיי"מון עי"כן הריני משביעכם בו' כוכבי
לכת ובשם לדון כל העולם ובשם שפכי"ל לל רבכם שתבערו לב
פלוכי בן פלוכית או בת פלוכית שתבח עכשיו לעשות רעוכי
תאמר זה נ"פ ולח"כ תשרף הקמיע בחש ותאמר כך בשם
שזוכת כשרפת כן ישרוף לב פלוכי או לב פלוכית לעשו' רעוכי
ויהיה כלהבה בעצמותיו כחש כגוף בכליותיו אל תתנו דמי
לו ואל תתנו לו שנת מנוחה והנחה ויחריך בעניו זה כל מה
שיוכל ועד עכשיו דברתי בכוכות השמו"ל בראשי דברים כדי
להודיעך קלת מגבורתם ומחכמתם למען תדע ותאמין כי
לא יאחר דבר מלעשות ומלהביח בזו החכמה המפוארה עד
והנה כי נשלמו עניני שי הקותמות שכל העוסק
בהם יכריח לשבי מלחכי שדים שיעשו כל רעוכו
נחיל לחי דרך העשירי בחכמות מפוארה נס בזו

לפרש קלת מחכמה החיוכה בעניין שתבין והכני שוכה
הפרש בין הבר לבבר ובין מעשה למעשה למען ירוץ קורח
בו וזאת העשירית היא דרך מבוח המנדל ונסכמו בן בה
בכללו חכמות מיוחדות בעניין כמ"ש הנה נבנה לכו עיר
ומנדל ורחשו בשמים בחמת חלו בן כחות הטומחה שיהיו
מסודרים ובזו הדרך לומר לזה היא פעולה לסוחה בין
פעולות השדים ולזה היא מותרות ופעולת של מלחכים
לפרש כמו כן ושמות מובחרי בלי טהרה פועלי פעולותיהם
ותרחה כי המנדל הזאת כמה היו רוצים בני לדם לעשות
בדור הפלגה לולי שופט לחת:

דרך הי'

היא דרך מבוח המנדל הם הפעולות החזקות והמניכות לחדם כמו
המנדל והם פעולות לסוחית ופעולות מותרות כי כל
פעולה שהיא בעזית בקטורת כ"ל בקרבן מכ"ש היא לסוחה
והחרות מותרות ועניין לוב וידעוכי ובקנית הכשו' השדים
לח יכול להיות בלי קטורת ודור הפלגה כולם היו חכמים
מחוכמים יודעים הסודות על לחתתם ואתרו כך לם לחכחו
מופלחים נמות כמו דור המבול לחכל מה כעשו כמלח תלחתיכו
בע"ה ובכדר כחות ועכייכים שהעליכים לח יוכלו להלחם
עמהו היו רוצים לעשות מנדל בגויה לעשות שמרוב מים לח
יפול ולח לח ימשול בה ושיתפעמו ממכה כלי מלחמה שיהרגו
למי שיקרב להרוס לותם והיו רוצים לעשם בה בלם עשוי בכח
שם כמ"ש ובעשה לבו שם והבלם ההוח שיהר חליהם כל חשר
יהיה ושיאמר להם זה עשו וזה חשר לח תעשו והבלם ההוח
רצו לעשו"ל כנפים שיכסו על כל עיר ההוח ולחפי' לח שירד
מן השמים ומטר שלח יפול בעיר ובנבלה ומלחכי השמית
שלח ימשלו בהם וכל מה שהיו עושים מפכי ירחת החבול היו
עושים והשוטים לח היו יודעים כי ל דעות יה"ו ולו בתכנו
עלילות ושהשרף שכל השדים וכל הכחות מקבלים ממנו הוח
ברשותו ומה שעשה הק"בה רם ונשח המעשים נבזיותו של מקביל
ושל מבדל"ם ובן והתחיל לשפוט בשבי השרפים הללו ובכתם
מקורם לו תעשם כח הטומחה ולח יוכלו לבכות הבניין שבין
רוצים לעשות וברחות התכניים שכחות הטומחה מתגברים
יותר מן כחות הטהרה לחמרו גדולה כח הטומחה שוכחתה
פיולית של מעלה כ"ל מבעל כח המשמרת מפכי עבודת
פעולותיו וברחותי זה בייכתי ורחיתי עומק החכמ' המיוחד'
ורחיתיה שהיח מוחלקת בג' מיכי חכמות ובעניין עשיית
האותות שעושים הפועלים בין בפעולות המלחכים בין
בפעולות השדים היח היתה חכמה בפכי עכמה בלי שום

שיהיה מקומה לאחרית · ונם הטבעים שעושים בפעולות
ובעניין שמות של שדים לו שמות של מלאכים ודע בלאות כי
בלעו הנ' תכמות אחר וכרתי עתה לך ים תכמה מפוארה
כימו עניין הטבעי שזכרתי · ולקפיצת הדרך כמוך בכח
לחיתת ואני לומר קנותה ואחר כך תניח קנותה עד אחר
לבוא בתכמה התיזוכה · ואני הכותב לקטתי בין השמרים
ומצאתי כאחר תרלה קף קרן כבש בן שבה וגריך שלח יתניך
הטבח הקרן ין הכבש שלח העושה הפעולה ובשעת פתיכת'
ין הרחם יאמר בשם לה"ים לאחר לה"ים ושאור זה הקרן
שלח יוסם רק־ביוקום טהור ואח"כ קברהו בארץ ותשקהו
בכל יום ובשעת שתיתו בארץ תאמר כך השם שבתן מים מכור
להשקות עמו בני ישרל וכן בכרכה של מרים שהית' הולכות
לחדיה הוא ישלח ברכה בקרן הזה כדי שימתא וינ דל מתוכו
קנה לחד שיוציל לי לל מה שתצטרך לעניין קפיצת הדרך
לאיזה מקום שתרצה ללבת שתה בלח עייפות ובלח יגיעה
ובלח שום נזק בעול' כל זה יאמר בכל יום ויום כשתין המים
עליה' וכשיגיע לד עד שיהי' בן ז' קטרים או תתתיך אותו ובשעת
התיתיך תאמר כן רבות בכות עשו קיל ואת עלית על כולנ'
ויאמר שם בן מ"ב יתחיל לבני"תן עד סופו וכן יאמר שם בן
ב"ב אותיות ויתחיל יוסם תנק"תם וכו' · בשופן זה תוכל
לעשות רבות בבת אחת ר"ל לקחת הרבה קרנים ולעשות
בכולם ואח"כ תקח קלף של שליל (כ"ח קלף של עגל זכר)
וכתוב עליו אלו השמות שאומר לך ותשים הכתב בקצר
האחרוני תוך הקנה בהשבעה למלאכים המוכרים והכתב
יהיה כתב אשורית ואלו הן השמות אחר תכתוב קילו
גזפיגו אוניקו ניקו אוליקו נימקו איניקו אשתרביניקו
נקו ואח"כ תנח אותן לעיר לל רחוב העיר בי"ב יום לחודש
בכוכב שלימה ושים סודר אחד על פניך ותשביעה בהשבעה
יושלה ותאריך בקשתך ותבה בקנה למזרח ולמערב
ולצפון ולדרום ותרכוב על הקנה ותשים ידך האחת לפניך
והאחת לאחריך · ותרון ותלך למקום המיוחס וכשתרכוב
תשביע השמות ז"ס בשם הרלשון שהוא קילו ואז יקראו השד
ויוליכו למיזה מקום שהוא רוצה ואריך טבילה ס"מים קודם
ותעבית בכל יום ותהיה מטתו נקייה ומקום פנוי ותנליח
ע"כ · לקחת אחד קלף של עגל זכר ולקחת אחד שם קנה של ז'
מולות ושים כולן אחד על פני ולהכניס בתוכו הקנה
שתות של שדים ולרכוב על אותו הקנה ולעשות מעשה אחר
שיתפרש אחר כך בע"ה ואז יקראו השד ויוליכו לכל מקום
שהוא רוצה גם בעניין שהומרי"ם השתרות השנים אחר
השדים אחד ואח' לכן לא יהיו עגולים של כמו מזוזת הבית

והנני מצייר אותם של ביל"ד ואח"כ אצייר אותם שהומרי"ם
כדת וכמשפט למען יהיה העניין נכון · והנה לך אותם של
בילי"ד עשוי כמשפט ובהלכה לא פחות ולא יותר וגם הוא
אותם של המרכבה לעשות כל יום שרלה החדש כל אפנו
כל רצונו לכל נרך בעשייתו עין נדול שלא יהיה בכבה
והוא אותם נורתה וזו היא אותם נורת תלהיבו

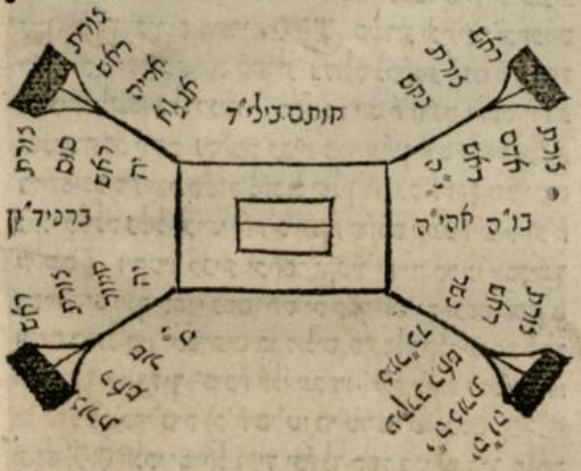

וגם נורתו הוא שם שר הפנים שעושה האותם הזה בכמה
מחבות לחלפים ולרבבות כולם נבורים עושי רצונו כולם
שומרים זה האותם מפני כח מלאכי מעשית שלא יתפשוהו
גם כל כאות המרכבה נכללו בו להבין חדש ולדעת נבורת
רם וכשא כמה הם נכלאותיו אין להם תקר ומספר ואחותם
של שהומרי"ם כמלח לו שני אותיות הטבעים (כ"ח המעט)
הוא אותם אחד גם הוא נדול טבעת של ככף כתוב בעיגול
שהומ"ריס עשוי כמו הנזכר למעלה עשה לו כלי ח' של ברזל
שיעשהו בו פן יבא שהומ"ריס ויזקהו ברחותו אותמו
והאותם הזה שמרלה נבורתו של שהומ"ריס הוא עשוי כמו
טבעת והוא נדול כמו הטבעת ושלח כמו האותם ושמו
כתוב בו כשהבו בני חדש לא פחות ולא יותר ושני הטערות
הם כמו שני עמודים הח' מימין והח' משמאל דקים מאוד
כדמיון השער חלח מדיך שיכתה אותם ויחקוק הח' תריס
והח' עקרב הח' ין הטערות חדוש והח' לבן והטע
ענולים חלח כשל מזוזות הבית ויהיו עשויים ביום לק
שאמרתי למעלה והטערות הכלשה של שם
העמודים הדקים יקצרם ויעלה אותו וכשב

דבר בהיותו תלוי וזו היא צורתה המופלאה בעשרה לחודש
יעשה עניין הדרך הזאת מי יתלל חכמתו ותבונתו יקר
השכל מלהשיג העמוק כמ"ש
ועמוק עמוק מי ימצאנה והנה
נודע לכובאיות כי חכמת השדי'
גם היא צריך כוונה שלימה ובזה
הדרך תרוחה הכוונות של
המלאכי עצמות עד מאוד ואין
שכל יכול להשיג כי אלו הדברים
נקיים עד מאוד ואם החדש חיבו

לבן עקרב

חדוש לריח

ומבין כל הבניין הזה סותר על כן צריך כוונה שלימה ועתה
הנה קדמתי לך הקדמה מפוארה עד מאוד בזו הדרך של
מבוא המנדל והבן ותרוחה כי שבי מעלות הם ר' של מלאכי
רחמים ור' של מלאכי משחית זו גדולה וזו גדולה שבחדש
יתפרשו בקונטר דברים דע בחמת כי כל חדש של הבין
עניין הבניין הראשון לעולם לא יבין אלא מעט ותרוחה כי
אפילו היום יעשה החדש חדש אחר בלא זיווג ימים ועשה רק
על דרך הטבע והשפעה שמסייע לזה השבין זה בלי מן
המנדל של מלאכי משחית והמבלה · המקום
יכילנו וישימנו מלאכי עבודתו
וינחלנו בכה"ס :

תם ונשלם תהלה לאל בורא עולם

על ידי הפועל במלאכת הקודש מרדכי בר יהודה שליטא

ф431А
750